

Sixth Sense

ဆယ့်နှစ် မဂ္ဂဇင်း

BURMESE
CLASSIC

- ထူးခြားဆန်းပြား အင်းဝပျား
- အစွမ်းထက် သစ်သီးယံကြွများ
- ဒေဝီပန်းနှင့် ချစ်၊ မချစ် ဆန်းစစ်နည်း
- ခင် Crush ကို အရှုံးအမှားဖြစ်စေမယ့် အစီအစဉ်
- လမ်းခွဲပိုက်ပြင်နေသူများအတွက် အချစ်ပြေဆေး
- ချစ်သူ စိတ်နှာမှုကို ပြေပျောက်အောင် စီရင်နည်း
- ထုံးမန်းဖြင့် အပူအကျိတ်များ ပျောက်ကင်းစေ

စေတန့်၏ (၆) အုပ်ခြောက် အထူးထုတ်စာအုပ် သရဲကိမ်း၊ ကားသရဲ

ထွက်ပြီ

မကြာမီ

စာခွယ်အရေအတွက်၊ စာဖောင်များတိုးချဲ့ပြီး စေတန့်၏ (၆) အုပ်ခြောက်၊ အထူးထုတ် သရဲစာအုပ် 'သရဲကိမ်း' ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံတကာတွင် ခေတ်စားနေသော ချာလီ၊ ချာလီ သရဲခေါ်ရာမှ နောက်ဆက်တွဲ ဝေါ် ဝေါက်လာသည့် ချောင်များစရာ ဖြစ်ရပ်များ၊ နိုင်ငံတကာ သရဲခေါ် နည်းများ၊ တရုတ်သရဲခေါ် နည်းတို့ကို အဖော်အဖြစ် ကစားခဲ့ရာမှ လူဝယ်တစ်ထိုင် ကြုံတွေ့ရသည့် ချောင်များစရာ အဖြစ်အပျက်များကို သရဲကိမ်းအဖြစ် ဝုံဖော်လိုက်သောအခါ ...။

Bonus Track အဖြစ် သရဲကိမ်းနှင့်အတူ 'ထားသရဲ' ဝတ္ထုတို တစ်ပုဒ် ထိုလည်း ထပ်တိုးထည့်သွင်း ဖော်ပြထားပါကြောင်း။

EDITOR'S

LETTER

ဆဋ္ဌမအာရုံစာပေမှ စီစဉ်သည့် “သင့်အတွက် တားရော့ ပညာ” လုံးချင်းစာအုပ် မကြာမီတွင် ထွက်ရှိမည်ဖြစ်ပြီး တားရော့ ပညာနှင့်ပတ်သက်၍ အပြည့်စုံဆုံးဖြစ်အောင် ဖန်တီးထားသည်။

ယခုလတွင် သင့် Crush ကို အရူးအမူးဖြစ်စေမယ့် အစီအရင်၊ လမ်းခွဲဖို့ဖြစ်နေသူများအတွက် အချစ်ဖြေဆေး၊ ဒေစီပန်းနှင့် ချစ်၊ မချစ် ဆန်းစစ်နည်း အပါအဝင် လက်တွေ့ အကျိုးပြု ထိရောက်သော အစီအရင်များကို အထူးပြု ဖော်ပြထားသည်။

ဆက်လက်၍ အသိပညာ၊ ဗဟုသုတများ ရရှိစေမည့် ဂန္ထီရ အကြောင်းအရာ၊ ဝတ္ထု၊ ဆောင်းပါးများကို ဖော်ပြသွားပါမည်။

အထူးဝယ်သိမ်း စာအုပ်ကောင်းများဖြစ်အောင် ဖော်ပြထားပါသဖြင့် ပရိသတ်များအနေဖြင့် လက်မလွှတ်ရလေအောင် စာအုပ်ဆိုင်များတွင် ကြိုတင်မှာကြား၍ ဝယ်ယူထားနိုင်ပါကြောင်း သတင်းကောင်းပါးလိုက်ရပါသည်။

သင့်အတွက် မရှိမဖြစ် ဆောင်ထားသင့်သည့် Dream Catcher များ ဝယ်ယူနိုင်ပြီ

ဖက်ရှင်လည်းကျ၊ လှပဆန်းကြယ်သည့် Dream Catcher များကို ဆောင်ထားပါက အိပ်မက်များကို မှတ်မိစေခြင်း၊ မိမိအပေါ်ကျရောက်လာမည့် ဘေးဆိုးအန္တရာယ်များ၊ မကောင်းကြံစည်ခြင်းများကို Dream Catcher ၏ Spider Web ပင့်ကူအိမ်ကွန်ရက်က ဖမ်းဆီးထားမည်ဖြစ်ပါသည်။

မိမိနေအိမ်၊ အိပ်ခန်း၊ ကားများတွင် အလှဆင်ပစ္စည်းအဖြစ် သာမက အဆောင်အဖြစ်ပါဆောင်ထားနိုင်ပါပြီ။

ဂျူဗီတာ အင်းပြားအဆောင်များ ဝယ်ယူနိုင်ပါပြီ

ဂျူဗီတာ အင်းပြား အဆောင်အကြောင်းကို ဆဋ္ဌမအာရုံ မဂ္ဂဇင်းအမှတ်(၂၆)တွင် ဖော်ပြထားပြီး လုပ်ငန်းများတွင် ထားရှိပါက လုပ်ငန်းများ တိုးတက် ကြီးပွား အဆင်ပြေခြင်း၊ လာဘ်လာဘာ ရွှင်လန်းခြင်း၊ အန္တရာယ်ကင်းခြင်းများကို ရရှိနိုင်သည့် ဂျူဗီတာ အင်းပြား အဆောင်များ ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါပြီ။

www.burmeseclassic.com

ငါးထောင့်ကြယ် အဆောင်များ
“ဆဋ္ဌမအာရုံ” မဂ္ဂဇင်းတွင် ဝယ်ယူနိုင်ပါပြီ

ငါးထောင့်ကြယ် အဆောင်နှင့် ဆွဲကြိုးကို အစွမ်းသတ္တိ သိဒ္ဓိသွင်နည်းကို လည်း “ဆဋ္ဌမအာရုံ” မဂ္ဂဇင်း အမှတ်စဉ် (၂၆) တွင် ဖော်ပြထားပါသည်။ သင့် အတွက် ကံကောင်းခြင်းအဆောင် လက်ဖွဲ့တစ်ခုအနေဖြင့် ဆောင်နိုင်ပါပြီ။

ရှောင်စို့ ဖယောင်းတိုင်များ
“ဆဋ္ဌမအာရုံ” မဂ္ဂဇင်းတွင် ဝယ်ယူနိုင်ပါပြီ

အစီအရင်များအတွက် အပြူရောင်၊ အပြာရောင်၊ အဝါရောင်၊ ပန်းရောင်၊ လိမ္မော်ရောင်၊ အနက်ရောင်၊ အစိမ်းရောင်၊ ခရမ်းရောင် ဇယားတိုင်များ၊ ဝယ်ယူနိုင်ပါပြီ။ ဖယောင်းတိုင်စိုက်ရန် Candle Holder ဖယောင်းတိုင်စိုက်ခွက် အလှေများလည်း ရရှိနိုင်ပါသည်။

အိမ်အရောက် ပို့ဆောင်ပေးမည်

“ဆဋ္ဌမအာရုံမဂ္ဂဇင်း” ကို

လစဉ်မှာယူလိုသူ ပရိသတ်များအနေဖြင့်

ကမ္ဘောဇဘဏ်၊ ပုစွန်တောင်ဘဏ်ခွဲ၊ ရန်ကုန်မြို့၊

ဘဏ်အကောင့်နံပါတ် ၀၁၄၁ - ၂၂၀၀ - ၄၃၆၀၇ သို့

မိမိနှင့် နီးစပ်ရာဘဏ်မှ ငွေလွှဲခန့်အတူ မိမိမှာယူလိုသော (၆)

လ (သို့) (၁)နှစ်စာအတွက် ငွေလွှဲပေးပို့၍ မှာယူနိုင်ပါသည်။ ငွေလွှဲခကို မှာယူသူဘဏ်မှ တစ်ပါတည်းပေးချေ၍ ငွေလွှဲပေးပို့ရပါမည်။

(၆)လ ၂၀၀၀၀ ကျပ်

(၁၂)လ ၄၀၀၀၀ ကျပ်

ဖုန်း - ၀၉ ၇၃၁ ၇၆၆၅၀ သို့ မိမိ ငွေလွှဲပေးပို့ကြောင်းနှင့် စာအုပ် ပေးပို့ရမည့်လိပ်စာ၊ မှာယူသူ၏ နာမည်နှင့် ဖုန်းနံပါတ်တို့ကို အကြောင်းကြား ပေးရပါမည်။

ဘဏ်တွင် ငွေလွှဲပေးပို့မှုရောက်ရှိကြောင်း စစ်ဆေးပြီး ဖော်ပြ ပြု အချက်အလက်များ ပြည့်စုံပါက စာတိုက်မှတစ်ဆင့် အိမ်အရောက် ပို့ ဆောင်ပေးပါမည်။ စာတိုက်မှပေးပို့နိုင်သော နေရာတိုင်း ရောက်ရှိပါလိမ့် မည်။

အိမ်အရောက်ပို့ကြိုတင်ငွေပေးမှာယူသူများ

ဆက်သွယ်ရန် - ၀၉ ၇၃၁ ၇၆၆၅၀

စာအုပ်ဆိုင်များနှင့် ပြန်ချိရေးကိုယ်စားလှယ်များ

ဆက်သွယ်ရန် - ၀၉ ၃၀၀ ၅၅၀၁၆၀

www.burmeseclassic.com

စာပေမြင့်မှ လူမျိုးတင့်မည်

ဆဋ္ဌမအာရုံ မဂ္ဂဇင်းကို ဖတ်စရာ၊ မှတ်စရာများစွာဖြင့် ဝယ်သိမ်း စာအုပ်ကောင်း တစ်အုပ်ဖြစ်အောင် အထူး ကြိုးစားထားပါသည်။ လစဉ် လဆန်းပိုင်းတွင် ထွက်ရှိနိုင်အောင် ကြိုးစားပါမည်။

ပရိသတ်များအနေဖြင့် မိမိ ဝယ်ယူနေကျ စာအုပ်ဆိုင်များတွင်လည်း ကြိုတင် မှာကြားထားနိုင်ပါသည်။ ဆဋ္ဌမအာရုံ မဂ္ဂဇင်း၊ ထွက်မည့်ရက်ကို လည်း ကြိုတင် ဖုန်းဆက် မေးမြန်းနိုင်ပါသည်။

သင်သည် ဆဋ္ဌမအာရုံ မဂ္ဂဇင်း ပရိသတ်တစ်ဦး ဖြစ်လျှင် စာပေကို ချစ်မြတ်နိုးသူ၊ စာပေ၏ရသကို ခံစားတတ်သူ၊ စာအစုံ ဖတ်တတ်သူများ ဖြစ် ကြပါစေ။ စာအုပ်၊ စာပေ လူ့မိတ်ဆွေ - စာပေမြင့်မှ လူမျိုးတင့်မည်။

ဆဋ္ဌမအာရုံ မဂ္ဂဇင်း
အယ်ဒီတာ အဖွဲ့

||

Sixth Sense
Publishing House

ဆဋ္ဌမအာရုံ စာပေတိုက်

အမှတ်(၁၇၀-၁၇၂)၊ ဒုတိယထပ်၊ လမ်း(၅၀)အထက်၊ ပုဏ္ဏားတောင် မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း - ၀၉ ၇၃၁ ၇၆၆၅၀

www.burmeseclassic.com

No.33, APRIL, 2017

ဆုခြားဆန်းပြား အင်းစမများ (၁) ၃၁

လေ့ကျင့်ပြည့်

အစွမ်းထက် သစ်သီးယတြာများ ၄၁

ဂန္ထီရဆရာ လှမိုး (B.Sc)

သုရဿတီမယ်တော်နှင့် ဂါထာမန္တန် ၅၅

အောင်ကောင်းမြ (သာကေတ)

ခုနှစ်စဉ်တိုက် ၈၀

နတ်လှသစ်

ဘုရားသရဲ ၁၁၀

စိုးမိုးနိုင်

မေတ္တာသုတ်နှင့် ဘဝတက်လမ်း ၁၂၅

စင်ကြင်းနိုင် (ပဲခူး)

ဆန်းစစ် လာ အံ့ ဖွယ် စီ ရင် နည်း များ

သင့် Crush ကို အရှူးအမူးဖြစ်စေမယ့် အစီအရင် ၁၄

လမ်းခွဲဖို့ဖြစ်နေသူများအတွက် အချစ်ဖြေဆေး ၁၇

ချစ်သူနှင့်ခြေရှုပ်နေသူအား အပြတ်ဖြတ်အစီအရင် ၂၀

အစီပန်းနှင့် ချစ်၊ မချစ် ဆန်းစစ်နည်း ၂၄

ဆုံးမန်းဖြင့် အဖုအကျိတ်များ ပျောက်ကင်းစေ ၂၆

ချစ်သူ စိတ်နာမှုကို ပြေပျောက်အောင် စီရင်နည်း ၂၈

www.burmeseclassic.com

Contents Contents

No.33, APRIL , 2017

ကလေးရူးနေသော သရဲမ	၁၃၄
ချော့မြေ ခရေ	
ပိညာဉ်နုလုံးသား	၁၅၈
လွန်ကျော်ဦး	
ကျွန်ုပ်ကြုံခဲ့ရသည့် ထူးခြားဆန်းကြယ်ဖြစ်ရပ်များ	၁၇၄
မောင်လှယဉ် (မော်လမြိုင်)	
ပရလောကသားနှင့် လူစိမ်းစဉ်းသည်	၁၉၀
သိကားသန်းအောင် (မြင်းခြံ)	
မှော်စက်ရှင်၏ ဆန္ဒ	၂၁၃
ထပ်တရာ	

သုတ / ရုဆ ဖြစ်ရပ် ဆန်းကြယ်

ကံကောင်းစေတဲ့ ဝါးပင်ပျို Lucky Bamboo	၆၈
အမျိုးသမီးများအတွက် ဗန်ဒိုသိုင်းကွက်များ(၂)	၇၅
ဆေးပညာ နတ်ဘုရား Asklepios	၁၀၄
သွေးလေဆီးဝမ်းအတွက် ကေရာဖပင်အစွမ်း	၁၃၀
ထိပ်ကပ်နာအတွက် ဆေးနည်းကောင်းတစ်လက်	၁၃၃
ရိုးရာနတ်နှင့် ဆက်သရသည့် ကန်တော့ပွဲများ	၁၅၄
လှူဒါန်းရသော ကန်တော့ပွဲအမျိုးမျိုး	၂၁၀

www.burmeseclassic.com

ကလောင်ရှင်သစ်များ ပေါ်ထွက်လာရေး အစီအစဉ်

ဆဋ္ဌမအာရုံ မဂ္ဂဇင်းအယ်ဒီတာအဖွဲ့သည် ဂန္ထီရရပ်ဝန်းတွင် ကလောင်ရှင်အသစ်များ မွေးဖွားပေးနိုင်ရေးကို အထူး အလေးထား ပါသည်။ ကလောင်ရှင်သစ်များ ပါဝင်လက်စွမ်းပြရေးသားနိုင်ရန်နေရာ များကိုလည်း ချန်လှပ်ပေးထားပါသည်။

သာမန်ထက် ထူးခြားဆန်းကြယ်သည့် အဖြစ်အပျက်များ၊ ဂန္ထီရ ယညာရပ်ဆိုင်ရာ အချက်အလက်များကို ခေတ်အမြင်၊ ခေတ်အတွေးဖြင့် ပေါင်းစပ်ရေးသားသည့် ဝတ္ထု/စာမူကောင်းများကို အမြဲတမ်း တံခါးဖွင့် ကြိုဆိုလျက် ရှိပါသည်။

ပုံနှိပ်ဖော်ပြခံရသည့် ဝတ္ထု/စာမူများကို ကလောင်ဟောင်း၊ ကလောင်သစ်မရွဲခြားဘဲ ထိုက်တန်သည့် စာမူနှင့် စာအုပ်လက်ဆောင် တို့အား ချီးမြှင့်သွားပါမည်။

ဆဋ္ဌမအာရုံမဂ္ဂဇင်း
အယ်ဒီတာအဖွဲ့

ဆဋ္ဌမအာရုံ

မဂ္ဂဇင်း ဦးတည်ချက်

ကျွန်ုပ်တို့မဂ္ဂဇင်းသည် အရိုးခံဂန္ထီရမဂ္ဂဇင်းတစ်စောင်မဟုတ်ပါ။
 “ဆဋ္ဌမအာရုံစိတ်အဟုန်” ဆိုသည့်ဆောင်ပုဒ်ကိုလက်ကိုင်ပြု၍ထူးထွေ
 ဆန်းပြားမှုများကို ခေတ်စနစ်နှင့် လိုက်ဖက် ညီအောင် ပုံဖော်ထားသည်။
 ဂန္ထီရလောကကို အလုပ်အကျွေးပြုရန် ဦးတည်ချက်ဖြင့် မွေးဖွားလာ
 သည့်ခေတ်မီဂန္ထီရမဂ္ဂဇင်းတစ်စောင်ဖြစ်သည်။

အစွမ်းထက်သည့်ဂါထာမန္တန်နှင့် လောကီအစီအရင်များ၊ မှော်၊
 ဝိဇ္ဇာ၊ စုန်းကဝေနှင့် သဘာဝလွန်စွမ်းအားရှင်များအကြောင်း၊ အတိတ်
 သမိုင်းတွင်ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့် ဂန္ထီရဆန်သောဖြစ်ရပ်များ၊ ဖတ်စရာ ဂန္ထီရဝတ္ထု
 များ၊ သုတ/ရသ ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်နှင့်လျှို့ဝှက်အပ်သော ပညာရပ်ဆိုင်ရာ
 အချက်အလက်၊ အကြောင်းအရာများကို တစ်အုပ်ထက် တစ်အုပ် ပိုမို
 ကောင်းမွန်အောင် အစဉ်အမြဲ ပြောင်းလဲတင်ဆက်ပါမည်။

ကိုမိုး(တောင်ကြီး)

ဆဋ္ဌမအာရုံမဂ္ဂဇင်း(အယ်ဒီတာချုပ်)

www.burmeseclassic.com

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

အယ်ဒီတာချုပ်

ကိုမိုး (တောင်ကြီး)

အကြံပေးအယ်ဒီတာ

ဦးငွေစိုး၊ ဒေါက်တာမိ

အမှုဆောင် အယ်ဒီတာအဖွဲ့

နွေသင်နိုင်၊ ဝေယံမိုး၊ မိုးထက်မြင့်

အုပ်ချုပ်ရေးနှင့် ဘဏ္ဍာရေးမှူး

ဒေါ်ဌေးဌေးလှိုင်

ထုတ်ဝေသူ

ကိုမိုး (တောင်ကြီး) {(၀၀၅၀၈)}

ပုံနှိပ်သူ

ဦးကျော်သင်း {(၀၀၆၂၆)}

(သံလွင်ဦးပုံနှိပ်တိုက်)

မျက်နှာပုံ၊ ဒီဇိုင်းနှင့် လိုဂို

အောင်မိုး

ပန်းချီသရုပ်ဖော်

ခဲရင့်နိုင်၊ ဇိုးအောင်၊ လှသစ်အောင်

ကွန်ပျူတာ

ဆဋ္ဌမအာရုံပိုင်းတော်သားများ

ပြန်ချိရေး

ဆဋ္ဌမအာရုံစာပေတိုက်

အမှတ် (၁၇၀ - ၁၇၂)၊ ဒုတိယထပ်၊ လမ်း(၅၀)အထက်၊ ပုဇွန်တောင်

မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း - ၀၉၃၀၀၅၀၁၆၀၊ ၀၉၇၃၁၇၆၆၅၀၊

တန်ဖိုး - ၂၀၀၀ကျပ်

www.burmeseclassic.com

ထူးဆန်းထွေလာ
အံ့ဖွယ်စီရင်နည်းများ
ခေတ်သစ်ကို

သင့် Crush ကို အရူးအမူးပြစ်စေမယ့် အစီအရင်

အစွမ်းထက်တဲ့ အချစ်အစီအရင်တစ်ခုဖြစ်တာကြောင့် ကိုယ် တကယ်ချစ်တဲ့သူအပေါ်မှာသာ ပြုလုပ်ပါ။ ဒီအစီအရင်မပြုလုပ်မီ ကိုယ့်ဆန္ဒအမှန်ဟာ ဘာလဲဆိုတာ အရင်ဆန်းစစ်ပါ။

ကိုယ်တကယ်ကြွနေတဲ့ Crush အပေါ်မှာသာ ပြုလုပ်ပါလို့ ဆိုချင်ပါတယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ အစီအရင်လုပ်ပြီးရင် သင့် Crush သင်ချစ်နေတဲ့သူဟာ သင့်အပေါ် စွဲလမ်းစိတ်နဲ့ ရူးလောက်အောင်ဖြစ်လာနိုင်တာမို့ သတိပြုပါ။

သူ့စိတ်ထဲက တွေးသမျှ အတွေးတိုင်းဟာ သင်မှသင်ပဲ ဖြစ်နေပါလိမ့်မယ်။ မယုံလို့ဆိုပြီးတော့လည်း မစမ်းနဲ့။ တကယ်အတည်ဖြစ်မှသာ လုပ်ပါလို့ မှာချင်ပါတယ်။

အစီအရင်အတွက် လိုအပ်တဲ့ပစ္စည်းများကတော့ -

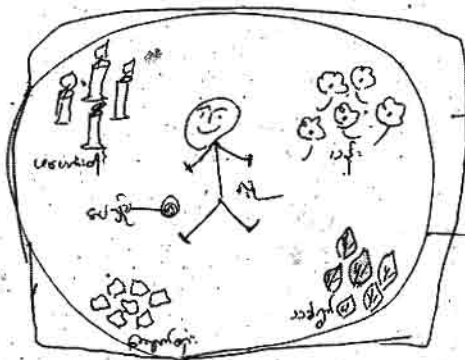
- ၁) အနီရောင်ဖယောင်းတိုင်
- ၂) ရေပွေးနင်းဆီ
- ၃) ကျောက်တုံး
- ၄) သစ်ရွက်တို့ ဖြစ်ပါတယ်။

အရေအတွက်က နံပါတ်(၇)ဟာ ကံကောင်းစေတဲ့ ကိန်းဂဏန်းဖြစ်တဲ့ အတွက် ဖယောင်းတိုင်(၇)တိုင်၊ ရေမွှေး နှင်းဆီ(၇) ပွင့်၊ ကျောက်တုံး ငယ်(၇)တုံး၊ သစ်ရွက်(၇)ရွက် တို့ဖြစ်ပါတယ်။ သစ်ရွက်ကို အချစ်အစီအရင် ဖြစ်တာမို့ စွယ် တော်ရွက်သုံးပါ။

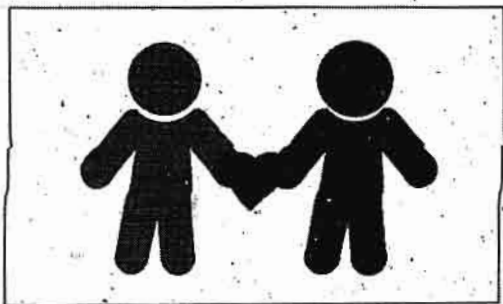

ပြီးရင် လူသူရှင်းတဲ့ မြေကွက်လပ်တစ်ခုမှာ လေး ထောင့်စပ်စပ် ဧရိယာတစ်ခုကို ကိုယ့်စိတ်ထဲကနေ သတ်မှတ်ပြီးပုံအတိုင်း အထက်ထောင့်နှစ်ဘက် မှာ ဖယောင်းတိုင်နဲ့ပန်း၊ အောက်ထောင့်နှစ်ဘက်မှာ ကျောက်တုံးနဲ့ သစ်ရွက်တို့ကို ထားပါ။

အလယ်မှာတော့ လူနဲ့ တစ်ပေအရွယ် အပ်ချည်ကို ထားပါ။ ကိုယ့်လက်ထဲမှာ ကိုယ့် Crush ပုံကို ထည့်ထားပါ။ ဖယောင်းတိုင် များကို မီးထွန်းညှိပြီး ပစ္စည်းများကို နေရာတကျ အစီအရံ ချပြီးတာ နဲ့ သင့်အစီအရင် စတင်ပါပြီ။

လေးထောင့်ပေါ်ပေါ် စေ ကျွန်ုပ်လုပ်
လက်ပတ်ပတ်ပတ်
စိတ်ဖြင့် နဲ့ စိတ်ဖြင့် နဲ့

အစီအရင်စပြီဆိုရင် ထောင့်လေးထောင့်မှာ လေးထောင့် စစ်စစ်ချထားတဲ့ ပစ္စည်းများကို သင်ဟာ ပုံမှာ ဖော်ပြထားတဲ့အတိုင်း စက်ဝိုင်းသဏ္ဍာန်ပတ်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

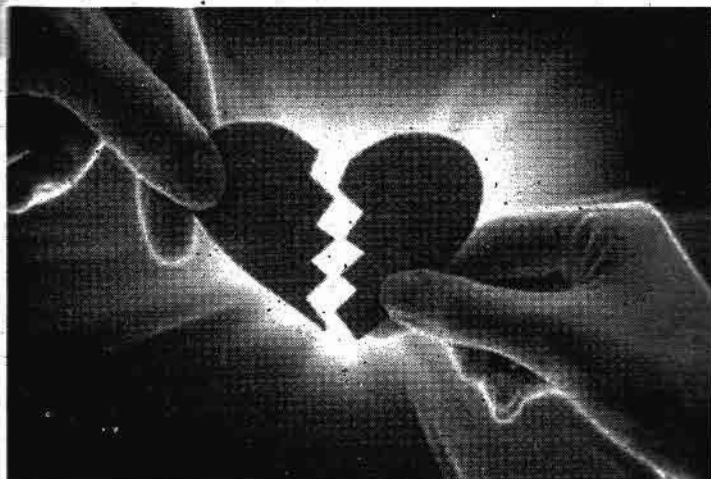
ဒီလိုပတ်ရာမှာ ကိုယ့်လက်ဝဲဝါးထဲမှာ ကိုယ့် Crush ပုံကို ထည့်ထားပြီး စက်ဝိုင်း ပတ်နေစဉ်အတွင်းမှာ အပ်ချည်ကြိုးနဲ့ ရစ်ပတ်နေရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ထောင့်လေးထောင့်မှာ ချထားတဲ့ ပစ္စည်းလေးမျိုးကို ခြုံမိအောင် စက်ဝိုင်းပတ်ပြီး လမ်းလျှောက်နေ စဉ်အတွင်း ပါးစပ်ကနေ -

“သူ့အတွေး၊ သူ့နှလုံးသား
ကျွန်ုပ်နှင့် ချည်နှောင်ပြီးဖြစ်ပါစေ
ကျွန်ုပ်စေတေးသမျှ
သူ လိုက်နာပါစေ။
ဒါဟာ ကျွန်ုပ်ရဲ့ဆန္ဒဖြစ်လို့
အောင်မြင်ပါစေ”

ဆိုတဲ့စကားကို စက်ဝိုင်း တစ်ပတ်ပြည့်သည်အထိ ရွတ်ဆို ပေးပါ။ သင့်ကိုစောင့်ရှောက်နေတဲ့နတ်များကို အထူးကျေးဇူးတင် ပြီး ဒီအစီအရင်ကို စီရင်ရမှာဖြစ်ပါတယ်။

သင် စတင်ခဲ့တဲ့နေရာမှာ ပြန်ရောက်ပြီဆိုရင်တော့ သင့်ရဲ့ စက်ဝိုင်းပတ်ခြင်းအစီအရင် ပြီးဆုံးပါပြီ။ ချစ်သူရဲ့ဓာတ်ပုံထူးသ ထားတာ မရှိဘူးဆိုရင် ဖုန်းထဲက သင့်ချစ်သူရဲ့ပုံကိုမြင်သာအောင် ထားပြီး ဖုန်းကိုအပ်ချည်နဲ့ရစ်ပတ်ရင်လည်း ရပါတယ်။

လမ်းခွဲဖို့ဖြစ်နေသူများအတွက် အချစ်ပြေဆေး

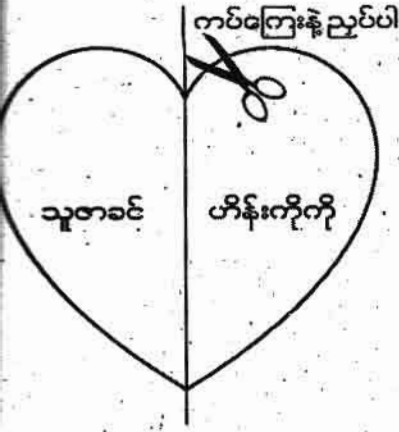
ချစ်သူနှစ်ဦးဟာ လမ်းခွဲရဖို့ အကြောင်းတစ်ခုခုပေါ်လာခဲ့ရင် လမ်းခွဲရတော့မယ်လို့ ပူဆွေးနေမယ့်အစား ပြန်လည်သင့်မြတ်နိုင်မယ့် အခုအစီအရင်လေးကို လုပ်ဆောင်နိုင်ပါတယ်။

မည်သို့သော သက်ရောက်မှုအတွက်ကိုမဆို၊ ဖြေဆေးဆိုတာရှိတာမို့ သက်သာခွင့်ရပြီး ပြန်ပေါင်းထုတ်ချင်ရင်တော့ ဒီအစီအရင်လေးကို ယုံကြည်စွာ လုပ်ဆောင်လိုက်ပါ။

အစီအရင်အတွက် လိုအပ်တဲ့ပစ္စည်းများကတော့ -

- ၁) အနီရောင် မှင်စို ဖာဘလ်ပင်
- ၂) တစ်မိုက်ခန့် ပိတ်စတစ်စ
- ၃) အပ်နှင့် အပ်ချည်
- ၄) ကတ်ကြေး
- ၅) လမ်းခွဲဖို့ဖြစ်နေတဲ့ ချစ်သူနှစ်ဦးနာမည်တို့ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီအစီအရင်ကို ကိုယ်တိုင်ခံစားနေရတဲ့သူ၊ သို့မဟုတ် ကိုယ့်သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ယောက် အဆင်မပြေဖြစ်ဖို့ လမ်းခွဲရမယ့် အခြေအနေဆိုက်ရောက်နေပြီဆိုရင်လည်း သူတို့အတွက်

ခွင့် တောင်းစရာမလိုဘဲ တိတ်တိတ်လေး လုပ်ပေးနိုင်ပါတယ်။

ဒါက ဒီအစီအရင် ရဲ့ ထူးခြားချက်တစ်ခုပဲဖြစ်ပါတယ်။ အစီအရင်စပြုဆိုရင် ပိတ်စပေါ်မှာ အနီရောင်မှင်စိုဘောင်ပင်နဲ့ အသည်းပုံလှလှလေးကို ရေးဆွဲလိုက်ပါ။ ပြီးရင်

အသည်းပုံရဲ့ ညာဘက်ခြမ်းမှာ ယောကျ်ားလေးရဲ့နာမည်၊ ဘယ်ဘက်ခြမ်းမှာ မိန်းကလေးရဲ့နာမည်တို့ကို ရေးပါ။

နာမည်ရေးပြီးတာနဲ့ ပိတ်စနဲ့ အသည်းပုံရဲ့ အလယ်တည့်တည့်ကနေ ကတ်ကြေးနဲ့ ဖြတ်ထုတ်လိုက်ပါ။ ညှပ်ထုတ်လိုက်တဲ့ အချိန်မှာ သူတို့နှစ်ယောက် (သို့မဟုတ်) ကိုယ်တို့နှစ်ဦးဟာ လုံးဝတို အပြီးတိုင် ပြတ်စဲလမ်းခွဲခဲ့ပြီလို့ စိတ်ထဲမှာ ခံစားမှတ်ယူပေးပါ။

ဇာတ်လမ်းကို ဒီမှာတင်၊ နိဗ္ဗိတံပြီလို့ မှတ်ယူပြီးရင်တော့ ကွဲနေတဲ့ ပိတ်စအသည်းလေးကို အပ်ချည်နဲ့ ပြန်ချုပ်ပါမယ်။

ပြန်ချုပ်နေစဉ်မှာ ရွတ်ဆိုရမှာက -

“အသည်းနှစ်ခြမ်း ပြန်လည် ပေါင်းစည်းမိသလို၊ သူတို့အချစ်(သို့) ကျွန်ုပ်တို့အချစ်လည်း ပြန်လည် ပေါင်းစည်းမိပါစေ”လို့ တိုင်တည်ဇွတ်ဆိုပါ။

အဲဒီအချိန်မှာ အရင်က တစ်ချိန်လုံးတစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ဘယ်လောက်ချစ်ခဲ့ကြတယ်ဆိုတာကို ပြန်လည်အမှတ်ရပေးပြီး ဒီအစီအရင်ကို အောင်မြင်စွာ လုပ်ဆောင်ပါ။

ဒါဆိုရင် ကံကြမ္မာ (Kama) မှာ သင်တို့ချစ်သူနှစ်ဦးလမ်းခွဲရဖို့ သေချာပေါက် ရှိနေရင်တောင် ပိတ်စအသည်းပုံလေးကို ညှပ်လိုက်တာဟာ တကယ်ပဲ လမ်းခွဲစေခဲ့ပြီဆိုတဲ့

သဘောကို သက်ရောက်စေတာကြောင့် သင်တို့ဟာ အပြင်လောကမှာ ဘယ်တော့မှ ထပ်မကွဲတော့ပါဘူး။

တကယ့်ကို ရာသက်ပန် လက်တွဲချင်သူများလည်း ဒီအစီအရင်ကို လုပ်ဆောင်ထားနိုင်ပါတယ်။ ဒါဆိုရင် သင်တို့ချစ်သူနှစ်ဦး ဒီဘဝမှာ ပေါင်းရပါလိမ့်မယ်။

ချစ်သူနှင့်ခြေရှုပ်နေသူအား အပြတ်ဖြတ်အစီအရင်

ချစ်သူဟာ ကိုယ်တစ်ယောက်လုံးရှိနေလျက်နဲ့ အခြား တစ်ယောက်ဆီ ခြေလှမ်းပျက်နေပြီဆိုရင်တော့ စောစောစီးစီးက တည်းက အပြတ်ဖြတ်နိုင်တဲ့ အစီအရင်နည်းကို အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။

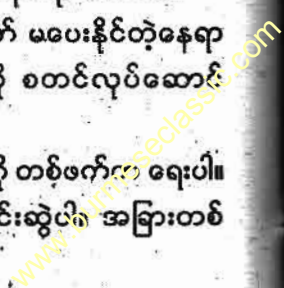
ချစ်သူနဲ့ခြေရှုပ်နေသူဟာ ပိန်လိန်ရှုံ့.စွဲပြီး အဝေးကို လွင့် သွားစေမယ့် အပြတ်ဖြတ်အစီအရင်ဖြစ်ပြီး အစီအရင်အတွက် လိုအပ်တဲ့ပစ္စည်းများကတော့ -

- ၁) အနက်ရောင်ဖယောင်းတိုင်
- ၂) A4 စာရွက်ဖြူတစ်ရွက်
- ၃) မှင်စိုဘောပင် (အနီ၊ အပြာကြိုက်တာသုံး)
- ၄) ကတ်ကြေးတစ်လက်တို့ဖြစ်ပါတယ်။

လိုအပ်တဲ့ပစ္စည်းများရပြီဆို အစီအရင်ကို စတင်ပါ။

ကိုယ့်ကို ဘယ်သူမှ အနှောင့်အယှက် မပေးနိုင်တဲ့နေရာ မှာ ကိုယ်လက်သန့်စင်စွာဖြင့် အစီအရင်ကို စတင်လုပ်ဆောင် ပါမယ်။

A4 စာရွက်ဖြူပေါ်မှာ ချစ်သူနာမည်ကို တစ်ဖက်က ရေးပါ။ ပြီးရင် အလယ်ကနေ မျဉ်းဖြောင့်တစ်ကြောင်းဆွဲပါ။ အခြားတစ်

ဘက်မှာတော့ ချစ်သူက
မျက်စပစ်နေတဲ့သူ(သို့မဟုတ်)
ချစ်သူနဲ့ ခြေရှုပ်နေသူရဲ့
နာမည်ကို ရေးပါ။

ဒီလိုရေးရာမှာ ကိုယ့်
ချစ်သူက ယောက်ျားဆို ညာ
ဘက်ကနေနာမည်ရေးပြီး
တို့ယ့်ချစ်သူနဲ့ခြေရှုပ်နေတဲ့
မိန်းကလေးကို ဘယ်ဘက်က
နေရေးပါ။

ကိုယ့်ချစ်သူက မိန်း
ကလေးဆို ဘယ်ဘက်ကနေ
တို့ယ့်ချစ်သူနာမည်ကိုရေးပြီး အခြားတစ်ဖက်ညာဘက်ကနေ
ချစ်သူနဲ့ခြေရှုပ်နေတဲ့ ယောက်ျားလေးနာမည်ကိုရေးပါ။

ပြီးရင် ဖယောင်းတိုင်ကိုမီးညှိပါ။ ကြိုက်ရာမီးခြစ်ကိုသုံး
နိုင်ပါတယ်။ ပြီးတော့ လိုင်းတားပြီး ခြားထားတဲ့ အလယ်တည့်တည့်
မှ စက္ကူကို ကပ်ကြေးနဲ့ဖြတ်တောက်လိုက်ပါ။

ပြီးတဲ့အခါ အခုလိုရွတ်ဆိုပါ။

မေဦးမောင်

ခေတ်သစ်ကို

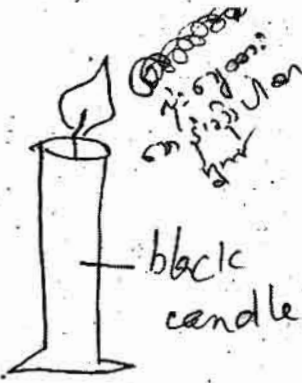
ဤနေရာမှ
ကတ်ကြေးပြင်
နှစ်ပိုင်းပြတ်ရန်

“အချစ်နတ်ဘုရားရှင်
 ကျွန်ုပ်ချစ်သူ
 မောင်မောင် (or)
 ခင်ခင်သည်
 အခြားတစ်ယောက်
 ကိုကို (or) လှလှ
 နှင့် ချစ်ဇာတ်လမ်း
 မဆက်စေရန်
 ဖြတ်တောက်ပေးပါ။
 ကျွန်ုပ်တို့ကြား
 ခြေရှုပ်နေသူ
 (မ or မောင်)သည်
 သူ့အမှားအတွက်

နှောင်တရပြီး
 ရှောင်ခွာထွက်သွားပါစေ။
 နားလည်မှုရပြီး
 အချစ်ဇာတ်လမ်းဖြတ်တောက်သွားပါစေ” လို့ရွတ်ဆိုပါ။
 ပြီးရင် မိမိချစ်သူနဲ့ခြေရှုပ်နေသူရဲ့နာမည်ပါတဲ့ စာရွက်
 ဝိုင်းကို စိတ်ထဲမှာ နာကြည်းစွာဖြင့် လုံးချေပစ်လိုက်ပါ။

သူ့ဘဝ စုတ်ပြတ်သတ်
 ပြီး ကိုယ့်အချစ်ရေးကို လာမနှောင့်
 ယှက်နိုင်တော့ဘူး လို့ ခံယူပါ။
 ပြီးရင် ဖယောင်းတိုင်မီးနဲ့
 မီးရှို့လိုက်ပါ။ မီးရှို့နေစဉ်-
 “ငါ့ချစ်သူ ငါ့ထံ ပြန်လာ
 ပါစေ
 ငါ့ချစ်သူ ငါ့ထံ ပြန်လာ
 ပါစေ

ငါ့ချစ်သူ ငါ့ထံ ပြန်လာပါစေ
လူအများရှေ့မှာ
ငါ့ကို တောင်းပန်ပါစေ"လို့
ရွတ်ဆိုပါ။

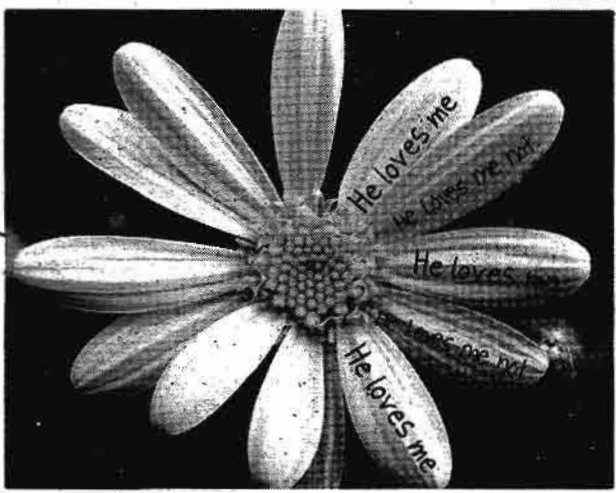
ပြီးတဲ့အခါ ကိုယ့်ချစ်သူ နာ
မည်ပါတဲ့ စာရွက်အပိုင်းကိုလည်း
မီးရှို့ပေးပါ။

ဒီလိုမီးရှို့တာဟာ ချစ်သူ
ကိုယ့်ဆီ ပြန်လာဖို့အတွက် ဖြစ်
ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် လုံးခြေ
မပစ်ရပါဘူး။ အပြန်အတိုင်း
မီးရှို့ပါ။ ဘာလို့လဲဆိုတော့
ကိုယ်က ကိုယ့်ချစ်သူ အချစ်
ကို ပြန်လိုချင်တယ် မဟုတ်ပါ
လား။

သူ့ဘဝကို လိမ်ကျစ်လုံးထွေးမပစ်လိုက်ဖို့တော့ အရေး
ကြီးပါကြောင်း ချစ်သူနဲ့ခြေရှုပ်နေသူကို အပြတ်ဖြတ်အစီအရင်ကို
ဖော်ပြပေးလိုက်ရပါတယ်။

ဒေစီပန်းနှင့် ချစ်၊ မချစ် ဆန်းစစ်နည်း

ဥရောပရှိ ဆယ်ကျော်သက်လူငယ်များ အများဆုံးပြုလုပ်
တဲ့ ရှေးကျသော အံ့ဖွယ် အချစ်ဆန်းစစ်နည်းတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။
နိုင်ငံတကာ International School ကျောင်းတက်တဲ့ ဆယ်ကျော်
သက်များလည်း သိပါတယ်။

ချစ်သူဟာ ကိုယ့်အပေါ် တကယ် ချစ်၊ မချစ်ကို ဒေစီပန်း
ပွင့်ဖတ်များအသုံးပြုပြီး ဆန်းစစ်တဲ့နည်းလမ်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီအစီ
အရင်ကို ဖော်ညွှန်းတဲ့ အင်္ဂလိပ်ကဗျာလေးတွေတောင် ရှိပါတယ်။

သေသေချာချာစိရင်တဲ့ နည်းလမ်းကို သိရှိလိုသူများအတွက်
ကတော့ ပထမဆုံး ဒေစီပန်းတစ်ပွင့်ထဲကို ဈေးမဆစ်ဘဲ ဝယ်ပါ။
ပန်းဆိုင်ကိုရောက်တဲ့အခါ သင့်စိတ်ထဲမှာ ရွေးချယ်ပြီး ဝယ်ရလိမ့်
မယ်လို့ ထင်မိတဲ့ ဒေစီပန်းတစ်ပွင့်ကို ဝယ်ယူခိုင်းတာ ဖြစ်ပါတယ်။

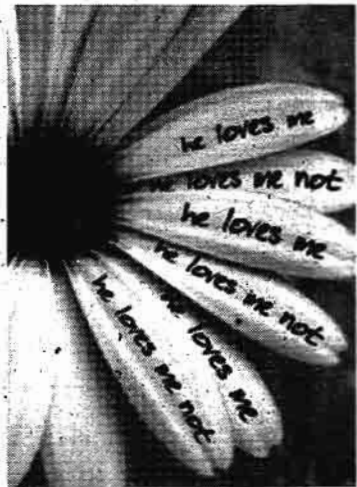
လပြည့်နေ့မှာ စိရင်ရမှာဖြစ်တဲ့အတွက် လပြည့်နေ့မနှာ
ပိုင်းမှာ ဝယ်ထားလိုက်ပါ။ ပြီးရင် ညဘက်ရောက်တဲ့အခါ မိမိလုပ်
ဆောင်ဖို့ သင့်တော်တဲ့အချိန်၊ လူခြေတိတ်ဆိတ်ပြီး ကိုယ့်အစီအရင်

www.burmeseclassic.com

ထူးဆန်းတွေလာ အံ့ဖွယ်စီရင်နည်းများ

ကို ဘယ်သူမှ မနှောင့်ယှက်တဲ့
နေရာမှာ ဒေစီပန်းလေးကို
ကိုင်ပြီး-

“ဒီဒေစီပန်းရဲ့
ပွင့်ဖတ်လေးတွေဟာ
ကျွန်ုပ်ကို ချစ်တဲ့လူ
ရဲ့အချစ်
စစ်၊မစစ်ကို ဆန်းစစ်
နိုင်တဲ့
မှော်ဆန်တဲ့ ပွင့်ဖတ်
လေးများဖြစ်ပါစေသတည်း” လို့
တိုင်တည်ပါ။

ပြီးရင် ဒေစီပန်းက ပွင့်ဖတ်တစ်ချပ်ချင်းစီကို ညှာလက်နဲ့
ခြွေချပြီး ..

ဒေစီပွင့်ဖတ် တစ်ချပ်ခြွေချရင် -

He loves me.

နောက်ထပ် ပွင့်ဖတ်ထပ်ခြွေချရင် -

He loves me not. ဆိုပြီး ရွတ်ဆိုပါ။

Random ကြိုက်တဲ့ကိန်းကျဆိုတဲ့ နည်းမျိုးဖြစ်ပါတယ်။

တစ်ဖတ်ချင်းစီခြွေချရင်း နောက်ဆုံးမှာ ကျန်တဲ့ ဒေစီပန်းပွင့်ဖတ်
လေးဟာ

He Love me အကြိမ်မှာ ဖြစ်တယ်ဆိုရင် -

(သူဟာ သင့်ကို တကယ်ချစ်တဲ့သူပါ)

He Love me not အကြိမ်မှာ ဖြစ်တယ်ဆိုရင်တော့ -

(သူဟာ သင့်ကို တကယ်မချစ်တဲ့သူပါ)လို့ အဖြေလွှက်

လာပါလိမ့်မယ်။ အစီအရင်ကို ယုံကြည်စွာ လုပ်ဆောင်ပါ။

ထုံးမန်းဖြင့် အဖုအကျိတ်များ ပျောက်ကင်းစေ

မန္တန်တွေဆိုတာ အရမ်း အစွမ်းထက်ပါတယ်။ တချို့မန္တန်တွေဟာ ရွတ်ဆိုတဲ့ နေရာမှာ ဟားစရာတစ်ခုလို၊ မဟုတ်တရုတ်စကားလုံးတွေနဲ့ ဆိုရပေမယ့် လက်တွေ့အစွမ်းကတော့ အံ့မခန်းအစွမ်းထက်မြက်ပါတယ်။

အိမ်ကိုကြွတဲ့ ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးဆိုလျှင် မန္တန်အစွမ်းနှင့်ပတ်သက်၍ -

“တကာ . . . ကျွန်ုပ် ကိုယ်တွေ့ကြုံဖူးတယ်။ နယ်ကနေ အဒေါ်တစ်ယောက်ရောက်လာပြီး အိမ်မှာ ထိပ်ခပ်နာဖြစ်နေတဲ့ လူနာတစ်ယောက်ကို ပါးစပ်ကနေ ရယ်စရာလိုလို၊ ကိုစိ . . . ကိုစတွေရွတ်ပေးပြီး နောက်ရက်ဆိုတာနဲ့ လူနာဟာ အံ့မခန်း ရောဂါအရှင်းပျောက်တာကို တွေ့ဖူးတယ်” လို့ ဆိုပါတယ်။

ဒီလိုမန်းမှုတ်တဲ့ မန္တန်တွေထဲမှာ ထုံးမန်း၊ ကွမ်းမန်း၊ ဆေးမန်းဆိုပြီး အမျိုးမျိုးရှိပါတယ်။ အခုဖော်ပြမှာကတော့ အဖုများကို လက်တွေ့သေးငယ်ပျောက်ကင်းစေတဲ့ ထုံးမန်းနည်းဖြစ်ပါတယ်။

အဖုအကျိတ်ဆိုတာ လူမှာ တော်တော်ဒုက္ခပေးတဲ့အရာဖြစ်ပါတယ်။ တချို့ကကင်ဆာဖြစ်ပြီး အဆီကြိတ်၊ အသားကြိတ်၊

www.burmeseclassic.com

ရိုးရိုးအဖုအလုံးတွေလည်း အမျိုးမျိုးရှိပါတယ်။ စာရေးသူဆိုလျှင် မျက်နှာမှာ အဆီကြိတ်တစ်ခုပေါက်ဖူးပြီး ခွဲစိတ်ရာမှာ ငွေသိန်းချီ ကုန်ကျခဲ့ဖူးပါတယ်။

ဒီလိုကုန်ရမယ့်နေရာမှာ စမ်းသပ်ကြည့်လို့အကျိုးထူးခဲ့ရင် ငွေကုန်ကြေးကျမဖြစ်မယ့် ထုံးမန်းနည်းကို အခုလို ဖော်ပြရခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ပထမဆုံး ထုံးမန်းမယ့်သူဟာ ဦးစွာ သက်ဆိုင်ရာ ဘုရားရှိခိုးပြီး သီလခံယူရမယ်။ ပုဒ္ဒဘာသာဝင်ဆိုလျှင် ငါးပါးသီလခံယူပါ။ ပြီးရင် သန့်စင်သော ထုံးအနည်းငယ်ကို ခွက်သန့်သန့်မှာ ထည့်ပါ။ အဲဒီထုံးကို ထုံးမန်းအဖြစ် အစွမ်းဝင်အောင် မန်းရမယ့် မန္တန်ကတော့ -

“ဥျမ် . . ကျောက်ကြီး ထုံးတိုင်၊ ကျောက်တိုင် သံခဲ၊ ကျောက်ပုလဲ၊ ကွဲ . . ဆရာကွဲ၊ ကြေ . . ဆရာကြေ၊ ပြေ ဆရာ ပြေ၊ ပျောက် . . ဆရာ ပျောက်”

ဆရာတစ်ယောက်လို မာန်နဲ့ထန်နဲ့ ထုံးခွက်ကို ရှေ့ချပြီး မန်းမှုတ်ပါ။ ခုနစ်ရက်သားသမီး မည်သူမဆို မန်းနိုင်ပြီး (၃၇)ခေါက် မန်းရမယ်။ မန်းနေစဉ် တံတွေးမမြို့ပါနဲ့။ တခြားကိုလည်း စိတ်မရောက်စေပါနဲ့။

မန်းပြီးရင် မန်းပြီးသား ထုံးကို အဖုအကြိတ်ပေါ်မှာ (၀) ဝလုံးပုံ ကွင်းပါ။ အဲဒီထုံးကိုပဲ ဝါးလုံးမှာ (၀)လုံးပုံ ကွင်းပါ။ အဖုအကြိတ်သေးသူများ (၃)ရက်လောက်၊ တစ်ရက်တစ်ခေါက်ပြုလုပ်ပေးရုံဖြင့် သိသာစွာ ပျောက်ကင်းသွားပါတယ်။

အခက်အခဲဖြစ်နေသူများကတော့ (၉)ရက်ဆက်တိုက်၊ အချိန်မှန်မှန်ပြုလုပ်ပေးရုံဖြင့် သင့်ရဲ့အဖုအကြိတ်တို့ဟာ သိသာစွာ သေးငယ်သွားပါလိမ့်မယ်။ ဒီနေရာမှာ လက်တွေ့ သိသာစွာ ပျောက်ကင်းခြင်းရှိ၊ မရှိဆိုတာက ပြုလုပ်သူရဲ့ သီလ၊ သမာဓိ၊ စရဏ ကျင့်ကြံထားရှိမှုအားတို့နှင့်လည်း သက်ဆိုင်ပါတယ်။

စမ်းသပ်ကြည့်ပါ။ သင့်အတွက် မဖြစ်ခဲ့သည့်ကိစ္စအောင်ဒါကို လုပ်ဆောင်ကြည့်လို့ အကျိုးမယုတ်ပါဘူး။

ချစ်သူစိတ်နာမှုကို ပြေပျောက်အောင် စီရင်နည်း

စိတ်ဆိုးစိတ်ကောက်တာ အကြောင်းမဟုတ်ပေမယ့် စိတ်
နာသွားတယ်ဆိုရင်တော့ ချစ်သူကို ပြန်ချော့ရတာ တော်တော်
ခက်ခဲပါလိမ့်မယ်။ ဒီလိုအခြေအနေမျိုးမှာ ချစ်သူရဲ့နာကျည်းမှုကို
ပြေပျောက်သွားအောင်လုပ်နိုင်မယ့် အစီအရင်ဖြစ်ပါတယ်။

ချစ်သူက ကိုယ့်အပေါ် အကြောင်းတစ်ခုကြောင့် နာကျည်း
သွားတာပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ တစ်စုံတစ်ယောက်ဟာ ကိုယ့်အပေါ် အဆင်
မပြေနိုင်လောက်အောင် မုန်းတီးနာကျည်းနေတယ် ဆိုပါစို့။

ကိုယ်ကလည်း သူနဲ့ မဆက်ဆံလို့ မဖြစ်တဲ့ အနေအထား
တစ်ခုနဲ့ ဆက်ဆံနေရဦးမယ်ဆိုရင် လွယ်ကူပြီး စီရင်ရတာ အဆင်
မပြေမယ့် အခုနည်းလမ်းလေးကို အသုံးပြုကာ နာကျည်းမုန်းတီးမှု
များကို ပြေပျောက်အောင် လုပ်ဆောင်လိုက်ပါ။

လွယ်ကူရိုးရှင်းတာမှန်ပေမယ့် ယုံကြည်မှု အပြည့်ထားပြီး
လုပ်ဆောင်ပါ။ အလွန်ထိရောက်မှုရှိတဲ့ အစီအရင်ဖြစ်ပါတယ်။
အခုအစီအရင်အတွက် လိုအပ်တဲ့ပစ္စည်းများကတော့ -

- ၁) အနက်ရောင် ဖယောင်းတိုင်
- ၂) အနံ့ပျံ့ရတဲ့ ပန်းတစ်ပွင့်

(နှင်းဆီနီရ)
 ၃) မီးခြစ်တစ်လုံး
 ၄) ငွေခွက်(ဘုရားဈေး
 မှာ ဆိုင်စုံရရှိ)တို့ ဖြစ်ပါတယ်။
 ကိုယ့် အပေါ်မှ ဘယ်လောက်ပဲ မကျေနပ်
 ဖြစ်ပြီး အငြိုးအတေးကြီးနေ
 ပါစေ။ ဒီအစီအရင်က အိုကေ
 စေမှာဖြစ်တယ်လို့ ယုံကြည်လိုက်
 ပါ။ အစီအရင်ကို ထုံးစံအတိုင်း

ကိုယ့်ကို ဘယ်သူမှ အနှောင့်အယှက်မပေးနိုင်တဲ့နေရာမှာ ပြုလုပ်ပါ။
 အစီအရင် မပြုလုပ်ခင်မှာ ကိုယ်လက် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်
 မှုများ ရှိနေပါစေ။ အစီအရင်စပြုဆိုရင် အသင့်ယူထားတဲ့ငွေခွက်
 ထဲကို ရေအနည်းငယ်ဖြည့်လိုက်ပါ။

ပြီးရင် ငွေခွက်ထဲကရေထဲသို့
 နှင်းဆီပွင့်ဖတ်တစ်ပွင့်ကို ဖြေပြီးထည့်
 လိုက်ပါ။ ပြီးတဲ့အခါ အနက်ရောင်
 ဖယောင်းတိုင်ကို မီးညှိပြီး အဆိုပါ
 ဖယောင်းတိုင်ကို ငွေခွက်ပေါ်ကနေ
 ဘေးတိုက် ရွေ့လျားပေးနေရင်း-

“ကျွန်ုပ်အပေါ်ထားတဲ့
 နာကျည်းမှု၊ မုန်းတီးမှုများအား
 ယခု ရေကြည်မွှေးကို
 သောက်သုံးသူထံမှ ဖယ်ရှား
 ပေးပါ။

သူ့ထံမှ ခင်မင်ချစ်ခင်မှုကို

ပြန်လည် ဆွဲဆောင်ပေးပါ။
လူတကာ အထင်ကြီး
လေးစားမှုကို ပြန်ရပါစေ
လို့ တိုင်တည်ရွတ်ဆိုပါ။

ထို သို့ ရွတ် ဆို ပြီးပါက
အနက်ရောင် ဖယောင်းတိုင်မီးကို
ရေထဲသို့ စိုက်ချပါ။ မီးခိုးတိတ်ပြီး
ငြိမ်းသွားပါလိမ့်မယ်။

ပြီးရင်တော့ အဲဒီရေကို
ပုလင်းတစ်ခုထဲမှာ ထည့်ထားပြီး

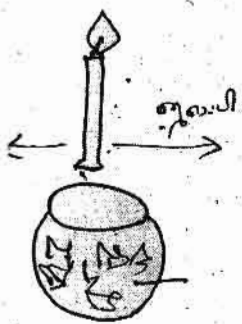
ကိုယ့်ကို မလိုလားတဲ့သူ၊ နာကျည်းသွားတဲ့လူ၊ မုန်းတီးသွားတဲ့လူ
ကို ရောစပ်ပြီး တိုက်ပေးနိုင်ပါတယ်။

နှင်းဆီပွင့်ဖတ်က တစ်ဖတ်သာဖြစ်ပြီး ဖယောင်းတိုင်က
လည်း မီးငြိမ်းရုံလေးလောက်သာ ရေထဲထည့်တာမို့ နှင်းဆီရနံ့နဲ့
ဖယောင်းတိုင်ရနံ့ သိပ်မစွဲနိုင်ပါဘူး။ ရိုးရိုးရေလိုသာ အနံ့အရသာ
ပျောက်ဘဲ ရှိနေပြီး ဘယ်သူမှ သတိထားမိနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

ဒါကို တစ်ကြိမ်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သူ့ဘက်က ကိုယ့်အပေါ် နာ
ကျည်းမှုတွေ၊ အငြိုးအတေးတွေ ပျောက်သွားတဲ့အထိ တိုက်ပေး

နိုင်ပါတယ်။ ဒီရေကို ပွားထားလို့
လည်း ရပါတယ်။ နောက်ပိုင်းကိစ္စ
ကတော့ သင့်ရဲ့ဆောင်ရွက်ချက်
အပေါ်မှာ တည်ပါလိမ့်မယ်။

သင် ဖြစ်ချင်တဲ့ ဆန္ဒဟာ
အောင်မြင်ပါလိမ့်မယ် . . မိတ်ဆွေ။

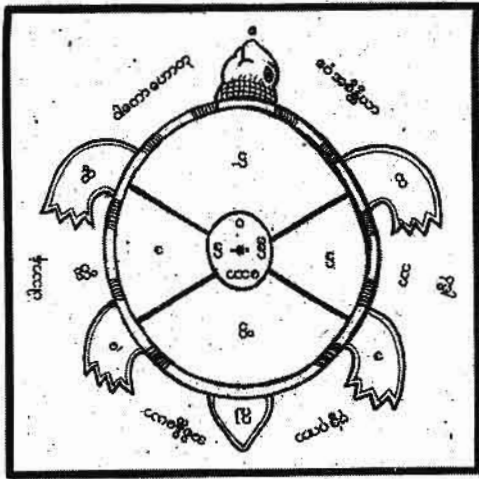

နှင်းဆီပွင့်ဖတ်ထည့်ထားထော
ဝေ့ဝေ့

ထူးခြားဆန်းပြား

အလွန်မကျား (၁)

ဝေဖန်ရေးစာအုပ်

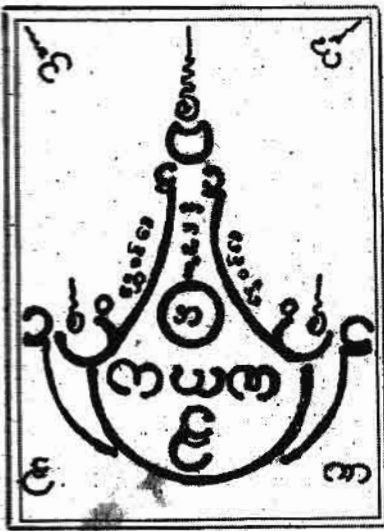
*** ဂမ္ဘီရလိပ် စမ ***

ထူးခြားလှသော စမဖြစ်သည်။ လိပ်ပုံ၏ ကျောအလယ် (နံ) နေရာတွင် အဆောင်ပြုလိုသူ၏ နေ့၊ နံကိုထည့်ပါ။

အကျိုးထူးကား . . . စုန်းတိုက်၊ နတ်တိုက်၊ အစိမ်းတိုက်၊ ပုဏ္ဏကတိုက်၊ ရိပ်ဖမ်း၊ သံဖမ်း၊ ခြေရာကောက်နှင့်တကွ လူပြုစား ခံရခြင်း၊ ဘူးလုံး၊ အစာလုံး၊ အပင်းလုံးများလည်း ပျောက်ကင်း ချမ်းသာနိုင်ကြောင်း ဆိုပါသည်။

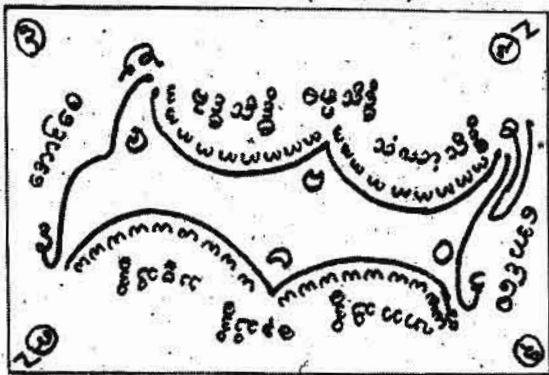
*** ရွှေဝင်၊ ငွေဝင် ကြီးလေးကြီး ကြေးစည်စမ ***

ကြေးစည်၏ မျက်နှာစာ (၂) ဘက်တွင် အထက် ဖော်ပြပါ ရွှေဝင်၊ ငွေဝင် ကြီးလေးကြီး ကြေးစည်စကို ရေးသားရန် ဖြစ်သည်။ ဆော့ပင်ဖြင့်

ရေးသားနိုင်ပါသည်။ မိတ္တူကူး၍ ကပ်ထားလျှင်လည်း ရသည်။

အကြောင်းထူးရှိပါက ကြေးစည်တီး၍ ဆုတောင်းဆုယူ ပြုနိုင်ပါ၏။ လိုအပ်လျှင် ကိုယ်နှင့်မကွာ ဆောင်ထားနိုင်ပါသည်။ အကျိုးထူးသော စမအဆောင်ကောင်း ဖြစ်ပါသည်။

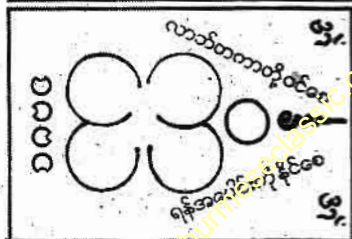
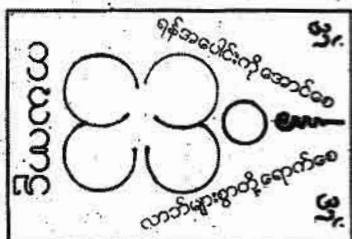
*** စီးပွားဥစ္စာ လာဘ်များစွာတိုးမည် ကင်းခြေများ စမ ***

အန္တရာယ်ရန်စွယ်များ ကင်းပစေပြီး လာဘ်လာဘများ ပေါကြွယ်ဝစေနိုင်သော အံ့ဖွယ်အရုပ်စမ ဖြစ်ပါသည်။ မိတ္တူကူး၍ ကိုယ်နှင့်မကွာ ဆောင်ထားနိုင်ပြီး စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများတွင် ပုံကြီး ချဲ့၍ အလှူမိနီယံဘောင်ဖြင့် ချိတ်ဆွဲထားနိုင်ပါသည်။

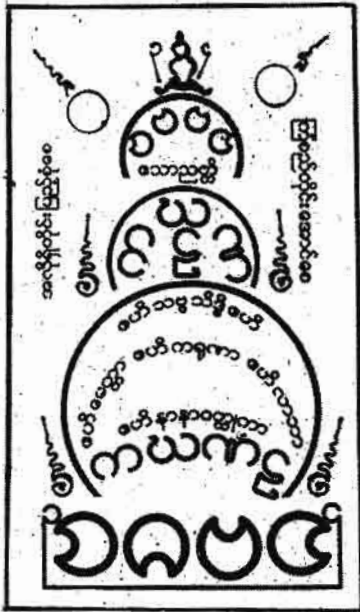
*** ကယုက်၊ ယယုက် ဖိလာ စမ ဖိုမ ***

ကယုက်၊ ယယုက် ဖိလာ စမ ဖိုမ၏ စွမ်းအင်သည်ကား အတိုက် အခိုက် ဟူသမျှကို ပျက်ပြယ်စေနိုင်ပါသည်။

မိမိတို့အနေဖြင့် ကောင်း ရောင်း၊ ကောင်းဝယ်ခြင်း အမှု

ကိုပြုလုပ်နေပါလျက် အတိုက်အခိုက်၊ အဖျက်အဆီးအား ကြီးမားစွာ ရှိနေပါလျှင် . . . ဖော်ပြပါ စမပုံမနှစ်ပုံကို ကျောချင်းကပ်ပြီး ပလတ်စတစ်လောင်း ဆောင်ထားပေးပါ။ အန္တရာယ် ရန်အသွယ် သွယ်မှ ကင်းဝေးစေပါလိမ့်မည်။

(လူချစ်၊ နတ်ချစ် စီးပွားဖြစ် စမ)

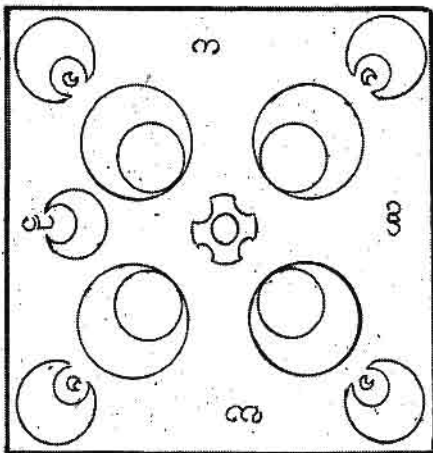
* စေတ ဂါထာ *

* စက္ခု မာစရ မာစိက္ခော၊
ဓမ္မညျ ဓမ္မ သာမိကော၊
ဗလူပေတော ဗလဓရော၊
ဝရဒေါ ဒေတု ဇယျ မင်္ဂလံ”

အထက်ဖော်ပြပါ စမပုံကို မိတ္တူကူး ဆောင်နိုင်ပါသည်။

အိမ်တွင်လည်း အဆောင်အဖြစ် ပလတ်စတစ်အုပ်၍ ချိတ်ဆွဲလျှင် ကောင်း၏။ (စ၊ ဓ၊ ဗ၊ ဝ)ဂါထာကို တတ်နိုင်သမျှ ခြတ်ဆိုပါလေ။

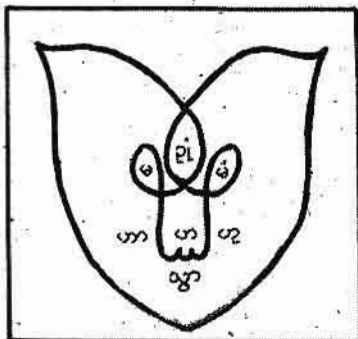
အကျိုးပေးသန်ပါသည်။

*** ဂန္ထိရ ဓာတ်စေပုံ ***

ထိုစမအင်းကို ဆောင်ထားသူ အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီး တို့အနေဖြင့် လူနတ် ချစ်ခင်ခြင်း၊ တန်ခိုးဩဇာ ကြီးကျယ်ခြင်း၊ အလုပ်သစ် အကိုင်သစ်များခြင်း၊ တိုးချဲ့နိုင်ခြင်း၊ လာဘ်လာဘ ပေါများခြင်း၊ အခြွေအရံ ပေါများခြင်း၊ ဉာဏ်ရည် ဉာဏ်သွေး ထက် မြက်ခြင်း စသည့် များစွာသော အကျိုးဖလများ ရရှိပါမည်။

များစွာသော အင်းစမများနှင့်မတူ . . . တမူထူးခြားသော ဂန္ထိရ ဓာတ်စေဖြစ်သည်။ မိတ္တူကူး၍ ပလတ်စတစ်လောင်းကာ ကိုယ်နှင့်မကွာ ဆောင်ထားပါလေ။

* စွယ်တော်စမနှင့် အင်းဆံ *

* ဟိန်းရန် ဂါထာ -

“ညီ မ မံ ဟု ဟာ

သွာ ဟ”

* အင်းဆံ - ပထဝီ၊

အာပေါ၊ တေဇော၊ ဝါယော၊

အာကာသဓာတ် ငါးပါး ညီညွတ်

၍ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ချမ်းသာစေ။

ပ	ငါး	ယော	စိတ်	ဝီ
သ	ကိုယ်	ထ	ပါး	အာ
ဓာတ်	ဝါ	စေ	အာ	နှစ်
၍	ချမ်း	တေ	ကာ	ညီ
ဇော	သ	ညွတ်	ပါး	ပေါ

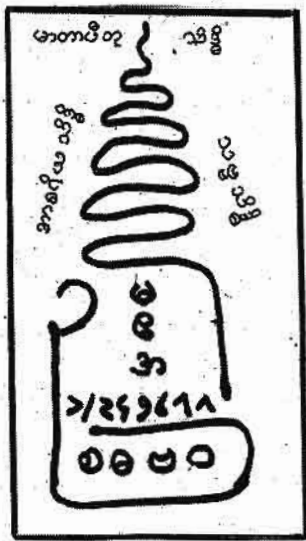
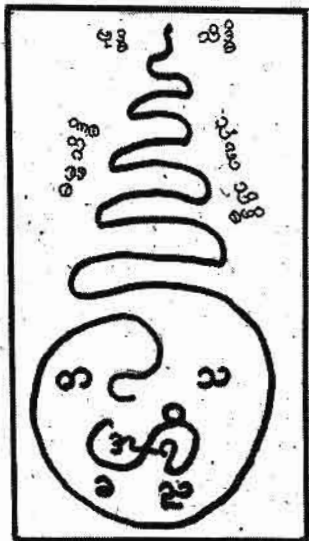
အထက်ပါအစီအရင်(၂)ခုတွဲ၍ ဖယောင်းတိုင်တွင်ဝတ်၍ မီးပူဇော်ပါ။ ကျန်းမာရေး မကောင်းသူ၏ ဓာတ်ပုံ (သို့မဟုတ်) အဝတ်အစားကို လင်ပန်းတွင်ထည့်၊ အပေါ်က ဖယောင်းတိုင် ထွန်းလေ။

* နေ့မင်း၊ လမင်းစမ စီမံပုံ *

၁) ရက်ကောင်း၊ ရက်မြတ်တွင် စတင်ပါ။

၂) ကာလကို (၇)ရက် သတ်မှတ်ပါ။

၃) မိတ္တူကူး၍ စီမံနိုင်သည်။

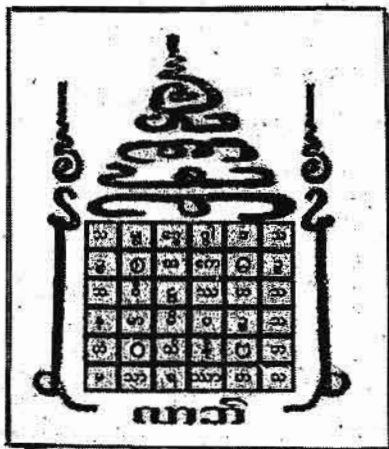
* ပြီးမြောက်စေသော ကိစ္စများ

ပညာရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ လုပ်ငန်းအခွင့်အလမ်း
ကောင်းခြင်း၊ ဩဇာအာဏာ ကြီးခြင်း၊ ရောင်းရေးဝယ်တာ ကောင်း
ခြင်းတို့ ဖြစ်သည်။

* မှတ်ချက်

စီမံရမည့်ကာလအတွင်း ရှေးဦးစွာ စိစစ်လေးပါး ပင့်ဖိတ်
ထားပါ။ ဘုရားတွင် နံ့သာတိုင် ကပ်လှူပါ။ ဘုရားရှိခိုးခြင်း၊ သီလ
ခံယူခြင်း၊ မေတ္တာပို့သခြင်း၊ ဆုတောင်းဆုယူခြင်းအမှုပြုပါ။

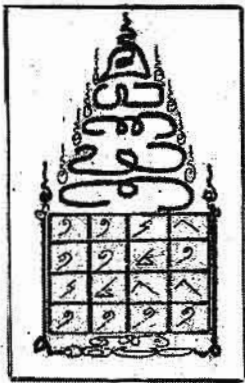
(၇)ရက်ပြည့်လျှင် ကိုယ်နှင့်မကွာ ဆောင်ထားနိုင်ပါပြီ။
သဒ္ဓါ၊ ဝီရိယ အားလျော်စွာ အကျိုးပေးမည်။

*** စေလိုရာစေ သမ္ပုဒ္ဓေ အင်းတော်ကြီး ***

မီးဘေး၊ ရေဘေး၊ ငလျင်ဘေး၊ လေဘေး လွတ်ကင်းနိုင်
၏။ အတိုက်အခိုက်များ မဝင်ရောက်နိုင်။ ဈေးဆိုင်များတွင် ဆောင်
ထားသော် အရောင်းအဝယ်ကောင်း၏။ သွားလေရာ ဆောင်သော်
ခရီး အဆင်ပြေ၏။ ဖယောင်းတိုင်တွင် ပတ်၍ မီးပူဇော်ပြီး လိုရာ
ဆုတောင်းနိုင်၏။

လှိုတရစေပုံ

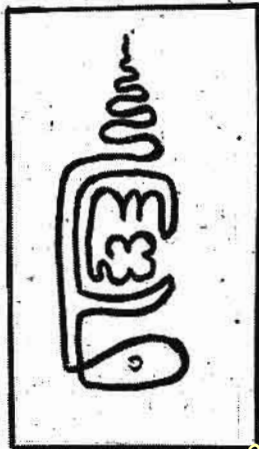
*** စေလိုရာစေ သမ္ပုဒ္ဓေ အင်းတော်ကြီး ***

ခရီးသွားလေရာဆောင်
လျှင် အန္တရာယ်ကင်း၏။ အပြောင်း
အရွှေ့ကိစ္စမှန်သမျှ အဆင်ပြေ၏။
မိတ္တူကူး၍ ဖယောင်းတိုင်တွင်
ပတ်ပြီး တစ်နေ့တစ်တိုင် (၃)ရက် မီး
ထွန်းပူဇော်၍ လိုရာ ဆုတောင်းနိုင်
သည်။

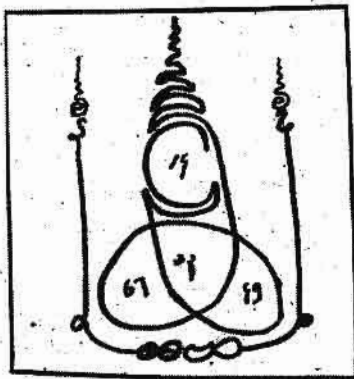
* ကြီးလေးကြီး စမ *

နေအိမ်များ၊ ဈေးဆိုင်များတွင် ဆောင်ထားခြင်းဖြင့် အထိုက်အခိုက်မှန်သမျှ ကင်းပခြင်း၊ စီးပွားရေး အဆင်ပြေခြင်းတို့ ဖြစ်မည်။ ဉာဏ်ရှိသလို သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။

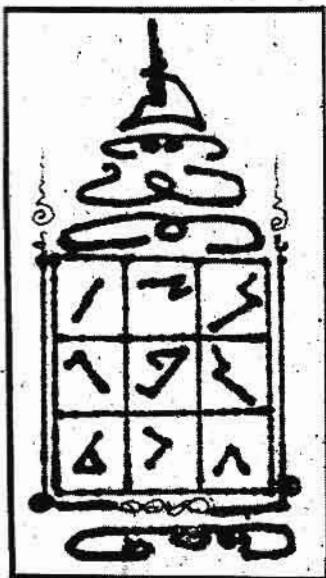
ဈေးရောင်းကောင်းချင်ရင် ဈေးဖန်းအောက်မှ ထားရပါမည်။ ဆေးကုချင်ရင် သုံးမယ့်ဆေးပုလင်းမှာ ဖော်ပြပါ ကြီးလေးကြီး

စမပုံရေးပါ။ သောက်ပါဟု ဆိုသည်။

*** တန်ပြန် စေတော်ကြီး ***

အတိုက်အခိုက်မှန်သမျှ ကင်းပစေသည်။ ကိုယ်နှင့်မကွာ ဆောင်ထားသော် ကောင်း၏။ အရေးကြီးကိစ္စရှိလျှင် ဖယောင်းတိုင် မှာပတ်၍ (၈)တိုင်ထွန်းညှိပြီး ဆုတောင်းဆုယူပြုပါလေ။

*** ဓမ္မာနဝ အင်းတော်ကြီး ***

သင့်မှာ အတိုက်အခိုက် အနှောင့်အယှက်များ ရှိနေပါလျှင် အထက်ပါဖုံ အင်းတော်ကို ဖယောင်းတိုင်မှာပတ်၍ စလောင်းဖုံးပေါ်တင်ပြီး (၈)ရက် တိတိမီးထွန်းပေးပါ။ ရန်စွယ်များ ကင်းပစေလိမ့်မည်။

ဝေယံဘုန်းပြည်

အစွမ်းထက်
သစ်သီးယု ကြွေပျား

ဝတ္ထုရေးဆရာလှစိုး (B.Sc)

။
လောကီပညာတွင်
ဆူးပါသော အသီး
ဥပမာ- နူးရင်းသီး။
ပညတ်မကောင်းသော အသီး
အသုံးနည်းကြပါသည်။

လောကီပညာဓာတ်ယတြာတွင် အရွက်၊ အညွန့်၊ အခက်များ၊ ပန်းပွင့်များ၊ သစ်သီးများ၊ သစ်သားများကို အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ အသုံးပြု ဆောင်ရွက်ကြပါသည်။ ယခု စာရေးသူအနေဖြင့် သစ်သီးယတြာများကို ရေးသားဖော်ပြပေးပါမည်။ သစ်သီးတွင်လည်း (၇) နေ့၊ (၇)နံပါတ်ဝင်နေပါသည်။

* တနင်္ဂနွေနံ (အ အာ၊ ဥ)နှင့် စသော သစ်သီးယတြာများ *

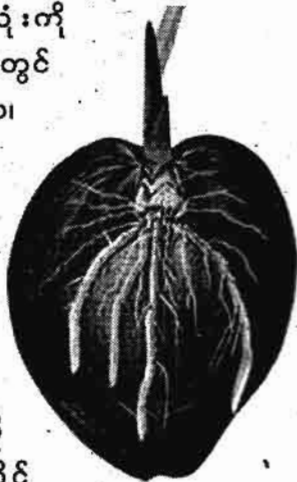
တနင်္ဂနွေနံမှစလျှင် အုန်းသီး၊ ဥသျှစ်သီးကို ယတြာအဖြစ် အသုံးပြုနည်းကို ဖော်ပြရပါမည်။ မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝန်းလုံး အုန်းသီးကို ငှက်ပျောသီးနှင့်တွဲ၍ ကန်တော့ပွဲအမျိုးမျိုး ထိုးလှူကြပါသည်။ ယတြာအနေဖြင့်သုံးပါက အုန်းသီးအခွံကျွတ်ကို ဖယောင်းတိုင်တင်ထွန်းနည်း အလုပ်အကိုင်အတွက် အစွမ်းထက်ပါသည်။

လောကီဗေဒင်ပညာအရ စနေသက်ရောက်တွင် အများဆုံး အသုံးပြုကြသည်။ သို့သော် အလုပ်အကိုင် အဆင်မပြေသူကိုလည်း အုန်းသီးယတြာ ပြုလုပ်ခိုင်းရာ အဆင်ပြေသွားတာ လက်တွေ့သိမြင်ရပါသည်။

www.burmeseclassic.com

အုန်းသီးအခွံ ကျွတ် တစ်လုံးကို
ချောအောင် ပြုလုပ်ပါ။ ထို အုန်းသီးတွင်
ဆော့ပင်နှင့် “အလုပ်ကိစ္စ အောင်မြင်စေ၊
အလုပ်အကိုင်ကိစ္စ အဆင်ပြေစေ”
စသည်ဖြင့် လိုရာဆန္ဒရေးပါ။

အုန်းသီးအောက်တွင်
သံပန်းကန်ပြားမှာ သဲထည့်ထားပါ။
သံပန်းကန်ပြားမှာ သဲထည့်ပြီး သဲ
ပေါ်မှာ အုန်းသီးတင်ပါ။ အုန်းသီး
မျက်နှာ အပေါ်တွင်ရှိနေရပါမည်။ ထို
အုန်းသီးပေါ်မှာ ဖယောင်းတိုင်တစ်တိုင်
တင်ထွန်းပြီး အရဟံဂုဏ်တော်ပူတီးစိပ်ကာ မိမိလိုရာဆန္ဒကို
ဆုတောင်းပါ။

တနင်္ဂနွေ၊ သောကြာ တစ်ရက်ရက် စတင် ဆောင်ရွက်ပါ။
ပုတီး(၉)ပတ်စိပ်၊ (၉)ရက်ပြုလုပ်ပြီးပါက အုန်းသီးကို ရေမျှော
လိုက်ပါ။ (သို့မဟုတ်) သန့်သောတစ်နေရာ (ညောင်ပင်အောက်မှာ)
စွန့်ပါ။ (၉)ရက် အဆင်မပြေသေးလျှင် နောက်ထပ်(၉)ရက် ဆက်
လုပ်။ (၉)ရက် သုံးကြိမ်၊ (၂၇)ရက်ပြုလုပ်လျှင် ကျိန်းသေ အဆင်
ပြေသွားပါမည်။ အချို့လည်း (၉)ရက်နှင့် အဆင်သွားပြေတာ တွေ
ရပါသည်။

အုန်းသီးကဲ့သို့ ဥသျှစ်သီးကိုလည်း ပြုလုပ်နိုင်သည်။
အိုးအိမ်၊ အိမ်ထောင်၊ အလုပ်ကိစ္စ အဆင်ပြေစေသည်။ အုန်းသီး
တစ်လုံးကို သောကြာထောင့်မှာလှူပြီး လိုရာဆန္ဒ ဆုတောင်းမှု
ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။

နဝင်းပညာတွင် ကျန်းမာရေးယတြာ၊ နှစ်ဆန်းတစ်ခုကို
အထူးယတြာတွင် အုန်းသီးပါးစပ်ဖွင့်ယတြာ အသုံးပြုသည်။
အထက်ဆောင်ပန်း၊ အောက်နင်းကြမ်းနှင့် နဝင်းချေပြီး ချည်
မန်းကွင်း၊ ဆံပင်၊ လက်သည်း၊ ခြေသည်းကို အုန်းသီးထဲထည့်ကာ

ရေစီးထဲတွင်မျောသော ယတြာဖြစ်သည်။

အုန်းသီးစိမ်းကို ထိပ်အဝလှုပ်၊ ဆားအပြည့် သိပ်ပြီး ညောင်ပင်တစ်ပင်မှာ ရုက္ခစိုးနတ်ခင်းကို ရည်မှန်းလှူ။ ဆုတောင်းခြင်းလည်း ပြုလုပ်နိုင်သည်။ လောကီပညာရှင်တို့မှာ ကြာသပတေးသက်ရောက်မှာ အထူးပြုလုပ်ကြသည်။ အုန်းသီးအဝလှုပ် အရည်သွန်ကာ ဆားအပြည့် သိပ်၊ အချိန်မရွေးလှူဒါန်း၊ လိုရာဆန္ဒ ဆုတောင်းမှု ပြုနိုင်သည်။

ဈေးဆိုင်အရောင်းအဝယ် လာဘ်ပိတ်နေပါက အုန်းသီးစိမ်း အဝလှုပ်ပြီး ကြံတစ်ချောင်း၊ နှင်းဆီပန်းသုံးပွင့် ထည့်ပြီး ဆိုင်မှာ တင်ထားပေးပါက လာဘ်ဝင်ငွေရွှင်ပြီး အရောင်းအဝယ်ကောင်းစေသည်။

* တနင်္လာနံ (က၊ ခ၊ ဂ၊ ဃ၊ င)နှင့် စသော သစ်သီးယတြာများ *

ကျွဲကောသီး - ကျွဲကောသီးတစ်လုံးမှာ ကြက်လျှာ(၆) လက် ထိုးစိုက်၍ လာဘ်ခေါ်ယတြာ ပြုလုပ်နိုင်သည်။ ကြက်လျှာမှာ လိုရာဆန္ဒ ရေးသားနိုင်သည်။ ကျွဲကောသီး လာဘ်ခေါ်ယတြာ အဖြစ် အသုံးပြုသည်။ ဘုရားရှေ့မှာ လှူထား၊ အလယ်မှာ ဖယောင်းတိုင် အစိမ်းကလေးတစ်တိုင် ပူဇော်ဆုတောင်းပါ။ (၉)ရက်လှူပြီး စွန့်ပစ်နိုင်သည်။

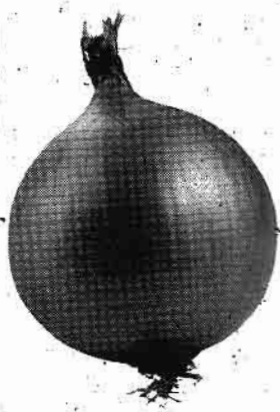
ကြံ - အကြံအစည် အောင်၊ အဆင်ပြေစေရန် ကြံချောင်း၊ ကြံအပိုင်း တစ်တောင်နီးပါးခန့် အရှည်တစ်ချောင်းကို သုံးပိုင်းခန့် ပိုင်း၊ ထိပ်မှာ သပြေညွန့်(၃)ညွန့်စီချည်ပြီး အိုးတစ်လုံးနှင့်ထည့်ကာ ဘုရားရှေ့မှာ လှူထားပေးပါ။ ကြံစည်သမျှ အောင်မြင်မှု ရရှိစေပါသည်။

ငှက်ပျောသီး - အဖီး၊ အဖီးလိုက်ကို ပန်းကန်ပြားတွင် ထည့်လှူပေးပါ။ ငှက်ပျောသီးအမျိုးမျိုး ရှိသည်။ ရခိုင်၊ ဖီးကြမ်း အသုံးများသည်။ ဖီးကြမ်းနှင့်ငှက်ပျောက ကက်ကင်းဓာတ်မိသည်။ ကျန်းမာချမ်းသာစေသည်။ မှည့်သွားပါက စွန့်ပြီးစား၍ ရသည်။

ငွေကိစ္စ၊ အကြွေးကိစ္စ၊ တနင်္လာနံကိစ္စမျှ
အတွက် လှူဒါန်း၊ ဆုတောင်းပါ။ ရတ
တွေ့ခိုင်အောင် ရခိုင်လည်း သုံးကြသည်။

ကြက်သွန် - ကြက်သွန်နီ
ဥကြီးတစ်လုံးကို ဖန်ခွက်မှာ ထည့်၊
စိတ်သောက ကြုံနေရသောကိစ္စများ
အေးငြိမ်းစေပါသည်။ အချို့လည်း
ကြက်သွန်ဘေး တစ်ဘက်တစ်ချက်
တွင် ကသစ်ရွက် တစ်ရွက်စီ ထည့်ထား

ကြသည်။ ကသစ်ရွက် ထည့်၍လည်း ရသည်။ မထည့်လည်း
ကြက်သွန်နှင့် ပြုလုပ်စီရင်နိုင်သည်။ သူရိုးရန် ကာကွယ်ရန်
ကြက်သွန်ဥကို အိမ်ထောင့်လေးထောင့်မှာ မြှုပ်နှံထားရသည်။

ဂျင်း - ဂျင်းတက်ကို စာချုပ်စာတမ်း၊ အခက်အခဲကိစ္စ၊
လျှင်မြန်စွာ ဖြစ်လိုသောကိစ္စများမှာ အသုံးပြုကြသည်။ “နေချင်း၊
ညချင်းစီးပွားတက်” ဟူသော ပညတ်ဓာတ်ယူထားသည်။

စာချုပ်စာတမ်း အမှားအယွင်းကိစ္စ၊ ပြဿနာကိစ္စတို့ ကြို
တွေ့ရပါက ပန်းကန်တစ်ချပ်ပေါ်မှာ ဂျင်းတက်တင်၊ ဖယောင်းတိုင်
တစ်တိုင် ဂျင်းတက်ပေါ် တင်ထွန်းပြီး ဆုတောင်းပါ။ (၉)ရက်ဆက်
၍ ပြုလုပ်ပါ။ စာရင်းမှားသောကိစ္စ ပြုလုပ်ခိုင်းရာ (၉)ရက်ပြည့်
သောအခါ အဆင်ပြေသွားပါသည်။ (ကိုယ်တွေ့)

မည်သည့်အကြောင်းမှမရှိဘဲ စီးပွားရေး လျှင်မြန်စွာ တိုး
တက်လိုပါက ဂျင်းတက်နှစ်ခု ပြုလုပ်ပါ။ မနက်တစ်ကြိမ်၊ မနက်
ဂျင်းပေါ်မှာ ဖယောင်းတိုင်ထွန်း၊ ဘုရားပူဇော်ပြီး “အရဟံ” (၉)ပတ်
စိပ်ပါ။ ညဂျင်းပေါ်မှာ ဖယောင်းတိုင်တစ်တိုင်ထွန်း “ဘဂဝါ” ဂုဏ်
တော်ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။ (၂၇)ရက် ပြုလုပ်လျှင် ထူးခြားတာတွေ
ရမည်။

လောကီပညာရှင်၊ ဝိဇ္ဇာလိုင်းသမားများမှာ ကြန့်ကြာသော
ကိစ္စအတွက် ဘုရား၊ ရဟန္တာ၊ ဝိဇ္ဇာတွေကို ဂျင်းသင်(၃)ပွဲ ကပ်လှူ

ဆုတောင်းခိုင်းသည်။ (၃)ရက်မြဲလုပ်ရသည်။ ညနေပိုင်း ပြုလုပ်ပါ။

ခရမ်းသီး - အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးအတွက် အသုံးပြုသည်။ ခရမ်း(၂၈)ကိုရှာ၊ (အိမ်ထောင်မိတ်)ဖြစ်သည်။ အမျိုးသမီးများ အထူးဆောင်ရွက်ရသည်။

အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စ အဆင်ပြေလိုပါက ခရမ်းသီးနှပ် ဆွမ်းလောင်း ဆုတောင်းပါ။ ခရမ်းသီးတစ်လုံး၊ ငွေသီး နှစ်လုံး ပန်းကန်ထဲထည့်၊ မိမိအိပ်ရာအနီးမှာ ဓာတ်ဆင်ထားပါက အိမ်ထောင်ကျနိုင်သည်။

ငရုတ်ကောင်း - ရုပ်ခန္ဓာမကောင်း (ကျန်းမာရေးညံ့)နေပါက ကြေးလေးတစ်လုံးတွင် ငရုတ်ကောင်း အပြည့်ထည့်ပါ။ ထိုငရုတ်ကောင်းပေါ်မှာ ကြက်လျှာအဖြူတစ်ချောင်းစိုက်၍ "ခန္ဓာသား ကျန်းမာပါစေ" ဟု ရေးထားပါ။ "ငါ့ရုပ် ကောင်းပြီ၊ ငါ့ကျန်းမာပြီ" ဟု ယုံကြည်စွာ ပြုလုပ်ပါ။

ကြက်လျှာ အရိုးတံရှည်နေပါက တစ်ဝက်ဖြတ်ပါ။ ငရုတ်ကောင်းခြောက်လျှင် စွန့်ပစ်နိုင်သည်။ ကျန်းမာရေး ကောင်းသွားပါက ဆက်လုပ်စရာ မလိုပါ။ ငရုတ်ကောင်း ကျန်းမာရေးကောင်းစေသည်။

* အင်္ဂါနံ (စ၊ ဆ၊ င၊ ဈ၊ ည)နှင့် စသော သစ်သီးယတြာများ *

စပျစ်သီး - အချို့က သပျက်သီးဟုခေါ်ပြီး အပျက်ဓာတ်ဟုဆိုကြသည်။ အမှန်မှာ "စပျစ်သီး" သာ ဖြစ်ပါသည်။ ၃၅တွဲဖြစ်၍ မိတ်ဓာတ်ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓဟူးနံ လှ၊ ရွှေ၊ ရေ၊ ရတနာပစ္စည်း၊ ဝါး၊ ယွန်းထည်ပစ္စည်း၊ လူမှုရေးကိစ္စ၊ ရေယာဉ် စသည့် ဗုဒ္ဓဟူးနံကိစ္စ အဆင်ပြေစေရန် စပျစ်သီးလှူ ဆုတောင်းပေးပါ။

သားသမီးရတနာ ရလိုပါကလည်း မယ်တော်တစ်ပါးပါးကို စပျစ်သီးလှူ ဆုတောင်းပေးပါ။ ဆီးသီး(ဖီးသီး) အရက်သမား

များ အရက်ဖြတ်လိုပါက ဇီးသီး(၁)လုံးတွင်
စာရေး။ ဘုရားရှေ့ ကပ်လှူပေးထားရသည်။

ဥပမာ - အောင်အောင် အရက်

လုံးဝ မသောက်စေရ။ ဇီးသီးတစ်လုံး

ဆီမှာ ဘောလ်ပင်နှင့် စာလုံးတစ်လုံး

စီရေးပါမည်။ ပြီးလျှင် ပန်းကန်တစ်

ချပ်ထဲထည့်ပြီး ဘုရားလှူ ဆုတောင်း

ပါ။ ဇီးသီးနွမ်းခြောက်လျှင် အသစ်ပြန်

လဲပေးပါ။ အနည်းဆုံး(၃)ကြိမ် ပြုလုပ်ပါ။

ဇီးဖြူသီး - ဇီးဖြူသီးကို စပျစ်သီး

ကဲ့သို့ အသုံးချနိုင်သည်။ အင်္ဂါသားသမီး

တစ်ဦးဦး၊ ကြာသပတေးသားသမီး တစ်ဦးဦးနှင့် အဆင်ပြေလိုပါ

က ဇီးဖြူသီးဆောင်သွားပါ။ ဆေးဖက်ဝင်အသီး ဖြစ်သည်။

အိန္ဒိယတွင် ဇီးဖြူသီးအလုံးကြီးများ ပျားရည်၊ ဆေးရည်

စိမ် ပါကင်ပိတ်ပြီး အထူးစီမံ ရောင်းကြသည်။ နေအိမ် ခြံဝင်းအတွင်း

မြွေသတ္တဝါမလာစေရန် ဇီးဖြူသီးကြထားကြသည်။

စိန်ပန်း(၃၅)ဓာတ်ဖြစ်၍ အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စလည်း ဇီးဖြူ

သီးလှူ ဆုတောင်းမှုပြုနိုင်သည်။ ငှက်(လှူ)၏ အမြစ်၊ အညွန့်တွဲ

ဖြစ်၍ လူတိုင်းဆောင်ထား စားသုံးသင့်ပါသည်။

စတော်ဘယ်ရီ - အချစ်ရေးကိစ္စတွင် အထူးသုံးကြသည်။

ဖယောင်းတိုင်အနီ ပူဇော်၊ စတော်ဘယ်ရီသီးလှူကာ အချစ်ရေး

ကိစ္စဆုတောင်းမှုပြုနိုင်သည်။

မယ်တော် တစ်ပါးပါးထံမှာ စတော်ဘယ်ရီလှူ။ ဖယောင်း

တိုင် အနီ(၂)တိုင်ပူးထွန်းကာ အချစ်ရေးကိစ္စဆုတောင်းပါက အဆင်

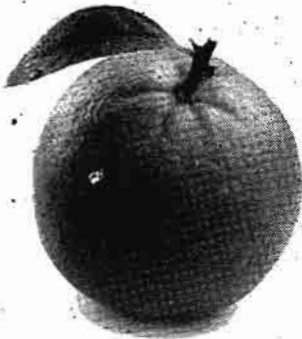
ပြေစေပါသည်။ စတော်ဘယ်ရီ ဖျော်ရည်အဖြစ်လည်း ကပ်လှူနိုင်

သည်။ ချစ်သူကို လက်ဆောင်ပေးသင့်သည်။

www.burmeseclassic.com

* ဗုဒ္ဓဟူးနံ (ယ၊ ရ၊ လ၊ ဝ၊ ငွ)နှင့် စသော သစ်သီးယတြာများ *

လိမ္မော်သီး - ငွေကံပွင့်
ယတြာအဖြစ် အသုံးပြုကြသည်။
လင်ဗန်းပေါ်တွင် လိမ္မော်သီး
တင်လှူခြင်း၊ လိမ္မော်သီးနှင့် လက်
ဖက်တွဲ၍ ဓာတ်ဆင်ခြင်း၊ ငွေစက္ကူ
ပေါ်မှာ လိမ္မော်သီး အလုံးလိုက် တင်
၍ လာဘ်ဝင်အောင် ပြုလုပ်ခြင်း

စသည်တို့ကို ဆောင်ရွက်ကြသည်။ လိမ္မော်သီးကဲ့သို့ ရှောက်ချိုသီး
ကိုလည်း အသုံးပြုနိုင်သည်။

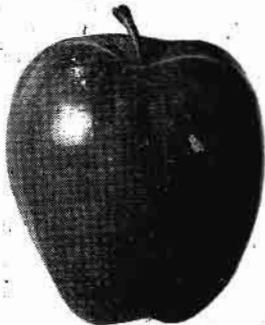
လိမ္မော်သီးမှာ တနင်္လာနံ၏ မိတ်ဓာတ်ဖြစ်သည်။ ငွေ၊ ကား၊
ကျောက်၊ အချစ်ရေး စသည် ကိစ္စတွေမှာ အသုံးပြုနိုင်သည်။
ချစ်သူကို လိမ္မော်သီး လက်ဆောင်ပေးသင့်သည်။ ချစ်သူဓာတ်ပုံပေါ်
လိမ္မော်သီးတင် ခေါ်နိုင်သည်။ ကားအရောင်းအဝယ် လိမ္မော်သီး
အခွံဖြင့် ရိုက်ပေး၍ရသည်။ ကားကိစ္စတွင် လိမ္မော်သီးဓာတ်ဆင်၍
ရသည်။

ရှောက်သီးတစ်လုံး အလယ်မှာထား၊ သံပုရာသီးကို ဘေး
ပတ်လည်မှာထားပြီး ရှောက်သံပုရာ ဓာတ်ဆင်နိုင်သည်။ ကျန်းမာ
ရေးကိစ္စ အထူးကောင်းသည်။ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ် သက်ရောက်နေသူ
များ ရှောက်သီးသုပ် ဒါနပြုပေးပါ။ မိမိနေအိမ် ဘေးဥပါဒ် အန္တ
ရာယ် ကင်းဝေးစေရန် ရှောက်သီး၊ သံပုရာသီးတွဲ၍ ဓာတ်ဆင်ပေး
ပါ။ ခြောက်၊ ပုပ်လျှင် စွန့်ပစ်ပါ။

ရှောက်ချိုသီးနှင့် လိမ္မော်သီးတွဲ၍ လှူနိုင်သည်။ ရှောက်ချို
က (စပျ)ကိုရှာဓာတ်၊ လိမ္မော်က မိတ်ဓာတ်ဖြစ်နေသည်။ တနင်္လာ
နံကိစ္စဟူသမျှ ထိုအသီးနှစ်မျိုးကို အဆင်ပြေသလို လှူဒါန်းဆု
တောင်းမှုပြုပါ။ အိမ်ထောင်ရေး၊ အချစ်ရေး အဆင်ပြေစေသည်။

* ကြာသပတေးနံ (ပါ ဖါ ပါ ဘါ မ)နှင့် စသော သစ်သီးယတြာများ *

ပန်းသီး - ပန်းသီးကို အချစ်
ရေးကိစ္စတွင် အသုံးပြုနိုင်သည်။
ပန်းသီးတစ်လုံးမှာ ချစ်သူနှစ်ဦးနာမည်
ရေးပြီး ဖယောင်းတိုင်အနီတစ်တိုင်
ပူဇော်ကာ (ထွန်းညှိကာ) လိုရာဆန္ဒ ဆု
တောင်းနိုင်သည်။ ချစ်သူနှစ်ဦး ပတ်ပိုစ်
ဓာတ်ပုံနှစ်ပုံကို မျက်နှာချင်းဆိုင် ကပ်ပြီး
ပန်းသီးအောက်ထား၊ ဖယောင်းတိုင်ထွန်း ဆုတောင်းမှုပြု
နိုင်သည်။ မိမိချစ်ခင်သူ၊ ကျန်းမာရေး မကောင်းသူကိုလည်း ပန်းသီး
လက်ဆောင်ပေးနိုင်သည်။

ရုံးပတီသီး - အမှုအခင်း ရုံးချိန်းကိစ္စ သွားသောအခါ
ရုံးပတီသီးတစ်တောင့် ဆောင်သွားပါ။ အပြန်တွင် အလယ်မှ ချိုး
၍ နောက်ပြန်ပစ်လိုက်ပါ။ ရုံးချိန်းသွားတိုင်း ပြုလုပ်သွားပါ။

ဖရုံသီး - ဖရုံသီးတွင် ကျောက်ဖရုံသီးနှင့် ရွှေဖရုံသီး ဟူ၍
နှစ်မျိုးရှိသည်။ ကျောက်ဖရုံသီးသည် ဆေးဖက်ဝင်သည်။ ကျောက်
တပ်ရောဂါအတွက် သုံးသည်။ လောကီပညာတွင် ကျန်းမာရေး
အတွက် အသုံးပြုသည်။ ကျန်းမာရေး မကောင်းသူတစ်ဦး အိပ်ရာ
ခေါင်းရင်းတွင် ကျောက်ဖရုံသီးတစ်လုံးကို ပိတ်ဖြူ၊ ပိတ်နီနှစ်စ
ထပ်၍ (အိမ်တွင်းအုန်းဆွဲရာတွင် အသုံးပြုသော ပိတ်ဖြူ၊ ပိတ်နီ)
ထပ်ညသိပ်ထားပါ။ ပြုတ်မထွက်အောင်ချိတ်ဖြင့် ချိတ်တွဲထားပါ။
နောက်တစ်နေ့နံနက် ရေစီးထဲပစ်ချ၊ မျှောလိုက်ပါ။

ရွှေဖရုံသီးတစ်လုံးကို လင်ဖန်းထဲထည့်၊ ဘေးပတ်ပတ်
ထည့်မှာ စပါးနံ့ထည့်၊ အပေါ်မှာ စံပယ်ပန်းကုံးတင်ပြီး လုပ်ငန်း
စီးပွားအတွက် ဆုတောင်းပါ။ ရွှေဖရုံသီးကို လာဘ်လာဘာ၊ ငွေကြေး
တိစ္ဆာ၊ အကြွေးကိစ္စအတွက် စီရင်ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

ပြည်ပါ၊ နိုင်ငံခြားရောက်နေသော မိသားစုပင် တစ်ဦးဦး

ထံမှ ငွေကြေး၊ အဆက် အသွယ်မရပါက ရွှေဖရုံသီး တစ်လုံးဝယ်၊ တစ်ခြမ်းကို ဟင်းချက်စား။ ကျန်တစ်ခြမ်း မှာ ခေါ်လိုသူ၊ အဆက်အသွယ် ရလိုသူအမည်ကို ထုံးဖြင့်ရေး ပါ။

အင်္ဂါနေ့၊ နံနက်စော

စောတွင် အင်္ဂါထောင့်မှာ ခေါ်

လိုသူ၏ သက်စေ့ ရေသပ္ပာယ်ပြီး ထိုဖရုံသီးကို လှူခဲ့ပါ။ ခေါ်လိုသူ အမျိုးသမီးဆိုပါက သောကြာထောင့်မှာ လှူပါ။ ထိုသို့ လှူဒါန်း ဆုတောင်းမှုပြုပါက မကြာမီ ငွေ + အဆက်အသွယ် ကျိန်းသေ ရောက်ရှိပါမည်။

မာလကာသီး - ကြွေးပူကိစ္စ အမြန်အေးဆေးစေရန်

မာလကာသီး(၇)လုံး (သို့မဟုတ်) (၇)စိပ်နှင့် ရေတော်တစ်ခွက်ကို ဘုရားကပ်လှူ ဆုတောင်းပါ။ အချို့လည်း ကျန်းမာရေးအတွက် မာလကာသီး လှူကြသည်။ မာလကာသည် (၅၂)အတွဲ ဖြစ်သည်။ ကျန်းမာရေး၊ အကြွေးပြဿနာ၊ ငွေပြဿနာအတွက် မာလကာသီး ဓာတ်ဆင်ယတြာ အထူးကောင်းပါသည်။

မရမ်းသီး - မရမ်းကို (၅+၄)အတွဲ နဝင်းဓာတ် ယူကြ

သည်။ ပန်းယတွဲဟု ခေါ်သည်။ အသီးအနေဖြင့် အစိမ်း၊ အမှည့် ရှိသည်။ လင်ယောက်ျားဖြစ်စေ၊ သားသမီးဖြစ်စေ၊ တစ်ဦးဦး ရမ်း ကားနေပါက မရမ်းအောင် မရမ်းသီး(၉)လုံး ဓာတ်ဆင်လှူထား လိုက်ပါ။

အိုးအိမ်၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ အုပ်စု၊ ဦးစီး စသည့် တနင်္ဂနွေ

နံ အခက်အခဲကိစ္စ မရမ်းသီး လှူဒါန်း ဆုတောင်းမှုပြုနိုင်သည်။ မိမိနေအိမ်သို့ ဆွေမျိုးသားချင်းများ အဝင်အထွက်များနေ၊ ဧည့် ထောင်းပြီး စိတ်ပင်ပန်း၊ လူပင်ပန်းဖြစ်နေပါက ဘူးသီးတစ်လုံး

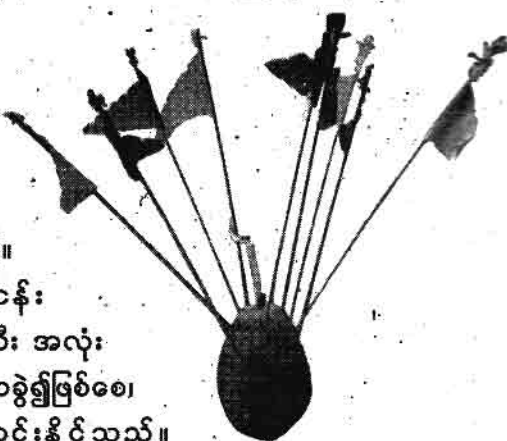
www.burmeseclassic.com

ချိတ်ဆွဲထားလိုက်ပါ။ တဖြည်းဖြည်း အလာကျသွားပါမည်။

ပိန္နဲသီး - အလုပ်ကိစ္စ အဆင်မပြေ၊ ဝင်ငွေမကောင်း ဖြစ်နေပါက ပိန္နဲသီး အလုံးလိုက်ဖြစ်စေ၊ အမွှာလိုက်ဖြစ်စေ လှူပါ။ ဤတွင် ပိန္နဲ(၅+၇) ယူထားခြင်း ဖြစ်သည်။ အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူး သက်ရောက်အထူးလှူပါသည်။ တနင်္ဂနွေနေ့၏ မိတ်ဓာတ်လည်းဖြစ်သည်။ ပိန္နဲသီး၊ ပိတောက်ညွန့်၊ ပိတောက်ပုတီး ဆက်စပ်လျက်ရှိပါသည်။

* သောကြာနံ (သ၊ ဟ)နှင့် စသော သစ်သီးယတြာများ *

သဘောသီး -
သဘောသား
လုပ်ငန်းကိစ္စ၊
ကျန်းမာရေးကိစ္စ
တွင် အသုံးပြုသည်။
သဘောသားလုပ်ငန်း
ကိစ္စတွင် သဘောသီး အလုံး
လိုက်ဖြစ်စေ၊ အခွံနှာခွဲ၍ဖြစ်စေ၊
လှူဒါန်း ဆုတောင်းနိုင်သည်။

သဘောသီးတစ်လုံးကို လှဲ၍ ထိုသဘောသီးပေါ်တွင် ကြက်လျှာတစ်ချောင်းစိုက်၊ ဖယောင်းတိုင်တစ်တိုင် တင်ထွန်းပြီး ဆုတောင်းပါ။

သဘောသီးမှာ လိုရာဆန္ဒရေးပါ။ ကြက်လျှာအဖြူ (၁) ချောင်း (သို့မဟုတ်) ပုံပါအတိုင်း (၂) ချောင်း စိုက်ပါ။ သဘောသီးမှာ "သဘောသားအလုပ် အမြန်အဆင်ပြေစေ" ဟု ရေးထားပါ။ သဘောသီးစိမ်း ပြုလုပ်၍ရသည်။ မှည့်လျှင် စွန့်လိုက်ပါ။

ကျန်းမာရေးတွက် သဘောသီးမှာ ဝါ၊ စိမ်း၊ နီ ကြက်လျှာ ကိုးချောင်း ပတ်ပတ်လည်တွင် စိုက်ပါ။ ကြက်လျှာတစ်ချောင်းစီမှာ စာရေးပါ။ ဥပမာ - "ခန္ဓာသား ဦးအေး... ကျန်းမာရေးကောင်းစေ။

ခံစားနေရသော ဝေဒနာပျောက်စေ။ ရောဂါနှင့်ဆေးတွေ့စေ” တစ်မျိုးမျိုးကို ရေးပါ။

ဝါ (၃)၊ စိမ်း (၃)၊ နီ (၃)ခုစီ ပြုလုပ်ရမည်။ သဘောသီး အလယ်မှာ ဖယောင်းတိုင်တစ်တိုင် ထွန်းညှိပူဇော်ပါ။ (၃)ရက်ပူဇော်ပြီးပါက ရေစီးထဲ မျှောလိုက်ပါ။ ကျန်းမာရေး ကောင်းသွားပါမည်။ ရောဂါနှင့်ဆေးတွေ့ရမည်။

ပန်းကန်လုံးမှာ သဘောသီး ငြိမ်အောင်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

သံပုရာသီး - ရှေ့တွင် ဖော်ပြထားသောသလို၊ သံပုရာသီးနှင့် ရှောက်သီးတွဲ၍ ဓာတ်ဆင်နိုင်ပါသည်။ မိမိနေအိမ်တွင် အနှောင့်အယှက်ကင်းစေရန်၊ မိသားစုကျန်းမာရေးအတွက် သံပုရာသီး(၆)လုံး ပန်းကန်ပြားတွင် ထည့်၊ ဘုရားကပ်လှူ ဆုတောင်းပါ။ မြောက်လျှင်စွန့်ပစ်ပါ။ ခြံထောင့်၊ အိမ်ထောင့်တွေမှာ စွန့်ပစ်နိုင်သည်။

ရှေးလူကြီးများ သူခိုးအိပ်မေ့ချ မရစေရန် ခေါင်းအုံးအောက်မှာ သံပုရာသီး ထားအိပ်ကြသည်။ ဟိန္ဒူဘာသာဝင်တို့ ခက်ရင်းခွတွင် သံပုရာသီး စိုက်လှူကြသည်။ သံပုရာဟူသည် ၆ ၅ ၄ ၃ ကျန်းစဉ်ဖြစ်သော သစ်သီးဖြစ်သည်။ ကျန်းမာ၊ ချမ်းသာ ဘေးရန်ကွာစေသော သံပုရာသီးဖြစ်ပါသည်။

လာဘ်ရွှင်၊ ငွေဝင် လှူဝင်စေရန် သံပုရာသီးမှာ စ၊ ဓ၊ ဗ၊ ဝ အက္ခရာ စမရေး။ ပြီးလျှင် ထိပ်ပိုင်းမှာ အဝတ်ချုပ်အပ် တစ်ချောင်း စိုက်၊ အုပ်မှာ အပ်ချည်ကြိုးထည့်ပြီး အိမ်ရှေ့ဝရန်တာ၊ အမြင့် တစ်နေရာမှာ ချိတ်ဆွဲချည်ထားပါ။

သံပုရာသီးကို လက်နှင့်ဆုပ်ကိုင်ပြီး အမြင့်ကို တွန်းလိုက်ပါ။ ပြန်ဝင်လာသောအခါ လက်နှင့်ဆုပ်ဖမ်း၍ -

“ငွေဝင်စေ၊ လာဘ်လာဘများ ရစေ” စသည်ဖြင့် ပြောဆိုပါ။ သံပုရာသီးမြောက်လျှင် အသစ်လဲပေးပါ။

စာရေးသူ လက်တွေ့ စမ်းသပ်ကြည့်သော နည်းဖြစ်သည်။ လာဘ်ခေါ်သံပုရာ စီရင်နည်းဖြစ်ပါသည်။

သရက်သီး - တနင်္ဂနွေသက်ခံရောက်နေပါက သရက်သီး

အစွမ်းထက် သစ်သီးယတြာများ

လှူပေးရသည်။ ခရီးသွားကိစ္စ အဆင်ပြေလိုပါကလည်း သရက်သီး
လှူ ဆုတောင်းပါ။ စက်ပစ္စည်း (ဆန်၊ ဆီ၊ စက်၊ ဆေး၊ စာအုပ်၊ စစ်)
စသည့် အင်္ဂါနဲ့အဆင်ပြေစေရန် သရက်သီးလှူဆုတောင်းပါ။

*** စနေနံ (တ၊ ထ၊ ဒ၊ ဓ၊ န)နှင့် စသော သစ်သီးယတြာများ ***

စနေနံအသီး - ထန်းသီး၊ ဒန်းသီး၊ နာနတ်သီး၊ တည်သီး၊
ဒန့်ဒလွန်သီး စသည်တို့ ရှိပါသည်။ စနေနံ အသုံးနည်းပါသည်။
အချို့က အုန်းသီးနှင့် ထန်းသီး တွဲလှူကြသည်။ တနင်္ဂနွေ + စနေ
(အန္တော)ဓာတ်မိသည်ဟု ဆိုသည်။ အလုပ်အကိုင် တည်တံ့ခိုင်မြဲ
စေရန်အတွက် လှူဒါန်းနိုင်ပါသည်။

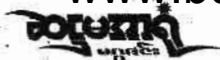
သစ္စားသီး - အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူးသက်ရောက်တွင် (၆+၂) နံပြေ
ဖြစ်နေ၍ သစ္စားသီးကို အညံ့ပျောက်စေရန် အသုံးပြုကြသည်။
တနင်္လာ၊ သောကြာ၊ တစ်ညည ခြေထောက်အောက် ထားအိပ်ကာ
နောက်တစ်နေ့နံနက် နှစ်ပိုင်းပိုင်း နှစ်နေရာခွဲ စွန့်ပစ်ရပါသည်။

သစ္စားသီးကို နှစ်ပိုင်းပိုင်းရာတွင် "ငါဒဏ် နင်ခံ"ဟု ပြော
၍ ပိုင်းရပါသည်။ သစ္စားသည် (၆+၂) သောကဓာတ်ဖြစ်၍ ကောင်း
ကျိုးအတွက် အသုံးမပြုသင့်ပါ။

အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူးသက်ရောက် အကြွေးကိစ္စ အဆင်မပြေပါက
သစ္စားသီးမှာ လိုရာရေး၊ သွားကြားထိုးတံ (၂၆)ချောင်းစိုက်။ တစ်
ချောင်းစိုက်၊ တစ်ခါပြောပြီး ထိုသစ္စားသီးကို လမ်းဆုံလမ်းခွ (လူ
သွားလမ်း) တေးရောက်အောင် စွန့်ပစ်ရပါသည်။ အကြွေးငွေ ပြန်
ရစေသည်။

သစ္စားသီး - သစ္စားသီးမှည့်ကိုတော့ နတ်ကိုးကွယ်သူတို့
က ပဲခူးမယ်တော်ကို ဆက်သ၊ လှူဒါန်းတာ တွေ့မြင်ရပါသည်။
သစ္စားသီးနှင့် ကြက်သွန်ရော၍လှူပါက ဓာတ်ဆင်ခြင်းသည် (၆+၂)
(၂+၆)ကက်ကင်းမိသည်။ ဓာတ်စာအဖြစ် စားသုံးနိုင်ပါသည်။

အောင်စေတီ ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် သူ၏ဘုရားခန်းတွင် စားပွဲတစ်လုံးခင်းကာ ထိုစားပွဲပေါ်တွင် အုန်းသီးခိုင်၊ ထန်းသီးခိုင်၊ ငှက်ပျောခိုင်၊ ကွမ်းသီးခိုင်၊ ပန်းသီး၊ လိမ္မော်သီး စသည်တို့ကို အမြဲမပြတ် လှူထားပါသည်။ ငွေများ အစုံလိုက်၊ အပြုံလိုက်ဝင်စေသည်။ လူများမပြတ် ဝင်လာသည်။

လှူဒါန်းမည့်သူများ လူဆိုပါက ပေးကမ်း ထောက်ပံ့သူများ ရောက်လာစေသည်။ တစ်နည်း အစာရေစာမပြတ် ပေါများစေသည် ဟု မှတ်ရပါသည်။ အချို့ ဝန်ထမ်းကိစ္စ ထန်းသီးလှူ ဆုတောင်းပါ။

(၇ နေ့၊ ၇ နံ) စုံလင်အောင် လှူပါက တနင်္ဂနွေ အုန်းသီး၊ တနင်္လာနံ ကျွဲကောသီး စသည်ဖြင့် လှူပြီး စနေနံအတွက် ထန်းသီး၊ နာနတ်သီး တစ်မျိုးမျိုး ထည့်လှူဒါန်းနိုင်ပါသည်။ နှင်းသီးပေါ်ချိန် နှင်းသီးထည့်လှူဒါန်းနိုင်သည်။

လောကီပညာတွင် ဆူးပါသောအသီး ဥပမာ - ဒူးရင်းသီး၊ ပညတ်မကောင်းသောအသီး၊ နာနတ်သီး အသုံးနည်းကြပါသည်။ သောကြာဂြိုဟ်သက်ရောက်တွင် ဒန့်ဒလွန် (၇+၄) နိစ်ပြတွဲကို ကျန်းမာရေး၊ ဘေးဥပါဒ် အန္တရာယ်ကင်းစေရန် ခြေထောက်အောက်တစ်ညထား အိပ်ခိုင်းလေ့ရှိပါသည်။

ကွမ်းသီး - ကွမ်းသီးအခိုင်လိုက် ချိတ်ဆွဲ တန်ခိုးကြီး ဘုရားတစ်ဆူကို လှူဒါန်း(အိမ်မှာလှူ အာရုံပြု) ဆုတောင်းမှုပြုပါက အမှုအခင်းကိစ္စ ကွင်းလုံးကျွတ်လွတ်စေပါသည်။

သဘာဝသစ်သီးများသည် အာဟာရအဖြစ် စားသုံးနိုင်၊ ဆေးဖက်ဝင်သလို လောကီယတြာ ကောင်းကျိုးအတွက်လည်း အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။ အချို့ဆရာတော်ကြီးတွေ ဆွမ်းမစားဘဲ သစ်သီးပဲ ဘုဉ်းပေးတာ တွေ့မြင်ရသည်။

ယခု အသက်(၈၀)ကျော်တိုင်အောင် ကျန်းမာလျက်ရှိပါသည်။ သစ်သီးတစ်မျိုးတည်းယူပါက သောကြာနံဖြစ်သည်။ သစ်သီးယတြာ အစွမ်းထက်ပါသည်။ လက်တွေ့ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါစေ။

ဂန္ထီရဆရာလှူမျိုး (B.Sc)

သုက္ခဝေတိပယ်တော်နှင့်

ဂါထာမန်

တောင်တောင်ခြံ (ထာဝရ)

။

ပိုလ်တထောင်ဘုရား၊
ရွှေဘုန်းပွင့်ဘုရား၊ ကြေးသွန်း
ဘုရားကြီး၊ မယ်လမုဘုရား၊
ငါးထပ်ကြီး၊ ခြောက်ထပ်ကြီး
သေည့် ဘုရားများတွင်
တွေ့မြင်ရသည်။

လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း (၄၀)နီးပါးခန့်က စာရေးသူအိမ်သို့ အညာဒေသမှ အမျိုးသမီးတစ်ဦးရောက်လာပြီး သူရဿတီမယ်တော်ပုံတစ်ပုံပေးသွားသည်။

ထိုပုံမှာ သစ်သားဘောင်နှင့် ပြုလုပ်ထားသော မှန်အတွင်းမှ ရွှေရောင်ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ပုံဖြစ်သည်။ ဟင်္သာကိုစီးပြီး လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ကလပ်တစ်ခုကို ကိုင်ထားသည်။

ကလပ်ပေါ်မှာ ကျမ်းစာအုပ်သုံးအုပ်တင်ပြီး လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ကိုင်ထားသော မယ်တော်ပုံဖြစ်သည်။ (ယခုအချိန်ထိ ရွှေရောင်လုံးဝ မပျက်ပါ။)

စာရေးသူမိခင်မှ ဘုရားကျောင်းဆောင်အောက် ညာဘက်ခြမ်း (အိမ်အပြင်ဘက်တွင်) ချိတ်ဆွဲထားပြီး ရှေ့တွင် ခုံတစ်လုံးချကာ ပန်းအိုးတစ်လုံး တင်လှူထားသည်။

စာမေးပွဲဖြေခါနီးတွင် ဆွမ်းတော်၊ ရေတော်၊ ပန်းများ လှူပြီး ကန်တော့ခိုင်းသည်။ စာရေးသူလည်း စိတ်မပျါတပါ့ ဗီခင်ခိုင်း၍ တာဝန်ဝတ္တရားကျေ ကန်တော့သည်။ ဘာဆုမှလည်း မတောင်းပါ။

www.burmeseclassic.com

အမေကတော့ သားပညာရေးအတွက် အထူး ဆုတောင်းပေးသည်။

ဤသို့နှင့် တက္ကသိုလ်ဝင်စာမေးပွဲအောင် ဘွဲ့ရပြီးသည်အထိ သူရဿတီမယ်တော်ကို ပညာရေးအတွက် ပူဇော်ဆုတောင်းမှုပြုသည်။ ငယ်စဉ်က လက်အုပ်ချီပြီး ကန်တော့ခြင်း မပြုပေ။ နောက်ပိုင်းတွင် သူရဿတီဂါထာတစ်ပုဒ် စာအုပ်ထဲမှ ကွေ့၍ ပူဇော်သည်။ တစ်ဖန် ဂါထာမရွတ်ဆိုဘဲ နေသည်။

မိခင်ဖြစ်သူကတော့ “ဗုဒ္ဓဟူးသား . . သွားလေရာမှာ အမေ သူရဿတီမယ်တော် စောင့်ရှောက်ပါ” ဟု ပြောဆို ဆုတောင်းသည်။ သူရဿတီမယ်တော် စောင့်ရှောက်သလား၊ မစောင့်ရှောက်သလား စာရေးသူ မသိပါ။

နောက်ပိုင်း လောကီပညာ လေ့လာလိုက်စားသောအခါ ဘိုးတော်၊ မယ်တော်အကြောင်း လေ့လာသည်။ သူရဿတီမယ်တော်ကို အမျိုးမျိုးဝေဖန် ရေးသားကြသည်။ ယုံကြည်သူတို့ လက်ခံ၍ မယုံကြည်သူတို့ ပစ်ပယ်ထားသည်မှာ သဘာဝဖြစ်သည်။

ဖြစ်သင့်သည်မှာ မိမိယုံလျှင် ကိုးကွယ်ပူဇော်။ မယုံလျှင် မကိုးကွယ် မပူဇော်ပါနှင့်။ သို့သော် သူတစ်ပါး ယုံကြည်တာကိုလည်း အပြစ်တင် ဝေဖန်ပြောဆိုခြင်းမှာ မဖြစ်သင့်ပေ။ ပညာရှိသူများပင် ယုံကြည်သူနှင့် မယုံကြည်သူ သဘောထား ကွဲလွဲကြသည်မဟုတ်ပါလား။

ဆရာကြီးမင်းသိမ်မှ မရမ်းတလင်းလက်ဆောင် ဂန္ထီရယတြာများစာအုပ်တွင် ရသေ့ကြီးဦးခန္တိ အစဉ်သဖြင့် ရွတ်ဆိုသော သူရဿတီဂါထာဟု ရေးသားဖူးသည်။

ရသေ့ကြီးထံတွင် (၈)နှစ်သားကိုရင်လေး တစ်ပါးရှိလေ၏။ ထိုကိုရင်လေးသည် နောင်အခါ ရွှေဥဒေါင်းတောင်ဆရာတော်ကြီး ဖြစ်တော်မူလာလေ၏။ ဆရာတော်ကြီးသည် တရားပွဲတိုင်းတွင် တရားမဟောခင် ထိုဂါထာတော်ဖြင့် ရသေ့ကြီးဦးခန္တိ လာဘီပွင့်လူချစ်လူခင်များအောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

ထိုဂါထာတော်ကို ရေတွင်မန်း၍ ဆိုင်ရှေ့တွင် ပက်ထား

သော် ထိုဆိုင်သည် လွန်စွာ လူစည်ကားမည်ဖြစ်၏။ ထိုဂါထာကို ရေတွင် ရွတ်၍ မျက်နှာသစ်၍သွားသော် ကျွေးမွေးမည့်သူများ ပေါ်ပေါက်လာမည်ဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်ရေးပြီးစာမူများကို ထိုဂါထာရွတ်ပြီးမှ စာအုပ်တိုက်များသို့ ပို့လေ့ရှိ၏ဟု ဆရာကြီးကရေးထားတာ ဖတ်မှတ်ရသည်။ ဆရာကြီးမင်းသိမ်စာအုပ်များ အထူးပေါက်မြောက်အောင်မြင်ခဲ့ပါသည်။

* လျှို့ဝှက်ရှားပါးသော သူရဿတီဂါထာ *

- ၁) ဥြမ် . . ဥသျှောင် ပါးနား
နှုတ်လျှာများက စောင့်ထ သူရဿတီ၊
- ၂) အညီမကွာ ပညာဉာဏ်နှင့် အကြံပေးတတ်
ကိုယ်စောင့်နတ်လည်း လာဘ်နှင့်မကွာ
လိုရာတတိုင်း ရစေသော်၊
- ၃) ငါ၏အသံ တစ်ရံကြားက
သားနှင့်အတူညီမှု နှမအဖအလား
ချစ်တွေပွား၍ စီးပွားချမ်းသာ တည်စေသော်။
- ၄) ဥြမ် . . တာရာသိဒ္ဓိ ဝန္ဒာမိ၊
လေးကျွန်းမျက်နှာ၊
နေက အဖ၊ လက အမိ၊
သွားလေရာရာ မဟာဂီရိနတ်မင်းကြီးသမီး
ငါ့ကို မစေသော်။ စီးပွားချမ်းသာ တည်စေသော်။
အသက်တစ်ရာ ရှည်စေသော်။
- ၅) ဥြမ် . . တုဋ္ဌေဟိ၊ မမ တုဋ္ဌေဟိ၊
ပိယေဟိ၊ မမ ပိယေဟိ၊
သိန္ဓေဟိ၊ မမ သိန္ဓေဟိ၊
တုံယုံ တုံယုံ စိပ္ပသိဒ္ဓိ စိပ္ပသိဒ္ဓိ၊

ဓာရေယျ- ဓာရေ

ယျ။

ဝါရေယျ- ဝါရေ

ယျ။

ဘဒ္ဒန္တ ဘဒ္ဒန္တ ဒူရေ

ဒူရေ

သွာ ဟံ ဟံ။

ဝေပုလ္လရာမ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ (မင်္ဂလာတော်)ပတ္တမြားရတနာ ဂါထာတော်လေးပိုဒ်တွင် သူရဿတီဂါထာ နှစ်ပုဒ်ပါရှိသည်။

၁) ဒိဝါတပတိဂါထာ၊

၂) ဗုဒ္ဓဿလောက ဓမ္မေဟိ၊

၃) တုဋ္ဌေဟိ တုဋ္ဌေဟိ (အမှတ် - ၅ ဂါထာနှင့်တူ)၊

၄) သဗ္ဗဟိတ မင်္ဂလာနိ ပုညာဘိ သီရိသောဘဏီ

သူရဿတီစ မေမာတာ

နိစ္စံ ရက္ခန္တ မံသဒါ ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

တုဋ္ဌေဟိ တုဋ္ဌေဟိ (တုတ်ထေဟိ)အပိုဒ်တွင် အနည်းငယ် ကွဲလွဲမှုရှိပါသည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ သူရဿတီဂါထာသည် လာဘ်ပွင့်(လာဘသိဒ္ဓိ)အဖြစ် အသုံးပြုနိုင်သည်မှာ ထင်ရှားသည်။

ဝေပုလ္လရာမဆရာတော်၊ ရွှေဥဒေါင်းတောင်ဆရာတော်၊ ကျော်အောင်စံထားဆရာတော် စသည့် ဆရာတော်များအပြင် အစ္စမဟာပဏ္ဍိတဘွဲ့ ရဆရာတော်အချို့ပင် ရွတ်ဆိုပူဇော်ခဲ့ပါသည်။

သမိုင်းအထောက်အထားပြရသော် -

ရွှေသာလျောင်း အနေကဇာတင်စာတမ်းတွင်

“ဪောင်း . . သဗ္ဗမင်္ဂလာ ဇယတု” ဆုတောင်းဂါထာတော်

ကြီးကို ရွတ်ဆို ပူဇော်ခဲ့ပါသည်။
ထို ဂါထာတော်တွင်
ပိဋက ဟိ ဟိ - ပိဋကတ်သုံးပုံ
အလုံးစုံကို အာရုံမဖောက်
စောင့် ကာ နေ ကြ သော
သာသနာတော် စောင့် ငြား
နတ်မင်းကြီးများနှင့် တကွ
သူရဿတီ သီရိနတ်သမီးသည်
၎င်း (လည်းကောင်း) ဟု ပါရှိ
ပါသည်။

သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်
များနှင့် (၃၁) ဘုံသားတို့အား

အမျှဝေခြင်းတွင်လည်း ပိဋကတ်တော်ကို စောင့်ရှောက်တတ်သော
သူရဿတီစသော နတ်သမီးတို့နှင့် အတွင်း(၃၇)မင်း၊ အပြင်(၃၇)
မင်းတို့အား လည်းကောင်းဟု ပါရှိပါသည်။

ဆရာတော်ဘဒ္ဒန္တဝေပုလ္လ၏ “ဟိတသိဒ္ဓိပကာသနီကျမ်း”

တွင် -

*** သူရဿတီနတ်သမီး ဂါထာ ***

“ဥုံမ် . . သူရဿတီ ဒေဝီစ မေမာတာ မာတာစ မေ
သူရဿတီ ဒေဝီ အနကမ္ပံ ဥပါဒါယ လာဘံ မေ အမိ ဒေဟိတွံ၊

ဥုံမ် . . ဘဒ္ဒေ သူရဿတီ ဝရက ဒေဝီဗြဟ္မာက္ခယ သာသ
နေ ဝိဇာနေယျ မေ မုခေ ဣမေဝယံ တိဋ္ဌတု ဩက္ကမန္တိ ဗုဒ္ဓသာ
သနေ ဩောင်းကပ်”

၎င်းသူရဿတီဂါထာကို ဘုရားရှင်ထံမှာ (၅)ပါးသီလ
နေ့စဉ်ခံယူ၍ နံနက်(၂၇)ခေါက်၊ ည(၂၇)ခေါက် မှန်မှန်ရွတ်ပါ။
လာဘ်လာဘ ပေါများ၏။ အရောင်းအဝယ် ကောင်းပူ၏။ စီးပွား
တိုးတက်၏။ ရာထူးအဆင့်အတန်း တိုးတက်၏။ စာမေးပွဲများ

အောင်မြင်နိုင်၏။

လူနတ်ချစ်ခင် လေးစားရ၏။ အမှုပြဿနာများကို နိုင်
နင်း၏။ ပြောတိုင်း၊ ဆိုတိုင်း အောင်မြင်နိုင်သည်ဟု မှတ်ပါ။ ပန်း
တစ်မျိုးမျိုးကိုဖြစ်စေ၊ အောင်သပြေညွန့်ကိုဖြစ်စေ၊ အောက်ပါ ပီယ
မန်းမန္တန်နှင့် ဆောင်ထားပါ။ ပီယအဆောင် ဖြစ်စေသည်။

*** သူရဿတီ ပီယမန်းမန္တန် ***

“ဥှမ် သူရဿတီ ဒေဝီ စန္ဒီမယ်လျ နတ်မိန်းမ ပီယသိန္ဓေ
ချစ်ဆွေပြင်းစွာ ဒေဝီလာလို့မ”

ဤမန္တန်ဖြင့် သဇင်ပန်း၊ ဂမုန်းပန်း၊ ဂေါ်သဇင်ပန်းတို့ကို
ကြိတ်ပြီး (၃၇)အုပ်၊ မယ်တော်ရှေ့မှာ ရွတ်ဆိုပြီးလျှင် ဆောင်ထား။
ပီယသိန္ဒီဆေး ဖြစ်သည်။ (သို့မဟုတ်) ပန်းရိုးရိုးကိုလည်း ဆောင်
ထားနိုင်သည်။

*** သူရဿတီ လျှာစောင့်မန္တရား ***

“ဪောင်း နမော ဂုရုယျတိ ဝတစ်ရာ ဒေဝီ ဗြဟ္မာ ပဗ္ဗယုဝါ
ယုဝဝါသတံ တိဋ္ဌတု မမ ဇိဝါဂ္ဂေ”

ယု = ရှဟု အသံထွက်ပါ။

www.burmeseclassic.com

စာပေအတတ်သင်သော် မသင်မီ ရွတ်ဖတ်ပါ။ အနည်းဆုံး
(၇)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။

*** သုရသတိ ပီယလက်စွပ် ***

စနေနေ့လည်း ဖြစ်ရမည်။ လကွယ်နေ့နှင့်လည်း ကြုံရမည်။
ထိုနေ့တွင် စနေသား၊ အရှေ့စူးစူးသွားသော ညောင်မြစ်ကို ဆန်
ပေါက်ပေါက်နှင့် ကောင်းစွာပူဇော်၍ တူးခိုင်းပါ။

ထို့နောက် အမျက်ပါအောင် လက်စွပ်လုပ်၊ သစ်စေးသုံး
ထပ်သုပ်၊ ရွှေသုံးထပ်ချပြီး အောက်ပါဂါထာဖြင့် ဘုရားရှေ့မှာ ဖြစ်
စေ၊ သိမ်တွင်းမှာဖြစ်စေ တစ်ထောင်စုပ်ပါ။

ဂါထာ - "ဥုံမ် .. ဒေဝီနတ်သမီး နင့်ဘလာ၏ မျှော်၊ နင့်မိ
လာ၏ မျှော်"

အညွှန်း

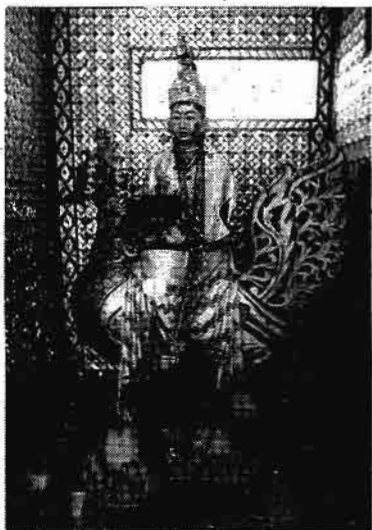
အသုံးပြုလိုသောအခါ ၎င်းလက်စွပ်ကို လက်ညှိုးနှင့်ဝတ်
၍ လက်ညှိုးညွှန်ပြီး ပြောဆိုပြုလုပ်ရမည်။ ပြုလုပ်သမျှ အောင်မြင်
နိုင်ပါသည်။

သုရသတိမယ်တော်ကို သုရသတ္တိနှင့်ပြည့်စုံသော နတ်
သမီးဟု ကျော်အောင်စံထားဆရာတော်မှ မိန့်ဆိုသည်။ အတွင်း
(၃၇)မင်းတွင် ထည့်သွင်းကြသလို၊ နတ်မင်းကြီးငါးပါးတွင်လည်း
ထည့်သွင်း ပူဇော်ကြသည်။

တေရဋ္ဌ၊ ဝိရုဋ္ဌက၊ ဝိရူပကွ၊ ကုဝေရ ဟူသော နတ်မင်းကြီး
များနှင့် တန်းတူထား ပူဇော်ကြသည်။ ပိဋကတ်မယ်တော်၊ သုရသ
တိ၊ ရေစောင့် မြစ်စောင့်နတ်သမီး၊ ဗေဒင်လေးကျမ်းစောင့်
နတ်သမီး စသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုးခေါ်ဆိုကြသည်။ ဒေဝီကိုးပါးတွင်
တစ်ပါးပါဝင်သည်။

စာရေးဆရာများ၊ စာပေပညာလုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်သူများ
လက်တွေ့ပူဇော်ပြီး အဖြေရှာကြည့်သင့်သည်။ ကျွန်ုပ် စာရေးသူသည်

စာပေဆောင်းပါးများ ရေးသား
ခြင်း အောင်မြင်သလို၊ စာအုပ်
လည်း (၁၈)အုပ် အောင်မြင်
စွာ ရေးသားပြုစုနိုင်ခဲ့ပါသည်။
သုရဿတီ မယ် တော် ကို
အုန်းသီးတစ်လုံး၊ ငှက်ပျော်
သုံးစီးပွဲလှူ၍ အဓိဋ္ဌာန် ပြုနိုင်
သည်။

ထိုကန်တော့ပွဲတွင်
ပန်း၊ နံ့သာဖြူ၊ အမွှေးနံ့သာ၊
လက်ဖက်၊ ကွမ်းယာ၊ ပုဝါ၊
ရေမွှေးပုလင်း စသည်တို့
ထည့်ကာ ပင့်ဆောင် ပူဇော်ရပါသည်။

လောကီအစီအရင်ပြုလုပ်ခြင်း သုရဿတီအရပ်၊
ပုံတော်၊ စမ၊ အင်းပြုလုပ်ခြင်း၊ လောကီဆိုင်ရာ အဆောင်ရပ်၊
အင်းစမ ပြုလုပ်၊ ပွဲလှူခြင်းတို့တွင် အောက်ပါမန္တန်ရွတ်ဆို၍
ဆောင်ရွက်ပါ။

“ဥံမ် . . သုရဿတီ
စန္ဒီမယ်လျ နတ်မိန်းမ
ငါ၏ခံတွင်း မြစောင့်လျဉ်းသည်
သံညှင်းသံမျှ တစ်ခွန်းဟက
ဝိယသဟာ မေတ္တာ ကျွမ်းဝင်
ချစ်ခင်နလုံး ကြိုးသို့ထုံး၍
နလုံး ငါ့သို့ကပ်စေသော်။
ဟေ . . ဟေ ဘုဉ္ဇာဟိ ဘုဉ္ဇာဟိ။
အာဂစ္ဆန္တု၊ အာဂစ္ဆန္တု
ဇေယျတု ဇေယျတု သွာဟံ”
ဤမန္တန်ကို ရုနှစ်ခေါက်ရွတ်၍ ပင့်ခေါ်ကျွေးမွေးပြီး လိုရာ

ဆောင်ရွက်ပါ။

သုရဿတီမယ်တော်အား ငှက်ပျောသီးလှူရာတွင် မည်သည့် ငှက်ပျောသီးမဆို လှူနိုင်ပါသည်။ ငှက်ပျောသီးမှည့်၍ ပွဲစွန့်သော အခါ ငှက်ပျောသီးမှည့်တစ်လုံး အုန်းသီးကိုခွဲပြီး အုန်းသီးစိပ်။

အုန်းရည်၊ လက်ဖက်၊ ကွမ်းယာ၊ ပန်း၊ အမွှေးနံ့သာရည် စသည်တို့ကို မျှတအောင်ထည့် သုရဿတီဂါထာတစ်ပုဒ် ရွတ်ဆို ကြိတ်ပြီး ပီယ၊ လာဘစေးတော်အဖြစ် (သုရဿတီမယ်တော်စေး) အဖြစ် ဆောင်ထားနိုင်ပါသည်။

* သုရဿတီ ဆုတောင်းမန္တန် *

ဥုံမံ .. သုရဿတီ
ဒေဝီသညာ မိမာတာ
ဗြူပြာသနံသနံ ခွေကြာနံသို
မိမြတ်အမျိုး ကျမ်းဂန်စိုးသည်
စုံမျိုးပညာ စည်းစိမ်ဥစ္စာ
စောင်မပါလော့၊ သိပွဲနေ
မာတာဒေဝီ နတ်မအေ ..
ဥုံမံ .. သုရဿတီ စန္ဒီမည်သီး
နတ်သမီး .. သားကြီး ကျွန်ုပ်
ခေါ်သည်တကား (အမျိုးသမီးဆို သမီးကြီး)၊
ဥုံမံ .. မယ်ဖွားမိခင် ကျွန်ုပ်ထိပ်တွင်
ကျွန်ုပ်ခေါ်တွေ မအေမွေးသူ
မိမျက်ဖြူနွဲ့ လာပါခဲ့ ..
ဟိုပုဇွေ ရှေးဘဝက
မာတာ ဘူတ ပုဇွေမယ်တော်
ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော သုရဿတီနတ်သမီး
ကျွန်ုပ်အား ကပ်လျက်မသွေ

တည်နေမြဲ ရှုအောင်
ဆုကို ပေးစေသော် . . .”

၎င်းမန္တန်ကို နံနက်
အိပ်ရာထ (၉)ခေါက်၊ ည၌
အိပ်ရာဝင် (၉)ခေါက်ရွတ်။
အ ကြံ အ စည် အား လုံး
အောင်မြင်ကာ (၇)ရက် သား
သမီးတို့၏ ချစ်မြတ်နိုးပေ
လိမ့်မည်။

အမှုအခင်းပြိုင်ဆိုင်
လျှင် ရုံးမင်း၏ မျက်နှာကို
လည်းကောင်း၊ တစ်ဖက်က
သက်သေ၊ တရားခံ၊ တရားလို
၏မျက်နှာကို လည်းကောင်း စေ့စေ့ကြည့်ပြီး အချိန်ရသမျှ ရွတ်။
ကိုယ့်ဘက်မှ အောင်မြင်မည်။

သုရဿတီမှော်လည်း အစွမ်းထက်ပါသည်။ မှော်တွင်
လက်ဖက်မှော်၊ သုရဿတီမှော်၊ မြွေမှော်၊ ရုက္ခစိုးမှော် စသည်ဖြင့်
မှော်အမျိုးမျိုး ရှိသည်။

မှော်အကြောင်း တစ်ပုဒ် သီးသန့် ရေးပါဦးမည်။ သုရဿ
တီစမပုံကို မှိုင်းခံစက္ကူတွင်ရေးဆွဲပြီး မန္တန်ရွတ်ဆို ပြာချ၊ နံ့သာ
ငါးပါးနှင့် စိမ်သောက်သောနည်းလည်း ရှိသည်။

ယခုအခါ တန်ခိုးကြီးဘုရားစေတီအနီးရှိ ဝိဇ္ဇာဓာတ်နန်း
များတွင်လည်း သုရဿတီမယ်တော်ပုံ ထုလုပ်ပူဇော် ကိုးကွယ်လာ
ကြသည်။

ရန်ကုန်မြို့ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ဗိုလ်တထောင်ဘုရား၊ ရွှေ
ဘုန်းပွင့်ဘုရား၊ ကြေးသွန်းဘုရားကြီး၊ မယ်လမုဘုရား၊ ငါးဟပ်
ကြီး၊ ရွှောက်ထပ်ကြီးစသည့် ဘုရားများတွင် တွေ့မြင်ရသည်။

သုရဿတီမယ်တော် အစီအရင်နှင့် ဂါထာမန္တန်များစွာ

ရှိပါသည်။ ရုပ်ထုပုံသဏ္ဍာန်လည်း အမျိုးမျိုးထူကြသည်။ အဓိကမှာ လောကီရေးရာအတွက်သာ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အမြတ်ဆုံးရတနာသုံးပါးကို ဦးထိပ်ထား ပူဇော်ရပါမည်။ မိမိတို့ပြုလုပ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို အမျှအတန်းပေးဝေ မေတ္တာပို့ပေးခြင်းဖြင့် ကူညီစောင့်ရှောက်ပါသည်။

မိမိတို့ကောင်းကျိုးလိုရာ ဆန္ဒပြည့်ရန် စီရင်ဆောင်ရွက်သင့်ပါသည်။ သူတစ်ပါးကို ထိခိုက်စေသော သူတစ်ပါး မယား၊ သားပျိုသမီးပျိုကို ဖျက်ဆီးစေလို၊ အပျော်အပါးကိစ္စ အသုံးမပြုသင့်ပါ။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တစ်ဦးအနေဖြင့် မိမိ၏မိခင်ကဲ့သို့ သဘောထား၊ ရိုသေစွာ ပူဇော်ပသခြင်းဖြင့် သရဏဂုံ မပျက်စေပါ။

မည်သည့် အစီအရင်လုပ်လုပ် ကိုယ်စိတ် သန့်ရှင်းစေရပါမည်။ သုရဿတီမယ်တော်ရုပ်တုကိုလည်း သန့်ရှင်းအောင်ထား၊ အမွှေးနံ့သာ၊ ဆီမီးပန်းပူဇော်။

မိမိကိုယ်တိုင်လည်း ခန္ဓာကိုယ်သန့်ရှင်း အကောင်းဆုံး ရေမွှေး၊ နံ့သာဆီစစ်တို့ကို အသုံးပြု၍ သုရဿတီဂါထာမန္တန် ရွတ်ဆိုဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် စုတ်၊ လာဘ်ပွင့်လန်းစေမည်မှာ အမှန်ဖြစ်ပါသည်။

မှော်၊ အင်း၊ စမ အစီအရင်များ ရှာဖွေစုဆောင်းပြီး အလျဉ်းသင့်သလို ရေးသားဖော်ပြပေးပါမည်။

အောင်ကောင်းမြဲ(သာကေတ)

သုတ/ရသ

ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်

ကံကောင်းစေတဲ့ဝါးပင်ပျို Lucky Bamboo

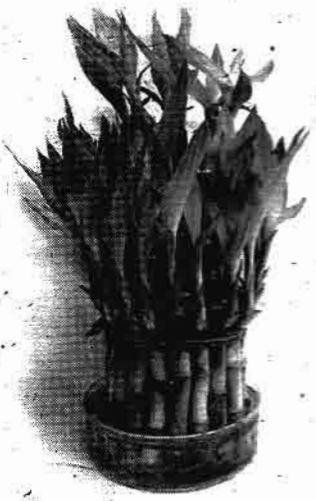

ဝါးပင်ပျိုလားဘဲကောင်လေးများ (Lucky Bamboo) ဟာ တရုတ်လူမျိုးတို့ရဲ့ ဖုန်းရွှေတွက်ကိန်းမှာ အရေးပါတဲ့ အခန်းကဏ္ဍမှ ပါဝင်ပါတယ်။ ဒီဝါးပင်ပျိုတွေဟာ ရှင်သန်ခြင်းရဲ့အဓိပ္ပါယ်ဖြစ်ပြီး ဖုန်းရွှေရဲ့အဓိကအချက်တွေဖြစ်တဲ့ (ရေ၊ သစ်သား၊ မြေကြီး) စတဲ့ ဓာတ်သဘာဝ(၃)မျိုးပါဝင်နေပါတယ်။

မြေမှာပေါက်တာမို့ မြေဓာတ်၊ ရေလိုတာမို့ ရေဓာတ်နဲ့ သစ်ပင်ဖြစ်တာမို့ သစ်သားဓာတ် (Water, Wood, Earth) ဓာတ်သဘာဝတွေ ပါဝင်နေတာဖြစ်ပါတယ်။ ဒီဝါးပင်ပျိုများကို မှန်ကန်တဲ့ ထည့်စရာ အိုးခွက်တွေမှာ ထည့်သွင်းစိုက်ပျိုးထားမယ်ဆိုရင် မီးဓာတ်နဲ့ သတ္တုဓာတ် (Fire and Metal) တို့ ပါဝင်လာပြီး ဖုန်းရွှေရဲ့ ဓာတ်သဘာဝတွေ ပြီးပြည့်စုံလာမယ်လို့ သတ်မှတ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် ဖုန်းရွှေနဲ့ကုစားမယ်ဆိုရင် Lucky Bamboo ခေါ် ဝါးပင်ပျိုလားဘဲကောင်လေးများဟာ အလွန် လူသိများ ထင်ရှားနေခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

နောက်တစ်ချက်ကတော့ ဒီဝါးပင်ပျိုများဟာ ဘယ်လို အလင်းရောင်မှာမဆို ရှင်သန်နိုင်ကြပါတယ်။ နေအလင်းရောင်မှာ သာမက အိမ်ထဲ၊ တိုက်ထဲမှာရှိတဲ့ မီးအလင်းရောင်အောက်တွေမှာ အစာချက်နှိုင်ပြီး ရှင်သန်နိုင်တဲ့အပင်တွေ ဖြစ်ပါတယ်။

ဖုန်းရွှေနည်းနီသယတွေမှာ ဝါးပင်ဟာ ချီစွမ်းအင်ခေါ် (Chi Energy) ကို ဖမ်းနိုင်ပါတယ်။ ဝါးပင်ပျိုဟာ သန်စွမ်းတောင့်တင်းတာကြောင့် မိမိအိမ်ရဲ့ စွမ်းအင်ကို တက်စေနိုင်တဲ့ အစွမ်းသတ္တိရှိတယ်လို့ ယုံကြည်ကြပါတယ်။

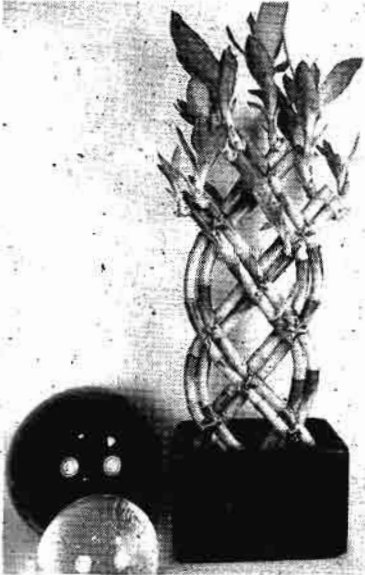
ဝါးပင်ပျိုအရေအတွက်နှင့် အဓိပ္ပါယ်ပွင့်ဆိုချက်

လှပသေသပ်စွာ စုစည်း ဖွဲ့စည်းထားတဲ့ ဝါးပင်ပျိုတွေရဲ့ အရေအတွက်နံပါတ်ဟာ လာဘ်လာဘနှင့် အများဆုံး ဆက်စပ်နေပါတယ်။ သင့်ရဲ့အိမ်နဲ့ သင့်ဘဝမှာ စွမ်းအားတက်ဖို့ရန် အစွမ်းသတ္တိကို ဝါးပင်အရေအတွက်က အဆုံးအဖြတ်ပေးပါတယ်။

စိုက်ပျိုးထားတဲ့ အိုးထဲမှာ ဝါးပင်ပျိုအရေအတွက် များလေလေ၊ စီးပွားနဲ့ လာဘ်လာဘအတွက် ကြီးမားလေလေဖြစ်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

ဝါးနွယ်ခွေ လာဘ်ကောင်အပင်

ဝါးပင်ပျိုတွေထဲကမှ လိမ်ကောက်နေတဲ့ ဝါးပင်ပျိုတွေက ပိုပြီး အစွမ်းထက်ပါတယ်။ ဖြောင့်ဖြောင့်တန်းတန်းထက် ပုံသဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုးနဲ့ ကောက်ကွေ့နေတာမျိုးက ပိုပြီး အစွမ်းရှိပါတယ်။ ဒီလိုပုံစံမျိုးရဖို့အတွက် အစိမ်းရောင်ဖန်လုံအိမ် Green House ထဲမှာ

မိမိနှစ်သက်တဲ့ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်
မျိုးရအောင် စိုက်ပျိုးရယူနိုင်
ပါတယ်။

ချမ်းသာကြွယ်ဝခြင်း
တွေနဲ့ ပြည့်ဝနေတဲ့ ဘဝတစ်ခု
ကို (Lucky Log Bamboo) ခေါ်
ဝါးနွယ်ခွေ လာဘ်ကောင်ပင်
လေးတွေက ကိုယ်စားပြုပါတယ်။
ဒီလို ဝါးနွယ်ခွေ အကောက်လေး
တွေကို လုပ်ငန်းကြီး လုပ်သူ
တွေကို လက်ဆောင်ပေးဖို့
အကောင်းဆုံး ပစ္စည်းဖြစ်ပါ

တယ်။

ဒီလက်ဆောင်ပေးလိုက်ရင် သူတို့လုပ်ငန်း ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်
လာဖို့ ကတိကဝတ်ပြုလိုက်သလိုပါပဲ။ သန်စွမ်းကျန်းမာတဲ့ ဝါးပင်
ပျိုရဲ့ ရွက်စိမ်းတွေကြားထဲမှာ တချို့က မွှေးကြိုင်တဲ့ ပန်းအဖြူလေး
တွေ ထည့်ပေးတတ်ပါတယ်။ ဒါကလည်း လာဘ်ကောင်းခြင်း
တစ်မျိုး ဖြစ်ပါတယ်။

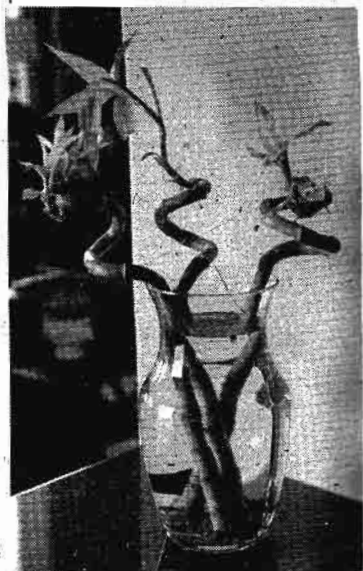
ဝါးပင်ပျို (၂)ပင်ရဲ့ အဓိပ္ပါယ်

ချစ်သူတွေအတွက်ကတော့ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်
အချစ်သင်္ကေတအဖြစ် ဝါးပင်ပျိုနှစ်ပင်ကို စည်းနှောင်ထားတဲ့
လက်ဆောင်ပေးနိုင်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် နှစ်ပင်တွဲဟာ ကိုယ့်ရဲ့
ကံကောင်းခြင်းတွေကို နှစ်ဆတိုးစေတဲ့ သင်္ကေတအဖြစ်လည်း
သတ်မှတ်ကြပါတယ်။ တစ်ဆစ်မှ နှစ်ဆစ် (Curve) တစ်ခုဖြစ်လာဖို့
အတွက် အချိန် (၁၈)လ၊ တစ်နှစ်ခွဲအချိန်ယူရတယ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။

ဝါးပင်ပျို (၃)ပင်ရဲ့ အဓိပ္ပါယ်

မိမိအိမ်ထဲမှာထားဖို့ဆိုရင်တော့ ဝါးပင်ပျိုသုံးပင်တွဲဟာ ပေါ်ပြူလာအဖြစ်ဆုံးလို့ ဆိုပါတယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ကံကောင်းခြင်း(၃)မျိုးကို ဖြစ်စေတဲ့ အတွက်ကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

Fu လို့ခေါ်တဲ့ Happiness ဖော်ရွှင်ခြင်း၊ Soh လို့ခေါ်တဲ့ Long Life အသက်ရှည်ခြင်း၊ Lu လို့ခေါ်တဲ့ Wealth ချမ်းသာခြင်း၊ ရာထူးတိုးခြင်းတွေ ပေးစွမ်းလို့ ဒီအပင်သုံးပင်ဟာ အိမ်မှာ ထားချင်သူတွေအတွက် အကောင်းဆုံးဖြစ်ပါတယ်။

ဝါးပင်ပျို (၄)ပင်ရဲ့ အဓိပ္ပါယ်

တရုတ်ဘာသာမှာ စာလုံး(၄)လုံးဟာ သေမင်းတမန် Death အဓိပ္ပါယ်နဲ့ဆင်တူပြီး လေးခုမြောက်နံပါတ်ဟာ မကောင်းတဲ့ စွမ်းအား (Negative Energy) သဘောကို ဆောင်ပါတယ်။ တရုတ်ရဲ့ရိုးရာယဉ်ကျေးမှုမှာ ဝါးပင်လေးပင်ကို မည်သည့်အခါမှ မတွေ့ရပါဘူး။

ဘယ်တော့မှလည်း ဝါးလေးပင်ကို လက်ဆောင် မပေးသင့်ပါဘူး။ ဒီလိုပြုမူမယ်ဆိုရင် အလွန် ရိုင်းစိုင်းရာရောက်ပြီး လက်ခံ ရရှိသူကို သင်ဟာ သေမိန့်ပေးသကဲ့သို့ ဖြစ်တတ်တယ်လို့ အယူရှိပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

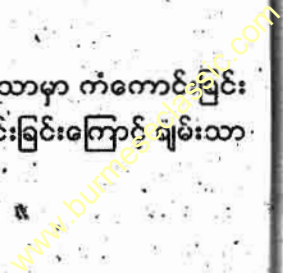
ဝါးပင်ပျို (၅)ပင်ရဲ့ အဓိပ္ပါယ်

ဝါးပင် ငါးပင်ထားရှိခြင်းဟာ သင့်ရဲ့ရှင်သန်ခြင်း (၅)မျိုး အတွက် ချမ်းသာခြင်းတွေပေးမယ်လို့ အယူရှိပါတယ်။ ကိုယ့်ဘဝ ရှင်သန်ဖို့အတွက် လိုအပ်တဲ့ ကျန်းမာတဲ့ အလုပ်အကိုင်၊ ကျန်းမာ ရေးနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ ဆက်ဆံရေး အစရှိသဖြင့် သန်မာတဲ့ဘဝမှ တောင့်တတဲ့ အချက်တွေအတွက် ဝါးပင်ပျို ငါးခုက ဖြည့်ဆည်း ပေးပါလိမ့်မယ်။

Emotional ခံစားမှု၊ Intuitive ထိုးထွင်းသိမှု၊ Mental စိတ် အခြေအနေ၊ Physical ကိုယ်ခန္ဓာကြံ့ခိုင်မှု၊ Spiritual စိတ်ဝိညာဉ် ကြံ့ခိုင်မှု စတဲ့ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာတွေ ချမ်းသာပြည့်ဝဖို့ ဝါးပင်ငါးပင် က စွမ်းအားတွေပေးတယ်လို့ ယူဆကြပါတယ်။

ဝါးပင်ပျို (၆)ပင်ရဲ့ အဓိပ္ပါယ်

ခြောက်ပင်ဆိုတာဟာ တရုတ်ဘာသာမှာ ကံကောင်းခြင်း (Good Luck) လို့ မှတ်ယူပါတယ်။ ကံကောင်းခြင်းကြောင့် ချမ်းသာ ခြင်းကို ရယူနိုင်တယ်လို့ မှတ်ကြပါတယ်။

ဝါးပင်ပျို (၇)ပင်ရဲ့ အဓိပ္ပါယ်

ကောင်းမွန်တဲ့ ကျန်းမာရေးကို အလိုရှိတယ်ဆိုရင် ဝါးပင်ပျို(၇)ပင်ကို ဆောင် နိုင်ပါတယ်။

ဝါးပင်ပျို (၈)ပင်ရဲ့ အဓိပ္ပါယ်

သားသမီးရယူလို သူတွေ၊ မျိုးပွားခြင်းကို အားပေးစေချင်တယ် ဆိုရင်တော့ ဝါးပင်ပျို(၈)ပင် လိုအပ် ပါတယ်။ ကြီးထွားခြင်း၊ ရှင်သန်ခြင်း အဓိပ္ပါယ်ကို ဆောင်ပါတယ်။

ဝါးပင်ပျို (၉)ပင်ရဲ့ အဓိပ္ပါယ်

ဝါးပင်ပျိုကိုးပင်ဟာ ကံကောင်း ခြင်းကို ဖော်ညွှန်းပြီး ကိုယ်တိုင်ဆောင်ထားတာဖြစ်ဖြစ်၊ သူများကို လက်ဆောင်ပေးတာ ဖြစ်ဖြစ်၊ ကံကောင်းစေတယ်လို့ ယူဆပါတယ်။

ဝါးပင်ပျို (၁၀)ပင်ရဲ့ အဓိပ္ပါယ်

ကိုယ့်ဘဝကို ပြီးပြည့်စုံ သွားစေချင်တယ်ဆိုရင်တော့ (၁၀) ဂဏန်းပါပဲ။ (၁၀)ပြည့်သွားရင် (၅)ကပဲ ပြန်စရတာမို့ (၁၀)ဆိုတာ ဟာ (0 - 10) ဆိုပြီး လူတစ်ယောက်ရဲ့ဘဝမှာ အဆုံးစွန်သော ပြည့်စုံခြင်းကို (၁၀)က ပေးပါတယ်။ ဒါကြောင့် (၁၀)ပင်လည်း ထားနိုင်ပါတယ်။

ကိုယ့်ဘဝအတွက် ပြီးပြည့်စုံ Perfect ဖြစ်လာစေဖို့ (၁၀) ပင် ဆောင်ပါ။ သင့်ကို တစ်ယောက်ယောက်က (၁၀)ပင် ပေးလာ ရင်လည်း သင့်စိတ်ကူးထဲက အတွေးအကြံဖြစ်ချင်တာတွေ အားလုံး ဖြစ်လာစေချင်တဲ့ဆန္ဒ ဖြစ်ပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

ဝါးပင်ပျို (၂၁)ပင်ရဲ့ အဓိပ္ပါယ်

သင့်ကို တစ်စုံတစ်ယောက်က (၂၁)ပင်ပေးလာခဲ့ရင် တော့ သင်နဲ့ သင့်မိသားစုကို ကောင်းစေလိုတဲ့ ဆန္ဒတွေကို ပါဝါ ကြီးကြီးနဲ့ လွှတ်လိုက်ပြီလို့သာ ထင်မှတ်လိုက်ပါ။ ပြီးပြည့်စုံခြင်း အားလုံးဟာ ဝါးပင်ပျို (၂၁)ပင်ထဲမှာ ပါဝင်ပါတယ်။

ဘယ်အချိန်မှာ ဝါးပင်ပျို လက်ဆောင်ပေးမလဲ

အိမ်တက်မင်္ဂလာ၊ မွေးနေ့ပွဲ၊ နှစ်ပတ်လည် အခမ်းအနား များ၊ ဖွင့်ပွဲကြီးများ၊ ဆုချီးမြှင့် ဂုဏ်ပြုပွဲများ၊ အောင်မြင်မှုအသိ အမှတ်ပြုပွဲများနှင့် အခြားသော ဘဝရဲ့အမှတ်တရ နေ့ထူးတွေမှာ လက်ဆောင်ပေးနိုင်ပါတယ်။

ကိုယ့်ဆီကို လက်ခံရရှိလာမယ်ဆိုရင်လည်း ကံကောင်း ခြင်းလာပြီလို့ မှတ်ယူပါ။ ဖဲကြိုးနီနဲ့ စနစ်တကျ စည်းနှောင်ထားတာ မျိုးဖြစ်စေ၊ အကျအန ဒီရိုင်းဖော်ထားတဲ့ ထုတ်ပိုးပုံနဲ့ဖြစ်စေ၊ လက်ဆောင်ပေးနိုင်ပါတယ်။

တရုတ်လူမျိုးတို့ရဲ့ ဝါးပင်ပျိုအပေါ် ဖွင့်ဆိုချက်

- ူ Fu - ကံကောင်းခြင်းနှင့် ပစ္စည်းဥစ္စာ
- ွေ Gwey - ပါဝါနှင့် ဂုဏ်သိက္ခာ
- ူး Zhu - ဝါး

တရုတ်ဝါးပင်ပျိုလေးတွေကို တရုတ်အခေါ်အဝေါ်မှာ Fu Gwey Zhu လို့ခေါ်ဆိုပြီး Lucky Bamboo ဆိုတာကတော့ နိုင်ငံ တကာက ဒီဝါးပင်လေးများကို အသိအမှတ်ပြုခေါ်ဆိုတဲ့ အမည် နာမဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြလိုက်ရပါတယ်။

အမျိုးသမီးများအတွက် ပန်ဒိုသိုင်းကွက်များ(၂)

လောကတွင် အချစ်ရဆုံးဆိုသော ချစ်သူရည်းစားများပင် တစ်ခါတရံတွင် အခန့်မသင့်လျှင် မိမိအသက်ကိုပင် ရန်ရှာတတ်ကြကြောင်းကို လူတိုင်း Facebook သတင်းစာနှင့် ဂျာနယ်များတွင် တွေ့ရှိကြရပေလိမ့်မည်။

ဖြစ်ပျက် လောကကြီးတွင် အချစ်သည် မမြဲသလို၊ အမှန်းသည်လည်း မမြဲပါ။ လောကတွင် တည်မြဲသည်မှာ ဖြူစင်သော မေတ္တာတရားသာ ရှိပါသည်။

ထို့ပြင် မိမိတို့သည် အပြင်သို့ မဖြစ်မနေ သွားလာရသည့် အခါများတွင် ရန်သူမျိုး(၅)ပါးထဲမှ (၁)ပါးဖြစ်သော မချစ်မနှစ်သက်သောသူ (သို့) လူဆိုးလူမိုက်များနှင့် မကြုံတွေ့ရအောင်လည်း ဘာသာရေးများများ လိုက်စားထားရန် လိုအပ်ပေသည်။ (ဥပမာ - အပြင်သို့သွားခါနီးတွင် ဓာရကပရိတ်ရွတ်ဖတ်ခြင်းမျိုး ဖြစ်သည်)

သို့သော် မလွဲမရှောင်သာ၍ ကျဉ်းထဲကျပ်ထဲတွင် ရန်သူနှင့် ရင်ဆိုင်နေရပြီဆိုပါက ယခုဖော်ပြမည့် လွယ်ကူသောကိုယ်လုံ

ပညာရပ်များကို အသုံးပြုရပါမည်။

ထို့ကြောင့် ပြီးခဲ့သည့်လ၌ ဗန်ဒိုသိုင်းကွက်များ အမှတ်(၁) ကို တစ်ခနက်အားပေးကြပြီး အမှတ်(၂) မထွက်သေးဘူးလားဟု မေးနေကြသော စာဖတ်ပရိတ်သတ်များအတွက် ယခုလတွင် အမှတ်(၂)ကို စေတနာရှေ့ထား၍ ရေးသားဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

၁) ဦးခေါင်းပေါ်မှမိုး၍ ရိုက်လာခြင်းကို ကာကွယ်နည်း

ရန်သူမှ ထိုသို့အပေါ်မှစီး၍ ရိုက်ခါတိုက်ခိုက်လာပါက မိမိလက်ကို ထောင့်မှန်စတုဂံပုံ ဓန့်လန်ဖြတ်ထားကာ လက်ဖျံဖြင့် ထား၍ ခုခံကာကွယ်ရပါမည်။

ထိုသို့မကာကွယ်ဘဲ မိမိ၏လက်အစုံကို ကြက်ခြေစေတံပုံစံ ဖြုလုပ်၍ အပေါ်သို့ပင့်တင်၍ ကာကွယ်သော ဒုတိယနည်းကို အသုံးပြု ချင်ရင်လည်း ရပါသည်။

၂) မျက်နှာကို လက်သီးဖြင့် ထိုးလာခြင်းကို ကာကွယ်နည်း

ရန်သူမှ ထိုသို့ မိမိမျက်နှာကိုလက်သီးဖြင့် ထိုးလာပါက မိမိလက်ကို ထောင့်မှန်စတုဂံပုံ ဒေါင်လိုက်ထားကာ လက်ဖျံဖြင့်ကား၍ ခုခံကာကွယ်ရပါမည်။

မျက်နှာကို လက်သီးဖြင့်ထိုးလာခြင်းကို ကာကွယ်နည်း နောက်တစ်နည်းမှာ ရန်သူမှ မိမိမျက်နှာကို လက်သီးဖြင့် ထိုးလာပါ

က နောက်ထပ်တစ်နည်းဖြင့် ကာကွယ်၍ ရပါသေးသည်။

ထိုနည်းမှာ ပထမနည်းလို မိမိ၏လက်ကို အတွင်းမှ ရစ်ယူ၍ ထောင့်မှန်စတုဂံပုံ (ဒေါင်လိုက်) ထား၍ မကာကွယ်ဘဲ မိမိ၏လက်ကို အပြင်မှယူ၍ ထောင့်မှန်စတုဂံပုံ (ဒေါင်လိုက်) ထားကာ လက်ဖျံဖြင့် အတွင်းသို့ရိုက်ထုတ်၍ ကာကွယ်ရပါမည်။

၃) ဝမ်းဗိုက်ကို လက်သီးဖြင့် ထိုးလာခြင်းကို ကာကွယ်နည်း

ရန်သူမှ ထိုသို့ မိမိဝမ်းဗိုက်ကို လက်သီးဖြင့် ထိုးလာပါက မိမိလက်ကို ထောင့်မှန်စတုဂံပုံ တန့်လန့်ဖြတ်ထားကာ လက်ဖျံကို အပေါ်မှအောက်သို့ ခုတ်ဖိချသောနည်းဖြင့် ကာကွယ်ရပါမည်။

ထိုသို့မကာကွယ်ဘဲ မိမိ၏လက်အစုံကို ကြက်ခြေခတ်ပုံစံ

ပြုလုပ်၍ အောက်သို့ ညှပ်ဖိချ၍ ကာကွယ်သော ဒုတိယနည်းကို အသုံးပြုရင်ရင်လည်း ရပါသည်။

၄) ခါးကို ခြေထောက်ဖြင့် ဝိုက်ကန်၍ တိုက်ခိုက်လာခြင်းကို ကာကွယ်နည်း ရန်သူမှ ထိုသို့ မိမိ၏ခါးကို ခြေထောက်ဖြင့် ဝိုက်ကန်၍ တိုက်ခိုက်လာပါက မူလက ရင်ညွန့်၌ကပ်ထားသော မိမိ၏လက်ဖျံ ဖြင့် အတွင်းမှအပြင်သို့ ရိုက်ထုတ်သောနည်းဖြင့် ကာကွယ်ရပါမည်။

၅) ဝမ်းဗိုက်ကို ခြေဖနောင့်ဖြင့် ဆောင့်ကန်၍ တိုက်ခိုက်လာခြင်းကို ကာကွယ်နည်း ရန်သူမှ ထိုသို့ မိမိ၏ဝမ်းဗိုက်ကို ခြေဖနောင့်ဖြင့် ဆောင့် ကန်၍ တိုက်ခိုက်လာပါက လက်ဖြင့် ကာကွယ်ခြင်းမပြုဘဲ လွတ် ကျွတ်ရာ နံဘေးသို့ (ညာ) သို့မဟုတ် (ဘယ်)ဘက်ခြမ်းသို့ ခုန် ရှောင်၍ ကာကွယ်ရပါမည်။ ရန်သူမှ အားလွန်၍ ဟန်ချက်ပျက်နေ စဉ်မှာ အကျကိုထောက်၍ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ရပါမည်။

ယခုဖော်ပြသောနည်းများတွင် စာရေးသူအနေဖြင့် ကာကွယ် နည်းစနစ်များကိုသာ ဖော်ပြထားပြီး တိုက်ခိုက်နည်းများကို မဖော် ပြထားရခြင်းမှာ သိုင်းပညာရပ်တိုင်းတွင် ရန်သူကို ပြန်လည်တိုက် ခိုက်ဖို့ထက် သူ တိုက်ခိုက်လာသည်များကို မိမိဘက်မှ ခုခံကာကွယ်

နိုင်စို့က ပိုအရေးကြီးသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

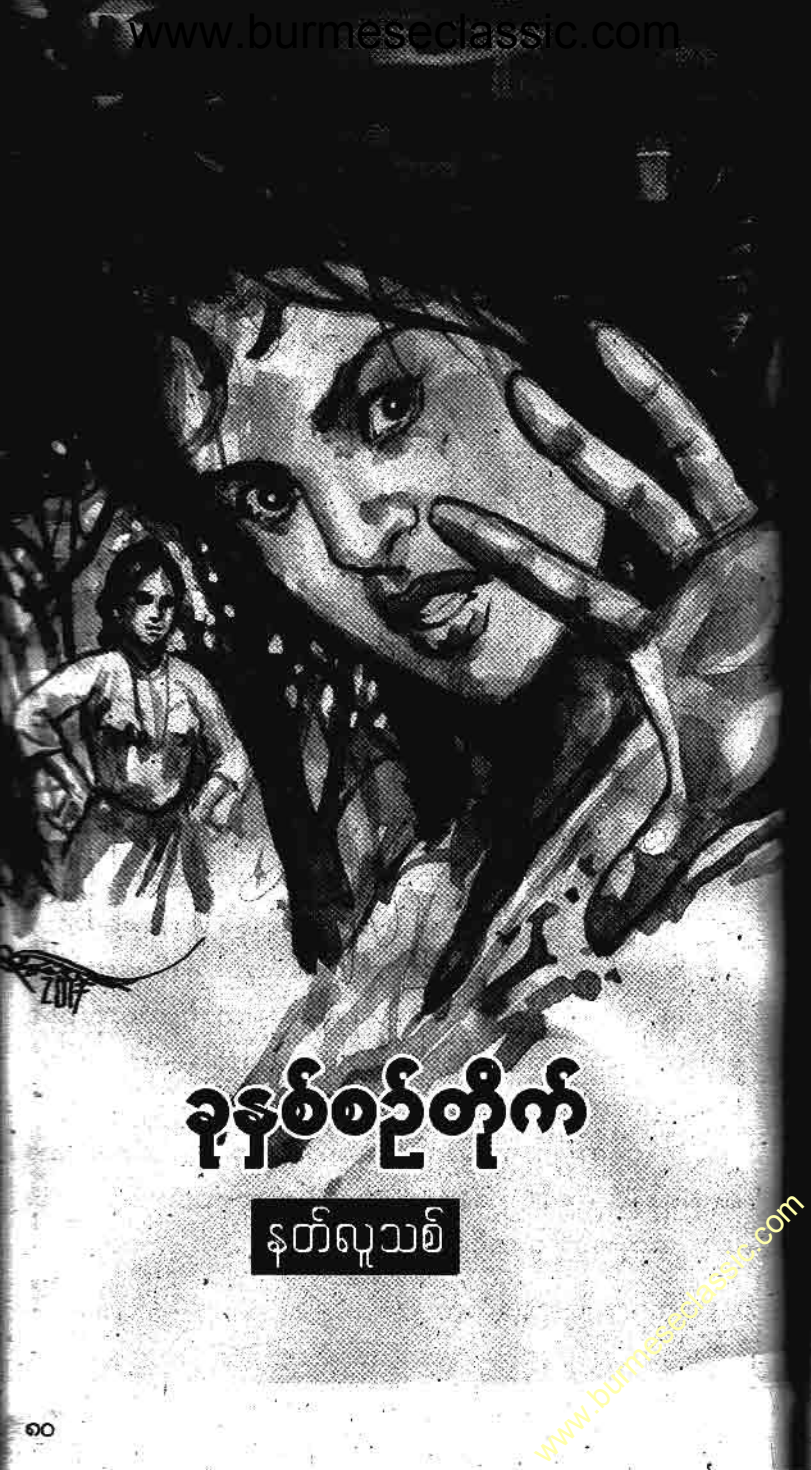
သတိပြုရန်မှာ ယခုဖော်ပြပြီးနည်းများကို ကာကွယ်ပြီးပါက အဆင်ပြေသလို၊ ရန်သူကို ပြန်လည်တိုက်ခိုက်၍ရပါကြောင်း။

နိဂုံးချုပ်အနေဖြင့် စာရေးသူ မှာကြားချင်သည်မှာ - လူတိုင်း မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ "အောင်ခြင်း(၈)ပါး" ထုံးကို နှလုံးမူပြီး နေ့စဉ် မေတ္တာဘာဝနာ ပွားများနိုင်ပါက လာမည့် သေးဆိုးများကို အနည်းနဲ့အများဆိုသလို လွတ်ကင်းနိုင်ပါမည်။

သို့သော် ခြွင်းချက်အနေဖြင့် မိမိမှ မေတ္တာထားသည်ကြား ထဲမှ မိမိကို ထိခိုက်နစ်နာစေမည့် လူစားမျိုးနှင့် ကံအားလျော်စွာ တွေ့ကြုံလာရပါက မလွဲမရှောင်သာ ပြန်လည်တုံ့ပြန်ရတော့မည် ဖြစ်ပါ၍ ထိုအခါမျိုးတွင် ယခုဖော်ပြခဲ့သော ကာကွယ်နည်းစနစ်များ တစ်ထောင့်တစ်နေရာမှ အသုံးဝင်လာမည်ဖြစ်သောကြောင့် လူတိုင်းသိထားသင့်သည်ဟု ယူဆမိပါသည်။

ဤကဏ္ဍဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် အကူအညီပေးသော ဆရာရန်နိုင် (ကွန်ဖူး၊ ဗန်ဒို၊ ထိုက်ကျီ) အထူးသင်တန်းကျောင်းအား အထူးကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။

စိုးနိုးနိုင်

ခုနှစ်စဉ်တိုက်

နတ်လှသစ်

“ဟဲ့ . . ကောင်မ”

“ဖြန်း! . .”

ရိုင်းစိုင်းရင့်သီးလှသည့် ခေါ်သံနှင့်အတူ နောက်ဆက်တွဲ ပါးဖြတ်ရိုက်လိုက်သံကြီးကပါ ပေါ်ထွက်လာလေတော့ အိမ်သန့်ရှင်းရေးလုပ်နေကြသည့် အခိုင်းအစေ အိမ်ဖော်များပင် လန့်ဖျပ်ကုန်ကြလေတော့သည်။

မည်သို့ဖြစ်ကြရသနည်း။

ဒေါ်မမကြီးရဲ့ဒေါသတွေက ငယ်ထိပ်တက်ဆောင့်

နေလေပြီ။ သူမရှေ့မှာ ရှိနေသူက မလေး

နွယ်။ ဒေါ်မမကြီးက မလေးနွယ်ကို မီးဝင်းဝင်းတောက်သည့်မျက်လုံးတစ်စုံဖြင့် ကြည့်ရင်း . .။

“နှင့်လိုကောင်မကများ ငါ့သမီးတွေ ခိုင်းတာကို ကလန်ကဆန် လုပ်ရဲရတယ်လို့ . . အာပါ ဆွဲဖြုတ်ပစ်လိုက်မယ်။ ငါ့ ဘာမှတ်နေလဲ”

ဆိုပြီး မလေးနွယ်ကို ကြိမ်းဝါးပစ်လိုက်ပြန်သည်။

မလေးနွယ်မေ့ရာ ဒေါ်မမကြီးရဲ့ ရိုင်းစိုင်းစွာ အပြောအဆိုခံရရုံတင်မက ပါးကိုပါ အရိုက်ခံရသည်ဆိုတော့ . .။ ဒေါ်မမကြီးဆက်လက်ပြီး -

“ဒီမယ် . . မိလေးနွယ် ညည်းသိထားဖို့က ဒီအိမ်ကြီးမှာ ငါရှိနေသေးသ၍ ညည်းရဲ့ဘဝ ရှေ့လျှောက် မလွယ်ဘူးမှတ်ပါ . . ကောင်မ အမှုန့်ပါကြိတ်ပစ်လိုက်မယ် ဟင်း”

www.burmeseclassic.com

ပြင်းထန်လှတဲ့ စကားလုံးတွေကို မလေးနွယ် ရင်ဘတ်ထဲ ပစ်သွင်းပြီး အိမ်ကြီးအပေါ်ထပ်သို့ တက်သွားလေတော့သည်။ မျက်လုံးအိမ်ကကျလာတဲ့ မျက်ရည်စတွေကို သုတ်ပြီး အရိုက်ခံလိုက်ရသည့် ပါးပြင်ကိုပွတ်ကာ မလှုပ်မယှက်နှင့် ကျန်နေခဲ့သူက မလေးနွယ်ပင် ဖြစ်တော့သည်။

ဤသို့ဆိုလျှင် မလေးနွယ် သူမသည် အမှားတစ်စုံတရာ ကျူးလွန်မိလိုက်သည့် အိမ်စေ့များလား။

မဟုတ်ပါ။ မလေးနွယ်သည် အိမ်ဖော်အခိုင်းအစေ တစ်ယောက် မဟုတ်။ ဒီအိမ်ကြီးရဲ့ အရှင်သခင် ဦးကိုကိုလတ်ရဲ့ သမီးတစ်ယောက်ပင် ဖြစ်ပေတော့၏တကား။

ဆရာဝန်ကြီးရဲ့ စကားကိုကြားပြီးနောက် ဒေါ်သူဇာရင်ထဲ ဘယ်လိုမှ ဖြေဆည်လို့ မရနိုင်တော့။ ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ဦးကိုကိုလတ် ရင်ခွင်ထဲ ခေါင်းတိုးဝင်ပြီး ရှိုက်ကြီးထဲငင်နှင့် ငိုပစ်တော့ပြီ။ ဆရာဝန်ကြီးပြောတဲ့စကားက -

“ခင်ဗျားတို့လင်မယားအတွက် ကျွန်တော်အရမ်း ဝမ်းနည်းမိပါတယ် ဦးကိုကိုလတ် . . . ခင်ဗျားဇနီးဒေါ်သူဇာက ဒီတစ်သက် ကလေးလုံးဝ မရနိုင်တော့တဲ့ အနေအထားပါ။

ဆိုလိုသည်သဘောက ဒေါ်သူဇာသည် သားသမီးမရနိုင်တော့သည့် သန္ဓေသား ကိုယ်ဝန်မဆောင်နိုင်ခြင်း (အမြူ)ဖြစ်နေသောကြောင့်ပင်။ ထို့နောက်ပိုင်း ဒေါ်သူဇာတစ်ယောက် အဲဒီစိတ်နဲ့ပဲ အိပ်ရာထဲ ဘုန်းဘုန်းလဲတော့သည်။ အစားလည်း ကောင်းကောင်း မစားတော့။

ဦးကိုကိုလတ်ခမျာ ဇနီးသည်အတွက် လွန်စွာစိတ်မကောင်းဖြစ်မိပြီး တစ်ခုခုတော့ စီစဉ်မှဖြစ်တော့မည်ဟုဆိုကာ မိဘဇာလေးများဂေဟာမှ ကလေးတစ်ယောက်ကို ဒေါ်သူဇာအငွေ့က် ခေါ်ယူမွေးစားပေးခဲ့တော့သည်။

သူတို့လင်မယား မွေးစားလိုက်သည်ကလေးမှာ မိန်းကလေးဖြစ်ပြီး သုံးလအရွယ်သာသာလောက်သာရှိကာ လမ်းဘေးတစ်နေရာမှာ အစွန့်ပစ်ခံထားရ၍ မိဘမဲ့ကလေးများဂေဟာသို့ ရောက်ရှိလာသည် ကလေးပင်ဖြစ်သည်။

ကလေးမှာ ၀၀ကပ်ကပ် ချစ်စရာလေးမို့ လင်မယားနှစ်ယောက်လုံးသာမက အိမ်ကြီးမှာရှိကြတဲ့ အိမ်ဖော်အခိုင်းအစေများကပါ ကလေးကို ချစ်ကြတော့သည်။

ဦးကိုကိုလတ်က ကလေးရဲ့နာမည်ကို သူကိုယ်တိုင်ပင် မှည့်ပေးထားသည်။ ကလေးနာမည်က မလေးနွယ်။

မလေးနွယ် ရှစ်နှစ်အရွယ်လောက်မှာ ဒေါ်သူဇာဟစ်ယောက် လူကြီးရောဂါဖြင့် ဆုံးပါးသွားခဲ့သည်။ ဦးကိုကိုလတ်မမှာလည်း အရွယ်ကရှိသေးသည်မို့ အချိန်စောစီးစွာဖြင့် မုဆိုးဖိုဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ဤသို့ဖြင့် တစ်နေ့သောအခါဝယ် -

“သမီးလေး မကြာခင် မေမေအသစ်ရတော့မယ်ကွယ့်”

ဟုဆိုကာ မလေးနွယ်ကို ပြောလာသည်အခါ မလေးနွယ်ရင်ထဲ ဝမ်းနည်းခြင်းများက ဖော်ပြလိုပင်မရ။ မကြာပါ။ ဦးကိုကိုလတ်တစ်ယောက် သူနှင့်သက်တူရွယ်တူ မိန်းမတစ်ယောက်နှင့် လက်ထပ်လိုက်ကြသည်။ ထိုမိန်းမရဲ့နာမည်က မမကြီး။ သူမကလည်း ဦးကိုကိုလတ်လိုပင် မုဆိုးမတစ်ယောက်။ ဒါပေမယ့် သမီးနှစ်ယောက်ရှိတဲ့ မုဆိုးမပင်ဖြစ်သည်။

ဒေါ်မမကြီးရဲ့သမီးနှစ်ယောက်မှာလည်း ဦးကိုကိုလတ်ရဲ့သမီး မလေးနွယ်နှင့် သက်တူရွယ်တူများဖြစ်ကာ နာမည်တွေက တောင် ဘိုဆန်ဆန်ပင် မှည့်ထားသေးသည်။ ဒေလီယာနှင့် ဆိုနီယာတဲ့။ သူတို့သားအမိတွေ ရောက်လာပြီးနောက်ပိုင်း မလေးနွယ်ရဲ့ဘဝကံကြမ္မာ တစ်ဆစ်ချိုး ပြောင်းသွားခဲ့သည်ကိုတော့ . .။

“ရှေ့တစ်မျိုး ကွယ်ရာတစ်မျိုး” ဆိုတဲ့စကားက ဒေါ်မမကြီး နှင့် အံဝင်ခွင်ကျလှသည်။ မောက်မာ ရိုင်းစိုင်းလိုက်တာလည်း နှစ်ယောက် မရှိ။ စိတ်ထဲ သိပ်မတွေ့လျှင် အိမ်ဖော်အခိုင်းအစေများ တောင် ပါးပိတ်ထရိုက် ပစ်တတ်သည်။ ကြာတော့ ဒေါ်မမကြီးရဲ့ ဒဏ်ကို မခံနိုင်၍ အလုပ်ထွက်သွားသူတောင် ရှိလှသည်။

မလေးနွယ်ကိုလည်း ဦးကိုကိုလတ်သမီးဆိုပြီး မျက်နှာသာ မပေး။ အိမ်အလုပ်တွေကအစ ခိုင်းတတ်လာသည်။ မလေးနွယ် ကတော့ အနေအေးသူမို့ ဒေါ်မမကြီးခိုင်းတာတွေကို မလွန်ဆန်ဘဲ လုပ်ပေးရှာသည်။

ကြာတော့ ဒေါ်မမကြီးက အဆင့်တက်လာပြီး အိမ်ဖော် အခိုင်းအစေတစ်ယောက်လို ဆက်ဆံလာသည်။ ဒေါ်မမကြီး ဘာကြောင့် မလေးနွယ်ကို ဦးမျိုးနေရသလဲဆိုလျှင် ဦးကိုကိုလတ် ပိုင်ဆိုင်သည့် အမွေအားလုံးကို မလေးနွယ် မပိုင်ဆိုင်နိုင်ရအောင်ပင် ဖြစ်သည်။

ဒေါ်မမကြီးက ဦးကိုကိုလတ်ရှေ့မှာတော့ မလေးနွယ်ကို ချိုချိုသာသာ ပြောဆိုဆက်ဆံပြီး နောက်ကွယ်ကျလျှင်တော့ . .

“ဟဲ့ကောင်မ . . အလုပ်ကို သေချာလုပ်နော် မဟုတ်လို့က တော့ နင့်ကို ထမင်းမကျွေးဘူး”

ဤကဲ့သို့ ပြုမှု ဆက်ဆံတတ်ပေသည်။ ဒီကြားထဲ ဒေါ်မမကြီးရဲ့ သမီးနှစ်ယောက်က အမေ့ခြေရာအတိုင်း မလေးနွယ်ကို အလုပ်ပေါင်းစုံခိုင်းပြီး ရမယ်ရှာတတ်သည်။ နောက်ဆုံး သူတို့ရဲ့ ကျွန်တစ်ယောက်လိုဖြစ်လာကာ မလေးနွယ်ဘဝက မှေးမှိန်လာ တော့ပြီ။

ဒီအကြောင်းတွေကို အခြားအိမ်ဖော်၊ အစေခံများက ဦးကိုကိုလတ်နားထဲ ပြန်မပြောရဲ။ ဒေါ်မမကြီးသိလျှင်ပြောတဲ့သူ ကိုယ့်အထုတ်ကိုယ်ဆွဲ၊ ညောင်းပေတော့။

ဤသို့ဖြင့် မလေးနွယ် အသက်ဆယ့်ငါးနှစ်လောက်မှာ ဦးကိုကိုလတ်တစ်ယောက် ဦးနှောက်သွေးကြောပြတ်ပြီး ကွယ်လွန်

သွားခဲ့လေပြီ။ ဦးကိုကိုလတ် မရှိတော့ပြီနို့. ။

“ဒီအိမ်ကြီးမှာ အစ်ကိုကြီး မရှိတော့ပေမယ့် ငါရှိသေး
တယ်။ အားလုံး သဘောပေါက်ကြတယ်နော်” ဟု ကြွေးကြော်ထား
လေတော့သည်။ ဒေါ်မမကြီးက မလေးနွယ်ကိုလည်း အိမ်မှာ မရှိ
စေချင်တော့ မလေးနွယ်မရှိလျှင် အမွေတွေအားလုံး သူတို့ပိုင်ပြီ။

မလေးနွယ်ကို ဘယ်လိုကန်ထုတ်ရမလဲ။ ဒေါ်မမကြီး
ဆင်ကြံကြံတော့သည်။ နဂိုကတည်းက ဦးချိုးပြီးသားမို့ .

“မိလေးနွယ် . . မိလေးနွယ် ဒင်းတော့လား”

တစ်နေ့ . . ။

ထိုနေ့သည်ကား မလေးနွယ်အတွက် ကံကြမ္မာအလှည့်
အပြောင်းဖြစ်လာမည့်နေ့ဟု ဆိုရမလား။

“သူခိုးမ . . ညည်းကများ ရာရာစစ . . ငါ့လက်စွပ်ကို ခိုးရဲ
တယ်။ တော်တော် အကျင့်မကောင်းတဲ့ဟာမ ကဲဟယ်”

“ဖြန်း! . .”

“ရိုက်! . . ရိုက်! . . မာမိ၊ ဒီကောင်မကို သေအောင်သာ
ရိုက်”

“အန်တိုလက်စွပ်ကို ကျွန်မ မခိုးဘူး”

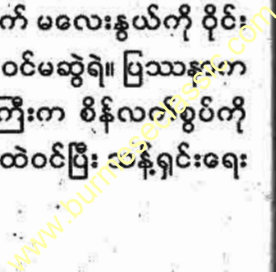
“လိမ်ပြောဦးဟယ်”

“ဖြန်း! . . ဖြန်း! . .”

“သူခိုးမ . . ကဲဟာ”

“ဖြန်း”

ဒေါ်မမကြီးတို့ သားအမိသုံးယောက် မလေးနွယ်ကို ဝိုင်း
ပြီး နှိပ်စက်နေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ မည်သူမှ ဝင်မဆွဲရဲ။ ပြဿနာက
လက်စွပ်ပျောက်သည့် ပြဿနာ။ ဒေါ်မမကြီးက စိန်လက်စွပ်ကို
မှန်တင်ခုံပေါ်တင်ပြီး ရေချိုးနေစဉ် အခန်းထဲဝင်ပြီး ဝန်ရှင်းရေး
လုပ်ပေးနေသူက မလေးနွယ်။

သန့်ရှင်းရေးလုပ်နေစဉ် လက်စွပ်ကို
မလေးနွယ် မြင်ပေမယ့် ကိုင်တောင် မကြည့်
ခဲ့။ သူမ ပြန်ထွက်သွားသည်တိုင်အောင်
လက်စွပ်က ခုံပေါ်မှာ ရှိနေဆဲ။ အရိုး
ရှင်းဆုံးဆိုရလျှင်တော့ သားအမိ
သုံးယောက်ပေါင်းပြီး မိလေး
နွယ်ကို လုပ်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

လက်စွပ်ကို မလေးနွယ်
အခန်းထဲမှာ ဆိုဒီယာသွားထားပြီး
ပျောက်တော့ ဒေါ်မမကြီးက အခန်း
တိုင်းမှာ ရှာသည်။ လူတိုင်းမှာ ရှာ
သည်။ မတွေ့တော့ မလေးနွယ်
အခန်းထဲ ဝင်ရှာကြသည်။ အဲဒီလိုနဲ့
အလစ် အငိုက်ခံလိုက်ရသည် မလေး
နွယ်ခမျာမှာတော့ . .။

“ဒီလောက်တောင် အကျင့်မကောင်းတဲ့ ကောင်မ၊ နှင့်ကို
ရဲလက်အပ်ရမယ်”

“ဟုတ်တယ် . . မာမီ၊ အို! . . ကြာပါတယ် သမီးအခုပဲ ရဲ
စခန်းကို ဖုန်းဆက်လိုက်မယ်”

“ကျွန် . . ကျွန်မ တောင်း . . တောင်းပန်ပါတယ်။ ကျွန် . .
ကျွန်မ သူခိုး မဟုတ်ပါဘူး။ ဟင့် . . ဟင့်”

မလေးနွယ်ငိုပြီး ဒေါ်မမကြီးကို ခြေသလုံးဖက် တောင်းပန်
ရှာသည်။

“ဟဲ့ . . သူခိုးက ခိုးတယ်လို့တော့ ပြောမလား”

“ကြာတယ် . . မာမီရာ၊ ရဲစခန်း ဖုန်းဆက်ရအောင်”
သမီးနှစ်ယောက်ကလည်း ရဲစခန်း ဖုန်းဆက်မယ်လို့
ပြောနေတော့ မလေးနွယ် တုန်လှုပ်လာသည်။

“မခိုးဘူး။ ကျွန်မ သူခိုးမဟုတ်ဘူး”

www.burmeseclassic.com

ဟုဆိုကာ မလေးနွယ် ထွက်ပြေးလေတော့သည်။

“သူခိုးမ . . မပြေးနဲ့”

“လိုက် . . လိုက် ဟာမိ”

“ဟဲ့ကောင်မ . . မပြေးနဲ့”

သားအမိသုံးယောက် မလေးနွယ်နောက်ကို ပြေးလိုက်ပေမယ့် လိုက်လို့မမှီတော့။ မလေးနွယ်လည်း ကြောက်အားလန့်အားနှင့် ဇွတ်ကို ပြေးလာခဲ့တော့သည်။

ဤသို့ဖြင့် . .။

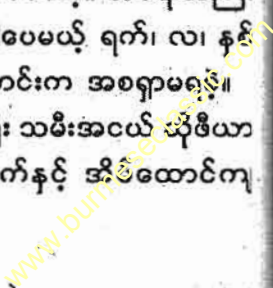
“ဘယ်လိုပြောလိုက်တယ် . . ရှေ့နေကြီး။ အမွေတွေကို ဦးကိုကိုလတ်က သူ့သမီး မလေးနွယ်နဲ့ ကျွန်မတို့သားအမိအတွက် တစ်ယောက်တစ်ဝက်စီ ခွဲပေးခဲ့တာ ဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ် . . ဒေါ်မမကြီး။ အဲဒီလို တစ်ယောက်တစ်ဝက်စီ ခွဲပေးခဲ့ပေမယ့်လည်း မလေးနွယ် လက်မှတ်ထိုးပေးမှသာလျှင် ဒေါ်မမကြီးတို့က အမွေတစ်ဝက်ကိုရမှာပါ”

ရှေ့နေကြီးပြောတဲ့စကားတွေက ဒေါ်မမကြီးရင်ကို ဖနှောင့်နှင့်ပေါက်နေသလို၊ ဦးကိုကိုက သူ့မသေခင် အသေအချာ စီစဉ်သွားတာဆိုတော့ ဘာမှလုပ်လို့ မရ။ သေတမ်းစာမှာလည်း ဒီအတိုင်း ရေးခဲ့သည်မို့။

ဒေါ်မမကြီး အခုမှ ရင်နာလေပြီ။ ဒီအတိုင်းဆို ဗျူဟာပြောင်းရတော့မည်။ မတတ်နိုင်။ ချက်ချင်း လူလွတ်ပြီး မလေးနွယ်ကို ရှာခိုင်းရပြီ။ အချို့သပ်ရလျှင် သပ်ရပါစေတော့။ အရေးအကြီးဆုံးက အမွေတစ်ဝက်ရဖို့ပဲ ဖြစ်သည်။ ဒါပေမယ့် ရက်၊ လ၊ နှစ်များကြာသည့်တိုင်အောင် မလေးနွယ်သတင်းက အစရှာမရဘူး။

ခုနစ်နှစ် ပြည့်ခဲ့လေပြီ။ ဒေါ်မမကြီး သမီးအငယ် ဆိုဖီယာ ဆောက်လုပ်ရေးအင်ဂျင်နီယာတစ်ယောက်နှင့် အိမ်ထောင်ကျလျက်ပင်။

။

“အသက်မှန်မှန် ရှုချင်ရင် စကားပြော ဆင်ခြင်
 ဒီနေ့ကစပြီး ငါတို့ ဒီအိမ်မှာ နေမယ်။ နင်တို့ သဘောတူလား”
 “ဟုတ်.. ဟုတ်ကဲ့ ရှင့်.. နေလို့ရပါတယ်၊ ကျွန်မတို့ သဘောတူပါတယ်”

တစ်နေ့ ဒေါ်မမကြီးနှင့် တွေ့ဆုံရန်ဟုဆိုကာ ဧည့်သည်
 ရောက်လာကြောင်း အိမ်ဖော်တစ်ယောက်က လာပြောတော့ -

“ဘယ်သူလဲဟဲ့ ..”

ဟုမေးလိုက်ရာ အိမ်ဖော်ကောင်မလေးက -

“နာမည်တော့ မပြောဘူး .. သခင်မကြီး၊ မိန်းကလေး
 တစ်ယောက်ပါပဲ။ သူနဲ့အတူ အဖွားကြီးတစ်ယောက်ပါ၊ ပါလာ
 သေးတယ်” ဟုရှင်းပြပြီး အခန်းထဲမှ ပြန်ထွက်သွားတော့သည်။

သမီးနှစ်ယောက်လုံးလည်း အခန်းထဲမှာ ရှိနေသည်မို့
 သားအမိသုံးယောက် အောက်ထပ်ဆင်းလာကာ ဧည့်သည်ကို ထွက်
 တွေ့လိုက်ကြသည်။

“ဟင်! ..”

“အိုး! .. မိုင်ဂေါ့ဒ်”

သားအမိသုံးယောက်စလုံး အံ့ဩသင့်ပြီး ပါးစပ်များပင်
 အဟောင်းသား ဖြစ်ကုန်ကြသည်။ သူတို့ရှေ့မှာ ရောက်နေသူက
 တခြားသူတော့မဟုတ်။ တစ်ချိန်က သူတို့နှိပ်စက်ခဲ့သမျှ ခံခဲ့ရ
 သည့် မလေးနွယ် ဖြစ်နေသောကြောင့်ပင်တည်း။

မလေးနွယ်ဘေးမှာက အသက်ခြောက်ဆယ်လောက်ရှိ
 မည့် အဖွားကြီးတစ်ယောက်။ မလေးနွယ်က -

“ကျန်းခန့်သာလို့ မာပါစ”

ဟု စတင်နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

“နင် . . . နင် မလေးနွယ် . . . ဟုတ် . . . ဟုတ်ပါတယ်နော်”
ဒေါ်ခင်မမကြီး အသံတွေတောင် ယိုင်နေပြီ။ ဒေါ်လီယာနှင့်
ဆိုဒီယာဆိုလျှင် မလေးနွယ်ကို ကြောင်ပြီးတော့ကို ကြည့်နေလျက်။

“ကျွန်မ မလေးနွယ်ပါ ရေမရောပါဘူး။ အခု ကျွန်မ ပြန်
ရောက်လာတာကလည်း အမွေကိစ္စအတွက် ရှင်တို့ ကျွန်မကို အပူ
တပြင်း လိုက်ရှာနေတယ်ဆိုလို့ . . . ကျွန်မသတင်းတွေ အကုန်
ကြားပြီးသားပါ။

အော် . . . ဒါနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ်။ ဒီအဖွားက ကျွန်မ
ရဲ့ကျေးဇူးရှင်အဖွား . . . ကျွန်မ ဒုက္ခရောက်နေစဉ်မှာ အဖွားက
ကျွန်မကိုခေါ်ပြီး စောင့်ရှောက်ထားတာ၊ အဖွားကျေးဇူးတွေ ကျွန်မ
ပေါ် အများကြီးရှိတယ်။ အဖွားနာမည်ကတော့ . . .”

မလေးနွယ်ပြောခါနီးမှာ အဖွားကြီး မလေးနွယ်ကို ခေါင်းခါ
ပြသည်။ မပြောနှင့်ဟု သဘော။

“အဖွားလို့ပဲ ရှင်တို့ခေါ်ပါ”

သားအမိသုံးယောက် အဖွားကြီးကို သေချာ အကဲခတ်
ကြည့်လိုက်ကြသည်။ အဖွားကြီးရဲ့ပုံသဏ္ဍာန်မှာ အသက်ခြောက်
ဆယ်လောက်ရှိပေမယ့် အသားအရေက ဝင်းလက်စိုပြေလွန်းလှ
သည်။

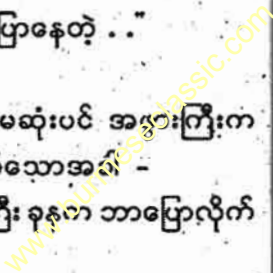
ရှည်လိုက်တဲ့ဆံပင်ကလည်း ခြေတံကောက်ကွေးထိ ရှိပြီး
ပျော့ပျောင်း နူးညံ့လွန်းလှသည်။ ထိုင်တာတောင် သက်ကြီးရွယ်အို
တွေလို ခါးမကိုင်၊ တုန်တုန်ချိချိ မဟုတ်။ အနောက်တိုင်းဆန်ဆန်
ခြေထောက်တစ်ချောင်းပေါ် တစ်ချောင်းချိတ်ပြီး ထိုင်နေတာ ဟန်
ပါလွန်းလှသည်။

“အဖွား . . . သူတို့က သမီးပြောပြောနေတဲ့ . . .”

“ဂျုံးဂျုံးကျမတွေ့ဆိုတုလား”

မလေးနွယ် မိတ်ဆက်စကားပင်မဆုံးပင် အဖွားကြီးက
မထင်မှတ်တဲ့စကားနှင့် ဖြတ်ပြီးပြောလိုက်သောအခါ -

“ဘာ . . . ဘာ ရှင် . . . ဒီမယ်အဖွားကြီး ခုနက ဘာပြောလိုက်

တယ်”ဟု စပြောလာသူက အငယ်မ ဆိုဖီယာ ဖြစ်သည်။

“အော် . . . ငါ့သမီးနယ် . . . နား
ဂီလာန ဖြစ်နေတယ်ထင်ပါ။ ဂျူးဂျူးကျ
တွေလားလို့ မေးလိုက်တာလေ”

အဖွားကြီးကတော့ ရောက်
“ရောက်ခြင်း ဆောက်နဲ့ထွင်းလေပြီ။
အကြီးမ ဒေလီယာကလည်း-

“အဖွားကြီး အသက်ကြီး
မှ ပါးကွဲချင်နေတာလား”

ဟု ပြောလိုက်ရာ အဖွား
ကြီးက ညီအစ်မနှစ်ယောက်လုံး
ကို အသေအချာ စိုက်ကြည့်နေပြီးမှ -

“အသက်မှန်မှန်ရှုချင်ရင် စကားပြော ဆင်ခြင်၊ ဒီနေ့က
စပြီး ငါတို့ ဒီအိမ်မှာ နေမယ်။ နင်တို့ သဘောတူလား”ဟု မေး
လိုက်လေသည်။ ညီအစ်မနှစ်ယောက် ညှို့ချက်မိနေသလို ဖြစ်နေ
ကာ နှစ်ယောက်လုံး ပြိုင်တူညီစွာဖြင့် -

“ဟုတ် . . . ဟုတ်ကဲ့ရှင့် . . . နေလို့ ရပါတယ်၊ ကျွန်မတို့
သဘောတူပါတယ်”ဟု ပြန်ဖြေလိုက်သံက ဘေးမှာထိုင်နေသည့်
ဒေါ်မမကြီးကို အံ့အားသင့်စေသွားသည်။ ဤသို့ဖြင့် . . .။

ညသည် လမိုက်ညဖြစ်နေသည်အတွက် ပတ်ဝန်းကျင်
တစ်ခုလုံး အမှောင်ထုကြီးက ဝမ်းလွှမ်းနေလျက်။ အချိန်အားဖြင့်
သန်းခေါင်ကျော်အချိန်မို့ အိမ်ကြီးတစ်အိမ်လုံးလည်း တိတ်တိတ်
ငြိမ်သက်နေလေ၏။

ထိုကဲ့သို့သော အချိန်မျိုးမှာမှ သဏ္ဍာန်တစ်ခုသည် တရွေ
ရွေနှင့်လျှောက်လာနေပြီး ဒေါ်မမကြီးအခန်းရှေ့ရောက်သော

အခါ ရပ်တန့်သွားတော့သည်။

တစ်ခုထူးဆန်းသည်မှာ တံခါး
ပိတ်ထားပါလျက်နှင့် ထိုသဏ္ဍာန် ဝင်
သွားပုံမှာ ဝိညာဉ်ကဖြတ်ပြီး ဝင်သွား
ပုံနှင့် တူနေတော့သည်။ အခန်းထဲ
မှာ ဒေါ်မမကြီးက တခေါခေါနှင့်
ဟောက်ကာ အိပ်လို့ ကောင်း
နေတုန်း။

ထိုသဏ္ဍာန်က ဒေါ်မမ
ကြီးခေါင်းမှ ဆံပင်ကို နှစ်ပင်၊
သုံးပင်ခန့် ဖြတ်ယူလိုက်ပြီး
မွေ့ရာအောက်ထဲသို့ ပစ္စည်း
တစ်ခုကို ထည့်လိုက်ပြန်သေး

သည်။ လုပ်သွားပုံမှာ ပီရီသေသပ်လွန်းလှသည်မို့ ဒေါ်မမကြီးခမျာ
သိတောင်သိမည်မထင်။

အရာအားလုံး ပြီးစီးသည်နှင့် ထိုသဏ္ဍာန်က စောစောက
အတိုင်း တံခါးကို လုံးဝမဖွင့်ဘဲ ဖောက်ထွက်သွားလေတော့သည်။

မနက်မိုးလင်းတော့ ဒေါ်မမကြီး အိပ်ရာမှ လုံးဝမထနိုင်။
ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခြမ်း လေဖြတ်ထားသလိုဖြစ်နေကာ ပါးစပ်ပင် ဟာလို့
မရတော့။ တအီးအီးနှင့် အော်နေရှာတော့သည်။ ဒါကို သူ့သမီး
နှစ်ယောက်သိတော့ ဆရာဝန် အမြန်ခေါ်ပြီး ပြကြည့်တော့ပြီ။

“လူနာအနေအထားက လေဖြတ်တဲ့အနေအထား မဟုတ်
ဘူး။ ကျွန်တော်တောင် နားမလည်နိုင်ဘူး ဖြစ်နေတယ်။ အားလုံးက
လည်း Normal ပဲ”

ဆရာဝန် ပြောသည်စကားကြောင့် ဒေါလီယာနှင့်ဆိုဖီယာ
တို့ ကိုယ့်နားတောင်ကိုယ် မယုံရဲ။ လက်တွေ့မှာက သူမတို့မိခင်
ခမျာ လှုပ်တောင် မလှုပ်နိုင်မို့။ လတ်တလော အနေအထားအရ
ဆရာဝန် ညွှန်ကြားသည့်အတိုင်းသာ လုပ်ရုံရှိတော့သည်။ မိခင်

အတွက် ပူဆွေးနေရုံသာရှိသေး တစ်ပူပေါ်၊ နှစ်ပူဆင့်ဆိုသလို။
 နယ်မှာ ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းဖြင့် တာဝန်ကျနေသည့်
 ဆိုဖီယာခင်ပွန်းဖြစ်သူသည် လုပ်ငန်းခွင်ထဲမှာပင် အက်ဆီးဒင့်ဖြစ်
 ကာ ဘယ်ဘက်ခြေထောက်မှ ဒူးခေါင်းရိုးကျိုးသွားသည့် သတင်းကပါ
 ထပ်မံရောက်ရှိလာတော့။

ဆိုဖီယာ ချက်ချင်း သူမခင်ပွန်းရှိရာ နယ်သို့ လိုက်သွား
 တော့သည်။ အိမ်မှာ အကြီးမ ဒေလီယာတစ်ယောက်သာ မိခင်ကို
 စောင့်ရှောက်နေလျက်။ ဒါတွေကို အရေးမစိုက်ဘဲ လုပ်နေသူတွေ
 ကတော့ မလေးနွယ်နှင့် အဖွားအိုတို့ပင် ဖြစ်ပေတော့သည်။

ဒေလီယာမိဖုရားလည်း နေ့ရောညပါ မိခင်အနားမှာ နေနေ
 ရ၍ အစားအသောက်များပင် မမှန်တော့။ ဒါကိုသိတဲ့ မလေးနွယ်
 က သူ့ကိုယ်တိုင် မီးဖိုချောင်ဝင်ပြီး ဒေလီယာအတွက် အစား
 အသောက်များကို ချက်ပြုတ်ပေးသည်။

တစ်ချိန်က သူမအပေါ် ဘယ်လိုပဲ ပြုမူဆက်ဆံဆက်ဆံခဲ့၊
 ယခုလိုအချိန်မျိုးမှာ ဒါတွေကို မေ့ထားရမည်မဟုတ်လော။

“ဒေလီယာ ငါ နင့်အတွက် ထမင်းပွဲပြင်လာခဲ့တယ်။ နင်
 က အောက်ဆင်းမစားချင်တော့ ငါက ယူလာပေးရတာပါ”

မလေးနွယ်ယူလာသည့် ထမင်းပွဲကို ဒေလီယာ မျက်စောင်း
 တောင် မထိုး။ မလေးနွယ်ကိုလည်း စကားမပြော။ အဖွားကြီးက
 ဒေလီယာမျက်နှာကို အသေအချာ စိုက်ကြည့်ပြီး-

“စေတနာနဲ့ ယူလာပေးတဲ့သူ စိတ်မကောင်းအောင် မလုပ်
 နဲ့၊ စားဆိုရင်စားလိုက်”

ဟု အမိန့်သံပါပါနှင့် ပြောလိုက်သောအခါ ဒေလီယာတစ်
 ယောက် ခေါင်းညိတ်ပြီး ထမင်းစားလေတော့ပြီ။

ဤသို့ဖြင့် . . .။

ယခုရက်ပိုင်း ဒေလီ
ယာ ဝိုက်ပူပူလာသလို။
ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည်တွေ
ဝိုက်ပူနေသလိုမျိုးကို ပူ
လာတာမို့ အိမ်ဖော် အစေ
ခံများက ဒေလီယာအား
နောက်ကွယ်မှာ -

“ဘယ် အကောင်
နဲ့ဖြစ်လို့မှန်းမှ မသိတာ၊
ဝိုက်က ပူလာပြီပေါ့”ဟု
စကားမျိုးတွေကို ပြောကြ
လေတော့ ဒေလီယာ ကိုယ့်ကို

ကိုယ် ပြန်စဉ်းစားကြည့်မိသည်။ သူမ
ဘယ်ယောက်ျားနဲ့မှ မအိပ်ခဲ့ပါဘူး။ အိပ်ဖို့

နေသာသာ ရည်းစားတောင်မရှိမို့။

တစ်ရက်ထက်တစ်ရက် ဝိုက်က ပိုပြီး ပူပူလာသည်။ ကြာ
လျှင် ခက်ရချည်ရဲ့။ ဒေလီယာတစ်ယောက် ဆီးစစ်ကြည့်သည်။
အဖြေက “တစ်လှိုင်း”ပဲ ပေါ်နေသည်။ သေချာအောင် အမျိုးသမီး
သားဖွားမီးယပ်ဆရာမနှင့် ပြကြည့်ပြန်တော့လည်း -

“ဘာကလေးမှ မရှိပါဘူး။ ကိုယ်ဝန်လည်း မဟုတ်ပါဘူး။
ညီမ စိတ်ထင်လို့ပါ။ ဆရာမကတော့ ညီမ ဝလာတယ်လို့ပဲ ထင်
တယ်”

အဲဒီအဖြေကို ဒေလီယာ ဘဝင်မကျ။ တခြားဆေးရုံမှာ
ဆေးခန်းတွေမှာ ပြကြည့်တော့လည်း ထိုနည်း လည်းကောင်း၊
ကိုယ်ဝန်မဟုတ်။ ဝိုက်ကြီးတာ မဟုတ်။ ကိုယ့်ကိုကိုယ် ရှက်လွန်းလို့
မိခင်အခန်းထဲမှာသာနေပြီး အပြင်ကိုမထွက်တော့။

သူမမိခင် ဒေါ်မမကြီးခမျာလည်း လှုပ်လည်း မလှုပ်နိုင်။
စကားလည်း မပြောနိုင်မို့ သမီးဖြစ်သူကိုကြည့်ပြီး မျက်ရည်များ ကျ

ရုံသာလွဲ၍ ဘာမှမတတ်နိုင်။

ဒေလီယာခိုက်ကလည်း ပူသထက်ကို ပိုပြီးပူလာကာ နောက်ဆုံး ခိုက်ကြီး ပွင့်ထွက်၊ ကွဲထွက်သွားမလိုတောင် ဖြစ်လာ တော့သည်။ ယခုအချိန်ထိလည်း ဆိုဖီယာထံမှ ဘာသတင်းမှ မကြားသေး။ ပြန်လာဖို့ဆိုတာ ဝေးစွ။

ဤသို့ဖြင့် . .

တစ်နေ့သောအခါဝယ် မလေးနွယ်အခန်းထဲမှာ စာတစ် စောင်တွေ့ရှိ၍ အိမ်ဖော်တစ်ယောက်က ဒေလီယာထံ လာပေး တော့ ဒေလီယာ ဖတ်ကြည့်မိလိုက်သည်။

“သိပုံပညာရှင် နယူတန်ရဲ့
တတိယနိယာမထဲမှာ
သက်ရောက်မှုတိုင်းတွင်
တန်ပြန် သက်ရောက်မှုရှိသည်တဲ့။
ငါ့ဘဝရဲ့ တစ်ချိန်က နာကြည်းချက်တွေကို
ငါ အကောင်အထည် ဖော်ခွင့်ရလို့
ငါကျေနပ်တယ်။ နင်တို့ လိုချင်တဲ့
အမွေတွေအတွက်ကိုပါ
ငါ လက်မှတ်ထိုး ပေးထားခဲ့တယ်။
ဒါတွေ ငါ့အတွက် မလိုအပ်တော့ဘူး။
ငါ့အတွက် လိုအပ်တာက လွတ်လပ်မှု . .

မလေးနွယ်

စာက ဘာသဘောမှန်း မသိ။ ဒီလိုဆိုရင် မလေးနွယ် အိမ် က ထွက်သွားပြီပေါ့။ ဒါ . . ဒါဆို ဟိုအဖွားကြီးကကော။

ဒေလီယာတစ်ယောက် အိမ်စေတစ်ယောက်ကိုခေါ်ပြီး အဖွားကြီးကိုပါ ရှာခိုင်းကြည့်သည်။ အရိပ်ယောင်မှပင် မတွေ့။

အဖွားကြီးကော မလေးနွယ်
ကော နှစ်ယောက်လုံး မရှိ
တော့။

“အား . . . ကျွတ် . .
ကျွတ် ဝိုက်ထဲကလည်း နာ
လိုက်တာ၊ အထဲမှာလည်း
တလှုပ်လှုပ်၊ တရွရွနဲ့။”

ဆိုဖီယာတို့လင်

မယား ပြန်ရောက်လာကြ

သည်။ ဆိုဖီယာ ခင်ပွန်းမရလည်း ဝိုးချကြီးနှင့်။ ဆိုဖီယာတို့နှင့်
အတူ ဦးလေးမြိုင်လည်း ပါလာသေးသည်။

ဦးလေးမြိုင်ဆိုတာက ဆိုဖီယာခင်ပွန်းရဲ့ ဦးလေးအရင်း
ခေါက်ခေါက်။ သူတို့ကို သူ့ကိုယ်တိုင်လိုက်ပို့ရင်း ဆေးလည်းကု
ရန်ဖြစ်သည်။ ဦးလေးမြိုင်က (-)ဂိုဏ်းဝင်တစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး
ပယောဂကုရာမှာလည်း နာမည်ကြီးလွန်းလှသည်။

ပယောဂကုပေမယ့်လည်း နယ်နယ်ရရ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်။

(-)မေဂျာနှင့် ဘွဲ့တောင် ရထားဖူးသေးသည်။

ယခုလည်း ခြံထဲဝင်ရုံရှိသေး။ မကောင်းတဲ့အာရုံတွေကို
ဦးလေးမြိုင် ခံစားမိသည်။ စိတ်ထဲမှာလည်း ဒါဘာလဲဆိုတာ သိ
နေပြီ။

ဆိုဖီယာတို့ပြန်ရောက်လာပြီမို့ ဒေလီယာတစ်ယောက်
အားတက်သွားသည်။ ဒါပေမယ့် ဒေလီယာဖြစ်ရပ်ကို ကြည့်ပြီး
ဆိုဖီယာ အံ့ဩမိသည်။ ဒီအကြောင်းတွေကို ဆိုဖီယာ ရှင်းပြတော့
ကြားထဲမှ ဦးလေးမြိုင်က -

“ငါ့တူမကြီးကို ပညာသည်က ပြုစားထားတာတွေ . . . အဲဒီ
ပညာရပ်ကို “ကရင်အပန်း”လို့ ခေါ်တယ်။ အစားအသောက်များနဲ့

ပြုစားတဲ့ပညာရပ်ပေါ့ကွယ်”

ဟု ရှင်းပြသောအခါ ဒေလီယာနှင့်အတူ ဆိုဖီယာတို့ လင်မယားပါ အံ့ဩသွားတော့သည်။

“ဒါ . . ဒါဆိုရင် ဦးလေးဆိုလိုတာက . . .”

ဒေလီယာအသံ ဖြစ်သည်။ ဦးလေးမြိုင်က သက်ပြင်းတစ်ချက်ချရင်းမှ -

“ဦးလေး ခြံထဲဝင်လာတော့ မကောင်းတဲ့အာရုံတွေ ရတယ်။ အဲဒီမှာကတည်းက ဦးလေး သဘောပေါက်ပြီးသား။ နောက်ပြီး ငါ့တူမကြီးတို့အမေရဲ့အခြေအနေကို ကြည့်ရတာလည်း . . .”

ဒီလောက်နဲ့ စကားစဖြတ်လိုက်သည်။ ပြီးနောက် ဒေါ်မမကြီးရဲ့မျက်လုံး သူငယ်အိမ်ကိုကြည့်ပြီး -

“တော်တော် ကြောက်စရာ ကောင်းလှပါလား”ဟု ဆိုလိုက်ရာ ဒေလီယာတို့သုံးယောက် အံ့ဩသွားရပြန်သည်။

“ဘာ . . . ဘာ ကြောက်စရာကောင်းတာလဲဟင် ဦးလေး” ဆိုဖီယာအသံတွေပင် တုန်နေပြီ။

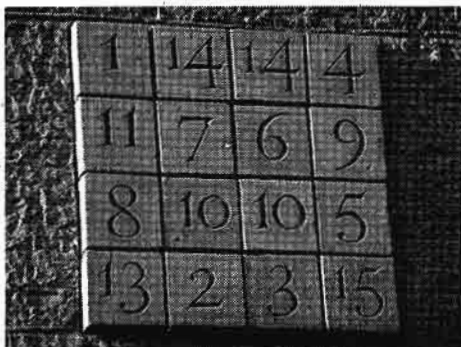
“ဒီအိမ်ကို ပညာသည်ကြီးတစ်ယောက် ရောက်ခဲ့တာပဲ။ အင်း . . . မြွေပွေး ခါးပိုက်၊ပိုက်မိရတယ်လို့ . . .”

“ပညာသည် ဟုတ်လား” (သုံးယောက်လုံးရဲ့အသံ)

“ပညာသည်မှ စုန်းထက်မြင့်တဲ့ ကဝေပညာသည်ပဲ။ ငါ့တူမကြီးတို့တစ်အိမ်လုံးကို ခုနစ်စဉ်တိုက်လို့ခေါ်တဲ့ ဘုရင်တိုက်ပညာနဲ့ လုပ်သွားတာ။ ခုနစ်စဉ်တိုက်ဆိုတာက တစ်ခါတည်း သေအောင်မလုပ်ဘဲ တဖြည်းဖြည်း လုံးပါးပါးအောင် လုပ်သွားတာ။ သိပ်ကြောက်ဖို့ကောင်းတယ်”

ထို့နောက် ဦးလေးမြိုင်က တစ်အိမ်လုံးကို လျှောက်ကြည့်လိုက်သည်။ အခန်းတစ်ခန်းရှေ့ရောက်သော် ဦးလေးမြိုင်မြေလှမ်းတွေ တုံ့ခနဲ ရပ်သွားသည်။ ဦးလေးမြိုင်နောက်မှာ ဆိုဖီယာနှင့် သူမယောက်ျားပါ ရှိနေသည်။

“ဦးလေး အခန်းထဲ ဝင်ကြည့်မယ်နော်”

ဟု ခွင့်တောင်းလိုက်ရာ ဆိုဖီယာက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။ အခန်းထဲမှာတော့ ဘာဆိုဘာမှမရှိ။ အားလုံး အရှင်း။

ဒါပေမယ့် ဦးလေးမြိုင်အာရုံထဲ ဒီအခန်းထဲမှာ တစ်ခုခုတော့ရှိရမည်ဟု အတပ်သိနေသည်။ ဒါကလည်း ပညာရပ်သဘောအရ ဆရာတစ်ယောက်က အတပ်သိနေလိုမျိုးပင်။

ဦးလေးမြိုင်လွယ်အိတ်ထဲမှ မှိုင်းကိုင်စာရွက်လေး တစ်ရွက်ကို ထုတ်လိုက်သည်။ မှိုင်းကိုင်စာရွက်လေးပေါ်မှာတော့ အင်းကွက်လိုလို အရာတစ်ခု။

“ဆရာသခင်အပေါင်း . . . ဝိဇ္ဇာရှစ်သောင်း အာဏာစက်နှင့် ငါ=ဆရာ အမိန့်အရ ဤအခန်းထဲမှာရှိတဲ့အရာများ ပြဆိုပြ၊ အခုပြ”

မှိုင်းကိုင်စက္ကူကို မီးရှို့ပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ် ပစ်ချလိုက်သည်။ မှိုင်းကိုင်စက္ကူလေးမှာ မီးလောင်ကျွမ်းပြီး ပြာမှုန်တွေ ဖြစ်သွားကာ လေမတိုက်ပါဘဲနှင့် လွင့်ပြီး မှန်တင်ခုံရိုးကစ်အောက်သို့ စုပြီးဝင်သွားသည်ကို ဆိုဖီယာတို့လင်မယား အံ့ဩစွာဖြင့် တွေ့မြင်လိုက်ကြသည်။

ဆရာမြိုင်က ရိုးကစ်အောက် လက်နှိုက်ပြီး စမ်းလိုက်လော့အခါ ဦးလေးမြိုင်လက်ထဲ ပါလာသည်များကတော့ လွန်စွာမှ ကြည့်ရဆိုးလှတဲ့ အရှုပ်တစ်ရှုပ်နှင့် ဆိုဖီယာခင်ပွန်းရဲ့ ဓာတ်ပုံတစ်ပုံပင် ဖြစ်တော့သည်။

အရုပ်ကို အင်းကွက်တစ်
တွက်ပါ ပိတ်စတစ်စဖြင့် ချည်ထား
ပြီး အပ်သုံးချောင်း စိုက်ထားလေ၏။
ပိတ်စကို ဆွဲခွာကြည့်တော့ ဆံပင်
မွှေးများနှင့် တွဲချည်ထားကာ နာမည်
တစ်ခုကိုပါ ရေးထားသေး၏။

ဆိုဒီယာခင်ပွန်းဓာတ်ပုံက
တော့ တစ်ကိုယ်လုံးပုံဖြစ်ပြီး ပုံထဲမှ
ဘယ်ဘက်ခြေထောက်ကို ခေါက်ချိုး
ထား၏။ အပြင်မှာ ဆိုဒီယာခင်ပွန်း
ဖြစ်တဲ့ ခြေထောက်ကလည်း ဘယ်
ခြေထောက်ဆိုတော့။

ဆရာမြိုင် သဘောပေါက်ပြီးရင်း ပေါက်နေပြီ။

“ဒီလိုအရုပ်မျိုးကိုတော့ အနောက်တိုင်းလောကမှာ ပူးဒူး
(Voodoo)လို့ ခေါ်တယ်။ အာဖရိကန်လူမျိုးတွေဆီကနေ ဆင်း
သက်လာတဲ့ အစီအရင်တစ်မျိုးပေါ့။ ဝိညာဉ်၊ အောက်လမ်းနဲ့ မှော်
အတတ်ပညာတွေမှာ သုံးစို့ တီထွင်ခဲ့ကြတာပေါ့ကွာ။

ပူးဒူးဟာ ကမ္ဘာနှစ်ဘက်ကို ဆက်စပ်ပေးနိုင်တဲ့အစွမ်း ရှိ
တယ်လို့ ဒါကို အသုံးပြုသူတွေက ယုံကြည်ကြတယ်။ မြင်နိုင်တဲ့
လူသားတွေနဲ့ မမြင်နိုင်တဲ့လောကသားတွေကို ချိတ်ဆက်ပေး
တယ်လို့ ဆိုကြတယ်။

ပူးဒူး အသုံးပြုသူတိုင်းဟာ တန်ခိုးကြီးတဲ့ အီဝါ(IWA)ဆို
တဲ့ ဝိညာဉ်နဲ့ စကားပြောဆက်ဆံရတယ်ကွ။ ဒါကြောင့်မို့လို့ ပူးဒူး
အသုံးပြုသူတွေဟာ အီဝါ(IWA) ဆီကနေ အကြံဉာဏ်နဲ့နည်းတွေ
တို့မေးမြန်းဆွေးနွေးပြီး ပူးဒူးအရုပ်ကို အသုံးပြု စီရင်လုပ်ရတာ။

နောက်ပြီး မှတ်ထား . . . ပူးဒူးမှာ ဆရာဆိုတာ မရှိဘဲလို့
စေရိုင်း အမိန့်ပေးခွင့်ရှိသူလည်း မရှိဘူး။ လူတွေသိတဲ့ ပူးဒူးဆိုတာ
အရုပ်သက်သက် မဟုတ်ဘူး။ မှော်အတတ်နဲ့ တစ်ပါးသူကို ကျိန်စာ

တိုက်ဖို့ ဒုက္ခပေးဖို့ အစီအရင်
တွေ လွှဲပြောင်းတဲ့ ကြားခံနယ်
လို့ သတ်မှတ်ကြတယ်။

သမိုင်းတစ်လျှောက်
ကို ပြန်ကြည့်မယ်ဆိုရင် အီဝါ
(Marie Laveau) ဆိုတဲ့ အမျိုး
သမီးဟာ နယူးအောလင်းမှာ
“ဗူးဒူး ဘုရင်မ” အဖြစ် နာမည်
ကြီးတယ်။ ယုံကြည်သူတွေ
အဆိုအရပေါ့ကွာ။

(Marie Laveau) ရဲ့

အုတ်ဂူပေါ်မှာ () အမှတ်အသားရေးပြီး ကိုယ်ကို သုံးခါလှည့် လိုချင်
တဲ့ဆုကို အော်တောင်းရင် သူမက ဖြစ်လာအောင် လုပ်ပေးတယ်
လို့ အယူအဆရှိကြတယ်။

တချို့အဆိုအရ အီဝါ (Iwa)ဟာ ဗူးဒူးအသုံးပြုသူရဲ့ ကိုယ်
ထဲကို ဝင်စီးနေထိုင်လေ့ရှိတယ်လို့ ဆိုထားတယ်။ အခုဆိုရင် ဗူးဒူး
အသုံးပြုသူတွေ ကမ္ဘာမှာ (၉)သန်းနီးပါးတောင် ရှိနေပြီ”

ဦးလေးမြိုင် ရှင်းပြသမျှ လွန်စွာမှ စိတ်ဝင်စားဖို့ ကောင်းလှ
သည်။ ဆက်လက်ပြီး ဦးလေးမြိုင် ဆက်ပြောသည်က -

“ငါ့တူဇာတ်ပုံကို လုပ်သွားတာကလည်း ဦးလေးပြော
သလို ဗူးဒူးအရုပ်အစီအမံနဲ့ ပေါင်းပြီး လုပ်သွားတာ၊ ဒါပေမယ့်
တကယ်လူကို လုပ်တာက ဒေါ်မမကြီးကို”

ဟု ပြောလိုက်တော့ -

“ဈာ!..”

“ရှင်!..”

ဆိုပြီး လင်မယားနှစ်ယောက် အံ့ဩသွားလျက်။

ဤသို့ဖြင့် ဦးလေးမြိုင်ပညာဖြင့် တစ်အိမ်လုံးကို စစ်ဆေး
တော့သည်။ တစ်အိမ်လုံးမှာရှိတဲ့ ဘီဒိုကြား၊ ခုတင်အောက်တွေပါ
ကျန်။ အမှိုက်များမရှိအောင် တံမြက်စည်းနှင့် လှဲခိုင်းသည်။

ထိုကဲ့သို့ လှဲခိုင်းရာမှာ ခြေထုတ်ပုဝါအောက်တွင် ဒေါ်မမ
ကြီးတို့သားအမိသုံးယောက် နာမည်ကို ခဲတံဖြင့်ရေးထားသည်ကို
တွေ့လိုက်ရ၏။

“အဲဒါ နာမ်နိမ်ထားတာ”ဟု ဦးလေးမြိုင်က ရှင်းပြပေး
သည်။ ဆက်လက်၍ ဦးလေးမြိုင်လုပ်ဆောင်သည်မှာ ဆန်နို့ဆီဘူး
ထစ်လုံးခန့်ကို ပန်းကန်ပြားထဲ ထည့်ပြီး ဆန်များရဲ့အလယ်မှာ
ဇယောင်းတိုင်တစ်တိုင်ကို မီးထွန်း၊ ဂါထာများ တီးတိုးရွတ်ဆိုကာ
ထစ်အိမ်လုံးရှိ အခန်းများအားလုံး စားပွဲ၊ ဘီဒိုပါမကျန် ဆန်များနှင့်
ကျဲလေသည်။

ပြီးနောက် ယခင်နည်းအတိုင်း တစ်အိမ်လုံးကို တံမြက်
စည်းလှဲပြီး ဆန်များကို တစ်နေရာထဲတွင် စုစည်းစေပြန်သည်။
အဲဒီမှာ အံ့ဩစရာကောင်းသည်မှာ ဒေါ်မမကြီး ခုတင်အောက်ရှိ
ဆန်များမှာ လုံးဝလှဲလှဲမရဘဲ ကော်များနှင့်ကပ်ထားသလို ဖြစ်နေ
တော့ ဦးလေးမြိုင် ခုတင်အောက်ကို ရှာခိုင်းပြန်သည်။

ဘာဆိုဘာမှမတွေ့။ ဓမ္မရာအောက်ကို ရှာခိုင်းတော့မှ
တွေ့ပါပြီ။ ဆေးလိပ်အရွက်အရွယ် အလိပ်တစ်လိပ်။ အဲဒီအလိပ်
ကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ -

- ၁) ဘုန်းကြီးသင်္ကန်းစ
- ၂) အခေါင်းလုပ်တဲ့အခါသုံးသည့် သွပ်ပျော
- ၃) ဆံပင်များ (ဒေါ်မမကြီး ဆံပင်များဟု ယူဆလျက်)
- ၄) အရိုးတစ်ချောင်း (အစိမ်းသေအရိုးဟု ယူဆလျက်)

ထို့ကို အဆင့်ဆင့်ပတ်ထားသည်ကို အားလုံးတွေ့လိုက်ကြရသည်။

ဦးလေးမြိုင်က အင်းကွက်ပုံပါ မှိုင်းကိုင်စက္ကူကို မီးရှို့ပြာ
ချပြီး ရေနင့် ဒေါ်မမကြီးတို့လေးယောက်ကို တိုက်လိုက်တော့ အန်
ထိုက်ကြတားများ တံဝေါဝေါနှင့်။

ဒေလီယာ အန်သမျှ ဆိုးလွန်းလှသည်။ ဆံပင်ချည်ထွေးများနှင့် တိရိစ္ဆာန်တစ်ကောင်ရဲ့ အသားအပိုင်းအစများ ထွက်ကျလာပြီး အနံ့မှာလည်း ညှို့ဖိုဖို၊ ပုပ်အဲ့အဲ့အနံ့များပင် ဖြစ်သည်။

အန်သမျှ အရည်တွေအားလုံး အစိမ်းရည်များ ဖြစ်ပြီး တအောင့်လောက်ကြာတော့ ဝမ်းတွေသွားကုန်ကြလို့ အိမ်သာလှကြပြန်သည်။ ဆက်လက်၍ ဦးလေးမြိုင် စီရင်သည်မှာ -

ကန်တော့ပွဲ သုံးပွဲထိုး၊ ဖယောင်းတိုင် သုံးတိုင်စီကို တစ်ပွဲစီထိုးလျက်။ အမွှေးတိုင်ကိုလည်း ထိုနည်း လည်းကောင်း ထိုးကာ အရှုပ်(ပူးဒူးရှုပ်ဟု ယူဆလျက်)ကို အင်းကွက်ချပြီး -

“ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာသုံးပါးဂုဏ်တော်နှင့် ဆရာအပေါင်း ဝိဇ္ဇာရှစ်သောင်း၊ အဘဘိုးမင်းခေါင်၊ ဘိုးဘိုးအောင်တို့ရဲ့ ကျေးဇူးတော်နှင့် ငါဆရာရဲ့အမိန့် . .

ဤစီရင်ထားတဲ့ အရှုပ်ထဲမှ ပညာရပ်များ သူ့နေရာသူပြန်အမိန့် . . ငါဆရာရဲ့အမိန့်” ဟု ရွတ်ဆိုပြီး မကြာခင် ခုတင်ပေါ်မှာ လုံးဝမလှုပ်နိုင်သည့် ဒေါ်မမကြီးတစ်ယောက် ခြေတွေ၊ လက်တွေ စတင်လှုပ်ရှားလာချေပြီ။ ပါးစပ်မှလည်း -

“သ . . သမီးတို့ ရေ” ဟု ခေါ်လိုက်တော့ သမီးနှစ်ယောက်လုံး အမေကိုဖက်ပြီး ငိုလေတော့သည်။ ထူးဆန်းလှပေစွ။

ဦးလေးမြိုင်ကတော့ အရှုပ်ကိုယူပြီး - “ဒီအရှုပ်ကို မြစ်ထဲ မျှောပစ်ရမယ်” ဟုဆိုကာ လွယ်အိတ်ထဲ ထည့်လိုက်တော့သည်။ ဤသို့ဖြင့်။

“ခင်ဗျားတို့ကိုလုပ်သွားတဲ့ ပညာသည်က နယ်နယ်ရရ မဟုတ်ဘူး။ ဒါတောင် သူက ပညာပေးရုံလေး ပေးခဲ့တာ . . ကြည့်ရတာ အဲဒီပညာသည် အရှေ့တိုင်း(ပညာ)ကော၊ အနောက်တိုင်းပညာပါ တတ်တယ်။ တော်ရုံပုဂ္ဂိုလ် မဟုတ်ဘူး။ တန္တရဂိုဏ်းအဖွဲ့ဝင်များလားပဲ”

“အဲဒါ ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ ဦးလေးမြိုင်”

“တန္တရဂိုဏ်းဆိုတာ ရှေးခေတ်တုန်းက မလေးရှားနိုင်ငံက

စပြီး ထွန်းကားခဲ့တာပေါ့ကွာ။ တို့မြန်မာအယူအဆဆိုလျှင်တော့ ပုဂံခေတ်က အရည်းကြီးတွေလိုမျိုးပေါ့ . .။

စုန်းကဝေတွေ၊ ဂမ္ဘီရပညာတွေ ဒါတွေဟာ မြန်မာနိုင်ငံမှာ စတင်ထွန်းကားခဲ့တဲ့ အရည်းကြီး တန္တရဂိုဏ်းဝင်တွေရဲ့ပညာရပ် တွေပဲပေါ့”

“ဘာပဲ ဖြစ်ဖြစ်ပါလေ။ ဘယ်သူမဆို ကိုယ်ပြုသည်က ကိုယ့် ထံပြန်ရစမြဲပါ။ ဒီလမ်းကို လုပ်သူရော၊ အသုံးချသူပါ မကြာခင် ဝဋ် ပြန်ခံရပါလိမ့်မယ်”

“အော် . . ဒါနဲ့ လေးလေး အခုလိုမျိုး ကျွန်တော်တို့ကို ပညာပြသွားတဲ့ ပညာသည်ကို လေးလေး သိသလားဟင်”

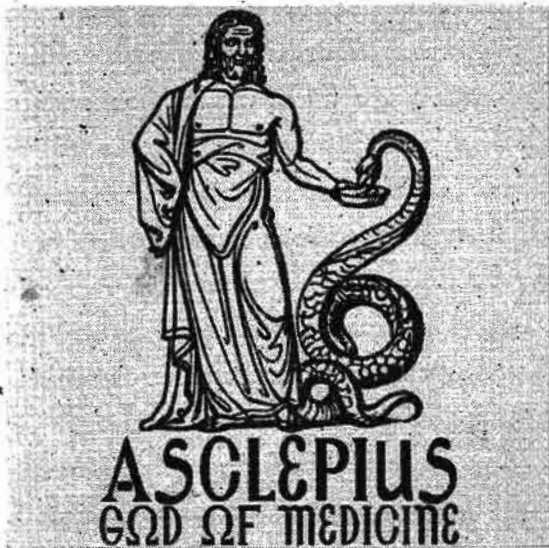
ဒီမေးခွန်းကို ဦးလေးမြိုင် မဖြေပါ။ သူ့စည်း၊ ကိုယ်စည်း ရှိတာမို့ မသိဘူးဟုသာ ပြန်ဖြေလိုက်ရသည်။ ဒါပေမယ့် ဦးလေး မြိုင် စကားက မုသားပါနေမှန်း ပေါ်လွင်နေသည်။ စိတ်ထဲမှာတော့ ဖြင့် ဒီလိုပညာရပ်ကိုသုံးတာ တစ်ယောက်ပဲရှိတာလို့ ဖြေလိုက်ချင် ပါသည်။

ထိုသူကား တခြားသူမဟုတ်။

“မြပုဝါ (ခ) ဆရာမကြီးမြပုဝါ”

နတ်လူသစ်

ဆေးပညာနတ်ဘုရား Asklepius

သေခြင်းကိုပိုင်စိုးသူ (Asklepios)ကို (Asclepius) လို့လည်းခေါ်ပြီး လက်တင်ဘာသာအရ (Aescuclapius) ဖြစ်ပါတယ်။ သူဟာ အနာရောဂါကင်းပစေသူ၊ အကြောင်းအမြင် ရှေ့ဖြစ်ဟောနိုင်သူနှင့် အမှန်တရား၏အရှင်သခင်ဖြစ်သော အပိုလို (Apollo) ရဲ့ သားတော်ဖြစ်ပါတယ်။

ဂရိရှေးဟောင်းပုံပြင်လာ လူဦးခေါင်းနှင့် မြင်းကိုယ်ရှိ (ain- rEGO)က သူ့ကို ကုသနည်းတွေ သင်ပေးတယ်လို့ဆိုပါတယ်။ ဂရိဒဏ္ဍာရီထဲမှာတော့ (Askepios)ဟာ တစ်နေ့သောအခါမှာ လမ်းလျှောက်သွားရင်း မြွေတစ်ကောင်ကို မလွဲမရှောင်သာတဲ့အတွက် သတ်ခဲ့မိပါတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ အခြားမြွေတစ်ကောင်ဟာ ဝေရာကံရှိလာပြီး သေသွားတဲ့ မြွေရဲ့ခံတွင်းထဲကို ဆေးပင်တစ်မျိုး ထည့်လိုက်ပါတယ်။ အံ့ဖွယ်ကောင်းလှစွာပင် သေနေတဲ့မြွေဟာ ပြန်လည်ရှင်သန်လာပြီး လူးလွန့်ကာ ထွက်သွားပါတော့တယ်။

Asklepios က ထိုဆေးပင်ကို မသေ ဆေးအဖြစ် သိရှိသွားပြီး ဆေးပင်ကိုရအောင် ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့တာကြောင့် လူသေတစ် ယောက် ပြန်အသက်သွင်းပေးနိုင်ခဲ့ ပါတယ်။ အဲဒီနောက် သူ့တောင်ဝှေးမှာ မြွေတစ်ကောင်ကို ရစ်ခွေလျက်သား တွေ့ရပါတော့တယ်။

Asklepiosကို ဆေးပညာနတ် ဘုရားလို့ အနွတ္တသညာပြု ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြပါ တယ်တဲ့။ ဤဆေးပညာနတ်ဘုရားကို သရုပ် ဖော်တဲ့အခါမှာ မတ်ရပ်ပုံတော် ထုလုပ်လေ့ ရှိကြပါတယ်။

ရင်ဘတ်ဟောင်းလောင်းဖွင့်ထား သော ဝတ်ရုံရှည်ကြီး ခပ်ဖားဖားဝတ်လျက် သူ၏အမှတ်သင်္ကေတ မြွေတစ်ကောင် ပတ် ထားတဲ့ တောင်ဝှေးတစ်ချောင်းကို အမြဲဆွဲကိုင်ထားတဲ့ ရုပ်တု သဏ္ဍာန်ဖြစ်ပါတယ်။

ဟိုးမား (Homer) ကဗျာရှည်ကြီးမှာတော့ Asklepiosကို ကျွမ်းကျင်လိမ္မာတဲ့ သမားတော်အဖြစ်နဲ့ ထရိုင်မြို့ (Troy)က ဝရီ သမားတော်နှစ်ယောက်ရဲ့ဖခင်အဖြစ်သာ ဖော်ပြခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် လို့ ဂရိနိုင်ငံရဲ့ နေရာအတော်များများမှာတော့ သူ့ကို နတ်ဘုရားအဖြစ် နဲ့ ပူဇော်လာခဲ့ကြပါတယ်တဲ့။

သူဟာ အနာရောဂါတော်တော်များများကို အိပ်မက်ထဲမှာ တုသတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ဂရိတောင်ပိုင်း (Epidaurus)မှာ ရှိတဲ့ နတ်ဘုရားကျောင်းတွေမှာ လူ့အတော်များများက ရောဂါကုသဖို့ သွားရောက်အိပ်စက်တဲ့လေ့လည်း ရှိလာခဲ့တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ဘီစီ (၂၉၃)မှာ အဆိုပါလေ့ဟာ ရောမကိုပါပျံ့နှံ့သွားခဲ့ပြီး သူ့ကို ပူဇော်ပသမှု ပြုကြပါတယ်တဲ့။

ဤနတ်ဘုရားနှင့် ဆက်နွယ်မှုမရှိသော် လည်း Asklepios နှင့် ဆင်တူသော သင်္ကေတလက္ခဏာ တစ်ခုကတော့ အတောင်ပံများ တပ်ထားတဲ့ တောင်ပေးမှာ မြွေတွေ လိမ်ပတ်နေတဲ့ပုံပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီသင်္ကေတကို မကြာခင်ဆို သလို ဆေးပညာသင်္ကေတအဖြစ် သုံးတတ်ကြပါတယ်။ နောက်ပိုင်း

ကာလတွေမှာတော့ တမန်တော် သို့မဟုတ် မာကျူရီတို့ရဲ့ ဝတ္တရ ဆေးကြိမ်လုံးများအဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့ကြတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

*** မြွေနှင့် ရောဂါကုစားခြင်း ***

မြွေသည် ရောဂါဘယများကို ကင်းပစေသော ဆေးပညာ နတ်ဘုရားများနှင့် ဆက်စပ်နေတယ်လို့ ရှေးက ယူဆခဲ့ကြပါတယ်။ အီဂျစ်ပြည်၌ ခေတ်စားခဲ့သော တေးချင်းတစ်ပုဒ်တွင် ဘုရားရှင် သည် လူမမာတစ်ဦး အနာပျောက်ကင်းစေရန် ညအခါတွင် မြွေ ယောင်ဖန်ဆင်း၍ လာရောက်ကုသပေးသွားခဲ့သည်ဟု ဇွဲသီထား ရှိပါတယ်။

ဘီစီ(၅၅၅)တွင် ဘေဘီလုံမြို့၌ကျရောက်သော ရောဂါ ဘယအပေါင်းမှ ကင်းဝေးစေရန် နတ်ဘုရားမ (Gula)က ကုသပေး ခဲ့တယ်။ သို့ဖြင့် ထိုနတ်ဘုရားမအား ပူဇော်ပသသောသဘောဖြင့် ဘုရင်မင်းမြတ်က နတ်ဘုရားကျောင်းဆောင်များတွင် မြွေရှပ်များကို ကြေးဖြင့် သွန်းလုပ်ထားရှိခဲ့ဖူးပါတယ်။

ရဟူဒီစာပေမှတ်တမ်းများတွင်လည်း မိုးဇက်သည် မြွေကိုက် ခံရသူအပေါင်းတို့အား အသက်ဘေးမှ ကင်းဝေးစေခြင်းငှာ မြွေ တစ်ကောင်ရစ်ပတ်ထားသည့်ပုံပါ ကြေးဖြင့်သွန်းလုပ်ထားသော ပုံ

ပါရှိသည် တောင်ဝေးဖြင့် ကုသပေးခဲ့ကြောင်း တွေ့ရှိရပါတယ်။

ဘီစီ(၂၅၀)မှ အေဒီ(၄၀၅)အထိ ကာလအတွင်း အီဂျစ်တွင် ခေတ်စားခဲ့သော ဝိညာဉ်နှင့်ဆိုင်သည့် ပညာရပ်တစ်ခုတွင် မြွေဘုရား (Chonubis)အား ရောဂါဘယကင်းဝေးအောင် လုပ်နိုင်စွမ်းရှိသည်ဟု ယူဆကာ ပူဇော်ပသခဲ့ကြပါတယ်။

*** မြွေနှင့် ဒဏ္ဍာရီ ***

အနောက်နိုင်ငံရှိ ရှေးဟောင်းမှတ်တမ်းများတွင်ကား မြွေသတ္တဝါကို ကောင်းမှုပြုသောမြွေနှင့် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်ကာ ပျက်စီးတတ်သောမြွေဟု နှစ်မျိုးနှစ်စား ခွဲခြားဖော်ပြထားပါတယ်။

၁) ရန်သူမြွေဆိုး

ကမ္ဘာဦးပုံပြင်တွေမှာ လူတို့ထံသို့ ဘေးအန္တရာယ်အသွယ်သွယ်တို့က မြွေအဖြစ် ဖန်ဆင်းရောက်လာကြတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ အီဂျစ်ဒဏ္ဍာရီတွေမှာလည်း မြွေသည် ဘုရားနဲ့အတူ ကမ္ဘာကြီးဆီသို့ ရှေးဦးစွာရောက်ရှိလာပြီး ၎င်းကြောင့် မကောင်းသော ဘေးအန္တရာယ်များ မပေါ်စေရေးအတွက် နေနတ်သားက မဆုံးနိုင်သော စစ်ပွဲကြီးခင်းကျင်းပြီး နှိမ်နင်းနေရသည်ဟု ပါရှိပါတယ်။

မြွေနှင့်နဂါးရုပ်တုများကို အတွေ့အမြင်ရဆုံးဖြစ်တဲ့ တရုတ်နဲ့ ဂျပန်တို့ရဲ့ ရှေးအယူအဆတွေမှာတော့ မြွေသည် ရန်သူ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သူဖြစ်တာမို့ နှိမ်နင်းရမည်သာ ဖြစ်ပါတယ်တဲ့။

၂) နိမိတ်ကောင်းနဲ့ မြွေ

ကမ္ဘာ့အရှေ့ပိုင်းဒေသတွေမှာ တူးဖော်ရရှိခဲ့တဲ့ ကျောက်စာတွေမှာတော့ မြွေသည် အနိစ္စတရားကို စွမ်းဆောင်နိုင်သူ၊ ကောင်းကျိုးစီးပွားများမှ ကင်းငြိမ်းအောင် လုပ်ပေးနိုင်စွမ်းရှိသူ ဖြစ်နေပါတယ်။ မြွေသည် အရေခွံလဲသည်အလေ့ရှိရာ ထိုသို့ အရေခွံလဲလေ့ရှိတဲ့ အတွက် မိမိရဲ့ပျိုမြစ်ခြင်း၊ နုနယ်ခြင်းကို ပြန်လည်ရရှိတတ်တာမို့

မြွေနှင့် ထာဝရပျိုမြစ်ခြင်းကိုလည်း ဆက်စပ်ထားကြဟန်ရှိပါတယ်။
အချို့က ဒဏ္ဍာရီပုံပြင်များနှင့် ဆက်နွယ်ကိုးကားကာ ထာဝရဉ် နနယ်ပျိုမြစ်မှုကိုပေးစွမ်းရှိတဲ့ ဘယဆေးပင်မျိုးကို မြွေက တွေ့ရှိကာ ရယူပိုင်ဆိုင်ထားသည်ဟု အယူအစွဲရှိကြသေး၏။ ဂရိ ဒဏ္ဍာရီလာ ဆေးပညာဘုရား (Asklepios)က မြွေတစ်ကောင်ထံမှ မသေတတ်သော ဘယဆေးပင်ရရှိခဲ့ပုံမျိုး ဖြစ်ပါတယ်။

*** အတောင်ပံပါသော နှင်တံ ***

အတောင်ပံပါသော နှင်တံသည် ဂရိဒဏ္ဍာရီတွင် ဂရိဘုရား၏ တမန်တော်မာကျူရီ ကိုင်ဆောင်သောအရာဖြစ်ပြီး တန်ခိုးအစွမ်းရှိသည်ဟု ယုံကြည်ကြပါတယ်။

အီဂျစ်တို့က နှင်တံသည် အထွဋ်အထိပ်၊ အုပ်ချုပ်စိုးမိုးခြင်း လက္ခဏာလို့ ယူဆခဲ့ကြပါတယ်။ နှင်တံသည် ဩဇာအာဏာရဲ့ အထိမ်းအမှတ်ဖြစ်တဲ့အတွက် နှင်တံနဲ့ တွဲလျက်ရှိနေတဲ့ မြွေရှုပ်ရဲ့ ရောဂါဘယကင်းငြိမ်းခြင်းကို ခိုင်းလွှားသဖွယ် ကာကွယ်ပေးတဲ့ သဘောသက်ရောက်စေတယ်လို့ ယူဆကြပါတယ်။

ရှေးခေတ် ဆေးပညာရှင်အများစုသည် လူအများအား ကုစားသောအခါတွင် မြွေရှုပ်ပါတဲ့နှင်တံကို လက်စွဲတော် တောင်ဝှေးအဖြစ် အသုံးပြုလေ့ရှိကြောင်း မှတ်တမ်းမှတ်ရာများစွာရှိပါတယ်။

*** ဆေးပညာရပ်နှင့် မြွေရှုပ်ပါနှင်တံ ***

ရှေးဒဏ္ဍာရီလာအရ ဆေးပညာရပ် (ဆေးပညာသင်္ကေတ) မြွေနှစ်ကောင်အနက် တစ်ကောင်သည် နိစ္စသဘောကို ဆောင်ကာ တစ်ကောင်က အနိစ္စသဘောကိုဆောင်ပါတယ်။

နိစ္စနှင့် အနိစ္စသဘောမှာ ကမ္ဘာသုံး အယူအဆဖြစ်သော်ငြားလည်း ဗုဒ္ဓတရားသဘောနှင့်လည်း ကိုက်ညီလျက်ရှိပါတယ်။

လောကတစ်ခွင်တွင် မကောင်းမှုကိုသာ အနေတလဲလဲ ပြု၍ ဖျက်ဆီးမှုကိုသာ ရှေ့ရှုသူများရှိသကဲ့သို့ ကောင်းကျိုးကိုသာ

ဆောင်ရွက်၍ တည်ဆောက်
နေကြသူတွေလည်း ရှိနေပါ
တယ်။ ဒါသည်က ကမ္ဘာ့နိယာမ
နှင့် သက်ဆိုင်ညီညွတ်လျက် ရှိ
ပါတယ်။

(ဆေးပညာ သင်္ကေတ)

လူတို့အား ကျန်းမာ
ရေးပြိုကွဲစေလျက် သုခအပေါင်း
မှ ကင်းဝေးစေသည့် ဖျက်ဆီးသူ
များရှိသကဲ့သို့ ယင်းတို့အား
အသက်နှင့်လဲ၍ တိုက်ခိုက်
ကာကွယ်ပြီး သေမင်းနှင့် စစ်ဆင်

ပေးသော ဆေးပညာရှင်တွေလည်း ရှိနေကြပါတယ်။ ဤသည်
ကား ဆေးပညာသင်္ကေတ မြေညီနှောင်ရဲ့အဓိပ္ပာယ်ပင် ဖြစ်ပါတယ်။

သို့ဖြစ်ရာ မကောင်းသောမြေဆိုးအား ကောင်းမှုကိုသာ
ပြုတတ်သော မြေကောင်းက အမြဲတမ်း အနိုင်ရနေဖို့လိုပါတယ်။
ကမ္ဘာပေါ်ရှိ ဆေးပညာရှင်အပေါင်းသည်ကား မကောင်းမှုကိုပြု
လျက် လူတို့အား ဒုက္ခပေးတတ်တဲ့ ရောဂါဘယများကိုတော့ဖြင့်
တွန်းလှန်တိုက်ခိုက်နေကြမည်သာ ဖြစ်ပါတယ်။

မြေတစ်ကောင်တည်းသာပါသော ဆေးပညာသင်္ကေတ
တွင်မူ မြေသည် ကောင်းမှုကိုသာပြုတတ်သော ဆေးပညာရှင်ကို
တိုယ်စားပြုပါတယ်။ သူသည် မိမိတတ်ကျွမ်းသော ဆေးပညာနှင့်
ဆင်ခြင်တုံတရားကို လက်ကိုင်ထားလျက် ရောဂါဘယဘေးအန္တ
ရာယ်မှ လူအပေါင်းအား ကင်းဝေးစေရမည်ဟု သစ္စာပြုထားသူ
ဖြစ်ပါတယ်။

နာဘူးသရဲ

စိုးစိုးနိုင်

။

“သမီးတို့မလာခင်ကလည်း
လင်မယားနှစ်ယောက်
အဲဒီအခန်းမှာ လာတည်းတာ
ဒီသရဲက မိန်းမကိုပဲ
ခြောက်တယ်။ ယောက်ျားကိုတော့
မခြောက်ဘူးလို့ သိတယ်။

“ဖြန်း!..”

“ဟဲ့ . . . ငါ့ဖင် ဘယ်သူချ . . . အဲလေ . . . ငါ့တင်ပါးကို
ဘယ်သူရိုက်လိုက်တာလဲ လက်ဝါးနဲ့ . . .”

“အာ . . . မရိုက်ပါဘူး။ ဒီမှာ Korea ကားလေးက ကြည့်
လို့ အရမ်းကောင်းနေတာ၊ F4မင်းသား လီမင်ဟိုလေးကလည်း
ချောလိုက်တာ . . . ဟိဟိ”

“ဟိုရတီမရော . . . ညည်းရိုက်လိုက်တာ မဟုတ်လား ငါ့ကို
..”

“ဟာ . . . နင်နော် အိုးစွပ်စွက်စွပ်။ ငါ့ဘာသာငါ ဒီမှာ TV
ကြည့်ရင်း နေကြာစေ့စားနေတဲ့ဟာကို”

ဖော်ပြပါ ပြဿနာအသံများ ထွက်ပေါ်ရာနေရာသည်ကား
ပြင်ဦးလွင်မြို့နယ် ရုက္ခဝေဒဥယျာဉ်အနီးရှိ တော်ဝင်သူမိတ်တယ်၏
အိပ်ခန်းအတွင်းမှ အသံများဖြစ်ပါသည်။

အိပ်ရာခုတ်ထက်၌ ဝမ်းလျားမှောက်၍ တီဗီမှလွှင့်ပေး
နေသော ကိုရီးယားကိုကြည့်နေသည့် ဥမ္မာခင်မှ ဘေးတစ်ဘက်
တစ်ချက်စီမှနေ၍ တီဗီအတူကြည့်နေသော သူငယ်ချင်းများဖြစ်သည်

www.burmeseclassic.com

လှမဉ္ဇူနှင့် ရတီဦးတို့ကို တရားခံစစ်မေးမေးနေခြင်းဖြစ်ပါသည်။

“နင်တို့ ငါ့ကို မရိုက်ဘူးဆိုတာ တကယ်ပဲလား”

“တကယ်ပြောတာပါဟာ .. နင့်ကို ငါတို့က ဘာဖြစ်လို့ လိမ်ရမှာလဲ”

“ဒါဆို နင်တို့ကျတော့ အရိုက်မခံရဘဲ ငါတစ်ယောက်တည်း ဘာဖြစ်လို့ အရိုက်ခံရတာလဲ”

“ဪ .. ဒါကတော့ နင်က ငါတို့ထဲမှာ ဖင်အကြီးဆုံးမို့ နေမှာပေါ့ .. ဟား .. ဟား”

“ဒါကြောင့် နင့်ကို ငါတို့က ဥမ္မာဖင်လို့ခေါ်ကြတာ”

“ဟာ .. ကောင်မတွေနော်၊ ပြောလေ ကဲလေ”

သူငယ်ချင်းများ၏ စ.နောက်သော စကားများကြောင့် ဥမ္မာခင်၏ ချစ်စဖွယ်မျက်နှာလေးမှာ ပန်းနုရောင် ရှက်သွေးများ ယုတ်ဖြာနေလျက် တစ်မျိုးကြည့်လို့ ကောင်းနေပြန်တော့၏။

ပြီးတော့ ရှက်ရှက်နှင့် သူငယ်ချင်းများကို ခေါင်းအုံးများဖြင့် လိုက်ရိုက်နေမိသေး၏။ ထိုသို့လိုက်ရိုက်နေရင်း တစ်စုံတစ်ခုကို သတိရသွားဟန်ဖြင့် ရပ်တန့်သွားရင်း ဥမ္မာခင် မှင်သေနေမိ၏။

၎င်းကား မနေ့က သူမတို့သူငယ်ချင်းတစ်သိုက် ဤမိတ်တယ်က အခန်းနံပါတ်(-)ကို ကောင်တာ၌သွားငှားစဉ် ဧည့်ကြိုဝန်ထမ်းကောင်လေးတစ်ဦးမှ ပြောလိုက်သောစကားများ -

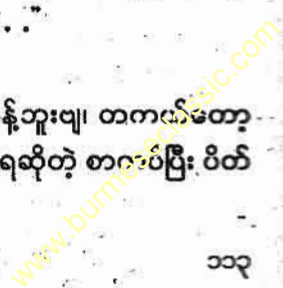
“အစ်မတို့ကို အားနာလို့မပြောချင်ပေမယ့် သတိတော့ ပေးရဦးမယ်”

“ဘာများလဲ မောင်လေးရဲ့ .. ပြောစရာရှိ .. ပြောလေ”

“ဟို .. ဟိုလေ ကျွန်တော်တို့ဒီမိတ်တယ်မှာကလည်း အခန်းလွတ်က ဒီတစ်ခန်းပဲ ရှိတော့တာဆိုတော့ ..”

“အဲဒါဘာဖြစ်လဲရှင်”

“ဟို .. အဲဒီအခန်းက မ .. မသန့်ဘူးဗျ၊ တကယ်တော့ ဒီအခန်းကို သူဌေးက မိန်းကလေးမတည်းရဆိုတဲ့ စာပေပုံပြီး ပိတ်ထားဖို့တောင် လုပ်နေတာဗျ။”

ဒီအခန်းက ခဏ . . ခဏ ပြဿနာတက်လွန်းလို့ အဲဒါ တတ်နိုင်ရင် အစ်မလေးတို့ တခြားမို့တယ်တွေမှာ ပြောင်းတည်း ပေးပါလားဗျာ”

“ဪ . . ဒီကိစ္စအတွက်ဆိုရင်တော့ မပူပါနဲ့ရှင်၊ ကျွန်မ တို့က ခေတ်ပညာတတ်တွေပဲ . . အဲဒါတွေ အယုံအကြည်မရှိဘူး”

ထိုအခါ ဧည့်ကြိုကောင်လေးမှာ စိတ်ပျက်ဟန်ဖြင့် ခေါင်း ကိုသာ တွင်တွင်ကုတ်လျက် ကျန်ရစ်ခဲ့ရှာလေ၏။

“ဟဲ့ . . ဥမ္မာခင် ခေါ်မကြား အော်မကြားနဲ့၊ ဘာတွေ စဉ်း စားနေတာလဲဟဲ့ . . ရုတ်တရက်ကြီး ဘယ်လိုဖြစ်သွားရတာလဲ တကတည်းနော်”

“ဪ . . မနေက ငါတို့ကို ဧည့်ကြိုကောင်လေးလေ . . သူတို့သူဌေးမသိအောင် ခိုးပြီး တိုးတိုးတိတ်တိတ် လာပြောသွားတဲ့ စကားတွေကို ပြန်သတိရသွားလို့ပါ လှမဉ္စူရယ်”

“အေး . . ဟုတ်တယ်ဟ၊ သူပြောသွားတာ အကြောင်း တော့ရှိရမယ်။ ငါမှတ်မိပြီ . . မဟုတ်မှလွဲရော နင့်တင်ပါးကို ခုနက ရိုက်သွားတာ ဒါ . . ဒါဆို သ . . သရဲပေါ့ . . အမယ်လေး . . လေး”

“ငါကတော့ အဲဒါမျိုးတွေ အယုံအကြည်မရှိပါဘူး။ သရဲ တို့ တစ္ဆေတို့ဆိုတာ တကယ်မရှိပါဘူးဟာ . . ရှိခဲ့ရင်လည်း သူတို့ တွေက လူတွေလောက် ပါဝါ (Power- တန်ခိုးစွမ်းအင်)မရှိလို့ ငါတို့အနားကို မကပ်နိုင်ပါဘူးဟာ . . ဟင်း . . ဟင်း”

သူတို့အုပ်စုထဲမှ ရတီဦးကတော့ ပရလောကကို အယုံ အကြည်မရှိဟုဆိုကာ ကြောက်ရွံ့နေကြသော ဥမ္မာခင်နှင့် လှမဉ္စူ တို့ကိုကြည့်၍ ဟားတိုက်ရယ်မောကာနှင့် အိပ်ရာဝင်သွားလေ၏။

“ဖြန်း . . ဖြန်း”

“အမယ်လေး . . လုပ်ကြပါဦး”

“ဟဲ့ . . ရတီ . . ဘာဖြစ်လို့လဲ”

ရေချိုးခန်းအတွင်းမှ ရတီဦး၏ အထိတ်အလန့်အော်သံ ကြောင့် နံနက်ခင်း Breakfastစာကို ကော်ဖီနှင့် မုန့်ကိုယ်စီဖြင့် စား

နေကြသော ဥမ္မာခင်နှင့် လှမဉ္ဇူတို့ ရုတ်တရက်မို့ လန့်ဖျပ်ကုန်ကြ၏။

ထို့နောက် မိမိတို့အနားသို့ မျက်စိမျက်နှာပျက်နှင့် မပြေးရုံတမယ် ရောက်ရှိလာသော ရတီဦးကိုကြည့်ပြီး လက်ညှိုးတထိုးထိုးနှင့် အသောမသတ်နိုင်အောင် ရယ်မောမိကြတော့၏။

“ဟား...ဟား...ဟား”

“ခစ်...ခစ်...ခစ်...ခစ်”

“ဟဲ့...နင်တို့...ငါ့ကိုကြည့်ပြီး ဘာဖြစ်လို့ ရယ်နေကြတာလဲ။ ဒီမှာ ကြောက်ရတဲ့ကြားထဲ”

“ဟား...ဟား...ရတီရယ် နင့်ကိုယ်နင်လည်း ပြန်ကြည့်ပါဦး”

“ဟာ!..”

ထိုတော့မှ ရတီဦးလည်း သူ့ကိုယ်သူ သတိထားပြီးနေရာမှ တစ်ချိုးတည်း လစ်ပြေးတော့၏။ လက်နှစ်ဖက်ကတော့ ဖွံ့ဖွံ့ထွားထွား ကိုယ်ကာမထက်မှ အမေပေးထားသော လယ်တစ်ကွက်စာကို အုပ်လျက်ပေါ့။

အကြောင်းမှာ ရေချိုးခန်းအတွင်းသို့ လာရောက် ခြောက်လှန့်လာသော (နာဘူး)သရဲကြောင့် သူမမှာ ရေချိုးနေရင်း တန်းလန်းမှ အဝတ်အစားနတ္ထိ ကိုယ်လုံးတီးဖြင့် ဥမ္မာခင်တို့ ကော်ဇီသောက် နေသောနေရာသို့ သတိလက်လွတ် ပြေးထွက်လာမိခြင်းဖြစ်သည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင်မူ အရှက်အကြောက်ကြီးသော ရတီဦးသည် သူငယ်ချင်းများကိုပင် နှုတ်မဆက်နိုင်တော့ဘဲ ရန်ကုန်သို့ တစ်ဦးတည်းပြန်သွားလေတော့၏။

“ဪ... တူမကြီးက အခန်းနံပါတ် (-)အကြောင်းကို သိချင်လို့လား”

“ဟုတ်ပါတယ် အန်ကယ်(လ်).. သမီးတို့ သိလွယ်ပါတယ်။ နောက်ပြီး ဒီက သမီးသူငယ်ချင်း ဥမ္မာခင်ဆိုတာလည်း ဂန္ထီရနဲ့

လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်ဖြစ်ရပ်တွေကို ရေးနေတဲ့ စာရေးဆရာမတစ်ဦးပါ”

“အန်ကယ်(လ်)ပြောပြမယ်ဆို သူ့အတွက်လည်း ရေးစရာ ကုန်ကြမ်းရတာပေါ့ရှင် .. အခုလည်း ဒီကို ရောက်လာတယ်ဆိုတာ အပန်းဖြေခရီးထွက်ရင်း စာလေး၊ ပေလေးလည်း အေးအေးဆေးဆေး ရေးရအောင်လို့ပါ”

ရတီဦးပြန်သွားပြီး နောက်တစ်နေ့တွင် ဥမ္မာခင်တို့မှ မိမိတို့ တည်းခိုသောအခန်းနှင့် ပတ်သက်၍ မိုတယ်မန်နေဂျာ ဦးသိန်းတန် နှင့် စကားစမြည် ပြောဆိုနေကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

“အင်း .. ဒီအခန်းက တော်တော်လေးကို ထူးဆန်းတယ် လို့ ပြောရမှာပဲ သမီးတို့ရယ် .. အမှန်တော့ သိပ်မပြောပြချင်ပါဘူး။ သမီးတို့ကို မျက်နှာပူလို့ပါ”

“ဪ .. ရပါတယ် အန်ကယ်(လ်)ရယ် .. ပြောမှာသာ ပြောပါ သမီးတို့ကို အားမနာပါနဲ့”

“ပြောပါမယ် သမီးရယ် .. ဒါပေမယ့် သမီးတို့ .. အန်ကယ်(လ်)ကို ကတိတစ်ခုတော့ ပေးမှဖြစ်မယ်”

“ဘာများလဲ အန်ကယ်(လ်)”

“ဪ .. အဲဒါက သမီးတို့ ဒီအခန်းအကြောင်းကိုသိပြီး ရင် ဒီမှာ ဆက်မတည်းပါနဲ့တော့ .. နောက်ပြီး ဒီအကြောင်းတွေကို တခြား မည်သူ့ကိုမှ ပြန်မပြောပြပါနဲ့ .. အန်ကယ်(လ်)တို့ မိုတယ် သိက္ခာကျမှာ စိုးလို့ပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ .. ရပါတယ် အန်ကယ်(လ်) သမီးတို့ ကတိပေးပါတယ်”

“သူ့နာမည်က ကိုပန်းမောင်ပါ။ ဂေါ်မစွံ လူပျိုသိုးကြီးပေါ့။ ပြင်ဦးလွင်မြို့သားစစ်စစ်။ ဒီတော်ဝင်သူမိုတယ်မှာ မန်နေဂျာအဖြစ် အလုပ်ဝင်နေသည်မှာ ဆယ်စုနှစ်တစ်ခုပင် ရှိနေပြီ။

အသက် (၃၀)အရွယ်ကတည်းက လုပ်နေတာ .. ယခုဆို လျှင် (၄၀)ကျော်အရွယ်သို့ပင် ရောက်နေပြီဖြစ်တယ်။ ကိုပန်းမောင်

www.burmeseclassic.com

က စကားနည်းပြီး အနေအထိုင်အေးတယ်။ ရိုးရိုးအေးအေးကြီး ဆိုတော့ ဒီအသက်အရွယ်အထိ ရည်းစားဆိုတာ မူးလို့ပင် ရှုစရာ မရှိသေးဘူးပေါ့။

ဒါပေမယ့် ကိုပန်းမောင်က အနေသာအေးတယ်။ သူ့အသွေး အသားထဲမှာပါ လူပျိုဘဝက ကျွတ်လွတ်ချင်စိတ်က အပြည့်အဝရှိ နေတယ်။ ဒါကလည်း အပြစ်မဆိုသာပေ။

သူနှင့် သက်တူရွယ်တူရှိတဲ့ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်း သူငယ်ချင်းတွေအားလုံးက အိမ်ထောင်ပြုကုန်ကြပြီ။ အိမ်ထောင် မပြုကြသေးတဲ့သူတွေကလည်း အနည်းဆုံးတော့ ချစ်သူရည်းစား တွေရှိနေကြတာကိုး။ သူတို့ကိုကြည့်ပြီး အားကျနေမိတာပေါ့။

တစ်နေ့ . . .။

ထိုနေ့က ကိုပန်းမောင်အတွက် ကံကောင်းသည့်နေ့လား ဟူ၍ပင် ပြောရလေမည်လားမသိ။ ကိုပန်းမောင်တို့ တော်ဝင်သူ မိုတယ်သို့ ကျောင်းနေဖက် သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ရှုမဝဆိုသည့် မိန်းမ ချောတစ်ဦး ရောက်ရှိလာ၏။

စင်စစ်တွင် ကိုပန်းမောင်သည် ရှုမဝအား စီးပွားရေး တက္ကသိုလ် မထမနှစ်တွင် စတွေ့ကတည်းကပင် တစ်ဖက်သတ် စိတ်ဝင်စားနေမိခြင်း ဖြစ်သည်။ ယခုလို မထင်မှတ်ဘဲ ပြန်လည် ဆုံတွေ့ရသောအခါ ကိုပန်းမောင်မှာ အတိုင်းမသိအောင် ဝမ်း မြောက်နေမိတော့၏။

ယခင်ကထက် ပြင်ဆင်တတ်လာသော ရှုမဝသည် ပို၍ လှပကျော့ရှင်းလာသည်ဟု ထင်မိ၏။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းတုန်းက အံ့ပုန်း၍ ဖွင့်မပြောရဲခဲ့သမျှ ယခုအခါတွင် သူမကို မေတ္တာမျှနေ ပြီဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ပြောတော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်တော့၏။

တကယ်တော့ ရှုမဝသည် ကျောင်းပြီးသည့်နှစ်၌ပင် မိဘ များ သဘောမတူသော လူတစ်ဦးနှင့် ရိုးရာလိုက်ပြေးဖူး၏။ ဘောက် တွင် မိဘများမှ ပြန်ခွဲထားကြခြင်းဖြစ်၏။

ထို့ပြင် ရှုမဝသည် ကျောင်းနေစဉ်အခါကလည်း လွန်စွာ

မျက်နှာများသည် ခပ်ရှုပ်ရှုပ် မိန်းကလေးတစ်ဦးဖြစ်ပြီး လွန်စွာ လည်း အစအနောက်သန်သူတစ်ဦးဖြစ်သည်ကို လူရိုးကြီး ကိုပန်းမောင်တစ်ယောက်မှ မသိရှာပေ။

တစ်နေ့ . .။

ထိုနေ့ကတော့ ကိုပန်းမောင်အတွက် ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျစေမည့်နေ့ရက် (သို့) ဘဝနိဂုံးချုပ်စေမည့် နေ့ရက်ဟူ၍ပင် သတ်မှတ်ရပေတော့မည်။

ထိုနေ့တွင် ကောင်တာထိုင်နေသော ကိုပန်းမောင်ထံသို့ ရှုမဝသည် သူမတည်းခိုနေရာ အခန်းမှထွက်လာပြီး -

“ကိုပန်းမောင် . . ရှင် ဟိုတစ်နေ့က ကျွန်မဆီက ချစ်အဖြေတောင်းထားတာ မှတ်မိသေးတယ်မဟုတ်လား”

“ဟာ . . ဟုတ်တယ်လေ၊ အဲဒါ ညီမကတောင် ပြောသေးတယ်။ ဒီနေ့အဖြေပေးမယ်ဆိုတာလေ”

“အင်း . . ညီမအခုလာတာ အဲဒီကိစ္စအတွက်ပဲ ကိုပန်းမောင်”

“ဟား . . ရင်တွေ ခုန်လိုက်တာ ညီမရယ်”

“နေဦး . . သိပ်ပြီး စိတ်လှုပ်ရှားမနေနဲ့ဦး . . ကိုပန်းမောင်၊ ကျွန်မကို တကယ်ချစ်တယ်ဆိုရင် သက်သေ(၁)ခုပြဖို့လည်း လိုသေးတယ်နော်”

“ဟင်! . . သက်သေ၊ ဘယ်လိုသက်သေမျိုးလဲ ညီမရဲ့”

ထိုအခါ ရှုမဝသည် အကျိုးစီးပွားသန်သူပီပီ ကောက်ကျစ်စွာ ပြုံးလိုက်သည်။ တကယ်တော့ ရှုမဝသည် ကိုပန်းမောင်လို ရေခဲတုံးကြီးကို စိတ်မဝင်စားပါ။

သို့ပေမယ့် အတော်အတန် စုမိဆောင်းမိနေပြီဖြစ်သော မရှိမရှား လူတန်းစား ကိုပန်းမောင်ထံမှ ရသလောက် ချူစားဖို့လော့စိတ်ဝင်စားပါသည်။

မိန်းမမာယာ သဲကိုးဖြာ၌ ရှန်းမထွက်နိုင်ရှာသော ကိုပန်းမောင်မှာ ရှုမဝလိုချင်သမျှ ဝယ်ခြမ်းပေးနေရသည်ကိုပင် မိုးမမြင်၊

လေမမြင်နှင့် အပျော်ကြီး ပျော်နေသည်။

ယခုလည်း သူမ၏ အပျော်တမ်း ဂိမ်းတစ်ခုထဲသို့ ကစားစရာသားကောင်အဖြစ် ဝင်ရောက်လာသော ကိုပန်းမောင်အား-

“ပြောပြမယ်လေ . . . ချစ်သက်သေပြဖို့ သိပ်ပြီး ခဲခဲယဉ်းယဉ်းကြီး မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီမိုတယ်ရဲ့ အနောက်အုတ်တံတိုင်း အနားမှာ မြစည်းရိုးခတ်ထားတဲ့ သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်ရှိတယ်ဆိုတာ ကိုပန်းမောင် သိတယ်မဟုတ်လား။”

“အင်း . . . သိတယ်လေ၊ အဲဒီသစ်ပင်ကြီးက သရဲအမြောက်ကြမ်းတယ်လို့ နာမည်ကြီးနေတဲ့ သစ်ပင်ကြီးပဲ။ ပြီးတော့ . . . အဲဒီသစ်ပင်ကြီးပေါ်ကနေ လူတွေ ခဏခဏ ပြုတ်ကျ သေဆုံးတာတွေ ဖြစ်နေတာနဲ့ မိုတယ်ပိုင်ရှင်သူဌေး ဘယ်သူမှ ဝင်လို့မရအောင် မြစည်းရိုး ခတ်ထားလိုက်တာလေ။ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ကိုပန်းမောင် . . . သရဲတစ္ဆေတို့ ပရလောကတို့ကို အယုံအကြည်ရှိလား”

“အင်း . . . ယုံတယ်လည်း မဟုတ်၊ မယုံဘူးလည်း မဟုတ် ဒီလိုပါပဲ။ ဒီအသက်အရွယ်ထိတော့ တစ်ခါမှ သရဲတွေဘာတွေ အမြောက်ခံရတာမျိုး မဖြစ်ဖူးသေးဘူး။ ဒါပေမယ့် အပါယ်(၄)ဘုံ

ထဲမှာ ပြိတ္တာဘုံဆိုတာလည်း တစ်ခုအပါအဝင်ဖြစ်နေတော့ . . .”

“ကဲပါ . . . ကျွန်မ လိုရင်းပဲ ပြောမယ်။ ရှင် ကျွန်မကို တကယ် ချစ်တယ်ဆိုရင် အဲဒီအပင်ကြီးက ပိတောက်ပန်းတွေကို ည(၁) နာရီတိတိ အချိန်မှာ ရှင် ရူးပေးနိုင်မလား။ သင်ကြိုက်အကြို ချစ်သက် လက်ဆောင်ပေါ့ . . . ဟုတ်လား”

“ဗျာ! . . . အဲဒီအပင်ကြီးက ပိတောက်ပန်းတွေကို ည(၁) ချက်ထိုးမှာ ရူးပေးရမယ် ဟုတ်လား”

ကိုပန်းမောင်မှာ စွန့်စားရမည့်ကိစ္စများ၌ ကြောက်ရွံ့တတ် သူ မဟုတ်သော်ငြားလည်း သတင်းဆိုးများဖြင့် နာမည်ကြီးလှသော ပိတောက်ပင်ကြီးနှင့် ရင်ဆိုင်ရမည်ဆိုသောအခါ စိတ်လှုပ်ရှားမှုများ တော့ ဖြစ်ပေါ်နေမိ၏။

“ကဲ . . . ရှင် စဉ်းစားပါ။ ကျွန်မဘက်ကတော့ ပြောစရာ ရှိ တာ ပြောပြီးသွားပြီ။ ရှင်မလုပ်ပေးနိုင်ဘူးဆိုရင်တော့ ကျွန်မ အချစ်ကို ဒီတစ်သက်ရဖို့ စိတ်မကူးနဲ့တော့ ဒါပဲ”

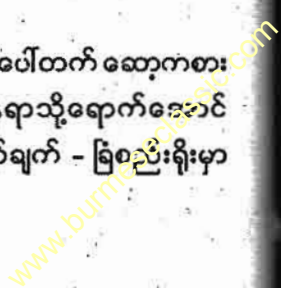
ရှုမဝကတော့ သူ့ကို သွေးတိုးစမ်း၍ ထွက်သွားချေပြီ။ သူ့မှာ သာ ရှေ့တိုးရအခက် နောက်ဆုတ်ရအခက် . . . တုံ့ကိုသာဝေနှင့်။

ည(၁)နာရီအချိန် . . . ။

ကောင်းကင်တွင် လငပုပ် အဖမ်းခံနေရသည်။ လက သာ ချင်လျက်နှင့် တိမ်ညို၊ တိမ်မည်းများကြောင့် လင်းလင်းကျင်းကျင်း မရှိ။

“အချစ်အတွက် အသက်ပင် သေသေ” ဟု ဆုံးဖြတ်ထား သော မိုက်ရူးရဲ ကိုပန်းမောင်တစ်ယောက် ပုဆိုးကို ခါးတောင်းကျိုက် လိုက်၏။ ပါဝါမျက်မှန်အထူကြီးကိုလည်း သေသေချာချာ တပ် လိုက်၏။

ထို့နောက် ငယ်စဉ်ကပင် သစ်ပင်များပေါ်တက် ဆော့ကစား ဖူးနေသူမို့ ပိတောက်ပင်ကြီး၏ ခွဆုံတစ်နေရာသို့ရောက်အောင် ကျွမ်းကျမ်းကျင်ကျင်ဖြင့် တက်လိုက်၏။ (မှတ်ချက် - မြစ်ညှိုးရိုးမှာ အပုလေးဖြစ်သဖြင့် ကျော်ဝင်၍ရပါသည်။)

တက်သည် . . တက်သည် တစ်ထပ်ပြီး တစ်ထပ်။

နောက်ဆုံးသစ်ပင်၏ ခွဆုံနေရာသို့ ရောက်ခါနီးအချိန်တွင်တော့ . .။

မျောက်ဝံကြီးတစ်ကောင်လို တစ်ကိုယ်လုံး အမွှေးရှည်ကြီးများ ဖုံးအုပ်ထားသော အရပ် (၁၀)ပေခန့်ရှိမည့် မည်းမည်းကောင်ကြီး တစ်ကောင်မှာ သွားခနဲ ပေါ်လာတော့၏။

ထို့နောက် ကျဉ်းမြောင်း၍ ရဲရဲနီသော မျက်လုံးအစုံဖြင့် စိုက်ကြည့်နေပြီး ကြီးမားသော အစွယ်နှစ်ချောင်းနှင့် ချွန်ထက်သော သွားများရှိနေသော ပါးစပ်ကြီးကို တစ်ထွာနီးပါးမျှ ဟ၍ပြလိုက်ရင်း သူ၏ သန်မာသောလက်အစုံဖြင့် ကိုပန်းမောင်အား တွန်းချလိုက်ရာ . .။

“ဘုန်း! . . .”

“အား! . . .”

ဤပိတောက်ပင်၌ သရဲရှိသည်ဆိုခြင်းကို မယုံတစ်ဝက်၊ ယုံတစ်ဝက်ဖြစ်နေရာသော ကိုပန်းမောင်မှာ ရုတ်တရက် သစ်ပင်ခွကြားမှ တစ္ဆေကောင်ကြီး၏ အလစ်အငိုက် တိုက်ခိုက်လာခြင်းဟု မရှုမလှ ခံစားလိုက်ရတော့၏။

မြေပြင်ထက်တွင် ပြူးကျယ်ဝိုင်းစက်နေသော မျက်ဝန်းအစုံဖြင့် (အံ့ဩသင့်ဟန်) ကိုပန်းမောင်မှာ သေဆုံးခါနီးတွင် မိန်းမ

www.burmeseclassic.com

ဆိုလျှင် အရမ်း ကြောက်စရာကောင်း
သည်။ မိန်းမများကို ရွံ့မုန်းသည်ဟု
သော အသိအစွဲကြီးဖြင့်
အားလုံးကို သိမ်းကြိုး၍
စိတ်နာ သွားသည့်ဟန်
မှာ သူ၏မျက်နှာတွင်
အတိုင်းသား ပေါ်လွင်နေပါ
တော့၏။

ဤသို့ဖြင့် တော်ဝင်သူမိတယ်
တွင် အမျိုးသားဆိုလျှင် မမြောက်၊

အမျိုးသမီးများကိုသာ ရွေးချယ်ခြောက်လှန့်နေသော (နာဘူး
သရဲ)ဟူ၍ အခန်း(-)တွင် နာမည်ကြီးနေပါတော့သည်။

ဟိုတယ်မန်နေဂျာဦးသိန်းတန်မှ (နာဘူး)သရဲကိုပန်းမောင်
အကြောင်း ပြောပြလိုက်ရ၍ မောသွားဟန်ဖြင့် ရေတစ်ခွက်ငှ၊
သောက်လိုက်၏။

“အခန်းနံပါတ် (-)အကြောင်းကတော့ အဲဒါပါပဲ သမီး
တို့ရယ်... သမီးတို့ မလာခင်ကလည်း လင်မယားနှစ်ယောက် အဲဒီ
အခန်းမှာလာတည်းတာ ဒီသရဲက မိန်းမကိုပဲ ခြောက်တယ်။ ယော
ကျားကိုတော့ မခြောက်ဘူးလို့ သိရတယ်။ ဒီလိုပဲ မိသားစုတွေ လာ
တည်းရင်လည်း အမျိုးသမီးတွေကိုပဲ ရွေးခြောက်တယ်။ အရမ်း
ထူးဆန်းတယ်”

“ဒါနဲ့ အန်ကယ်(လ်) တစ်ခုလောက် မေးပါရစေ။ အဲဒီ
သရဲက သမီးတို့တည်းတဲ့ အခန်းကိုပဲခြောက်ပြီး တခြားအခန်း
တွေကို ဘာဖြစ်လို့ မခြောက်ရတာလဲ”

“ဪ... အဲဒါက သူ တစ်ဖက်သက် စိတ်ဝင်စားနေတဲ့
ရှုမဝဆိုတဲ့အမျိုးသမီးက အဲဒီအခန်းမှာ တည်းသွားတာဆိုသော
သူသေခါနီးအချိန်မှာ စိတ်စွဲသွားလို့ နေပါလိမ့်မယ်ကွယ်”

“ဪ... အခုလိုရှင်းပြပေးတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်

www.burmeseclassic.com

အန်ကယ်(လ်)၊ ဒါနဲ့ သမီးတို့ တစ်ခုလောက် ကူညီလိုရမလား မသိဘူး”

“ဘာများလဲ သမီးတို့ရဲ့ . . . ပြောကြည့်လေ”

“ဟို . . . အခု အဲဒီအခန်းထဲမှာ မကျွတ်မလွတ်ဖြစ်နေတဲ့ ကိုပန်းမောင်အတွက် သမီးတို့က ကြားထဲကနေ ကုသိုလ်ယူတဲ့ အနေနဲ့ သံဃာတော်တွေပင့်ပြီး ဆွမ်းကပ် အမျှဝေပေးချင်ပါတယ်”

“ဪ . . . ရပါတယ် သမီးရယ် . . . ဒီအတွက်လည်း အန်ကယ်(လ်)က သာဓုခေါ်ပါတယ်”

ထို့နောက် ဥမ္မာခင်နှင့် လှမဇ္ဈာတို့ သူငယ်ချင်းနှစ်ဦးမှ ပေါင်း၍ တော်ဝင်သူမိတ်တယ်၏ အခန်းနံပါတ်(-)တွင် သံဃာတော်(၅) ပါးပင့်၍ တရားနာပြီး အမျှဝေရာ၍ ကိုပန်းမောင်နာမည်ကို ခေါ်၍ အမျှဝေပေးဝေခဲ့ပါသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် ရန်ကုန်သို့ သူငယ်ချင်းနှစ်ဦး ပြန်လာခဲ့ပါတော့သည်။ ရန်ကုန်သို့ ပြန်ရောက်ပြီး (၃)ရက်အကြာမှာတော့ စာရေးဆရာမ ဥမ္မာခင်၏ ဖုန်းထဲသို့ ပြင်ဦးလွင်မှ မိတ်ဆွေဖြစ်သူ မန်နေဂျာဦးသိန်းတန်ထံမှ မက်ဆေ့ချ်ဝင်လာပါသည်။

အဆိုပါ မက်ဆေ့ချ်စာများကို ဥမ္မာခင်တို့ သူငယ်ချင်းနှစ်ဦး ဖတ်မိသည့်အချိန်တွင်တော့ တော်ဝင်သူမိတ်တယ်မှ ပရလောကသား ကိုပန်းမောင်ကို စိတ်အပျက်ကြီး ပျက်သွားမိပါတော့သည်။ ဖုန်းထဲမှ စာအတိုင်းကို ဖော်ပြရသော် -

“တော်ဝင်သူကနေ သမီးတို့ပြန်သွားပြီး

နောက်တစ်နေ့ ညမှာပဲ နာဘူးသရဲ

မြောက်လှန့်မှုတွေ ပြန်စလာတယ်။

အဲဒီညမှာ လာတည်းသွားတဲ့စုံတွဲမှာ

ကောင်မလေးကိုပဲရွေးပြီး

မြောက်လှန့်ခဲ့တယ်။

ဒီလို ပြဿနာတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး

အန်ကယ်တို့လည်း မကြံတတ်အောင်

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်နေကြတယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
သမီးတို့ဘက်က တတ်စွမ်းသမျှ
ကူညီပေးခဲ့တာကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

၎င်းစာကို ဖတ်ပြီးချိန်၌ ငယ်စဉ်က အဘွားဖြစ်သူ ပြောခဲ့ဖူး
သောစကားကို ဥမ္မာခင် မြန်လည်ကြားယောင်နေမိတော့၏။ ၎င်းမှာ -
“ပရလောကသားတွေ ကျွတ်လွတ်ဖို့ဆိုတာက သူတို့ရဲ့
ကုသိုလ်ကံနဲ့လည်း ဆိုင်သေးတယ်ကွဲ့ သမီးရဲ့ . . ကိုယ်က အမျှဝေ
တိုင်းလည်း ကျွတ်လွတ်သွားတာ မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ် အမျှဝေနေတဲ့
အချိန်မှာ သူတို့က အနီးမှာရှိနေဦးမှ၊ ကိုယ်က သူ့နာမည် ခေါ်နေတဲ့
အချိန် သူက တခြားတစ်နေရာ အဝေးကြီးကိုရောက်နေရင် အမျှ
ဝေတာ . . သူတို့ မရနိုင်ဘူး”

“တစ်ခါ . . အနီးမှာရှိနေမြန်ရင်တောင် သူတို့ဘက်က
သာဓု(၃)ကြိမ်လိုက်ခေါ်မှ ကျွတ်လွတ်တာ သမီးရဲ့ . . ” ဟူ
သတည်း။

မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ ဤ တော်ဝင်သူ(အမည်ပြောင်း)
မိုတယ်သရဲအကြောင်းကို စာရှုသူတို့ဘက်မှ မယုံကြည်ဘူးဆိုပါက
ပြင်ဦးလွင်ရှိ အဆိုပါမိုတယ်သို့ တစ်ကြိမ်တစ်ခါလောက်သွား
ရောက်၍ တည်းခိုစမ်းသပ်ကြည့်စေလိုကြောင်း စာရေးသူမှ အကြံ
ပြုလိုပါသည်။

စိုးမိုးနိုင်

ပေတုသုတ်နှင့်
ဘဝတကလမ်း

အနုပညာ

။
 “ကျွန်မ မေတ္တာသုတ်ကို
 ပြုတ်သက်အလိုက်
 ရွတ်ဆိုလိုက်တာ...
 တစ်ပတ်ပြည့်တော့
 (၁၀၈)ခေါက် ရွတ်ဆိုပြီး
 ပြစ်ပါတယ်”

ဘဝမှာလူရယ်လို့ဖြစ်လာတဲ့သူတိုင်း စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ ပညာရေးအမျိုးမျိုးသော အခက်အခဲတွေ ရှိလာတတ်ပါတယ်။ ဒီလိုဖြစ်လာတိုင်း စိတ်ပျက်အားမငယ်နေဘဲ အားကိုးရာဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်တော်အစွမ်းများကို သတိရကြတော့တာပါပဲ။

ကျွန်မကိုယ်တိုင်ကလည်း မွေးရာပါ ပဋိသန္ဓေစိတ်ကြောင့်ပဲ ပြောရမလား။ ငယ်ငယ်ထဲက ဘာသာရေး အားနည်းသူတစ်ယောက်မဟုတ်ပါ။ အမေနဲ့လည်း ဥပုဒ်နေတိုင်း၊ ဥပုဒ်ကျောင်းတွေလိုက်သွား ဥပုဒ်စောင့်၊ တရားလိုက်ထိုင်၊ အသက်(၁၂)နှစ်သမီးလောက်ကတည်းက ဆိုပါစို့။

ဒါတင်ဘယ်ကမလဲ ဟိုမန္တန်ကောင်းတယ်ဆိုလည်း ရွတ်၊ ဒီဂါထာကောင်းတယ်ဆိုလည်း ရွတ်ပေါ့။ မှတ်မိပါသေးတယ်။ (၂၀၁၂)ခုနှစ်လောက်ကပေါ့။ ကျွန်မက ကဆုန်လပြည့်နေ့၊ ခွေဘုန်းပွင့်ဘုရားမှာ ကဆုန်ညောင်ရေသွန်းလောင်းဖို့ သွားပါတယ်။

အဲဒီမှာ အဘိဓမ္မာသင်တန်းက မိတ်ဆွေတစ်ယောက်နဲ့ တွေ့တယ်။ သူတို့က ဘုရားမှာ အအေးဒါနပြုနေကြတယ်။ တစ်

ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အပြန်
အလှန်နှုတ်ဆက်စကားပြောပြီး
ကျွန်မက ပြောတယ် -

“သွားလိုက်ဦးမယ် မမီး။
ကျွန်မ ဘုရားရှိခိုးလိုက်ဦးမယ်။
ဘာမှလည်း မရွတ်ရ၊ မဖတ်ရ
သေးဘူး” ပေါ့။ အဲဒီတော့ သူမ
က ကျွန်မကို နောက်လိုက်တယ်။
အရွတ်တွေများပြီး အရွတ်ကြီးပဲ
ရနေဦးမယ်ပေါ့”

ဟုတ်ပါတယ် . . . သူမ
ပြောတာ တချို့လူတွေအဖို့တော့
ဟုတ်ချင် ဟုတ်နေပါလိမ့်မယ်။ ဝါချုပ်ဆရာတော် ဒေါက်တာ နန္ဒ
မာလာဘိဝံသရဲ့ တရားတော်တွေ နာယူတိုင်း အမြဲတမ်း ကြားနာ
ရတဲ့ ဓမ္မစကားက -

“မကောင်းမှု ရှောင်၊ ကောင်းမှု ဆောင်၊ ဖြူအောင် စိတ်ကို
ထား” တဲ့။ ဒါကြောင့် ကိုယ်ကျင့်တရားကောင်းမွန်ပြီး မပြစ်မှား
သင့်တဲ့သူကို မပြစ်မှားဖို့ပါပဲ။ ခင်ပွန်းကြီး ဆယ်ပါး၊ ကျေးဇူးတရား၊
အသိနဲ့သတိဆိုတာ လူတိုင်း မသိကြပါဘူး။

အဲဒီလိုမသိတဲ့လူတွေကို ကိုယ်ကျင့်တရား မကောင်းဘူး
လို့ ဆိုရမှာပါပဲ။ ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာလူမျိုးတိုင်း ဘုရားစင်ရှေ့တော့
ထိုင်ဖူးမှာပါပဲ။ ဘုရားလည်း ရှိရှိဖူးမှာပဲ။ မရွတ်ဘူးလားမေးတော့
လည်း ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ဖူးမှာပါပဲ။

သို့သော် အရွတ်ပဲရတယ်။ အသားမရဘူး။ အကာပဲ ရ
တယ်။ အနှစ်မရဘူး။ ကုသိုလ်တော့ ရတယ်။ အကျိုးပေး မသန်ဘူး
ပေါ့။ ဘာကြောင့်လဲလို့ပြောရင် သူတို့မှာရှိနေတဲ့ စိတ်ထားနဲ့ ကိုယ်
ကျင့်တရားက အားနည်းနေသေးတယ်လို့ ပြောလို့ရပါတယ်။

လူတိုင်းမှာ အခက်အခဲဆိုတာ ရှိတတ်ကြပါတယ်။ ကျွန်မ

www.burmeseclassic.com

မှာလည်း အခက်အခဲမျိုးစုံကို ရင်ဆိုင်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ ကိုယ့်ဘဝမှာ မပြည့်စုံတာလေးတွေရှိရင် ပြည့်စုံချင်တယ်။ ကျွန်မက လူတစ်မျိုး။ ကိုယ်လှူချင်တန်းချင်တာလေးတွေရှိလို့ မလှူနိုင်ရင် စိတ်ဆင်းရဲတယ်။ ကျွန်မအကြောက်ဆုံးက သာသနာမပြုနိုင်ဘဲ ချို့တဲ့စွာ နေရတဲ့ဘဝကို အကြောက်ဆုံးပါပဲ။

အခက်အခဲမျိုးစုံကို ကျော်လွှားနိုင်ဖို့က မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတရားတွေနဲ့ နေထိုင်

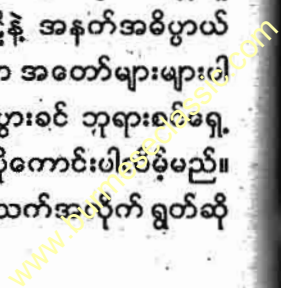
တတ်ဖို့လည်း လိုတယ်ပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ ဘဝကို ပြုပြင်နေထိုင်ရင်း တစ်နေ့မှာ ကျွန်မရဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က

“သက်သက်ရေ... ဒီမှာ ကြည့်စမ်း၊ ဒီမဂ္ဂဇင်းစာအုပ်ကို ယူဖတ်ကြည့်တော့ မေတ္တာသုတ်ကို ဂြိုဟ်သက်တွေအလိုက် ရွတ်သွားပုံကို ရေးထားပေးတယ်”

အချိန်ကတော့ ကြာပြီ . . (၁၉၉၄)ခုနှစ်လောက်ဖြစ်မယ်။ မဂ္ဂဇင်းအမည်ကတော့ သိပ်မမှတ်မိပါဘူး။ ကျွန်မလည်း ကိုယ့်ဘဝတစ်စိတ်တစ်ပိုင်း တိုးတက်ရာတိုးတက်ကြောင်း အခက်အခဲတွေ ကျော်လွှားနိုင်ဖို့က အားကိုးတစ်ခုပါ။

အလုပ်ကတော့ အားတယ်မဟုတ်ပေမယ့် ဒီလိုပဲ အချိန်ယူပြီး ကြိုးစားရွတ်ရပါတယ်။ မေတ္တာသုတ်ပါဠိနဲ့ အနတ်အဓိပ္ပာယ်ကတော့ ပရိတ်ကြီး(၁၁)သုတ်စာအုပ်တွေမှာ အတော်များများပါပြီးသားမို့ အထူးဖော်မပြတော့ပါဘူး။ မရွတ်ပွားခင် ဘုရားစင်ခရုမှာ ကတိသစ္စာတစ်ခုခုပြုပြီးမှ ရွတ်ပွားလျှင် ပိုကောင်းပါးစံမဲ့မည်။

ဒီလိုနဲ့ ကျွန်မ မေတ္တာသုတ်ကို ဂြိုဟ်သက်အလိုက် ရွတ်ဆို

လိုက်တာ၊ တစ်ပတ်ပြည့်တော့ (၁၀၈)ခေါက် ရွတ်ဆိုပြီးဖြစ်ပါတယ်။ နောက်ပိုင်းလည်း အလျဉ်းသင့်သလို၊ အဓိဋ္ဌာန်ငင်သွားပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ပဲ ကျွန်မရဲ့ဘဝ တိုးတက်ရာ တိုးတက်ကြောင်း လမ်းကြောင်းပေါ်ရောက်လာပါတော့တယ်။

အခုလက်ရှိ ဘဝပေးအခြေအနေအရလည်း အတော်အတန်လေး လှူနိုင်တယ်။ သာသနာပြုနိုင်ခဲ့တယ်။ တစ်ဇန့်ပုဗ္ဗကသုတ်လည်း သူ့ဟာနဲ့သူတော့ အစွမ်းထက်ပါတယ်။ နောက်ပိုင်း ပုဗ္ဗကသုတ်ရဲ့ကိုယ်တွေ့အကြောင်းလေးတွေလည်း အံ့လျဉ်းသင့်သလို ဖော်ပြသွားပါဦးမည်။

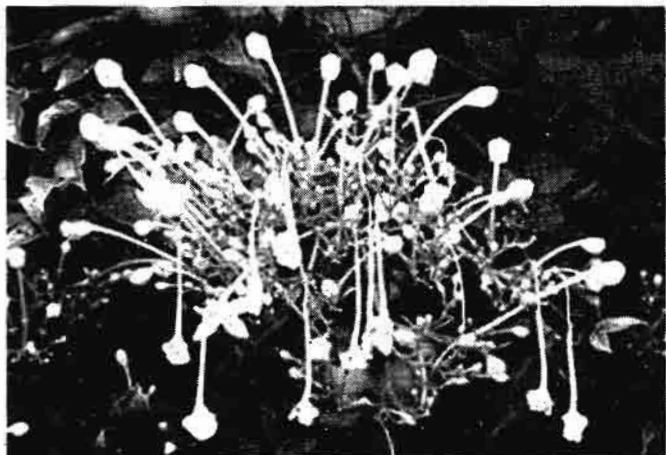
ယခု မေတ္တာသုတ် ဂြိုဟ်သက်အလိုက် ရွတ်ပွားပုံကို စာရှုသူ အပေါင်းကို မျှဝေပါရစေ။ မနက်ပိုင်း ရွတ်နိုင်လျှင် ပိုကောင်းပါသည်။

- ၁) တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်သက် (၆)ခေါက်
- ၂) တနင်္လာဂြိုဟ်သက် (၁၅)ခေါက်
- ၃) အင်္ဂါဂြိုဟ်သက် (၈)ခေါက်
- ၄) ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်သက် (မနက်) (၁၇)ခေါက်
- ရာဟုဂြိုဟ်သက် (ညနေ) (၁၂)ခေါက်
- ၅) ကြာသပတေးဂြိုဟ်သက် (၁၉)ခေါက်
- ၆) သောကြာဂြိုဟ်သက် (၂၁)ခေါက်
- ၇) စနေဂြိုဟ်သက် (၁၀)ခေါက်

(၁)ပတ်ပြည့်လျှင် မေတ္တာသုတ်(၁၀၈)ခေါက် ရွတ်ပွားနိုင်ပါကြောင်း မျှဝေလိုက်ပါသည်။

အင်ကြင်းခိုင် (ပဲခူး)

သွေးလေဆီးဝမ်းအတွက် ကေရာဇ်ပင်အစွမ်း

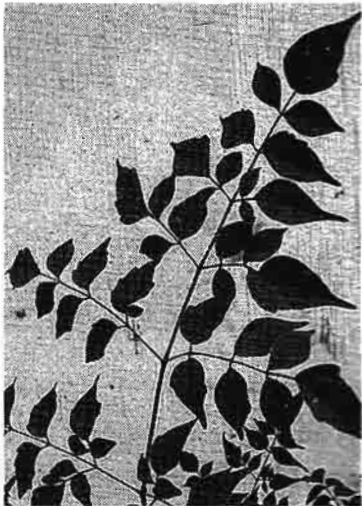
နေရာဒေသအနံ့အပြားတွင် ပေါက်ရောက်သော မြန်မာ့ဆေးဘက်ဝင် ကေရာဇ်ပင်သည် အပွင့်၊ အပူ၊ အရွက်၊ အခေါက်၊ အမြစ်အပါအဝင် ပဉ္စငါးပါးစလုံး ဆေးဘက်ဝင်အသုံးဝင်မှုနှင့် ကေရာဇ်ပင်၏ အကျိုးအာနိသင်ကို အများသိ၍ အသုံးပြုနိုင်ရန် လေ့လာမိသမျှနှင့် မြင်တွေ့သိရှိသမျှကို မျှဝေလိုက်ရပါသည်။

ကေရာဇ်ပင်သည် အပင်မှာ အပွေးပါပြီး ရေမြေကောင်းလျှင် အပင်ကြီးမားရှင်သန်နိုင်သည်။ အရသာမှာ ခါးသက်သော အရသာရှိ၍ အေးသောဂုဏ်သတ္တိရှိပြီး လေကိုနိုင်သည်။

အပွင့်၊ အရွက်နုတို့ကို ရေနွေးစိမ်၍ နှမ်းဆီကျက်၊ ကြက်သွန်ကြော်၊ သံပရာသီးညှစ်ကာ ကြက်သွန်နီတို့နှင့် အသုပ်လုပ်စားလျှင် သွေးတိုး၊ သွေးတက်ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေသည်။ ထို့ပြင် အမျိုးသမီးများ မီးယပ်ကြောင့်ဖြစ်သော ရောဂါဝေဒနာများကို ကောင်းမွန်စေပါသည်။

ကေရာဇ်ရွက်နုကို ရေနွေးစိမ်၍နေစဉ် အတို့အဖြူလုပ်၍ စားပေးခြင်းဖြင့် သွေးတိုး၊ နှလုံးတုန်၊ ရင်ခုန်ခြင်းတို့ကို ပျောက်ကင်းသက်သာစေပါသည်။ အမြစ်ကို ဆန်ဆေးချေ(ရေသန့်)နှင့်

သွေး၍ သကြား၊ ဆားသင့်ရုံနှင့် စပ်၍လည်း သောက်ပေးနိုင်သည်။

အမြစ်ကိုပြုတ်၍ ရက်ရှည်လများ ပုံသေခွဲ၍ သောက်ပေးလျှင် ခရသင်း၊ သမင်ဖြူပျောက်သည်။ နိုင်ငံခြားသောက်ဆေးမှားခြင်း၊ အဆိပ်အမျိုးမျိုး မိခြင်းတို့အတွက် ဘုမ္မရာဇာမြစ်နှင့် ဇကရာဇ်မြစ်တို့ကို သွေး၍ ရေအေးနှင့်တိုက်လျှင် အဆိပ်ပြေပါသည်။

ဘုမ္မရာဇာမြစ်နှင့် ဇကရာဇ်မြစ်ကိုတွဲ၍ ဆေးဘက်ပြုလျှင် အားတိုးဆေး၊ စားကောင်းအိပ်ပျော်ဆေးနှင့် အဆိပ်ဖြေဆေး၊ လေဆေးတို့အဖြစ် ဖော်စပ်အသုံးပြုနိုင်သည်။

ဇကရာဇ်မြစ်၊ အခေါက်၊ အရွက်၊ အပွင့်တို့ကို အချိန်အတွယ် လိုအပ်သလောက် အနေအထား(ဥပမာ) ဇကရာဇ်ပစ္စည်းပါး၊ ငါးဆယ်သားကို ထုထောင်း၍ သံပရာသီး အလုံးငါးဆယ်ကိုလည်း ရေဆေးပြီး ဓားနှင့်ခုတ်စင်းရောစပ်ကာ အရက်ချက်၊ အရက်ပေါင်းသလို ပေါင်း၍ ရရှိသော ပေါင်းရည်ကိုခံယူပြီး အဖျားရောဂါ အမျိုးမျိုးကို ကုသတိုက်ကျွေးနိုင်သည်။

ရေငတ်ဝမ်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဝေဒနာတစ်ခုကြောင့် ရေအလွန်ငတ်ခြင်းကို ဆန်ဆေးရေနှင့် ဇကရာဇ်မြစ်ကိုသွေး၍ သုံးကြိမ်မျှ သောက်ပေးခြင်း၊ အဝတ်ပါးနှင့် အရည်ကိုစွတ်၍ ရင်ဘတ်ပေါ်တွင်အုပ်ပေးခြင်းဖြင့် ပျောက်ကင်းသက်သာစေပါသည်။

ဇကရာဇ်မြစ်ကို ဓားနှင့်စင်း၍ အမှုန်ပြုလုပ်ပြီး နှစ်သက်ရာ သွေးဆေး၊ သို့မဟုတ် သကြားနှင့်သောက်ပေးလျှင် ညှစ်အိပ်ပျော်သည်။ လူပိန်ခြင်းမှ ဝါခြူးစေပါသည်။

ဧကရာဇ်ပင်ကို ပဉ္စငါးပါးအစုံရလျှင် ဓားနှင့်နှှပ်နှှပ်ပါအောင် ခုတ်စင်းပြီး ပြာချပါ။ ၎င်းပြာကို ရေဖျော်ပြီး ပြာရည်ကို ခမ်းခြောက်အောင် ချက်ခြင်းဖြင့် ဆားတစ်မျိုး ရရှိပါသည်။

ထိုဆားကို ရုက္ခမူဆားဟုခေါ်ပြီး ဆေးဘက်အသုံးပြုရာတွင် အစားပျက်၊ အစာမကြေ၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊ သလိပ်ကြပ်ခြင်း၊ အပုတ်လွန်ကဲခြင်း၊ ခံတွင်း အနံ့မကောင်းခြင်းနှင့် ဧကရာဇ် ရုက္ခမူဆားကို သံပရာရည်နှင့် ဖျော်ရည်ကဲ့သို့ သောက်ပေးလျှင် ချောင်းဆိုးသွေးပါ အဆုတ်နာ ရောဂါဝေဒနာကို ညှင်သာစွာဖြင့် အပန်းမကြီး၊ ငွေကုန်ကြေးကျသက်သာစွာဖြင့် ပျောက်ကင်းနိုင်ပါသည်။

ရုက္ခမူဆားအနည်းငယ်ကို ရေသန့်သန့်နှင့်ပုလင်းငယ်ဖြင့် ထည့်ထားပြီး နံနက်ညတို့တွင် မျက်စဉ်းခပ်ပေးခြင်းဖြင့် မျက်ရည်ကျခြင်း၊ မျက်စိစူးခြင်း၊ မျက်သားတက်ခြင်း၊ မျက်စိနာခြင်းတို့ကို ပျောက်ကင်းသက်သာစေပါသည်။

စိုးယဉ်ထွန်း

ထိပ်ကပ်နားအတွက် ဆေးနည်းကောင်းတစ်လက်

ထိပ်ကပ်နား၊ နှာခေါင်းပိတ်ခြင်းဆိုသည်မှာ နာတာရှည် ရောဂါမျိုးဖြစ်သည်။ အရှင်းပျောက်ကင်းဖို့ မလွယ်ကူဘဲ အေးလာ သည်နှင့် ပြန်ပြန်ဖြစ်တတ်သည်။ နှာခေါင်းတွင် နှာရည်များခဲနေ ၍ ပိတ်ဆို့နေခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုအခါ အသက်ရှူမဝ၊ အနံ့မရနှင့် တချို့ကျတော့ နှပ် ပုပ်ရည်များ ကျဆင်းတတ်သည်။ ယခုနောက်ပိုင်းတွင် လူတိုင်း လိုလိုဖြစ်လာကြသည်။ ထိုသို့ဖြစ်ပါက တိုင်းရင်းဆေး နည်းလမ်း ကောင်းဖြင့် ကုသနိုင်သည်။

ရေအေးခွက်တစ်ခွက်တွင် ဆားခါးတစ်ဖွန်းထည့်ပြီး ရေနွေးပါထည့်ဖျော်၍ ရေခွက်ထဲတွင် နှာခေါင်းနှစ်ပြီး ရေကိုရှူပါ။ (သီးတာခံပါ)

နောက်တစ်နည်းမှာ ဂျုံမှုန့်ကို သံပရာရည်နှင့်နယ်ပြီး နှာခေါင်းပေါ်တွင် အံ့ပေးပါ။ ထိုနည်းကို တိုင်းရင်းဆေးအမှတ်(၄၃) တွင် “အကင်းဆယ်ပါးဆေး”ဟု ခေါ်သည်။

တတိယနည်းမှာ ဒန့်သလွန်ရွက်ကို ကြက်သွန်ခြူးများများ (ဓားပြားရိုက်)ထည့်၍ ဟင်းချိုချက်သောက်ပါဟု လမ်းညွှန်ပါမည်။
စိုးယဉ်ထွန်း

တလေးရူးငှာသာ သရုပ်

ရေနံမြဲ ခရေ

။

“ကလျာကိုယ်ထဲ ဝင်ပြီးနေရင်
ကလေးရမှာပဲ တွေးပြီး
ကျောက်ဆောင်နောက်မှာ
ကလျာကို ချော်လဲအောင်
လုပ်ပြီး သတ်ကာ
သူ့ကိုယ်ထဲ ဝင်နေတာပါ”

ဒီနေ့ ကိုကိုနဲ့ကလျာတို့ မင်္ဂလာဆောင်သောနေ့ပါ။ ညီညီ
တစ်ယောက် သူ့အစ်ကိုကိုကြည့်ပြီး ပျော်နေသည်။ ညီညီတို့မှာ ညီ
အစ်ကိုနှစ်ယောက်တည်းရှိသည်။ မိဘတွေက ချမ်းသာကြသည်။

ကိုကိုက မိဘ၏ကုမ္ပဏီမှာ လုပ်သည်။ ညီညီကတော့
ကျောင်းမပြီးသေး။ ကိုကိုမင်္ဂလာဆောင်ပြီးနေရန် ပြင်ဦးလွင်မှာ
တိုက်ခန်းဝယ်ထားသည်။ ကိုကို မင်္ဂလာဆောင်ပြီးသည်နှင့် ပေလီ
ကို ဟန်းနီမွန်းသွားကြမည်။

ကိုကိုတို့ဖုန်းမောင်နံမှာ ငပလီသွားခါနီး မိဘတွေကို ကန်
တော့ပြီး ဆွေမျိုးတွေနှင့် သူငယ်ချင်းတွေကို နှုတ်ဆက်နေသည်။
ညီညီကိုလည်း မှာစရာရှိတာ မှာနေသည်။

“ညီညီ . . . ကိုကိုမရှိလို့ လျှောက်လည်မနေနဲ့ဦး။ မေမေနဲ့
ဖေဖေကို ဂရုစိုက်နော် . . . ကိုကို စိတ်ချမယ်နော်”

“စိတ်ချလက်ချသွားပါ ကိုကိုရာ . . . ဖေဖေနဲ့မေမေအတွက်
တာမှမပူပါနဲ့”

ကိုကို အားလုံးကိုနှုတ်ဆက်ပြီး ငပလီကို ထွက်လာခဲ့သည်။

ကိုကိုတို့ဇနီးမောင်နှံ နောက်တစ်နေ့ ငပလီကိုရောက်ကြသည်။ နှစ်
ယောက်သား ဟိုတယ်မှာ တည်းသည်။ ကိုကိုတို့နှစ်ယောက် ငပလီ
မှာ ပျော်နေကြသည်။

ဒီနေ့ ကိုကို အစောကြီးနီးနေသည်။ သူ့ဘေးက ကလျာကို
ကြည့်လိုက်တော့ မတွေ့ရသဖြင့် ကလျာကို လိုက်ရှာသည်။ ဟိုတယ်
မှာ မတွေ့သဖြင့် ပင်လယ်ဘက်ကို ထွက်ခဲ့သည်။ နှုတ်မှလည်း
ကလျာကိုအော်ခေါ်သည်။

“ကလျာ . . . ကလျာ . . . မင်း ဘယ်မှာလဲ”

“ကိုကိုလိုက်ရှာရင်း ကျောက်ဆောင်တွေဘေးကို ရောက်
သွားသည်။ ကျောက်ဆောင်ဘေးတွင် ကလျာကို တွေ့လိုက်သည်။

“အမလေး . . . ကလျာရယ် အစောကြီး ဘယ်တွေလျှောက်
သွားနေတာလဲ”

“ကလျာ . . . အိပ်မပျော်လို့ အစောကြီး ခရုလာကောက်တာ”

“အဲဒါများ ကိုကိုကို နှိုးရောပေါ့”

“ကိုကို အိပ်ရေးပျက်မှာစိုးလို့ မနှိုးတာ”

ကိုကိုတို့နှစ်ယောက် ငပလီမှာ နှစ်ပတ်လောက်နေပြီး ကိုကို
မိဘအိမ်ကို ပြန်လာကြသည်။ မိဘအိမ်မှာ တစ်ပတ်လောက်နေပြီး
ကလျာက မိဘအိမ်မှာ နေရတာ မလွတ်လပ်ဘူးဆို၍ သူတို့နေရန်
ပေးထားသော ပြင်ဦးလွင်ကတိုက်ကို ပြောင်းလာကြသည်။

ကိုကိုမှာ ပြင်ဦးလွင်ရှိ သူ့အဖေကုမ္ပဏီခွဲတွင် အလုပ်ဝင်
လုပ်သည်။ ကိုကိုမှာ ကလျာကို သတိထားမိသည်။ ကလျာ တစ်
ယောက် အရင်ကနဲ့မတူ။ သူ့ကို မျက်စိအောက်က အပျောက်ခဲခဲ။

သူ့အိမ်မှာရှိရင်လည်း သူ့ကိုပွတ်သီးပွတ်သပ်နှင့် ဝလူး
ပလဲလုပ်သည်။ အရင်က ရှက်တတ်သောကလျာနှင့် တခြားစီ ဖြစ်
နေသည်။ ယခင်က အစားအသောက်နည်းသော ကလျာမှာ ယခု
အစားကို အငမ်းမရစားသည်။

ယခင်က ကလေးမလိုချင်သော ကလျာ၊ ယခု ကလေးယူ
ရန် ခဏခဏပြောသည်။ ကိုကို အံ့ဩနေသည်။

“ကိုကို . . ကလျာတို့ ကလေးယူရအောင်နော်”

“ကလျာစကားက ဆန်းလှချည်လား။ အရင်ကတော့ ကလေးမလိုချင်ဘူးဆို . . အခု ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ”

“အိမ်မှာ ကလျာတစ်ယောက်ထဲပျင်းလို့ . . ကလေးရှိတော့ ပျော်စရာကောင်းတာပေါ့”

“အေးပါကွာ . . ကိုကို ကြိုးစားပါ့မယ်၊ ကဲ . . ကိုကို အလုပ် သွားဦးမယ်”

ကိုကိုတစ်ယောက် ကလျာကိုနှုတ်ဆက်ပြီး ရုံးကိုထွက်လာ ခဲ့သည်။

ကိုကို မနက်တိုင်းမှာ လမ်းလျှောက်ထွက်သည်။ ယနေ့ လည်းအစောကြီးထပြီးလမ်းလျှောက်ထွက်လာသည်။ လမ်းတစ် ဝက်လောက်ရောက်တော့ နှုတ်ခမ်းမွှေးနှင့် အဖိုးအိုတစ်ယောက် သူ့ကိုကြည့်၍ ထူးဆန်းသောစကားတွေပြောပြီး အနားကဖြတ် သွားသည်။

“သေမင်း အနားမှာ ရောက်နေတယ်၊ မကြာမီ သေမည်”

ထိုအဖိုးအိုသည် သူနဲ့တွေ့တိုင်း ဒီစကားပြောသည်။ ကြာ တော့ သူမနေနိုင်။ အဖိုးအိုကို မေးရတော့သည်။

“အဖိုးကို ကျွန်တော် တစ်ခုမေးချင်လို့ပါ”

“ကဲ . . ဘာမေးမှာလဲ”

“အဖိုးပြောပြောနေတဲ့စကားက ကျွန်တော့ကိုပြောနေ တာလား”

“ဟုတ်တယ် မင်းကိုပြောတာ . . သေမင်းက မင်းအနား မှာ ရှိတယ်။ မကြာခင် မင်းသေရလိမ့်မယ်”

“အဖိုးက ကြံကြံဖန်ဖန် ပြောတော့မယ်။ ကျွန်တော့အနား မှာ ကျွန်တော့မိန်းမပဲရှိတာ။ ဘယ်က သေမင်းရှိရမှာလဲ”

“လူလေး . . မင်းတော်တော်အတာပဲ၊ အဲဒါ မင်းမိန်းမ မဟုတ်ဘူး သေမင်း”

အဖိုးအိုစကားကြောင့် ကိုကိုဒေါသဖြစ်လွှားသည်။

www.burmeseclassic.com

“အဖိုး မဟုတ်တာ
တွေ မပြောနဲ့နော်၊
ကျွန်တော် စိတ်
ဆိုးလာပြီ”

“အေး
.. ငါ ပွင့်ပွင့်
လင်းလင်းပဲ
ပြောမယ်။ အဲဒါ
မင်းရဲ့ မိန်းမ မဟုတ်
ဘူး။ မင်းမိန်းမက သေ
သွားပြီ။ အခု မင်းအနားမှာရှိတာက မင်းမိန်းမကိုယ်ထဲဝင်နေတဲ့
သရဲမပဲ”

“ဗျာ!..”

ကိုကိုမှာ အဖိုးအိုစကားကြောင့် လန့်သွားသည်။ မယုံနိုင်
အောင်လည်း ဖြစ်သွားသည်။

“ဘာတွေပြောနေတာလဲ၊ ကျွန်တော်မယုံဘူး”

“မင်းကို ငါသက်သေပြရင် မင်းယုံမလား”

ကိုကို ခဏစဉ်းစားပြီးမှ-

“ကျွန်တော့ကို သက်သေပြရင်ယုံမယ်”

“ဒါဆိုရင် မင်းရုံးက (၆)နာရီလောက်ပြန်လာပြီး ခြံထဲမှာ
စောင့်နေ၊ ငါလာခဲ့မယ်။ မင်း ဆက်ဆက်စောင့်နေနော်”

“ဟုတ်ကဲ့ . . . စောင့်နေပါ့မယ်”

အဖိုးအိုနှင့်လမ်းခွဲပြီး ကိုကိုအိမ်ကို ပြန်လာသည်။ သူအိမ်
ထဲဝင်ရမှာ ကြောက်နေသည်။ ကလျာကိုလည်း မကြည့်ရဲအောင်
ဖြစ်နေသည်။

“ကိုကို ကြည့်ရတာ သွက်သွက်လက်လက်မရှိဘူး”

“ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး။ လမ်းလျှောက်တာများသွားလို့”

ကိုကိုတစ်ယောက် ရေမိုးချိုးပြီး မနက်စာစား၍ ရုံးကို စော

စောထွက်လာခဲ့သည်။ သူ့မိန်းမကိုလည်း အိမ်ပြန်နောက်ကျမည့် အကြောင်း ပြောခဲ့သည်။ ကိုကိုမှာ တစ်နေ့လုံး နာရီတကြည့်ကြည့် နှင့် လုပ်နေသည်။

ညနေ(၆)နာရီထိုးတော့ သူ့ရုံးက ထွက်လာသည်။ သူ့အိမ် နှင့် မနီးမဝေးရောက်တော့ ကားကိုရပ်ထားခဲ့ပြီး လမ်းလျှောက်လာ သည်။ ခြံဝရောက်တော့ ခြံထဲကို အသာလေးဝင်လာခဲ့သည်။

“လူလေး... ဒီကိုလာ”

အစိုးခေါ်သံကြောင့် အစိုးဆီကို လျှောက်သွားသည်။ မီးဖို ခန်းရှိ ပြူတင်းပေါက်မှ အထဲကိုကြည့်နေသည်။ သူ့ကိုလည်း အစိုး က ပြူတင်းပေါက်မှ အထဲကိုကြည့်ခိုင်းသည်။ သူ အထဲကို ကြည့် လိုက်သည်။

ဘာမှမတွေ့။ ခဏကြာတော့... ကလျာ ကြက် အရှင်တစ် ကောင်ကို ယူလာသည်ကို တွေ့ရသည်။ ကြက်ကိုမြှောက်ပြီး ဘယ် ပြန် ညာပြန် ကြည့်နေသည်။ ထိုစဉ်မှာပင် ကလျာမျက်နှာပုံ ပြောင်း သွားပြီး အစွယ်တွေထွက်လာသည်။

သွားရည်တွေကျလာပြီး ကြက်ကို ပေါင်နှစ်ခြမ်းဖြင့် အစိမ်း လိုက် ကိုက်စားနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ကိုကို လန့်အော်မည် ပြုစဉ် အစိုးအိုက ကိုကို ပါးစပ်ကို ပိတ်ထားပြီး အပြင်ခေါ်သွားသည်။

“ကဲ... ငါပြောတာ မင်းယုံပြီလား”

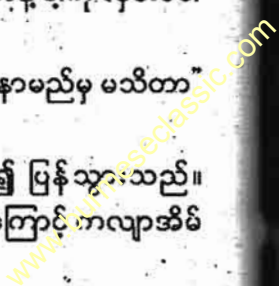
“ဟုတ်ကဲ့... ယုံပါပြီ၊ ကျွန်တော် အိမ်ကို မပြန်ရဲတော့ဘူး”

“မင်း မပြန်လို့ မရဘူး။ မင်းအိမ်ပြန်ပြီး အိမ်ခြံရံရနေ၊ ည ဘက် သူအိပ်သွားရင် ရော့... ဒီကြိုးကို သူ့လည်ပင်းမှာ ဆွဲပြီး သူ့လက်နှစ်ဖက်ကို ခုတင်တိုင်နဲ့ ချည်ထားပြီးတာနဲ့ ငါ့ကို လှမ်းခေါ် လိုက်”

“ကျွန်တော် ဘယ်လိုခေါ်ရမှာလဲ၊ အစိုးနာမည်မှ မသိတာ”

“ငါ့နာမည် ဆရာစက္က မှတ်ထား”

ဆရာစက္က မှာစရာရှိသည်များကိုမှာ၍ ပြန်သွားသည်။ ကိုကိုလည်း ကားမောင်းဝင်လာသည်။ ကားသံကြောင့် ကလျာအိမ်

ရှေ့ကို ပြေးထွက်လာသည်။
ကိုကိုမှာ ကလျာကိုတွေ့သည်
နှင့် ကြက်သီးတွေ ထသွား
သည်။ ဒါပေမယ့် ဟန်ဆောင်
ပြီး အိမ်ထဲဝင်လာသည်။

“ကိုကို ထမင်းစား
တော့မလား”

ကိုကိုမှာ စောစောက
ကြက် အစိမ်းစားသည် ကို
ပြန်မြင်လာပြီး ထမင်းစားချင်
စိတ် မရှိတော့ပါ။

“မစားနေတော့ဘူး။ ရုံးက စားလာပြီးပြီ။ ကဲ . . ကိုကို
ပင်ပန်းလာလို့ အိပ်တော့မယ်”

သူအိပ်တော့ ကလျာလည်း သူ့ဘေးမှာ လာအိပ်ပြီး သူ့ကို
ဇက်ထားသဖြင့် သူလုပ်စရာရှိတာ လုပ်၍မရအောင် ဖြစ်နေသည်။

“ကလျာ . . ဟိုဘက် နည်းနည်းတိုးပါ။ ကိုကို ပင်ပန်းလာ
လို့ လွတ်လွတ်လပ်လပ် အိပ်ပါရစေ”

ကလျာဘေးကို အနည်းငယ် ခွာပေးလိုက်သည်။ ကိုကို
အိပ်ချင်ယောင်ဆောင်နေသည်။ ကလျာကိုချည်ဖို့ ကြိုးအဆင့်သင့်
လုပ်ထားသည်။ ခဏနေတော့ ကလျာ အိပ်ပျော်သွားသည်။

သူရလာသော အခွင့်အရေးကို လက်လွှတ်မခံဘဲ ဆရာ
စက္ကပေးထားသော ပရိတ်ကြိုးဖြင့် ကလျာ၏လည်ပင်းကို စွတ်
လိုက်သည်။ လက်နှစ်ဘက်ကိုလည်း ခုတင်တိုင်တွင် ချည်လိုက်
သည်။ ကလျာ အတင်းရှန်းသည်။

“ရှင် . . ဘာလုပ်တာလဲ။ ကျွန်မကို လွှတ်ပေးပါ”
ကိုကို ဆရာစက္ကအား ခေါ်လိုက်သည်။ ဆရာစက္ကရောက်
လာပြီး -

“ကဲ . . ငါ့ကို မှန်မှန်ပြော၊ နင် သရဲမ တော့တာလား”

www.burmeseclassic.com

“မဟုတ်ဘူး ကိုကို၊ ကျွန်မ ကလျာပါ။ သူပြောတာ မယုံနဲ့”
“နင်က ငါ့ကို လိမ်ချင်သေးလား၊ ပြောမလား မပြောဘူး
လား ကဲဟာ ...”

“အမလေး . . . သေပါပြီ”

“ကဲ ပြော . . . မပြောရင် နင့်ကို သေအောင်သတ်မယ်”

“ပြောပါမယ် . . . ကျွန်မ ကလေးမွေးပြီး ကလေးရော
ကျွန်မပါ သေသွားပါတယ်။ ကျွန်မ ကလေးကို စွဲလန်းပြီး သေသွား
လို့ ကျွန်မ သရဲဖြစ်သွားတာပါ”

“ကျွန်မကလေးကို ပြန်လိုချင်လို့ ငပလီမှာ သူတို့ကို တွေ့
တော့ ကျွန်မအားကျပြီး ကလျာကိုယ်ထဲ ဝင်ပြီးနေရင် ကလေးရမှာ
ပဲတွေးပြီး ကျောက်ဆောင်နောက်မှာ ကလျာကို ချော်လဲအောင် လုပ်
ပြီးသတ်ကာ သူ့ကိုယ်ထဲဝင်နေတာပါ”

“ကျွန်မကို လွှတ်ပေးပါ။ နောက် မလုပ်တော့ပါဘူး”

“နင့်ကို ငါမယုံဘူး။ နင့်ကို ချုပ်ထားရမယ်”

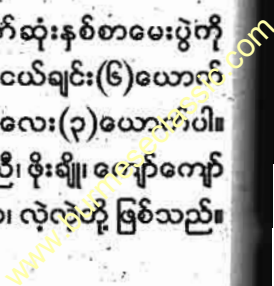
ဆရာစက္ကမှာ သရဲမ၏ဝိညာဉ်ကို အိုးထဲထည့်ပြီး အပေါ်
က ပရိတ်ကြီးဖြင့်ချည်၍ မြေမြှုပ်ထားလိုက်သည်။ ကလျာ၏ ရုပ်
အလောင်းမှာ အရိုးစုပဲ ကျန်တော့သည်။ ကိုကိုမှာ ကလျာ၏အရိုးစု
ကို မြေမြှုပ်သဂြိုဟ်ပေးလိုက်သည်။

“လူလေး . . . သရဲမ ဝိညာဉ်အိုးကို ဘယ်သူမှမဖော်စေနဲ့ . . .
ဒီအိမ်မှာလည်း မနေနဲ့၊ ဘယ်သူမှလည်း မနေစေနဲ့ . . . ဒီအိမ်ကြီး
ကို ဒီအတိုင်းပဲပိတ်ထားလိုက်”

ကိုကိုတစ်ယောက် ကိစ္စအားလုံးပြီးသွားသဖြင့် သူနေသော
တိုက်ကိုပိတ်၍ မိဘအိမ်ကို ပြန်လာခဲ့သည်။

ညီညီတို့သူငယ်ချင်းအားလုံး နောက်ဆုံးနှစ်စာမေးပွဲကို
ဖြေနိုင်ကြသဖြင့် ပျော်နေကြသည်။ သူတို့မှာ သူငယ်ချင်း(၆)ယောက်
ရှိသည်။ ယောက်ျားလေး(၃)ယောက်၊ မိန်းကလေး(၃)ယောက်ပါ။

ယောက်ျားလေး (၃)ယောက်မှာ ညီညီ၊ ဖိုးရီ၊ ကျော်ကျော်
တို့ဖြစ်ပြီး မိန်းကလေး (၃)ယောက်မှာ မိစု၊ ဥမ္မာ၊ လဲ့လဲ့တို့ ဖြစ်သည်။

သူတို့(၆)ယောက်မှာ အလယ်တန်းကတည်းက နောက်ဆုံးနှစ်အထိ မခွဲဘဲ ကျောင်းတက်လာသော သူငယ်ချင်းတွေဖြစ်သည်။

ဒီနှစ် နွေရာသီကျောင်းပိတ်ရက်တွင် အပန်းဖြေခရီးသွားရန် ဆွေးနွေးနေကြသည်။

ကျော်ကျော်က -

“ငါတို့ ငပလီသွားရင် မကောင်းဘူးလား”

“မကောင်းဘူး။ ငပလီမှာ စားစရိတ်ရော၊ နေစရိတ်ရော ဈေးကြီးတော့ အကြာကြီး နေရမှာမဟုတ်ဘူး”

“ငါတို့က ဆိတ်ငြိမ်ပြီး အေးအေးချမ်းချမ်းနေရမယ့် နေရာ သွားချင်တာ”

“ဒါဆို အတော်ပဲ . . ပြင်ဦးလွင်မှာ ငါ့အစ်ကို ခြံကြီးရှိတယ်။ ခြံကြီးက အကျယ်ကြီးပဲ။ အသီးအနှံပင်တွေလည်း ရှိတယ်။ တိုက်ကြီးကလည်း အကျယ်ကြီးပဲ။ နင်တို့မြင်ရင် နေချင်မှာပါ”

“ညီညီပြောတာနဲ့ သွားချင်စိတ်ပေါက်လာပြီ”

“ကဲ . . ညီညီအစ်ကိုခြံကို သွားကြမယ်။ သဘောတူလား”

“တူပါတယ်”

သူတို့အားလုံး ညီညီအစ်ကိုခြံကို ပျော်ပွဲစားသွားရန် အားလုံး သဘောတူကြသဖြင့် ညီညီတစ်ယောက် သွားရန် စီစဉ်ရတော့သည်။ မသွားခင် ခြံသော့နှင့်အိမ်သော့ကို လိုက်ရှာသည်။ မတွေ့သဖြင့် သူ့အမေကိုမေးရသည်။

“အမေ . . ကိုကိုခြံနဲ့ အိမ်သော့ ဘယ်မှာထားလဲ အမေ သိလား”

“အမေလည်း မသိပါဘူး။ ရှာကြည့်ပါလား”

“ရှာတာ မတွေ့ဘူး။ နုံနေပြီ မရှာတော့ဘူး။ ဟိုရောက်မှ ကြည့်လုပ်မယ်”

ညီညီတို့သူငယ်ချင်းတွေ ပြင်ဦးလွင်က ခြံကြီးဆီကို ထွက်ခဲ့သည်။ ညီညီသူငယ်ချင်းတွေ ပြင်ဦးလွင်က ခြံကြီးဆီရောက်တော့ ခြံသော့နှင့်အိမ်သော့ မပါလာသဖြင့် သော့ချက်ပြီး ဝင်ကြ

သည်။ အားလုံး ခြံကြီးနှင့်အိမ်ကြီးကိုကြည့်ပြီး သဘောကျသည်။

“ညီညီ မင်းတို့တိုက်ကြီးက အကျယ်ကြီးပဲနော်”

“ဟုတ်ပါရဲ့ဟာ . . . ငါတို့သူငယ်ချင်းတွေ လွတ်လွတ်လပ်လပ်ပျော်ရတော့မယ်”

သူတို့အားလုံး ပျော်နေကြသည်။ အားလုံး ဈေးကိုသွား၍ ဟင်းချက်စရာတွေ တစ်ပတ်စာဝယ်ပြီး ချက်ပြုတ်စားကြသည်။

သူတို့ရောက်၍ တစ်ပတ်အကြာတွင် -

“ညီညီရေ . . . ငါတို့ခြံထဲမှာ ကြက်တောင်ရိုက်ရအောင်”

“အေး ရိုက်မယ် . . . ဘယ်လိုရိုက်မှာလဲ”

“သူတို့မိန်းကလေးတွေက တစ်ဘက်၊ ငါတို့ယောက်ျားလေးတွေကတစ်ဘက် ရိုက်မယ်”

“အေး . . . စိန်လိုက်”

သူတို့ ကြက်တောင်ရိုက်နေရင်း မိစုတစ်ယောက် ခလုတ်တိုက်လဲတော့သည်။ သူတို့အားလုံး မိစုကို ဝိုင်းထူကြသည်။

“မိစု ဘယ်နားနာသွားလဲ”

“ခူးခေါင်းကွဲသွားတယ်”

“မြေကြီးက ပြောင်နေတာ၊ ဘာနဲ့ ခလုတ်တိုက်တာလဲ”

မိစု ခလုတ်တိုက်တာကို လိုက်ရှာကြသည်။

“တွေ့ပြီ . . . ဒီမှာ ကြိုးတစ်ချောင်း”

“နောက်ထပ် ခလုတ်တိုက်နေဦးမယ်။ အဲဒီကြိုးကို ဆွဲထုတ်ပြီး လွှင့်ပစ်လိုက်”

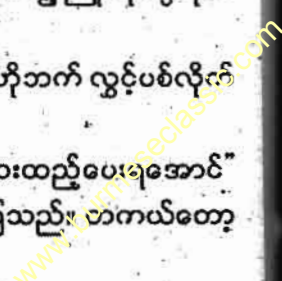
ကြိုးမှာ မြေကြီးထဲဝင်နေသဖြင့် အလွယ်တကူ ထုတ်၍ ခရပေ။ သူတို့ ပေါက်တူးယူပြီး မြေကြီးကိုပေါက်၍ ကြိုးကို ဆွဲထုတ်မှရသည်။

“ကြိုးကြီးကလည်း ရှည်လိုက်တာ၊ ဟိုဘက် လွှင့်ပစ်လိုက်”

ကွာ”

“ကဲ . . . အိမ်ပေါ်သွားပြီး မိစုကို ဆေးထည့်ပေးရအောင်”

သူတို့အကုန်လုံး အိမ်ထဲ ဝင်သွားကြသည်။ ဟာကယ်တော့

စောစောကကြီးမှာ သရဲမ၏ဝိညာဉ်အိုးကို ချည်ထားသော ပရိတ်ကြီးဖြစ်သည်။

သူတို့ဆွဲဖြုတ်လိုက်သဖြင့် သရဲမဝိညာဉ် လွတ်သွားသည်။ မိစုမှာ ခြေထောက် နာသွားသဖြင့် အစောကြီး ဝင်အိပ်သည်။ မိစု အိပ်နေရင်းမှ သူ့နာမည်ခေါ်သံကြားနေရသည်။

“မိစု ဒီကိုလာခဲ... ငါ့ဆီကိုလာခဲ... မြန်မြန်လာခဲ”

မိစုတစ်ယောက် သူ့နာမည်ခေါ်သံကြားရာသို့ လိုက်သွားသည်။ တဖြည်းဖြည်းနှင့် အိမ်အပြင်ဘက်ရောက်လာသည်။

“မိစု ဒီဘက်ကိုလာခဲ”

မိစု တဖြည်းဖြည်းနှင့် ရှံထဲရောက်လာသည်။ သူ့ခလုတ်တိုက်သော နေရာရောက်တော့ မြေကြီးထဲက သရဲမက မိစုကို ခြေထောက်ကို ဆွဲချသွားသည်။ မိစု အော်ရန်ပင် အချိန်မရလိုက်ပါ။ သရဲမက မိစုကိုသတ်ပြီး မိစုကိုယ်ထဲဝင်၍ မိစုအဖြစ် အပြင်ထွက်လာသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ဇိုးချိုတစ်ယောက် တစ်ရေးနိုးပြီး ရေသောက်ရန် ထလာသည်။ ရေသောက်ရင်း အပြင်ကိုကြည့်လိုက်ရာ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ကျောပေးပြီး ရပ်နေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် သူ သေချာကြည့်လိုက်သည်။

“ဟိုမှာရပ်နေတာ မိစုလား မသိဘူး... ဒီအချိန်ကြီး နြံ့ဘဲသာသွားလုပ်တာလဲ မသိဘူး။ ငါသွားခေါ်ဦးမှပဲ”

ဇိုးချိုမှာ မိစုရှိရာသို့ ထွက်လာသည်။ အနားရောက်တော့ မိစုပုခုံးကိုကိုင်၍ ခေါ်လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

“မိစု . . . နင် ဒီမှာ ဘာလုပ်နေတာလဲ”

“အတော်ပဲ၊ ငါ အစာမစားရတာကြာပြီ”

မိစု ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ဖိုးချိုကုတ်ကို ကိုက်၍ သွေးစုပ်လိုက်သည်။ ခဏကြာတော့ ဖိုးချို မြေကြီးပေါ်လဲကျပြီး သေသွားသည်။ မိစု သူ့အခန်းထဲဝင်ပြီး အိပ်နေလိုက်သည်။

မနက်လင်းတော့ အားလုံး အိပ်ရာကထ၍ မျက်နှာသစ်ပြီး ကော်ဖီသောက်ရန် စားပွဲမှာ ထိုင်နေကြသည်။ ဖိုးချိုကို စောင့်နေကြသည်။

“ဖိုးချို ကြာလှချည်လား . . . အခုထိ မလာသေးဘူး။ ကျော်ကျော် မင်းသွားခေါ်ပါလား”

ကျော်ကျော် ဖိုးချိုကို သွားခေါ်သည်။ ခဏကြာတော့ ကျော်ကျော် ရောက်လာသည်။ ဖိုးချို ပါမလာပါ။

“ကျော်ကျော် . . . ဖိုးချိုရော”

“သူ့အခန်းထဲ ငါသွားရှာတာ မတွေ့ဘူး။ ခြံထဲမှာများ လမ်းလျှောက်နေလား မသိဘူး”

“ဒါဆိုလည်း ထားလိုက်တော့ . . . သူ့ဘာသူ လာသောက်လိမ့်မယ်”

အားလုံး ကော်ဖီသောက်ပြီးသောအခါ ခြံထဲ ဆင်းလာကြသည်။ ဖိုးချိုကို လိုက်ရှာကြသည်။ ခဏကြာတော့ လဲ့လဲ့အော်သံကြားရသည်။

“အမလေး! . . . လာကြပါဦး”

အားလုံး လဲ့လဲ့ဆီ ပြေးလာကြသည်။ လဲ့လဲ့နှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင် ဖိုးချို၏ သေနေသောအလောင်းကို တွေ့လိုက်ရသည်။

အားလုံး ကြောက်ပြီး ကြောင်ကြည့်နေကြသည်။ ခဏကြာတော့ ညီညီကစပြီး ဖိုးချိုအလောင်းကို သွားကြည့်သည်။ ဖိုးချိုလည်ပင်းတွင် အပေါက်နှစ်ပေါက်တွေ့ရသည်။

ညီညီရဲကို အကြောင်းကြားထားသဖြင့် ရဲတွေ့ မရောက်လာပြီး ညီညီအလောင်းကို ယူသွားသည်။ ဥမ္မာနှင့် လဲ့လဲ့မှာ စိတ်

။

“မင်းကလည်း မိစုကိုယ်ထဲမှာ သရဲဝင်ပူးနေတာ။
အဲဒီ သရဲမက သတ်တာပေါ့။ အခု ငါတို့ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ။
ကြာရင် ငါတို့ကိုလည်း သတ်ရင် သတ်မှာ”

မကောင်းဖြစ်၍ ဝိုနေကြသည်။ မိစုမှာ သူတို့ကို မျက်လုံးပြူးပြီး ကြည့်
နေသည်။ ဖိုးချိုသေသွားသဖြင့် သူတို့အပျော်လေးတွေ ပျောက်ပြီး
ကြောက်စိတ်တွေ ဝင်နေသည်။

“ငါတို့အားလုံး ပြန်ရင်ကောင်းမယ်”

“အေး.. ငါလည်း ပြန်ချင်တယ်”

“ငါကတော့ မပြန်ချင်ဘူး”

“မိစု . . နင်က ဘာဖြစ်လို့ မပြန်ချင်ရတာလဲ”

“ဒီမှာ နေချင်လို့ပေါ့၊ ငါမပြန်ရင် နင်တို့လည်း မပြန်ရဘူး”

မိစုအပြောကြောင့် အားလုံး စိတ်ထဲ တစ်မျိုးဖြစ်သွားသည်။

မိစု၏ထူးခြားသော အမူအယာကိုလည်း သူတို့သတိထားမိသည်။

တစ်နေ့ ည(၁၂)နာရီလောက် ရှိမည်။ ဥမ္မာတစ်ယောက်
ရေသောက်ရန် မီးဖိုခန်းထဲ ဆင်းလာသည်။ မီးဖိုခန်းအပေါက်ဝ
ရောက်တော့ မိစုတစ်ယောက် ကြက်ကို အစိမ်းလိုက် ဝါးစားနေ
သည်ကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် လန့်ပြီးအော်မည်ပြုပြီးမှ ပါးစပ်ကို ပိတ်
၍ လဲ့လဲ့အခန်းကို ပြေးလာသည်။

“လဲ့လဲ့ . . လဲ့လဲ့ ထပါဦး”

“ဘာလဲဟာ . . အိပ်ကောင်းနေတုန်း”

“ထပါဦး . . အရေးကြီးလို့”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ဟို မိစုလေ”

www.burmeseclassic.com

“မိစု ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ နင်ကလည်း အလန့်တကြား ပြောမှာ မပြောဘူး”

“မိစုလေ . . မီးဖိုထဲမှာ ကြက်သားတွေကို အစိမ်းလိုက် တိုက်စားနေတယ်”

“ဘာ! . . ဟုတ်ရဲ့လားဟာ နင် အမြင်မှားတာနေမှာပါ”

“ဟုတ်ပါတယ် . . ငါမျက်စိနဲ့ သေသေချာချာမြင်ခဲ့တာ”

“အဲဒါဆို ဒုက္ခပဲ၊ ငါတို့ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ”

“မနက်ကျရင် ညီညီတို့ကိုပြောပြရအောင်”

“အခုပဲ ညီညီတို့အခန်းထဲ သွားမယ်၊ ဒီမှာ ငါတို့နှစ်ယောက် ထဲ မနေရဲဘူး”

“အေး . . သွားမယ် လာ”

ဥမ္မာနှင့်လဲ့လဲ့တို့ ညီညီတို့ဆီသွားပြီး အကျိုးအကြောင်း ပြောပြသည်။ ပထမ ညီညီတို့ အံ့ဩသွားသည်။ လေးယောက်သား ကြောက်ပြီး ထိုင်နေကြသည်။ သူတို့ဆီကို မိစုသရဲမ ရောက်လာ သည်။

“လဲ့လဲ့တို့အခန်းထဲ ငါသွားကြည့်တာ မတွေ့လို့ သူတို့က ဒီရောက်နေတာကိုး . . နင်တို့ ဘာတွေပြောနေကြတာလဲ။ ငါ့ အကြောင်း ပြောနေတာလား”

“မဟုတ်ပါဘူးဟာ . . လဲ့လဲ့က အိမ်ကိုသတ်ရလို့ ပြန်မယ် ပြောနေလို့”

“ပြန်လို့ မဖြစ်သေးဘူးလေ။ ငါ့ခြေထောက်က မကောင်း သေးဘူး”

ညီညီတို့ ဘာမှမပြောဘဲ ငြိမ်နေကြသည်။ မိစု သူတို့ကို ဘာမှမပြော။ ခပ်စိမ်းစိမ်းကြည့်ပြီး ထွက်သွားသည်။

“ညီညီ . . ငါ့စိတ်ထင် ဖိုးချိုကို သူသတ်တာပဲဖြစ်မယ်”

“ဟုတ်ပါ့မလားကွာ . . သူက ဘယ်လိုသတ်နိုင်မှာလဲ”

“မင်းကလည်း မိစုကိုယ်ထဲမှာ သရဲဝင်ပူးနေတာ၊ အဲဒီ သရဲမက သတ်တာပေါ့။ အခု ငါတို့ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ။ ကြာရင်

ငါတို့ကိုလည်း သတ်ရင်သတ်မှာ”

“ငါတို့ သူအိပ်နေတုန်း ပြေးရအောင်”

“အေး . . . အဲဒါကောင်းတယ်။ ဥမ္မာတို့ ညကျရင် မအိပ်နဲ့၊ သူအိပ်စောင့်ပြီး ငါတို့ထွက်ပြေးကြမယ်။ နင်တို့ အသင့်ပြင်ထား”

ညီညီတို့လေးယောက် မိစုအိပ်ကို စောင့်နေကြသည်။ ဥမ္မာနှင့်လဲ့လဲ့မှာ အိပ်ချင်ယောင်ဆောင်ပြီး မိစုအိပ်အကဲကို ကြည့်နေကြသည်။ ည(၁၀)နာရီလောက်တွင် မိစု အိပ်ပျော်သွားသည်။ သူတို့လေးယောက် အထုပ်အပိုးတွေသယ်ပြီး အပေါ်ထပ်မှ အသာလေး ဆင်းလာသည်။ အောက်ထပ်ရောက်သောအခါ -

“ဒါ ဘယ်သွားကြမလို့လဲ။ ငါ့ကိုထားပြီး သွားကြမလို့လား”

သူတို့ အသံလာရာဆီသို့ ကြည့်လိုက်သည်။

မိစုတစ်ယောက် ဆိုဖာပေါ်မှာထိုင်ပြီး သူတို့ကိုပြုံးပြီး ကြည့်နေသည်။ စောစောက မိစု အပေါ်ထပ်မှာ အိပ်နေသည်။ အခု အောက်ထပ် ရောက်နေသည်။ သူတို့ အံ့ဩနေသည်။

“စောစောက နင် အပေါ်ထပ်မှာ အိပ်နေတာ မဟုတ်လား။

အခု ဘယ်လိုလုပ်ပြီး အောက်ရောက်လာတာလဲ”

“နင်တို့သွားမယ်ဆိုတာသိလို့ ငါ အရင်စောင့်နေတာ”

“ငါတို့အိမ်ပြန်ပါရစေဟာ . . . ဒီရောက်နေတာကြာပြီ။

အိမ်က စိတ်ပူနေတော့မယ်”

“ငါလည်း မပြန်ဘူး။ နင်တို့လည်း မပြန်ရဘူး”

ညီညီမှာ မိစုသရဲမ၏စကားကြောင့် စိတ်တိုလာပြီ။

“နင် ပြန်ပြန် မပြန်ပြန် ငါတို့ကတော့ ပြန်မှာပဲ။ လာ သွား

ကြမယ်”

အားလုံး အထုပ်တွေဆွဲပြီး ပြန်ရန် တံခါးပေါက်ကို သွားကြသည်။ သူတို့ အပေါက်ဝရောက်တော့ တံခါး သူ့အလိုလို ပိတ်သွားသည်။

“ဟား . . . ဟား ဟား နင်တို့ တံခါးဖွင့်လို့ရရင် ဖွင့်သွားလေ”

ညီညီတို့လေးယောက် ကြောက်သွားသည်။ ဘာလုပ်ရမှန်း မသိအောင်ဖြစ်သွားသည်။ ဒါပေမယ့် မိစုသရဲမက အရင်ရောက်နေပြီး တံခါးတွေ အကုန်ပိတ်ထားသည်။ မိစုသရဲမ လဲ့လဲ့နား ရောက်လာပြီး -

“ငါ့အကြောင်းကို နင်ပြောတာ မဟုတ်လား။ အခု အားလုံး သိသွားပြီ။ အဲဒီတော့ နင်ကိုအရင်သတ်မယ်”

သရဲမက လဲ့လဲ့ကို လည်ပင်းညှစ်နေသည်ကို အားလုံး ကြောင်ကြည်နေကြသည်။ နောက်မှ ညီညီသတ်ရလာပြီး သရဲမကို နောက်မှတုတ်နှင့် ရိုက်ချလိုက်သည်။ သရဲမ ညီညီဘက်သို့ လှည့်လာသည်။

“နင်တို့ ဘုရားခန်းထဲဝင်ပြေး”

“နင်ရောလားလေ”

“ငါ့ကို မစောင့်နဲ့ . . နင်တို့ အရင်ပြေးနှင့်၊ သူ့ကို ငါထားထားမယ်”

သရဲမနှင့် ညီညီတို့ သူတစ်ပြန်၊ ကိုယ်တစ်ပြန် ချနေကြသည်။ ညီညီသရဲမကို နောက်ကနေ ခုန်နဲ့ရိုက်ပြီး ဘုရားခန်းကို ပြေးသည်။ ဒါပေမယ့် သရဲမက သူ့ခြေထောက်ကို လှမ်းဆွဲလိုက်သဖြင့် ညီညီလဲ့သွားသည်။

သရဲမ ညီညီကိုယ်ပေါ်တက်ပြီး လည်ပင်းညှစ်မည်လုပ်နေစဉ် ညီညီလည်း သူ့လည်ပင်းက ပရိတ်ကြိုးကိုသတ်ရသဖြင့် ထုတ်ပြလိုက်သည်။

ပရိတ်ကြိုး၏တန်ခိုးကြောင့် သရဲမအော်ပြီး ပျောက်သွားသည်။ ညီညီလည်း ဘုရားခန်းထဲ ဝင်ပြေးသည်။ ဘုရားခန်းထဲမှာ တယ်လီဖုန်းကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ညီညီဝမ်းသာပြီး ရဲစခန်းကို ဖုန်းဆက်သော်လည်း ဖုန်းကြိုးတွေဖြတ်ထားသဖြင့် ဆက်၍မရပေ။

ညီညီတို့အားလုံး အပြင်မထွက်ရဲ။ ဘုရားခန်းထဲမှာ နေရသည်။ အပြင်မှာ သရဲမမိစုက သူတို့ကို စောင့်ကြည့်နေသည်။

ကိုကို နယ်သွားရာမှ အိမ်ကိုပြန်ရောက်လာသည်။ ကိုကို

မှာ အိမ်ရောက်ရောက်ချင်း
ညီညီကိုမတွေ့သဖြင့် -

“အမေ . . . ညီညီရော
မမြင်ပါလား။ ဘယ်သွားလဲ”

“မင်းညီနဲ့သူငယ်ချင်း
တွေ ပြင်ဦးလွင်က မင်းမြကို
ပျော်ပွဲစား သွားကြတယ်”

“ဗျာ ! . . . သူတို့သွား
ကြပြီလား”

“ကြာပြီ . . . ဖုန်းလည်း
မဆက်ဘူး”

“ဒါဆို မဖြစ်ဘူး။ ကျွန်တော်လိုက်သွားမယ်”

ကိုကိုမှာ ညီညီဆီဖုန်းဆက်သော်လည်း ဆက်၍မရသဖြင့်
စိတ်ပူလာသည်။ ကိုကိုလည်း ဆရာကြီးစက္ကဆီသွားပြီး ဆရာကြီး
ကိုခေါ်၍ ညီညီတို့ဆီ လိုက်သွားသည်။

ညီညီတို့မှာလည်း အစာမစားရ၊ ရေမသောက်ရနှင့် အား
ပြတ်နေကြသည်။ ထိုစဉ် သူတို့ဆီကို ဖိုးချိုသေမှုနှင့်ပတ်သက်၍
ရဲနှစ်ယောက်ရောက်လာသည်။

“အိမ်ရှင်တို့ . . . အိမ်ရှင်တို့ ဘယ်သူမှမရှိဘူးလား”
သရဲမမိစု တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်သည်။

“ဒီအိမ်က လူတွေ ဘယ်သွားလဲ။ ခင်ဗျား တစ်ယောက်ထဲ
လား”

“သူတို့ အပြင်သွားကြတယ်။ ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ”

“ဟိုနေ့က လူသေမှုနှင့်ပတ်သက်ပြီး မေးစရာရှိလို့”

“ထိုင်ပါဦး . . . အေးအေးဆေးဆေးပေါ့၊ ရော့ ရေသောက်
ပါဦး”

သရဲမမိစု ရဲတွေကို ရေဘူးနှင့် ရေခွက်ချပေးပြီး ကုလား
ထိုင်မှာထိုင်ပြီး ရဲတွေကို ညှို့ပြီကြည့်နေသည်။ ညီညီတို့ အပေါက်

က ရောင်းကြည့်နေသည်။ ရဲတွေ မလှုပ်မယှက်ထိုင်ပြီး သရဲမ မိစုကို စိုက်ကြည့်နေသည်။ ခဏကြာတော့ သရဲမကလာပြီး ရဲတစ်ယောက်ရဲ့ ပုခုံးကိုဖက်ပြီး လည်ပင်းကိုကွဲ၍ သွေးတွေစုပ်နေသည်။

ဒီမြင်ကွင်းကို မြင်လိုက်ရသော ညီညီတို့အားလုံး လန့်ပြီး အော်လိုက်သည်။ သူတို့အော်သံကြောင့် ရဲတစ်ယောက် သတိရလာပြီး အပေါက်ဝကို ထွက်ပြေးသည်။

ဒါပေမယ့် တံခါးက ဖွင့်လို့ မရပါ။ ရဲလည်း ပါလာသော သေနတ်နှင့် လှမ်းပစ်သည်။ ဒါပေမယ့် ကျည်ဆံမထွက်။ နောက်ဆုံး ထိုရဲလည်း သွေးစုပ်ခံလိုက်ရသည်။

ထိုအချိန်တွင် ညီညီတစ်ယောက် ဘုရားခန်းထဲက အသာလေး ထွက်လာပြီး စားပွဲပေါ်တင်ထားသော ရေဘူးကိုယူပြီး အခန်းထဲကို ပစ်ပေးပြီး အခန်းထဲဝင်ရန် ပြေးသွားစဉ် သရဲမ သူ့ကိုမိသွားပြီး ကုတ်ကို သွေးစုပ်ရန် ကြိုးစားနေသည်။

ညီညီကလည်း အတင်းရုန်းသည်။ ထိုစဉ်မှာပင် ဆရာကြီးနှင့် ကိုကိုရောက်လာသည်။

“ဟဲ့ . . . သရဲမ လွတ်လိုက်စမ်း”

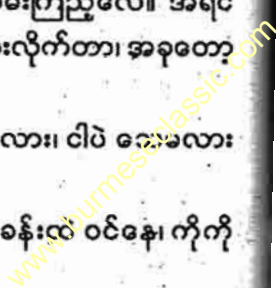
ဆရာကြီး၏အမိန့်ပေးသံကြောင့် သရဲမ ညီညီကို လွတ်လိုက်သည်။ ညီညီ သူ့အစ်ကိုဆီ ပြေးသွားသည်။

“ဪ . . . လက်စသတ်တော့ ဆရာစုတ် ရောက်လာတာကိုး၊ အရင်က နင် ငါ့ကို နိုင်ပေမယ့် အခု မနိုင်တော့ဘူး။ ငါ့ကိုယ်ထဲမှာ လူသွေးတွေနဲ့ ပြည့်နေလို့ စွမ်းအားတွေရနေပြီး နင် မနိုင်တော့ဘူး ဟီး ဟီး ဟီး”

“အေး . . . ငါနိုင်လား၊ မနိုင်လား စမ်းကြည့်လေ။ အရင်တုန်းက နင့်ကို သနားလို့ မသတ်ဘဲ လွှတ်ထားလိုက်တာ၊ အခုတော့ နင့်ကို သတ်ရတော့မယ်”

“ဟား . . . ဟား . . . ဟား နင်ပဲ သေမလား၊ ငါပဲ သေမလား ကြည့်ရသေးတာပေါ့”

“လူလေးတို့ ဒီနားမနေနဲ့ . . . ဘုရားခန်းထဲ ဝင်နေ၊ ကိုကို

ကတော့ ဆရာနားမှာနေ။ လိုအပ်ရင် ကူညီလို့ရအောင် ဆရာနဲ့ သရဲမပြိုင်လို့ ဆရာအခြေအနေမဟန်ရင် ဒီဆေးလုံး(၃)လုံးကို သရဲမဆီ ပစ်ပေါက်လိုက်နော်”

“ဟုတ်ကဲ့ . . . ဆရာကြီး”

ဆရာကြီးနှင့်သရဲမတို့ ပညာပြိုင်နေကြသည်။ ဆရာကြီးမှာ သရဲမကို မနည်းနိုင်အောင် ပြိုင်နေရသည်။ နောက်ဆုံး ကိုကိုကို မျက်ရိပ်ပြလိုက်သည်။ ကိုကိုလည်း ချက်ချင်း လက်ထဲမှာရှိသော ဆေးလုံးဖြင့် သရဲမဆီ ပစ်ပေါက်လိုက်သည်။

“အား! . . . အား! . . .”

သရဲမမှာ အသံနက်ကြီးနှင့်အော်ပြီး တစ်ကိုယ်လုံး မီးလောင်ပြီး ပြာဖြစ်သွားသည်။ ထိုအခါကျမှ အားလုံး စိတ်ချမ်းသာသွားသည်။

“ဆရာကြီးကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဆရာကြီးသာ မကယ်ရင် အားလုံးဒုက္ခရောက်မှာ”

“ရပါတယ်ကွယ် . . . လူတွေရဲ့ အသက်ကိုကယ်ဖို့ ဆရာကြီးတာဝန်ပါ”

“ကဲ . . . အားလုံး အိမ်ပြန်ကြမယ်။ လူကြီးတွေ စိတ်ပူနေပြီ”

မြကြီးကိုပိတ်ပြီး အားလုံးပြန်လာကြသည်။ အလာတုန်းက သူငယ်ချင်း(၆)ယောက်။ အခုတော့(၂)ယောက်လျော့ပြီး (၄)ယောက်သာ ပြန်လာကြသည်။ သူတို့အားလုံး ကျန်ခဲ့သော ဖိုးချိုနှင့် မိစုကို သတိရနေပါတော့သည်။

ရေနံမြေခရေ(သန်လျင်)

ရိုးရာနတ်နှင့် ဆက်သရသည့် စားတော်ပွဲများ

ကျေးလက်တောရွာများမှာသာမက မြို့နေလူတန်းစားပါ မိမိတို့နှင့်သက်ဆိုင်ရာ ရိုးရာနတ်များကို ကိုးကွယ်ယုံကြည်ကြသည်။ ရိုးရာနတ်ပွဲများကိုလည်း ခမ်းနားစွာကျင်းပပြီး အဓိဋ္ဌာန်များအောင်မြင်ပါက ထပ်မံ၍ ပွဲပေးတတ်ကြသည်။

ဤတွင် ရိုးရာနတ်များထံသို့ ဆက်သရသည့် သက်ဆိုင်ရာ စားတော်ပွဲများအကြောင်းကို လေ့လာသိရှိရသမျှနှင့် သုတရရှိစေရန်အတွက် ဖော်ပြပေးလိုက်ရပါသည်။ ဖတ်မှတ်ထားနိုင်သည့် အစိုးတန်လှသည့် အချက်အလက်များလည်း ဖြစ်ပေသည်။

ပခန်း ဦးမင်းကျော်အတွက် စားတော်ပွဲ

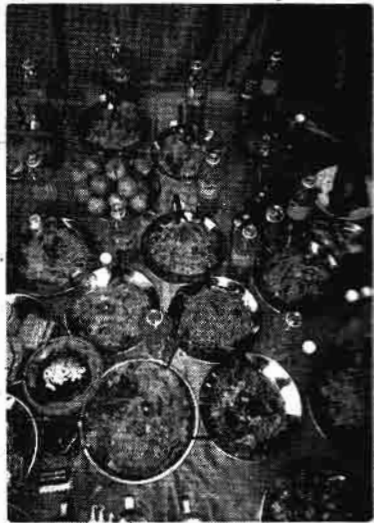
ပခန်းဦးမင်းကျော်အတွက် စားတော်ပွဲကို ထန်းရည်(သို့) အရက်နှင့် ကြက်သားကြော်ကို လည်းကောင်း၊ ကြက်သားကြော်မရပါက ပုစွန်ထုပ်နှင့် ငါးကင်ဆီလူးကို ဆက်သနိုင်ပါသည်။

ပုပ္ပါးမယ်တော်အတွက် စားတော်ပွဲ

ပုပ္ပါးမယ်တော်ကို စားတော်ပွဲဆက်သပါက သက်သတ်

သုတ/ရသ ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်

လွတ်သာ တင်မြောက်ရပါ
သည်။ ရရာ သစ်သီးမျိုးစုံနှင့်
စား၍ရသော မြန်မာနှင်းဆီ
ပန်းကို ဆက်သနိုင်ပါသည်။

အမေရေယဉ်အတွက် စားတော်ပွဲ

အမေရေယဉ်
အတွက် စားတော်ပွဲကိုတော့
သွားဖုံးမြုပ်အောင် ခုတ်ထစ်
ထားသော ဝက်သား၊ ဆိတ်
သား၊ ကြက်သား၊ အမဲ အရေ
ခွာ အစိမ်းစားတော်ပြုပြီး
ကျက်အောင်ချက်ကာ ဆက်သနိုင်ပါသည်။

အမေဂျမ်းအတွက် စားတော်ပွဲ

အမေဂျမ်းအတွက် စားတော်ပွဲကို ထန်းရည်၊ လက်ဇော်
သား၊ ဆေးပေါလိပ်တို့အပြင် ကြက်သား(ကာလသားချက်)တင်း
တို့ကို ဆက်သနိုင်ပါသည်။

နံကရိုင်းမယ်တော်အတွက် စားတော်ပွဲ

နံကရိုင်းမယ်တော်အတွက် စားတော်ပွဲ ဆက်သနည်းက
တော့ မုန့်ကြာစေ့၊ မုန့်လုံးရေပေါ၊ ကညွတ်ရွက်သုပ်၊ ငါးရဲ့ကြော်
နှစ်ကောင်၊ ငါးရဲ့ခြောက်ဖုတ်၊ ငါးရဲ့အကောင်လိုက် ပြုတ်ထား
သော ဆန်ပြုတ်တို့ကို ဆက်သနိုင်ပါသည်။

ကိုးမြို့ရှင်အတွက် စားတော်ပွဲ

အဖ ကိုးမြို့ရှင်အတွက် စားတော်ပွဲကတော့ ကောက်ညှင်း
ပေါင်း(၉)ပုံ၊ မုန့်ဖြူ (၉)ချပ်၊ မုန့်နီ (၉)ချပ်၊ ငါးအမြီးခေါင်းစုံ (၉)

www.burmeseclassic.com

ကောင်၊ လက်ဖက်(၉)ပုံ၊ ကွမ်းယာ (၉)ယာ၊ ဆေးလိပ်(၉)လိပ်၊ ပိန်းဥ၊ မြောက်ဥတို့ကို ဆက်သရပါသည်။

မနဲလေးအတွက် စားတော်ပွဲ

ကလေးနတ် ဖြစ် သည် မနဲလေးအတွက် စားတော်ပွဲ ဆက်သနည်းကတော့ ကလေးကစားစရာ မုန့်များ၊ ချိုချဉ်၊ ဘဲဥ၊ ကြက်ဥ အစုံ၊ ကြက်ဥ(၂)လုံး၊ သို့မဟုတ်(၄)လုံး၊ သို့မဟုတ်(၈)လုံး စုံတင်ရပါသည်။

အိမ်တွင်းခုနစ်ပါးအတွက် စားတော်ပွဲ

အိမ်တွင်းခုနစ်ပါးအတွက် စားတော်ပွဲဆက်သနည်းကတော့ ကောက်ညှင်းပေါင်း (သို့မဟုတ်) ဆီထမင်း (သို့မဟုတ်) ထမင်းဦးပေါင်း(၇)ပုံ၊ မုန့်ဖြူ(၇)ချပ်၊ မုန့်နီ(၇)ချပ်၊ မုန့်ဖြူကို အောက်ထားပြီး မုန့်နီကို အပေါ်က ထားရပါမည်။ ငါးအမြီးစုံ ခေါင်းစုံ(၇) ကောင်၊ လက်ဖက်(၇)ပုံ၊ ကွမ်းယာ(၇)ယာတို့ကို ဆက်သနိုင်သည်။

မြင်းဖြူရှင်နတ်အတွက် စားတော်ပွဲ

ရွှေစစ်သည် မြင်းဖြူရှင်နတ်အတွက် စားတော်ပွဲ ဆက်သနည်းကတော့ ထမင်းနို့ပေါင်း(၇)ပုံ၊ ထန်းလျက်ခဲ(၇)ခဲ၊ အုန်းသီး(၇)စိပ်၊ မုန့်ဖြူ(၇)ချပ်၊ မုန့်နီ(၇)ချပ်၊ ငါးအမြီးစုံခေါင်းစုံ(၂) ကောင်၊ သို့မဟုတ် ငါးခြောက်(၇)ထစ်ကို ဆက်သနိုင်ပါသည်။ (ကနီမြင်းဖြူရှင်ဆိုပါက ပဲပုပ်၊ ချဉ်ပေါင်ကြော်ပါ ဆက်သရသည်။)

တောင်ပြုံးမင်းနှစ်ပါးအတွက် စားတော်ပွဲ

တောင်ပြုံးမင်းညီနောင်နှစ်ပါးအတွက် စားတော်ပွဲ ဆက်သ

နည်းကတော့ မုန့်ဖြူ၊ မုန့်နီ နှစ်ခုစီ နှစ်စုံ၊ ငှက်ပျောနှစ်စီး၊ ခွေ
ပန်းခိုင်(၂)ခိုင်၊ ငွေပန်းခိုင်(၂)ခိုင်၊ အချိုပွဲ(၂)ပွဲ ဆက်သနိုင်ပါ
သည်။ (မင်းကလေးပွဲကျင်းပမည်ဆိုပါက ကြက်ကြော်ဆက်သရ
ပါသည်။ စစ်ထွက်ပွဲ၌ ခေါက်ဆွဲကြော်၊ ကြက်ကင်နှင့် ထန်းရည်တို့
ကို တင်မြှောက်ရပါသည်)

ပြည်ကန်တော်မောင်နမအတွက် စားတော်ပွဲ

ပြည်ကန်တော် မောင်နမအတွက် စားတော်ပွဲ ဆက်သ
နည်းကတော့ အမဲသားအစိမ်းကိုပြပြီး ချက်ပြုတ်ကာ ဆက်သနိုင်
ပါသည်။

ရှမ်းတလိုင်းနတ်အတွက် စားတော်ပွဲ

ရှိုးရာ ရှမ်းတလိုင်းနတ်အတွက် စားတော်ပွဲ ဆက်သနည်း
ကတော့ နေမထွက်ခင် ကြက်ဖိုနှင့် ကြက်မကို ဆက်သနိုင်ပါသည်။

နေင်းဘိုးတော်အတွက် စားတော်ပွဲ

ကံမို့ဘိုးတော်၊ သံယုင်းဘိုးတော်၊ ဦးဗျတ်ဝိ၊ ဦးဗျတ္တ၊
တနလာ်ရီဘိုးတော်အတွက် ဒံပေါက်၊ အုန်းထမင်း၊ ခေါက်ဆွဲကြော်
(၅)ပွဲ၊ အချိုရည်(၅)လုံးတို့ ဆက်သနိုင်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

ဝိညာဉ်လုံးသား

ဇလွန်ကျော်ဦး

။
 “ငါ့ကို မနောက်စမ်းပါနဲ့
 ထွန်းရာ.. ငါ ဖဲရှုံးနေလို့
 စိတ်ညစ်နေတာကွ..
 စိတ်ညစ်နေတာ..”
 “မင်း ဖဲရှုံးတာသိလို့
 ငါလာတာကွ”

(၁)

“တောက်!..”

ကျုပ်ရင်ထဲမှာ မမြို့သိပ်နိုင်ဘဲ ခံပြင်းစွာ ထွက်ပေါ်သွားမိတဲ့ တောက်ခေါက်သံပြင်းပြင်း။ ကျုပ်ရဲ့တောက်ခေါက်သံ ပြင်းပြင်းကြောင့် ဘုမသိ၊ ဘုမသိကြည့်နေတဲ့ ဖဲဝိုင်းသားတွေ။

ကြည့်လေ . .။ ကျုပ် ဒီဖဲဝိုင်းကို ထိုင်မိကတည်းက သေလိုက်တဲ့ဖဲ။ ကျုပ်ဘယ်လိုလိုက်လိုက် ဖဲမစီးတဲ့အဖြစ်က မယုံနိုင်စရာပါပဲ။

ကျုပ်ပါလာတဲ့ ပိုက်ဆံတောင် မကဘူး။ အမေ မသိအောင် ယူလာတဲ့ ရွှေလက်စွပ်ပါ အဆစ်ပါသွားခဲ့တာ။ ပြီးတော့ နိုင်လုပ်တဲ့ ဘကင်းရှေ့မှာ ကျုပ်မမြင်ချင်ဘဲ မြင်မြင်နေရတဲ့ ပိုက်ဆံပုံကြီးနဲ့ ရွှေတွေ။ ဒီပိုက်ဆံပုံကြီးက ဖဲရှုံးနေတဲ့ကျုပ်ကို လှောင်နေသလို ဖြစ်နေတာ မဟုတ်လား။

“ဇိုးတိုး . . ဆက်လိုက်ဦးမှာလား”

နိုင်လုပ်တဲ့ ဘကင်းရဲ့ အသံကြောင့် ကျုပ်ရင်တစ်ခုလုံး

ဗလောင်ဆူသွားမိတယ်။ ဟုတ်တယ်လေ . . ကျုပ်တစ်သက်လုံး
ဖဲရိုက်လာလို့ “ဖဲရိုး ဖိုးတိုး” လို့တောင် သတ်မှတ်ထားခဲ့ကြတာ။ ခု
တော့ . . ကျုပ် ဒီလို ဖဲအချိုကြီးရှုံးရတဲ့အဖြစ်မျိုး ကြုံမှ မကြုံဖူးခဲ့တာ။

“ငါပြန်လာမယ် ဘကင်း . . မင်းစောင့်နေ”

ကျုပ် ဘကင်းကိုပြောပြီး ဖဲဝိုင်းက ထွက်လာမိပေမယ့် ဘယ်
သွားလို့ ဘယ်လာရမှန်း မသိတော့ဘူး။ ကျုပ် ခုလို ဖဲအချိုကြီး မရှုံး
စဖူး ရှုံးခဲ့လို့ စိတ်တွေ မှန်ထူနေတာ။ ကျုပ်ဖဲရှုံးလို့ သူများဆီ ချေးငှား
ဖို့ဆိုတာ မလွယ်မှန်း ကျုပ်သိတယ်။

ဒါဆို . . ကျုပ် ဖဲပြန်နိုင်ဖို့ ပိုက်ဆံ ဘယ်လိုရှာရမလဲ။ ကျုပ်
အတွေးတွေနဲ့ကျုပ် ခေါင်းမီးတောက်နေမိတယ်။

ကြည့်လေ . .။

ကျုပ်ကလည်း ကျုပ်ပါပဲ။ ဖဲရိုက်ပစ်ခဲ့လို့ အမွေရထားတဲ့
လယ်နဲ့ နွားတစ်ရှဉ်းတောင် မကဘူး။ ကျုပ်အမေ လူမသိ၊ သူမသိ
ကုန်ခဲ့ရတဲ့ ပိုက်ဆံတွေက နည်းမှ မနည်းပဲ။

ဖြုန်းဆို ကျုပ်သူငယ်ချင်း ငထွန်းကို သတ်ရသွားမိတယ်။
ဟုတ်တယ်လေ . . ကျုပ်နဲ့ငထွန်းက လည်ပင်းဖက်ပြီး ကြီးလာခဲ့တဲ့
သူတွေ။ ခက်နေတာက . . ကျုပ်နဲ့ငထွန်းက သူငယ်ချင်းအရင်း
ဆိုပေမယ့် စိတ်ဓာတ်က ပြဒါးတစ်လမ်း၊ သံတစ်လမ်းဖြစ်နေတာ။

ကျုပ်ကလည်း ကျုပ်ပါပဲ။ ဖဲမရိုက်ရ၊ အရက်မသောက်ရ
ရင် စားလို့မဝင်၊ အိပ်လို့မပျော်တတ်တဲ့ အကျင့်။ ဒါကြောင့်လည်း
ငထွန်းက ကျုပ်ကို အမြဲတမ်း ပြောပြောနေတဲ့စကား။

“ဖိုးတိုးရာ . . မင်းကို ငါခင်လွန်းလို့သာ အဖော်လိုက်နေရ
တာကွ၊ မင်း ဒီအလုပ်တွေကို မလုပ်ပါနဲ့တော့ကွာ”

ငထွန်းက ဘယ်လိုပြောပြော နားမဝင်ဘဲ ဖဲရိုက်မြ၊ အရက်
သောက်မြ လုပ်နေတဲ့ ကျုပ်။ ခုလည်း ကျုပ် ဖဲမရှုံးစဖူး ရှုံးခဲ့လို့ ဒီဘဲ
ညစ်ညစ်နဲ့ အရက်ဝယ်ပြီး ကျုပ်ဘကြီး သာမောင်ရဲ့ထန်းသီးလေး
မှာ သောက်ရင်း ဘယ်အထိ မူးနေမှန်းတောင် မသိတော့ဘူး။

“ဇိုးတိုး . . ဇိုးတိုး”

ကျုပ်မူးနေတုန်း ပြန်းစားကြီး
ကြားလိုက်ရတာက ငထွန်းခေါ်သံ။ ကျုပ်
အံ အားသင့် သွားမိတယ်။ ဒီကောင်
ငထွန်းကို ကျုပ် မတွေ့တာ ကြာပြီပဲ။
ငထွန်း ဘာစိတ်ကူးပေါက်ပြီး ကျုပ်
ဆီလာတာလဲ။

ကျုပ်လည်း ငထွန်းခေါ်သံ
ကြားလို့ လိုက်ရှာကြည့်မိတယ်။ ကျုပ်
ဘယ်လိုရှာရှာ ငထွန်း အရိပ်အယောင်
တောင် မတွေ့ရဘူး။

“ဟေ့ကောင် . . ငထွန်း မင်း ငါ့ကို ခေါ်ပြီး ဘယ်မှာ ပုန်း
နေတာလဲ”

“ငါ မပုန်းပါဘူး ဇိုးတိုးရာ၊ မင်းအနားမှာပဲ ထိုင်နေတာကွ”
ကျုပ် ငထွန်းစကားသံကြောင့် ဇေဝေဝါကြီး ဖြစ်သွားမိတယ်။
ကြည့်လေ . .။

ကျုပ်ဘယ်လိုရှာရှာ မတွေ့ရတဲ့ ငထွန်း။ ကျုပ်အနားမှာ ထိုင်
နေတာတဲ့ . .။ ကျုပ် ငထွန်းကို ဒေါသဖြစ်သွားမိတယ်။

“ငါ့ကို မနောက်စမ်းပါနဲ့ ငထွန်းရာ . . ငါ ဖဲရှုံးနေလို့ စိတ်
ညစ်နေတာကွ . . စိတ်ညစ်နေတာ”

“မင်းဖဲရှုံးတာသိလို့ ငါလာတာကွ”
ငထွန်းစကားကြောင့် ကျုပ်အလိုလို အံ့ဩသွားမိတယ်။

ကျုပ် မအံ့ဩဘဲရှိပါ့မလား။ ကျုပ်ဖဲရှုံးတဲ့အဖြစ်ကို သိနေတဲ့ငထွန်း။
“ငါ . . ငါ ဖဲရှုံးတာ . . မင်း ဘာလုပ်ပေးမှာလဲ။ ပြောစမ်း
ငထွန်း”

“မင်းကလည်း ဒေါသကြီးပဲ။ ငါက ဖဲမရှိကုစူးမယ့် မင်း
ဖဲနိုင်အောင် ကူညီမလို့ကွ . . ကူညီမလို့”

ငထွန်းရဲ့ ထူးထူးခြားခြား စကားသံကြောင့် ကျုပ် မျက်လုံးပြူး သွားမိတယ်။ ဒီကောင့်အဖြစ်ကိုလည်း မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်မိတယ်။

“မဟုတ်တာတွေ မပြောစမ်းပါနဲ့ ငထွန်းရာ၊ မင်းက ဖဲချပ် တောင် ကိုင်ဖူးတာမှ မဟုတ်ဘဲ . . . ငါ့ဘဝနဲ့ငါ ရှိပါစေကွာ၊ ငါ မင်းကို ဒုက္ခပေးခဲ့ပေါင်း များခဲ့ပြီကွ . . . များခဲ့ပြီ”

ကျုပ်က မူးမူးနဲ့ ခရားရေလွတ်ပြောနေပေမယ့် ငထွန်းရဲ့ တုံ့ပြန်စကားကို မကြားရတော့ဘူး။ ဒီကောင် ကျုပ်ကို အရင်ကလို ပြောမရ၊ ဆိုမရလို့ စိတ်ဆိုးသွားပြန်ပြီနဲ့တူတယ်။

“ဟေ့ကောင် . . . ငထွန်း ငါ့ကို စကားပြောလေကွာ”

ကျုပ် ငထွန်းကို ဘယ်အထိ ပြောနေမိတယ် မသိဘူး။ မြန်း စားကြီး ကျုပ်မျက်စိရှေ့မှာ တွေ့လိုက်ရတဲ့ ဘကြီးသာမောင်။ ကျုပ် ကို ဒေါသထွက်နေတဲ့ မျက်လုံးစူးစူးနဲ့ကြည့်ပြီး -

“ဇိုးတိုး . . . မင်းဖဲရှုံးလို့ ကုန်သွားပြီဆို . . . မင်းကြောင့် ငါ မျက်နှာပျက်ခဲ့ရပေါင်း များပြီ။ မင်းရွာထဲကို လုံးဝ ပြန်မလာနဲ့တော့၊ ဒီထန်းတဲမှာပဲ နေ၊ အေး . . . မင်းရွာထဲကို ပြန်ဝင်လာလို့ကတော့ နာပြီသာမှတ်”

ကျုပ်ဘကြီးသာမောင်က ကျုပ်ကို ဒေါသဖြစ်ဖြစ်နဲ့ ကြိမ်း မောင်းပြီး ပြန်သွားတယ်။ ဘကြီးသာမောင်ကို ကျုပ် မကြောက်ဘဲ ရှိပါ့မလားဗျာ။

ကျုပ်အဖေ ဆုံးပါးပြီးကတည်းက ကျုပ်အမေ ကျုပ်ဒုက္ခကို ခါးစည်းမခံနိုင်လို့ ကျုပ်ကို ဘကြီးသာမောင်ဆီ ဝ.ကွက်ပြီး အပ်နံ့ ထားခဲ့တာ။ ဒါနဲ့ ကျုပ်လည်း လက်ကျန်အရက်ကိုမော့ပြီး သောက် လိုက်မိတယ်။

“ဇိုးတိုး မင်းအရက်တွေ သောက်နေပြန်ပြီလား”

“ဟေ . . .”

ကျုပ် အရက်သောက်နေတုန်း ကြားလိုက်ရတဲ့ ငထွန်း

www.burmeseclassic.com

အသံ။ ကျုပ်အံ့ဩတကြီးနဲ့ အသံတောင် ထွက်သွားမိတယ်။

“ဟေ့ကောင် . . ငထွန်း မင်းကိုခေါ်နေတာ မကြားဘူးလား”

“ငါကြားပါတယ် ဖိုးတိုးရာ . . မင်းဘကြီးလာလို့ ငါပုန်းနေရတာကွ”

ကျုပ် အံ့အားသင့်သွားမိတယ်။ ကျုပ်ဘကြီးနဲ့ ငထွန်းက ဘာဆိုလဲ။ ကျုပ်တောင် ငထွန်းကို ဘယ်လိုရှာရှာမတွေ့ရဘဲ အသံပဲကြားနေရတာ မဟုတ်လား။

“မင်းက ပုန်းစရာလိုလို့လား ငထွန်းရာ . . ငါတောင် မင်းကို ရှာလို့မှ မတွေ့ရတာ”

“မင်းမတွေ့အောင် ငါနေရတာကွ၊ ငါ့အဖြစ်မှန်ကို မင်းတွေ့သွားရင် မလွယ်ဘူး”

“မင်း ဘာဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ ပြောစမ်းပါကွာ၊ ငါ . . ငါ သိချင်တယ်”

ကျုပ်စကားကြားတော့ ငထွန်းအသံ အတန်ကြာ တိတ်ဆိတ်သွားတယ်။

“မင်း ငါ့ကို မတွေ့ချင်ပါနဲ့ကွာ . . ငါက ဟိုတုန်းကလို မဟုတ်တော့ဘူးကွ မင်းကို ခင်လွန်းလို့သာ လာခဲ့တာကွ . . ငါက မင်းနဲ့ဘဝခြားနေတဲ့ သရဲ . . သရဲဖြစ်နေပြီကွ”

“ဘာ! . . မင်း . . မင်းက သ . . သရဲဖြစ်နေပြီ ဟုတ်လား ငထွန်း”

ဖြုန်းစားကြီး ကြားလိုက်ရတဲ့ ငထွန်းစကားကြောင့် ကျုပ် အလိုလို ခေါင်းနဘန်း ကြီးသွားမိတယ်။ ကျုပ်ထန်းတဲပေါ်က ဆင်းပြီး ငထွန်းကို ရှာဖွေကြည့်လိုက်မိတယ်။ ထန်းတောတစ်ခုလုံး လေပြင်းပြင်းကြောင့် ထန်းရွက်ချင်း ရိုက်ခတ်သံပဲကြားနေတယ်။

ကျုပ်စိတ်ထဲမှာ ငထွန်းအဖြစ်ကို မတွေးတတ်အောင် ဖြစ်သွားမိတယ်။ ကျုပ်ပဲ အရက်မူးနေလို့ ငထွန်းရောက်လာပြီး စကားပြောတာလား။ ကျုပ်ပဲ ငထွန်းကို စိတ်စွဲနေလို့လား။

www.burmeseclassic.com

အဲဒီအချိန်မှာ ထန်းတဲလေးဘေး
မှာ လေမတိုက်ဘဲ ပြုန်းဆိုတဲ့ ရိုက်ခတ်သံ
ကြီးကို ကြားလိုက်ရလို့ ကျုပ်ရင်တွေ
တဒိန်းဒိန်း ခုန်သွားမိတယ်။

“ငထွန်း ငါ့ကို မနောက်စမ်း
ပါနဲ့ကွာ . . မင်း တကယ်ရှိနေ
တယ်ဆိုတာ တကယ်ပဲလား”

“မင်း မယုံလို့ ငါရှိနေ
တာကို သက်သေပြတာကွ၊ ငါ မင်း
နဲ့ အတူနေချင်တယ် ဖိုးတိုး”

ကျုပ် ငထွန်းစကားကို
ကြားလိုက်ရတော့ မယုံနိုင်အောင်
ဖြစ်သွားမိတယ်။

“မင်း . . မင်းက သရဲ၊ ငါက လူလေကွာ . . အတူတူနေလို့
ဖြစ်ပါ့မလား”

“မင်းက ငါနဲ့အတူ မနေချင်ဘူးလား။ မင်းဖဲရှုံးပြီး စိတ်
ညစ်နေတာ မဟုတ်လား . . ငါက မင်းကို ကူညီမှာလေကွာ”

ကျုပ် ငထွန်းအကြောင်းကို မသိလို့မဟုတ်ဘူး။ ဒီကောင်
ငထွန်းက ကျုပ်နဲ့ပတ်သက်လာရင် အသက်တောင် ပေးဝံ့တယ်ဆို
တာ ကျုပ်သိတယ်။

တစ်နေ့ . .

ကျုပ် ဖဲအကြီးအကျယ်နိုင်ပြီး ရွာပြန်လာတုန်း . . ဖဲရှုံးတဲ့
သံချောင်းတို့လူသိုက်က ကျုပ်ဖဲနိုင်လာတဲ့ ပိုက်ဆံတွေကို ပြန်လှူ
တာ။ ကျုပ်နဲ့ ငထွန်း သံချောင်းတို့လူသိုက်နဲ့ ထိုးကြိတ်သံသံပုတ်
ရင်း ကျုပ် ဒဏ်ရာရလဲနေတုန်း ကျုပ်ကိုသတ်ဖို့ အပြေးလာနေတဲ့
သံချောင်းလက်ထဲက ဓား။

“ဖိုးတိုး . . . လွတ်အောင် ပြေး . . . ပြေး”

ဆိုတဲ့ ငထွန်းရဲ့အသံနဲ့အတူ ကျုပ်နောက်ဆုံး တွေ့လိုက်ရတဲ့ ငထွန်းရဲ့အဖြစ်။ ရောင်းရိုးလေးဘေးမှာ ကျုပ်ကိုယ်စား တားတန်းလန်းနဲ့ သေခဲ့ရတဲ့ ငထွန်းရဲ့အဖြစ်။

“မင်း ငါ့အကြောင်း တွေ့ကို ပြန်တွေးနေတာလား။ မင်း မတွေးပါနဲ့တော့ကွာ . . . ငါ့ဘဝနဲ့ ငါ့ကံတရား မကောင်း

ခဲ့လို့ပါကွာ။ ခု မင်းတွေးရမှာက မင်းဖဲနိုင်ဖို့ . . . အရေးကြီးတယ် မဟုတ်လား”

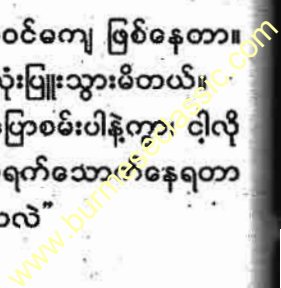
“ငါ့မှာ ဖဲရိုက်ဖို့ ပိုက်ဆံမရှိဘူး ငထွန်း။ အဲဒါ စိတ်ညစ်နေရတာ”

ကျုပ်က ဖဲရှုံးပြီး ခြေဖဝါး၊ လက်ဖဝါး ဗလာဖြစ်နေလို့ စိတ်ညစ်နေတာ။ ပြီးတော့ ကျုပ်စိတ်ထဲမှာ တွေးမိတိုင်း မခံချင်အောင် ဖြစ်နေမိတာက ဘကင်း။ ဒီကောင်ဘကင်းက ဖဲလောကထဲ ဝင်လာတာ သိပ်မကြာသေးဘူး။ ကျုပ်လို ဖဲချိုးကိုတောင် ဖဲအနိုင် ရိုက်နိုင်ခဲ့တာ။

“မင်း စိတ်မညစ်စမ်းပါနဲ့ ဖိုးတိုးရာ . . . ငါ့မှာ စုထားတာရှိပါတယ်ကွာ၊ အဲဒါ မင်းသွားယူ”

ကျုပ်ဖဲရှုံးလို့ ပြန်တွေးပြီး စိတ်ဘဝင်ကျ ဖြစ်နေတာ။ ရုတ်တရက် ငထွန်းစကားသံကြောင့် မျက်လုံးပြူးသွားမိတယ်။

“မင်း မဟုတ်တဲ့စကားတွေ . . . မပြောစမ်းပါနဲ့ကွာ၊ ငါ့လို လူတောင် ပိုက်ဆံရှာမရလို့ စိတ်ညစ်ပြီး အရက်သောက်နေရတာကွာ၊ မင်းက သရဲလေကွာ . . . ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ”

။

ကျုပ် ဖဲဝိုင်းထိုင်ပြီးကတည်းက ကောင်းလိုက်တဲ့ ဖဲ။
ဘကင်းတို့လူသိုက် ပါလာတဲ့ပိုက်ဆံတွေက ကျုပ်ရေမှာ တစ်ပုံကြီး။
“ဖိုးတိုးက ဒီဝိုင်းမှာ ဖဲမော်အောင်ပါလားကွ၊ ဘယ်လိုရိုက်ရိုက် မရပါလား”

“မင်း ငါ့ကို အတော်အထင်သေးတာပဲ၊ အေး . . . ငါပြော
တာမှန်ရင် မင်းငါ့ကို ကတိပေး”

“ငါ . . . ငါက ဘာကတိပေးရမှာလဲ ငထွန်း”

“ငါပေးတဲ့ပိုက်ဆံနဲ့ မင်း ဖဲရိုက်လေကွာ . . . ဒီတစ်ခါ မင်း
အချိကြီး ရမှာကွ၊ မင်း အချိကြီးရပြီးရင် ဖဲဆက်မရိုက်တော့ပါဘူးလို့
ငါ့ကို ကတိပေး”

ကျုပ် ငထွန်းစကားကြောင့် အမှတ်ရသွားမိတယ်။

ဟုတ်တယ်လေ . . .။ ကျုပ်ဘဝအတွက် ဒီကောင်ငထွန်း
က ဘဝခြားနေတာတောင် စိတ်မချဘဲဖြစ်နေတာ။ ကျုပ်တစ်ယောက်
ပဲ အသိဆုံး မဟုတ်လား။

“ငါ . . . ငါ ကတိပေးပါတယ် ငထွန်းရာ”

“မင်းကတိမတည်နိုင်ရင် ငါ မကူညီနိုင်တော့ဘူး”

ကျုပ်ငထွန်းကို ဘယ်လိုပြောရမှန်းတောင် မသိဘူး။ ခက်
နေတာက ကျုပ်ငထွန်းနဲ့ စကားသာပြောနေရပေမယ့် မမြင်မတွေ့
ရတဲ့အဖြစ်က ဆန်းကြယ်နေတာ။

“ငါနေတဲ့ ရွဲဟောင်းထဲက သရက်ပင်ဘေးမှာ မြေကြီးမို့မို့
ရှိတယ် သွားတူး . . .”

“မင်းထားတဲ့ပစ္စည်းက”

“မြန်း”

ကျုပ် ငထွန်းကို ဆက်ပြီးမေးလို့တောင် မရသေးဘူး။

www.burmeseclassic.com

ထန်းတဲဘေးက ကြားလိုက်ရတဲ့ အသံကြီး။ ကျုပ်ကြောက်ချွေးတွေ အလိုလို ထွက်သွားမိတယ်။

ဟုတ်တယ်လေ။ ကျုပ်ကလည်း ကျုပ်ပဲ။ ငထွန်းအကြောင်းကို သိလျက်နဲ့ စပ်စပ်စုစု မေးမိတာတိုး။ ငထွန်းက ကျုပ်ကို စိတ်ဆိုး

ပြီး ရိုက်ပုတ်လိုက်တဲ့ ထန်းတဲဘေးကအသံကြီး။

ကျုပ်လည်း ငထွန်းကို ဆက်မမေးတော့ဘဲ ကမန်းကတန်း ငထွန်းနေခဲ့တဲ့ ခြံဟောင်းကို အပြေးသွားမိတယ်။ ပြီးတော့ ငထွန်းပြောတဲ့ သရက်ပင်ဘေးက မြေကြီးမို့မို့ကို တူးပြီး ကြည့်လိုက်တယ်။ ကျုပ်တွေ့လိုက်ရတဲ့ မြေအိုးလေး။

မြေအိုးလေးထဲက ရွှေတိုရွှေစတွေ။ ကျုပ်မြေအိုးလေးကို ပိုက်ပြီး ထန်းတဲလေးဆီ အပြေးပြန်လာမိတယ်။

“ငထွန်း . . . ငထွန်း မင်းပြောတာ အမှန်ပဲကွ”

ကျုပ် မြေအိုးလေးထဲမှာ ရွှေတိုရွှေစတွေကို တွေ့ရလို့ ဝမ်းသာအားရနဲ့ ပြောလိုက်မိတယ်။

ကြည့်လေ . . . ဒီကောင်ငထွန်း ဘယ်တုန်းက စုထားမှန်း မသိတဲ့ ရွှေတိုရွှေစတွေ။ ဟိုတုန်းက ကျုပ်ဖဲရုံးတိုင်း စိတ်ညစ်ပြီး အရက်မူးအောင် သောက်နေတာတွေရင် ကျုပ်အဖြစ်ကို မကြည့်ရက်နိုင်တဲ့ ငထွန်း။ ရွှေစလေးတွေယူလာပြီး ကျုပ်ကို ကူညီခဲ့တာတွေ . . .။

“ဖိုးတိုး . . . မင်းဝမ်းသာနေတာတွေ့လို့ ငါပျော်ပါတယ်ကွာ၊ ဒါပေမယ့် . . . မင်းကတိပျက်မှာ ငါသိတယ်”

“ဟာကွာ . . . ငထွန်းကလည်း ပြောပြန်ပြီ။ မင်းနဲ့ငါ ပေါင်းလာတာ ကြာပြီကွာ၊ မင်း ငါ့ကို အခုထိ မယုံသေးဘူးလား”

“အေးပါကွာ . .

မင်းစကားသာ တည်၊

မင်း ဖဲသွားရိုက်”

ငထွန်းစကား

ကြောင့် ကျုပ်အလိုလို

ပျော်သွားပြီး ဘကင်း

တို့နဲ့ ချိန်းဝိုင်းလုပ်လိုက်

တယ်။ ကျုပ် ဖဲဝိုင်းထိုင်ပြီးက

တည်းက ကောင်းလိုက်တဲ့ဖဲ။

ဘကင်းတို့လူသိုက် ပါလာတဲ့ပိုက်ဆံတွေက ကျုပ်ရှေ့မှာ တစ်ဝုံ
ကြီးဖြစ်နေတာ။

“ဖိုးတိုးက ဒီဝိုင်းမှာ ဖဲမှော်အောင်ပါလားကွ၊ တို့ ဘယ်လို
ရိုက်ရိုက် မရဘဲဖြစ်နေပါလား”

ဘကင်း ပြောလည်း ပြောစရာ။ ကျုပ်အဖြစ်ကို ကြည့်ပြီး
ဘယ်သူမှ မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်နေကြတယ်။ ဘကင်းကလည်း
ကျုပ်ကိုအပိုင်တွက်ပြီး အချီကြီးရဖို့ ကြံတာ။ ကျုပ် ဖဲထုပ်မှောက်
ဝိုင်းသိမ်းပြီး ထန်းတဲလေးဆီ ပြန်လာမိတယ်။

ကျုပ်ထန်းတဲရောက်ပြီး အရက်သောက်ဖို့ ပန်းကန်ထဲ
ထည့်ပြီး အမြည်းစားနေတုန်း ကျုပ်သောက်ဖို့ ထည့်ထားတဲ့ ပန်း
ကန်ထဲက အရက် မရှိတော့ဘူး။ ကျုပ်မသင်္ကာလို့ ပန်းကန်ထဲကို
အရက်ထပ်ငှဲ့ထည့်ပြီး သောက်ဖို့လုပ်တော့လည်း အရက်ဓမ္မီ
တော့ဘူး။ ကျုပ်သောက်ဖို့ကြံတိုင်း အရက်တွေ ပျောက်ပျောက်
သွားတာ။ ကျုပ် ကျွဲမြီးတိုသွားမိတယ်။

“ဘယ်ကောင်လဲကွ . . ငါ့အရက်တွေ သောက်ပစ်နေတာ။
သတ္တိရှိရင် ထွက်ခဲ့စမ်း”

ကျုပ် အရက်မသောက်ရလို့ ဘယ်အထိ စိန်ခေါ်နေမိတယ်
မသိဘူး။ ဗြန်းဆိုတဲ့ အသံကြီးနဲ့အတူ ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ ကျုပ်ထား
တဲ့ အရက်ပုလင်းနဲ့ အမြည်းပန်းကန် လွင့်စင်မှောက်ကုန်တယ်။

“မင်းက ငါရှိနေတာသိရက်နဲ့ ဘာဖြစ်လို့ စိန်ခေါ်နေရတာလဲ ဖိုးတိုး”

ကျုပ် ရုတ်တရက် ကြားလိုက်ရတဲ့ ငထွန်းရဲ့ ဒေါသသံ။ ဒီတော့မှ ကျုပ် ငထွန်းကို သတိရသွားတယ်။

“မင်း . . မင်းရှိနေတာကို ငါမေ့သွားလို့ပါကွာ”

“တော်ပြီ . . ဖိုးတိုး၊ မင်းကို ငါ ဘယ်လိုပြောပြော နားဝင်မှာမဟုတ်ဘူး။ ခု ငါကူညီပေးလို့ မင်း ဖဲနိုင်သွားပြီ မဟုတ်လား။ ခုမင်းက အရက်သောက်နေတာ ငါမကြိုက်လို့ သွန်ပစ်နေတာကွ”

ငထွန်းက မထွက်စဖူးဒေါသတွေနဲ့ ကျုပ်ကို ပြောနေတာ။ ကျုပ် ငထွန်းကို ဘာဆက်ပြောရမှန်း မသိတော့ဘူး။ ကျုပ်က ငထွန်းပြောလည်း ပြောစရာ။ ကျုပ်က ဖဲနိုင်ရင် အရက်ကလေးတမြမြနဲ့ လုပ်တတ်တဲ့အကျင့်။

“ငါ့ကို စိတ်မဆိုးပါနဲ့ ငထွန်းရယ် . . ငါ ကတိအတိုင်း လုပ်ပါ့မယ်”

“မင်းစကားကို ကြားရတာ ငါဝမ်းသာပါတယ် ဖိုးတိုးရာ . . ဒါပေမယ့် ငါ့အဖြစ်ကို ဘယ်သူမှ သွားမပြောပါနဲ့ကွာ၊ ငါ မင်းနဲ့အတူနေချင်လို့ လာတာပါ”

“ငါ ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောပါဘူးကွာ . . ငါရွာထဲကို မရောက်တာကြာလို့ သွားဦးမယ် ငထွန်း”

ကျုပ်ငထွန်းကိုပြောပြီး ကျုပ်ဖဲနိုင်လာတဲ့ ပိုက်ဆံတွေနဲ့ ရွှေတိုရွှေစတွေကို အမေပေးလိုက်တယ်။ အမေက ကျုပ်ပေးတဲ့ ပိုက်ဆံနဲ့ ရွှေတိုရွှေစတွေကိုကြည့်ပြီး အံ့အားသင့်နေရှာတာ။

ဟုတ်တယ်လေ . . ကျုပ်က ဖဲနိုင်ရင် ဘယ်တော့မှ အဖေ့ကို ပေးဖူး၊ ကမ်းဖူးတာမှ မဟုတ်ပဲ။ ကျုပ်အပေါင်းအသင်းတွေနဲ့ ဖဲနိုင်သမျှ သောက်စားပစ်တာချည်းပဲ မဟုတ်လား။

“ဖိုးတိုး/ . . ဒီလောက်များတဲ့ ပိုက်ဆံနဲ့ ရွှေတွေကို ဘယ်

ဝိညာဉ်နလုံးသား

က ရလာခဲ့တာလဲ . . မှန်မှန် ပြောစမ်း . . နင့်ဘကြီးသိသွားရင် မလွယ်ဘူး”

“ကျုပ်ပိုက်ဆံက ဖဲနိုင်လို့ရတာပါ အမေရာ . . ရွှေကတော့ ကျုပ်သူငယ်ချင်း ငထွန်းပေးထားတာ”

“နင့် သူ ငယ် ချင်း ငထွန်း . . ဟုတ်လား၊ ငထွန်းက သေသွားပြီ မဟုတ်လား . . ဖိုးတိုး နင် အရက်မူးမူးနဲ့ မဟုတ်တာတွေ ပြောရော့မယ်”

“အမေကလည်း ကျုပ်ပြောတာ မယုံဘူးနဲ့တူတယ် . . ငထွန်းက ကျုပ်နဲ့ ထန်းတဲမှာ အတူနေတာဗျ”

ကျုပ်စကားကိုကြားတော့ အမေက ရင်ဘတ်ကို လက်တလေးနဲ့ဖိပြီး မယုံနိုင်အောင်ဖြစ်နေရှာတယ်။

“ဖိုးတိုး . . နင့် ထန်းတဲမှာနေလို့ မဖြစ်တော့ဘူး။ ကြာရင် ငထွန်းက နင့်လိပ်ပြာကို နှုတ်ယူသွားမှာ ဖိုးတိုးရဲ့ . . နင့်ကို အစေ့စိတ်မချတော့ဘူး။ ဆရာ့ကိုပြပြီး ကုမှဖြစ်မယ်”

အမေက ကျုပ်အဖြစ်ကိုသိပြီး စိုးရိမ်စာကြီးနဲ့ ဆရာနဲ့ပြခွဲလုပ်နေတာ။ ဒီတော့မှ ကျုပ် ငထွန်းကို ဖျတ်ခနဲ သတိရသွားတယ်။ ငထွန်းက ဘဝခြားသွားတောင် ကျုပ်နဲ့ အတူနေချင်လို့လာတာ။ ပြီးတော့ ကျုပ်ကို ဘယ်သူမှမပြောဖို့ အတန်တန်ပြောခဲ့တာ။

ကျုပ် ကမန်းကတန်း အမေ့အိမ်ပေါ်က ဆင်းပြီး ထန်းတဲလေးဆီကို အပြေးလာမိရင် ငထွန်းကို ခေါ်လိုက်မိတယ်။

“ငထွန်းရေ . . ငထွန်း”

ကျုပ် ငထွန်းကိုခေါ်နေတဲ့အသံက ထန်းတောတစ်ခုလုံး

www.burmeseclassic.com

ဟိန်းသွားတယ်။ ပြီးတော့ ငထွန်းက ကျုပ်သိအောင် ထန်းတဲလေး
ကို ပုတ်ပြတဲ့အသံ။ ဒီအသံပေါ်မလာလို့ ကျုပ် နားစွင့်လိုက်မိတယ်။
ဘာအသံမှ မကြားရတော့ဘူး။

“ဖိုးတိုး . . မင်း ငါ့အပေါ် ရက်စက်ပါလားကွ”

မြန်းဆို . . ငထွန်းအသံကိုကြားလိုက်ရလို့ ကျုပ်ရင်တွေ
တဒိန်းဒိန်းမြည်အောင် ခုန်သွားမိတယ်။ ပြီးတော့ ငထွန်းကိုလည်း
အလိုလို ကြောက်ရွံ့သွားမိတယ်။

“မင်းကွာ . . ငါ့အဖြစ်ကိုမပြောပါနဲ့လို့ ပြောထားရက်နဲ့
ကွာ၊ ခု မင်းပြောလိုက်လို့ ငါ မင်းနဲ့ အတူမနေရတော့ဘူးကွ”

“ငါ့ကို စွင့်လွှတ်ပါ ငထွန်းရာ . . ငါ မင်းကို ရက်စက်ချင်လို့
မဟုတ်ပါဘူး”

ကျုပ် ငထွန်းကိုပြောရင်း ဘယ်နေရာက ပေါ်လာမလဲ ဆို
တာ ရင်တထိတ်ထိတ်နဲ့ ကြည့်နေမိတယ်။

“ငါမင်းကို ခင်လို့ လာတာပါ ဖိုးတိုးရာ . . မင်းဘဝနဲ့ ငါဘဝ
က ဘဝချင်းမတူဘူးဆိုတာ ငါသိပါတယ်ကွာ၊ ငါ မင်းကို ရွှေတွေ
ဝေးမလိုကွ . . ပြီးတော့ မင်း ငါ့ကို အမျှအတန်း ပေးဝေစေချင်တာ။
ခု ငါ မင်းနဲ့ဝေးရာကို သွားရတော့မှာ ဖိုးတိုး”

“မင်းမသွားနဲ့ ငထွန်း . . မင်းသွားရင် ငါဘယ်သူနဲ့
စကားပြောရမှာလဲ”

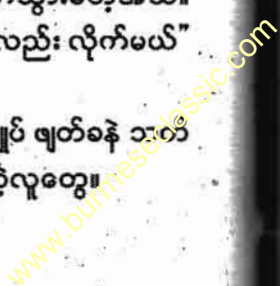
“ဟော . . ဖိုးတိုး . . ငါ့ကိုခေါ်နေကြပြီကွ၊ ခေါ်နေကြပြီ”
ငထွန်း စကားသံနဲ့အတူ ကျုပ်မျက်စိထဲမှာ ဝိုးတဝါးတွေ
မြင်လိုက်ရတဲ့ ငထွန်းရဲ့ ကြောက်စရာအသွင်သဏ္ဍာန်။ ကျုပ် မယုံ
နိုင်အောင် ဖြစ်မိပြီး ကျုပ်ပါးစပ်က အလိုလို ထွက်သွားမိတဲ့အသံ။

“ငထွန်း . . မင်း မသွားနဲ့၊ မသွားနဲ့ . . ငါလည်း လိုက်မယ်”

“ဖိုးတိုး . . ဖိုးတိုး”

ကျုပ် ဘာတွေဖြစ်ခဲ့မိတယ် မသိဘူး။ ကျုပ် ဖျတ်ခနဲ ဘဝာ
ရပြီး ကြည့်လိုက်တော့ ကျုပ်ကို ဝိုင်းကြည့်နေတဲ့လူတွေ။

“ကျုပ် . . ကျုပ် ဘာဖြစ်လို့လဲ”

ဝိညာဉ်နလုံးသား

“မင်းကို သရဲကပ်နေလို့ . . . နင်ထုတ်နေတာ”

ကျုပ် ကြားလိုက်ရတဲ့စကားကြောင့် အံ့ဩသွားမိတယ်။ ကျုပ်ကို “သရဲကပ်လို့” ဆိုတဲ့ စကားလုံးက အထူးအဆန်း ဖြစ်သွားစေတယ်”

“မင်းကသာ မသိတာ . . . မင်းကို သရဲပူးကပ်နေတာ ကြာနေပြီကွ။ အချိန်မှီ ဆရာနဲ့ကုသနိုင်လို့ မင်း အသက်ချမ်းသာခွင့်ရခဲ့တာ . . . ကြာသွားရင် မင်းအသက်ပါသွားမှာ သေချာတယ် ဖိုးတိုး”

ကျုပ် ထန်းတောကို ကြည့်လိုက်မိတယ်။ ထန်းတောကြီး တစ်ခုလုံးက လေမတိုက်ဘဲ တဝေါဝေါမြည်သံတွေနဲ့ ယိမ်းထိုးလှုပ်ရှားနေတဲ့မြင်ကွင်း။

“ငထွန်းရေ . . . မင်း ကောင်းရာဘဝရောက်ဖို့ ငါကုသိုလ်ပြုပြီး အမျှဝေပေးပါမယ်ကွာ . . . အမျှဝေပေးပါမယ်”

ကျုပ်ရင်ထဲမှာ မမြို့သိပ်နိုင်ဘဲ ထွက်လာမိတဲ့ အသံနဲ့အတူ ထန်းတဲဆီကနေ “ဝုန်း! . . .” ဆိုတဲ့ အသံကြီး။ ငထွန်းက ကျုပ်ကို နောက်ဆုံး နှုတ်ဆက်သံပေးနေတယ်ဆိုတာ ကျုပ်ကလွဲပြီးတော့ ဘယ်သူမှ မသိနိုင်ဘူးဆိုတာကို . . .

လွန်ကျော်ဦး

ကျွန်ုပ်တို့ရသည့်

ထူးခြားဆန်းကြယ်ဖြစ်ရပ်များ

ဖောင်လှသည့် (ဖော်လမြိုင်)

နိဒါန်း၏ နိဒါန်း

ယခုကျွန်ုပ်ပြောပြမည့် အဖြစ်အပျက်တို့သည် ကျွန်ုပ် အမေ့ရဲ့အဘိုး (ကျွန်ုပ်နှင့်ဆိုပါက အဘေး)၏ အဖြစ်အပျက်များ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည် အဘေးကိုတော့ မမှီလိုက်ရပါဘူး။

အမေက ကျွန်ုပ်တို့ညီအစ်ကို မောင်နမတစ်တွေကို အိပ်ရာဝင်တိုင်း ပြောပြတတ်၍ သိရှိခဲ့ပါတယ်။ အမေ့ရဲ့ အိပ်ရာ ဝင်ပုံပြင်များဟုသာ ဆိုချင်ဆိုနိုင်ပါတယ်။

ကြာတော့လည်း ကြာခဲ့ပါပြီ။ အခုဆိုကျွန်ုပ်အမေ့လည်း ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီး ကျွန်ုပ်အသက်ပင် (၆၀)ကျော်လာခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။ ယခုကျွန်ုပ်တို့ခေတ်တွင် အဘေး၏ဂန္ထီရပညာမျိုး တွေ့ဖူး၊ ကြုံဖူး တော့မည် မဟုတ်ပေ။

ကျွန်ုပ်အဘေး၏ ဂန္ထီရပညာသည် အောက်လမ်းပညာ လား။ ဂန္ထီရပညာအစစ်လား။ မျက်လှည့်ပညာများလားဆိုတာ ကျွန်ုပ် ဝေခွဲမရဖြစ်နေပါတယ်။

ငယ်ငယ်တုန်းကတော့ အမေပြောပြခဲ့သည့် အမေ့ရဲ့ အဘိုး (ကျွန်ုပ်အဘေး)ရဲ့ အဖြစ်အပျက်များကိုတို့ကို အမေပြော

www.burmeseclassic.com

တာကို နားထောင်ပြီး အံ့သြခြင်း၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်း၊
ကြောက်လန့်ခြင်းတို့ဖြစ်လာရပါတယ်။ သည်အဖြစ်အပျက်
အမေက ထပ်ခါတလဲလဲ ပြောပြနေသော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့မှာ မရိုး
နိုင်ပါ။

တစ်ခါတော့ အမေ့ကိုမေးမိသည်။

“အမေ . . သည်အကြောင်းကြီးပဲ ပြောပြနေတာပဲ။ ဒါအ
ပြင် အခြားအကြောင်းတွေကိုလည်း ပြောပြပါဦး” လို့ အမေ့ကိုပြော
တော့ -

“ဒါက ငါခိုးကြည့်လို့ တွေ့ရတာဟဲ့ . . တခြားအဖြစ်
အပျက်တွေတော့ ငါမတွေ့ရဘူး” လို့ ပြောပါတယ်။

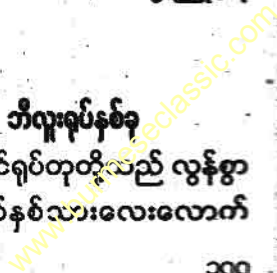
သည်နေရာမှာ ကျွန်ုပ်အမေ့ရဲ့အဘိုးအကြောင်းကို ခေတ္တ
ထားပြီး ရှေးလူကြီးတွေရဲ့ လျှို့ဝှက်နက်နဲတဲ့ပညာတွေကို ကျွန်ုပ်
ဘုန်းကြီးကျောင်းသားဘဝက မြင်တွေ့ခဲ့ရတဲ့အဖြစ်ကို အရင်ပြော
ပြလိုပါတယ်။

ကျွန်ုပ်နေထိုင်သောရွာတွင် ရှေးဟောင်းဘုန်းကြီးကျောင်း
နှစ်ကျောင်းရှိပါတယ်။ နှစ်ကျောင်းလုံး နှစ်ရာကျော်ကျောင်းများ
လည်းဖြစ်ပါတယ်။ ထိုကျောင်းနှစ်ကျောင်းသည် ရွာလယ်ခေါင်ရှိ
တောင်ပေါ်တွင် တည်ထားကြပါတယ်။ တောင်ကျောင်းနဲ့ မြောက်
ကျောင်းလို့ လူကြီးတွေက ခေါ်ဆိုကြတယ်။

တောင်ကျောင်းတွင် ကြေးစည်ထမ်း ဘီလူးကြီးနှစ်ကောင်
ကို အစောင့်ပြုလုပ်ထားပြီး မြောက်ဘက်ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း
ချုပ်တန်းပေါ်တွင် ဘီလူးနှစ်ကောင်ကို ထုလုပ်ထားပြီး အစောင့်
ထားခဲ့ကြတာကို ကျွန်ုပ် ဘုန်းကြီးကျောင်းသားဘဝက တွေ့ကြုံခဲ့ရ
ပါတယ်။

တောင်ပေါ်ကျောင်းက ကြေးစည်ထမ်း ဘီလူးရုပ်နှစ်ခု

ထိုကြေးစည်ထမ်း ဘီလူးနှစ်ကောင်ရုပ်တုတို့သည် လွန်စွာ
မှ လက်ရာမြောက်လှပြီး မြောက်နှစ်၊ ခုနှစ်နှစ်သားလေးလောက်

ရှိ၍ ကျွန်ုပ်တို့ကလေးတွေအဖို့ လွန်စွာမှ ကြောက်စရာကောင်းနေပါသည်။

သူတို့ညီနောင်နှစ်ကောင်ကို ဘုရားခန်းထဲတွင် ကြေးစည်ထမ်းခိုင်းထားပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ညဘက် ဘုရားဝတ်တက်ပြီး အမျှဝေပေးသည့်အခါ ဘီလူးနှစ်ကောင်ထမ်းထားတဲ့ ကြေးစည်ကြီးကို အလှည့်ကျ သွား၍တီးကြရသည်။

တစ်ချီတည်း မသွားရဲ၊ မတီးရဲကြ၍ ကိုရင်ကျောင်းသားများညိုကြပြီး နှစ်ယောက်တွဲသွား၍ တီးကြရတယ်။

ထိုဘီလူးနှစ်ကောင်အဖြစ်အပျက်သည် ကျွန်ုပ်တို့ရွာတွင် ရာဇဝင်တင်ခဲ့ရသည့် အဖြစ်အပျက်ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ထိုအချိန်က မြန်မာနိုင်ငံတစ်လွှားတွင် ရှေးဟောင်းပစ္စည်းတွေ လိုက်ဝယ်နေသည့် ရောဂါထနေချိန်ကပါ။

တစ်နည်း တော်လှန်ရေးကောင်စီ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်း အာဏာသိမ်းကာစကဖြစ်သည်။ မြန်မာပြည်တံခါးပိတ်ဝါဒကို ကျင့်သုံးနေ၍ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းနှင့်အတူ ရှေးဟောင်းဘုရားရုပ်ပွားတော်များပါ ပြည်ပနိုင်ငံကို မှောင်ခို ခိုးထုတ်နေချိန်လည်း ဖြစ်ပါတယ်။

တစ်နေ့ တောင်ကျောင်းကို ရှေးဟောင်းပစ္စည်းဝယ်သူနှစ်ဦး ရောက်လာပါတယ်။ ထိုသူနှစ်ဦးသည် ရှေးလက်ရာ ကြေးစည်ထမ်း ဘီလူးညီနောင်ရှစ်နှစ်ရုပ်ကို လိုချင်ကြ၍ ဆရာတော်နှင့် အပေးအယူလုပ်ကြတယ်။

ဆရာတော်လည်း ကျောင်းပြင်ဆင်ရန် ငွေလိုနေ၍ ရောင်းချရန်သဘောတူပြီး တစ်ဝက်ငွေစရံပေးခဲ့ပြီး နောက်တစ်ပတ်မှ လာယူမယ်ဟု ပြောဆိုပြန်သွားကြသည်။ ထိုအချိန်က သိန်းချီပေးတယ်ဆိုတော့ တစ်ဖက်နိုင်ငံတွင် ဘယ်လောက်ရမည် ဆိုတာ စဉ်းစားကြည့်ချင်ပါတယ်။

ထိုညတွင်ပင် ဘီလူးညီနောင်က ဆရာတော်ကို အိပ်မက်ပေးပါတယ်။ ရုပ်ချင်း ခွဲမရအောင်တူပြီး သျှောင်ဟစောင်း ထုံး

ထားတဲ့ လှလင်ပျိုနှစ်ယောက် ဆရာတော်ထံရောက်လာပြီး ဝတ် ဖြည့်ကာ လျှောက်ထားပါတယ်။

“တပည့်တော်တို့သည် ဘုရားခန်းထဲမှ ကြေးစည်ထမ်း ဘီလူးညီနောင်များဖြစ်ကြပါတယ်။ တပည့်တော်တို့အား ရှေးဆရာ ကြီးတွေက အသက်သွင်းထား၍ အသက်ဝင်နေသူများလည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဆရာတော်က တပည့်တော်တို့နှစ်ဦးအား မသမာသူ လက်ထဲသို့ မထည့်လိုက်ပါနဲ့ . . . သည်ကျောင်းကိုစောင့်၍ သည် နေရာမှာ တပည့်တော်တို့ပျော်ပါတယ်ဘုရား။ ကျောင်းပြင်ရန် ငွေလိုနေပါက တပည့်တော်တို့ ကူညီပါမယ်။ ရောင်းလိုက်လျှင် တော့ တပည့်တော်တို့ အရှင်ဘုရားအသက်ကို တာဝန်မယူနိုင်ပါ”

ဟု အိပ်မက်ပေးခဲ့ပါတယ်။ သည်လို အိပ်မက်ခဲ့ပေမယ့် ဆရာတော်က ဂရုမစိုက်ဘဲ ဘီလူးညီနောင်ကို ရောင်းလိုက်ပြီး လူဝတ်လဲခါ မိန်းမယူ၍ ဆေးကုစားနေတယ်။

လူထွက်ပြီး ခြောက်လလောက်အကြာမှာတော့ ကြမ္မာဆိုး ဖန်လာပါတော့တယ်။

ညဘက် လင်မယားနှစ်ယောက်အိပ်နေတုန်း ဘုန်းကြီး လူထွက် ဆေးဆရာထံမှ တအင့်အင့်နှင့် အသံတွေထွက်နေပြီး -

“ငါ့ကို လည်ပင်းညှစ်သတ်နေတယ်၊ ဟေ့ကောင်တွေ . . . မလုပ်ကြပါနဲ့ ငါမှားပါပြီကွာ”

အသံကြားရ၍ မိန်းမလုပ်သူက မီးခွက်ထွန်းကြည့်ရာ ဆေးဆရာမှာ လည်ပင်းလိမ်ပြီး သေနေတာကို တွေ့ရတော့သည်။ သူမိန်းမ ထကြည့်တော့ လည်ပင်းမှာ လက်ရာတွေ ညိုမည်းနေတာ တို့ တွေ့ရတယ်။

တချို့က သနားကြပေမယ့် မလိုသူတွေက ကျောင်းပိုင် ပစ္စည်း မတရားလုပ်လို့ အသေဆိုးနဲ့ သေရတာလို့ ပြောကြဟယ်။

www.burmeseclassic.com

ချုပ်တန်းပေါ်က ဘီလူးနှစ်ကောင်

ဆက်တင်ပြမယ့်အကြောင်းက မြောက်ကျောင်းက အဖြစ် အပျက်ပါ။

ရှေးလူကြီးတွေက ကျောင်းဆောက်လှူမယ်။ ဇရပ်၊ သိမ်၊ ဘုရား ဆောက်တည်လှူကြမယ်ဆိုလျှင် မသမာသူတို့ရန်ဘေးမှ တင်းဝေးရန် ဂမ္ဘီရပညာများဖြင့် စီရင်ထားတတ်ကြတယ်လို့ ရှေးလူကြီးသူမတို့က ဆိုကြပါတယ်။

အခုလည်း မြောက်ကျောင်းက ဘီလူးညီနောင်က တစ်ကိုယ်လုံးမဟုတ်ဘဲ ဦးခေါင်းပုံကိုသာထုပြီး ကျောင်းအလယ် ခန်းမကြီးအနောက်ပိုင်း ချုပ်တန်းပေါ်မှာ ကပ်ထားတာပါ။ လက်နှစ်ဖက်က ဘုရားခန်းရှိရာကို လက်အုပ်ချီထားတဲ့ပုံပါ။

သည်ဘီလူးညီနောင်က လူတွေကို ဒုက္ခမပေးပေမယ့် ကျောင်းသား။ ကိုရင်ငယ်လေးများကိုတော့ ချစ်လို့ထင်ပါရဲ့ . . . နောက်ပြောင်ကျီစယ်တတ်ကြပါတယ်။ သူတို့နောက်ပုံကလည်း ကလေးငယ်တွေ ထိတ်လန့်စရာပါ။

ဤအဖြစ်အပျက်နှစ်ခုတို့မှာ ကျွန်ုပ်ငယ်စဉ် ဘုန်းကြီးကျောင်းသားဘဝ ကိုယ်တွေ့များဖြစ်ကြပါတယ်။ ထိုအချိန်က မြောက်ကျောင်းကြီးတွင် လောကုတ္တရာစာပေများအပြင် ခေတ်အတန်းစာများပါ (အလယ်တန်းအဆင့်ထိ) သင်ကြားပေးနေတဲ့ ကျောင်းဖြစ်ပါတယ်။

ကျောင်းတွင် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီး၊ ဦးပဉ္စင်းသုံးပါး၊ ကိုရင်ငါးပါးနှင့် ကျွန်ုပ်အပါအဝင် ကျောင်းသားကြီးငယ် နှစ်ဆယ့်ငါးယောက်လောက်ရှိကြပါတယ်။

လူပျိုပေါက်ကျောင်းသားကြီးတွေပင် သုံးလေးဦးရှိကြပါတယ်။ ထိုကျောင်းသားတွေထဲတွင် ကျွန်ုပ်က အငယ်ဆုံးကျောင်းသားဖြစ်ပါတယ်။ သည်တုန်းက ကျွန်ုပ်အသက် မြောက်နှစ်ကျော် ခုနှစ်နှစ်လောက်သာ ရှိပါသေးတယ်။

အချိန်တုန်းက လွတ်လပ်ရေးရပြီးကာစ အချိန်ပါ။ နေ

ဆွမ်းစားပြီးနောက်ပိုင်း (၁၂)နာရီကစ၍ အတန်းစာသင်ကြားပေး
ပါတယ်။ ညနေ (၅)နာရီခွဲ ကျောင်းလွတ်၍ ရွာမှ စာလာသင်တဲ့
ကျောင်းသားကျောင်းသူများ အိမ်ပြန်ကြပြီး ကျွန်ုပ်တို့ကျောင်းအိပ်၊
ကျောင်းစားတွေသာ ညဘက်တွင် ကျောင်းကြီးအလယ် ခန်းမကြီး
၌ စုပေါင်းအိပ်ကြရပါတယ်။

ခြင်ထောင်တတ်နိုင်သည့် ကျောင်းသားတွေက အိမ်က
ခြင်ထောင်ယူလာ၍ ခြင်ထောင်နှင့် အိပ်ကြပြီး ခြင်ထောင်မတတ်
နိုင်တဲ့ ကျောင်းသားတွေကတော့ ခြင်ထောင်ထဲတွင် သည်တိုင်း ဒုက္ခ
ခံ၍ အိပ်ကြရတယ်။

ကျောင်းဝေယျာဝစ္စလုပ်ရခြင်း၊ မျောက်ရှုံး အောင်ဆော့
ရခြင်းတို့ကြောင့် အိပ်ပြီဆိုတာနဲ့ တုံးခနဲပါပဲ။ ခြင်ကိုက်တောင်
မသိကြတော့လေ။

“အောင်မယ်လေး!..”

“ဟေ့ . . . ငါ့ခြေထောက်ကို ဘယ်သူဆွဲတာလဲကွ”

တစ်နေ့ ညဉ့်နက်ပိုင်း ကျွန်ုပ်နှင့်အစ်ကိုတို့ ခြင်ထောင်တဲ
တွင် အိပ်မောကျနေစဉ် ကျွန်ုပ်တို့ဘေးတွင်အိပ်နေသည့် မောင်
ခြံမဲ့ရဲ့ အလန်တကြား အော်သံကြားလိုက်ရ၍ ကျွန်ုပ်တို့ တန်နီးကုန်
ကြပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

“ဟေ့ . . ဘယ်သူလဲ ညဉ့်အချိန်မတော်ကြီး ထအော်တာ”

“တပည့်တော်ပါဘုရား၊ တပည့်တော်ခြေထောက်ကို တစ်ထောက်ထောက်လာဆွဲလို့ လန့်အော်မိတာပါဘုရား”

မောင်မြိမ့်က တုန်တုန်ရီရီနှင့် လျှောက်ထားလိုက်ပါတယ်။

“ဘယ်သူက မောင်မြိမ့်ခြေထောက်ကို ဆွဲတာလဲဟေ့ . . :”

ဆရာတော်ရဲ့ မေးမြန်းသံ၊ မောင်မြိမ့်ရဲ့ အော်သံတို့ကြောင့် ကိုရင်၊ ကျောင်းသားတွေအားလုံး လန့်နိုးကုန်သော်လည်း အသံကတော့ ထွက်မလာချေ။

“အေး . . ကောင်းကောင်းပြန်အိပ်ကြ၊ နောက်တစ်ခါ ထပ်အော်ရင် အားလုံး တုတ်စာမိမယ်”

ဆရာတော် ကြိမ်းမောင်းပြီး ကျက်သရေခန်းထဲကို ဝင်သွားပါတော့တယ်။ ကျွန်ုပ်တို့လည်း တိုးတိုးတိတ်တိတ် တွတ်ထိုးရင်း ပြန်၍အိပ်ပျော်သွားပါတော့တယ်။ ဆရာတော်ကျိန်းသွား၍ ထင်ပါတယ်။ နောက်ထပ်ဘာမှ မဖြစ်တော့ဘဲ တုန်းခေါက်သံကြားမှ နိုးလာပါတော့တယ်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်လေးနာရီတိုးခေါက်ပြီး တန်းဆွမ်းခံရန် ပြင်ဆင်နေကြ၍ ဘယ်သူ့ကိုမှ မကြည့်အားခဲ့ပေ။ ဦးဇင်း၊ ကိုရင်တွေ သင်္ကန်းဝတ်ရုံပြီး ဆင်းရန် ကျောင်းသားတွေကို လိုက်စစ်တော့ တစ်နေ့ညက ခြေထောက်ဆွဲခံရတဲ့ မောင်ချိမ့်ပျောက်နေတယ်။

“ဟေ့ . . ဟိုကောင် မောင်ချိမ့်ဘယ်ရောက်နေလဲ ရှာကြစမ်းကွာ”

ကိုရင်နှင့် ကျောင်းသားကြီးများလိုက်ရှာကြတော့ သကောင့်သားမောင်ချိမ့် အိမ်သာထဲတွင် တခေါ်ခေါ်နှင့် အိပ်ပျော်နေတာကို သွားတွေ့၍ အတင်းနှိုးပြီး ခေါ်လာရတော့တယ်။

“ဟေ့ . . မောင်ချိမ့် မင်းအိမ်သာထဲ ဘာလို့သွားအိပ်နေတာလဲ။ တော်တော်အအိပ်ကြီးတဲ့ကောင် မျက်နှာအမြန်သစ်ဆွမ်းခံကြရတော့မယ်”

ကျွန်ုပ်ကြုံခဲ့ရသည့် ထူးခြားဆန်းကြယ်ဖြစ်ရပ်များ

“တပည့်တော် အိပ်နေတုန်းက သူတို့နဲ့အတူတူ အိပ်တာ ပါဘုရား . . . အခု ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး အိမ်သာထဲ ရောက်နေတာလဲ မသိဘူးဘုရား”

မောင်ချိမ့်က တုန်တုန်ရီရီနှင့် လျှောက်ထားလိုက်ပါတယ်။ မောင်ချိမ့်မျက်နှာက အမှန်ပြောနေသည့်ပုံဖြစ်နေ၍ ဦးဇင်းလည်း ဘာမှထပ်မပြောတော့ဘဲ တန်းဆွမ်းဆင်းရန် အချိန်လွန်နေပြီဖြစ်၍ သုတ်သုတ်ထွက်ခဲ့ကြရတော့တယ်။

မောင်ချိမ့်ကစလိုက်တဲ့ အဖြစ်ဟာ ညစဉ်ရက်ဆက် ကျောင်းသား၊ ကိုရင်တွေ တစ်ယောက်တစ်မျိုး မရိုးရအောင် နောက်နေပါတော့တယ်။ ကျွန်ုပ်က ကျောင်းသားထဲမှာ အငယ်ဆုံး မို့ထင်ပါရဲ့ . . . ကံဆိုးသူမဖြစ်ခဲ့ပါဘူး။ ကျွန်ုပ်နှင့်တူတူ ခြင်ထောင် ထဲအိပ်နေတဲ့ အစ်ကိုသာလှတောင် ပါလိုက်သေးတယ်။

တစ်ညကို တစ်ယောက်၊ နှစ်ယောက် အိပ်ရာထဲကနေ မီးဖိုခန်းထဲရောက်လိုရောက် အိမ်သာထဲရောက်လိုရောက်နှင့် ဖြစ်နေကြတော့ ည ညဆို ကျောင်းကြီးပေါ်မှာ မအိပ်ခဲ့ကြတော့ ဘူးပေါ့။

ကိုရင်နဲ့ကျောင်းသားတွေအားလုံး အိမ်မှာ ပြန်ဆင်းအိပ် နိုင်ကြဖို့ ဆရာတော်ကို လျှောက်ထားကြတယ်။ သည်တော့ ဆရာ တော်က အဖြစ်အပျက်ကိုအကုန်ခေါ်မေးပြီး ကျောင်းဒကာကြီး တွေနဲ့ တိုင်ပင်ကြပါတော့တယ်။

ကျောင်းဒကာကြီးတွေထဲက ဗဟုသုတနဲ့ပြည့်စုံတဲ့ ဦးဒွန်း အောင်က နားလည်တဲ့ဆရာတစ်ယောက်ရှာပြီး ကြည့်ခိုင်းရင် ကောင်းမည်ဟု အကြံပေးလာ၍ သူ့ကိုပင် ဆရာရှာခိုင်းလိုက်ပါ တယ်။

သုံးရက်လောက်ကြာတော့ နံနက်ပိုင်း ဒကာကြီးဦးဒွန်း အောင်သည် အသားဖြူဖြူ၊ အရပ်မြင့်မြင့် အသက်ငါးဆယ်ခန့် လောက်ရှိမယ့် လူခန့်ခန့်ကြီးတစ်ဦးနဲ့အတူ ကျောင်းပေါ်သို့တက် လာကြသည်။

www.burmeseclassic.com

သျှောင်တစောင်းနှင့် ဖြူဖြူခန့်ခန့်လူကြီးကို ကျွန်ုပ်တို့ ကိုရင်ကျောင်းသားတစ်စု ပြုတစ်ပြုတစ်နှင့် ချောင်းကြည့်နေကြ ပါတယ်။

ဆွမ်းခံချိန်ကျနေပြီးဖြစ်၍ နောက်ပိုင်းအဖြစ်အပျက်တို့ ကို မကြည့်နိုင်တော့ပါ။ ဆွမ်းခံပြန်လာတော့ သျှောင်တစောင်းနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး မရှိတော့ပါ။

ဦးဇင်းအောင်နိုင်ကို မေးကြည့်တော့ ကျောင်းမကြီး အလယ်ခန်းနောက်ဘက် ချုပ်တန်းကြီးကို လဲရမည်ဟု သိရပါ တယ်။

နောက်တစ်နေ့ ကျောင်းဒကာများနှင့် လက်သမားဆရာ တို့ ရောက်လာကြပြီး ကန်တော့ပွဲပေးခါ လဲမည့်ချုပ်တန်းကို တက် ဖြုတ်ကြသည်။ အောက်ရောက်လာ၍ ချုပ်တန်းကြီးကို ကျွန်ုပ်တို့ ပိုင်းကြည့်ကြရာ လက်ရာအလွန်မြောက်သည့် ဘီလူးခေါင်းရုပ်တု နှစ်ခုကို ကပ်ထားသည်ကို တွေ့ရပါတယ်။

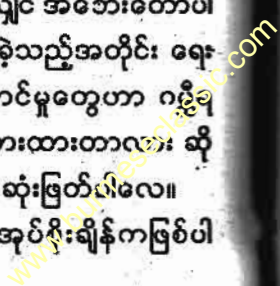
သည်ချုပ်တန်းကြီးကို ဖြုတ်လဲပြီးသည် အချိန်မှစ၍ ကျွန်ုပ်တို့ကောင်းစွာ အိပ်ရပါတော့သည်။ နောက်လည်း ဘာမှ မဖြစ်တော့ပါ။

အမေပြောပြသည့် ဂမ္ဘီရဆိုတာ..

အခုနောက်ဆုံး ကျွန်ုပ်ပြောပြမည့်အကြောင်းက ကျွန်ုပ် အမေသည် ကျွန်ုပ်တို့အိပ်ရာဝင်တိုင်း ပြောပြနေသည့် ကျွန်ုပ်တို့ အဘေးရဲ့အကြောင်း အိပ်ရာဝင်ပုံပြင်ပါ။

ကျွန်ုပ်အမေရဲ့အဘိုး (ကျွန်ုပ်နှင့်ဆိုလျှင် အဘေးတော်ပါ သည်။)ရဲ့အဖြစ်အပျက်ပါ။ ဒါကို အမေပြောပြခဲ့သည့်အတိုင်း ရေး ပြရခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်အဘေးလုပ်ဆောင်မှုတွေဟာ ဂမ္ဘီရ လား၊ လက်လှည့်ပညာလား၊ မျက်စိကို လှည့်စားထားတာလား ဆို တာ ကျွန်ုပ်မဆုံးဖြတ်နိုင်ပါ။ ဖတ်ရှုသူတို့သာ ဆုံးဖြတ်ပါလေ။

အချိန်က အင်္ဂလိပ်မျက်နှာဖြူတွေ အုပ်စိုးချိန်ကဖြစ်ပါ

တယ်။ သည်တုန်းက ကျွန်ုပ်အမေ မသက်သည် ဆယ်လေးသုံးနှစ်
ပျိုဖော်ဝင်စအရွယ်ဟု ဆိုပါတယ်။ အမေ့အဘိုးက အငယ်ဆုံးမြေး
အမေ့ကို အချစ်ဆုံးလို့ သိရပါတယ်။

ဘယ်သွားသွား ခေါ်သွားလေ့ရှိတယ်။ တစ်ခါတော့ ကျွန်ုပ်
အမေ့ရဲ့အမေက ဒီလိုပြောလာပါတယ်။

“အဖေကလေ အဖေ့မြေးကမိန်းကလေး အပျိုပေါက်
လည်းဖြစ်လာပါပြီ။ နေရာတံကာမခေါ်နေပါနဲ့လား အဖေရယ်၊
ဒီကောင်မလေး ပျက်စီးလိမ့်မယ်”

သည်တော့ ကျွန်ုပ်အဘေးပြောပုံကိုလည်း ကြည့်လေ။

“နင်က မွေးရုံမွေးထားတာပါ ခင်ထားရယ် . . တို့လင်
မယားက ကျွေးမွေးထားတာပါ။ နင့်ကိုလည်း တို့က မွေးထားတာ
ပါ။ ပျက်စီးတာဆို နင့်စိတ်ဓာတ်ပါလို့ပဲဖြစ်မယ်”

ကျွန်ုပ်အဘေး ဒီလိုဆိုလိုက်တော့ ကျွန်ုပ်အဖွားဒေါ်ခင်ထား
နောက်ထပ်မပြောရဲလည်း ကျွန်ုပ်အမေ့ကို ခေါ်သွားလေ့ရှိပါ
တယ်။ ဒါကို အမေ့ရဲ့အဖွားက သူ့မြေးကို အရက်ဆိုင်မခေါ်သွားနဲ့
. . တားတော့ ကျွန်ုပ်အဘေးက သည်လိုပြောပါတယ်။

“ဟ . . ငါ့အချစ်ဆုံးမြေးမလေး ယောက်ျားလေးစိတ်ဝင်မှ
ဖြစ်မှာဟ . . ဒါမှ ငါတတ်ထားတဲ့ပညာတွေ သူ့ကို ပေးခဲ့ရမှာဟ”

“မလိုချင်ဘူး။ မိန်းကလေးဟာ မိန်းကလေးလိုပဲနေပါ
စေ။ ဘာပညာမှ ကလေးကို မပေးပါနဲ့”

အမေ့ရဲ့အဖွားက တစ်ချက်လွှတ်အမိန့်ပေးလိုက်တော့
ကျွန်ုပ်အဘေး ဘာမှဆက်မပြောရဲတော့ဘဲ ငြိမ်သွားပါတယ်။
အမေက ရယ်ရယ်မောမောနဲ့ ဆက်ပြောတာက ကျွန်ုပ်အဘေးက
သူ့မိန်းမကို အလွန်ကြောက်ရသည်ဆိုပဲ။ သည်လို အမေ့အဘွားရဲ့
တစ်ချက်လွှတ်အမိန့်ကြောင့် အမေ မိန်းကလေးပီသခဲ့ရတယ်လို့
ဆိုပါတယ်။

တစ်နေ့မှာပေါ့ . .။

မော်လမြိုင်မြို့က ထောင်က (တရုတ်)နှစ်ဦး အမေ့အဘိုး

အိမ်ကိုရောက်လာတယ်။ သည်အချိန်က ဝက်သတ်လိုင်စင်ဖြင့် ဝက်များသတ်၍ တရုတ်များသာ ရောင်းဝယ်နေကြပါတယ်။ အမဲ (နွားသား)ကိုတော့ ကုလား(မူဆလင်)များသာ လိုင်စင်ယူ၍ ရောင်း ဝယ်ကြပါတယ်။

ထိုတရုတ်ထောင်ကဲတို့သည် တောရွာတွေဆင်းပြီး ဝက် အရှင်များကို ဝယ်ယူ၍သတ်ခါ ဈေးများတွင် ရောင်းချကြပါတယ်။ ထိုနေ့ မနက်ကိုးနာရီလောက်ရှိပြီ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီအချိန်တွင် အမေ သည် သူမအဘိုး၏ ထူးခြားတဲ့အပြုအမူကို တွေ့ရပါတယ်။

အဲ . . ပြောစရာစကား အနည်းငယ်ကျန်ခဲ့ပါတယ်။ ရှေး မွန်လူမျိုးတို့သည် သတ်စားရသည့် ကြက်၊ ဘဲ၊ ဝက်တို့ကို အိမ်တွင် မမွေးမြူကြကြောင်း အမေပြော၍ သိရပါတယ်။

ကျွန်ုပ်အဘေးတို့သည် ရှေးမွန်လူမျိုးများပီပီ အိမ်တွင် ကြက်၊ ဘဲ၊ ဝက်များ မမွေးကြသည်ကို အမေသိထားပါတယ်။

သည်နေ့မနက်တော့ အမေအဘိုးသည် ဘယ်ကဆွဲလာ သည့် ဝက်နှစ်ကောင်လည်း မသိ။ အိမ်ရှေ့မြဲတိုင်တွင် ချည်ထား လိုက်တာကို အမေတွေ့ရ၍ အံ့သြမိလေတယ်။ ထိုဝက်နှစ်ကောင် ကို အမေ အဘွားကတွေ့၍ မေးလေသည်။

“ကိုကွန်ထိုး . . ဒီဝက်နှစ်ကောင် ဘယ်ကယူလာတာလဲ၊ ဘာလုပ်ဖို့ အိမ်ရှေ့မှာ လာချီထားရတာလဲတော့ . .”

“ငါ့သူငယ်ချင်း စောအယ်ထူးလယ်ထဲက လူကြုံပါးလိုက် တဲ့ ဝက်တွေပါကွာ၊ ဒီနေ့ ရွာကို မြို့က ဝက်လာဝယ်တဲ့ ထောင်ကဲ တွေလာမယ်လေ။ သူလယ်ထဲက မပြန်နိုင်လို့ ငါ့ကို ရောင်းခိုင်း လိုက်တာကွ”

“ရှင်နော် . . ဘုရားမကြိုက်တဲ့အလုပ်တွေ သူ့ဟာသူ ရောင်းပါစေလား။ ဒီကိုရင် လာမှတွေ့ဦးမယ်။ ကြားထဲက အကုသိုလ် ယူတာလား”

“မဟုတ်ပါဘူး မိနော်ချစ်ရယ် . . သူငယ်ချင်းမို့လူ့ညီတာ ပါ။ ဟဲ . . ဟဲ ငါလည်း အရက်သောက်ရတယ်လေကွာ”

“တော် . . ဒီအရက်နဲ့ပဲ သေမှာပဲ၊ ဟင်း . . မပြောချင်ပါဘူး”

အမေ့ရဲ့ အဘွားက မြည်တွန်တောက်တီးပြီး အိမ်ထဲသို့ ဝင်သွားပါတယ်။ မွန်းတည့်လောက်အရောက်တွင် တရုတ်နှစ်ဦး အမေ့အဘိုးကို လာတွေ့လေသည်။

“ဟေ့ . . သူငယ်ချင်းကွန်ထိုး . . မင်းစုဝက်ရောင်းဖို့ရှိတယ်ဆို”

“အေဟေ့ . . ထောင်ကဲရ၊ အိမ်ရှေ့ခြံတိုင်မှာ ချည်ထားတဲ့ ဝက်နှစ်ကောင်ပဲကွ”

အမေ့ရဲ့ အဘိုးနဲ့ ထောင်ကဲတို့ ဈေးစကားပြောဆိုကြပြီး ဈေးတည့်သွား၍ ငွေပေးချေပြီး ဝက်နှစ်ကောင်ကို ထောင်ကဲတို့ ဆွဲသွားတော့တယ်။ ဝက်နှစ်ကောင်မှာ ပေကပ်ကပ်ဖြင့် မလိုက်ချင်ဘဲ အော်ပြီးကာ ပါသွားတော့သည်။

နောက်နေ့မနက်ပိုင်း အမေ့ရဲ့ အဖွား ဒေါ်နော်ချစ်မှာ တခြားရွာသို့ အလှူသွားနေ၍ အိမ်တွင် အမေနှင့် အမေ့အဘိုး ဦးကွန်ထိုးတို့သာ အိမ်တွင်ရှိနေကြတယ်။ ဦးကွန်ထိုးသည် ဒေါ်နော်ချစ်မရှိ၍ အိမ်ရှေ့တွင် အရက်ထိုင်သောက်နေတယ်။ အရက် တစ်ဝက်လောက်အရောက်တွင် သူ့မြေး ကျွန်ုပ်ရဲ့ အမေ့ကို သူ့အနားကို ခေါ်ပါတယ်။

“မြေးလေး . . အဘိုးအိပ်နေတဲ့အခါ မနေ့က ဝက်ဝယ်သွားတဲ့ တရုတ်နှစ်ယောက်လာလိမ့်မယ်။ မြေးကိုမေးရင် အဘိုးအိပ်နေတယ်လို့ပြော . . တခြားဘာမှ မပြောနဲ့။

သူတို့ နှိုးခိုင်းရင် မြေးလေး လာမနိုးနဲ့၊ အဘိုးရိုက်လိမ့်မယ် မနှိုးရဲဘူးလို့ပြော။ အဘိုး အိမ်ရှေ့ခန်းမှာပဲ အိပ်နေမယ်။ သူ့ဘို့ အိမ်ပေါ်တက်လာတဲ့အခါ မြေးလေး မလိုက်လာနဲ့ အောက်မှာပဲ နေခဲ့ ကြားလား”

အမေ့ရဲ့ အဘိုးဦးကွန်ထိုးက အမေ့ကို မှာစရာရှိတာမှာ ပြီး အိမ်အောက်တွင် ကစားခိုင်းနေလိုက်ပါတယ်။ အမေ့လည်း

အဘိုးမှာတဲ့အတိုင်း ခြံဝိုင်းထဲတွင် တစ်ဦးတည်း ကစားနေပါတယ်။

နေထန်းတစ်ဖျားကျော်လောက်အရောက်တွင် တရုတ်နှစ်ယောက်သည် တရုတ်လို မိုးမွန်အောင်ပြောဆိုပြီး အိမ်ဝိုင်းထဲကို ဝင်လာပါတယ်။

“ဟေ့ . . . စူဝက်မလေး . . . နင့်အဘိုး ကနီနဲကွန်ထွီး ဘယ်မှာလဲ။ ဝတို့ကို ဝက်ဆိုပြီးရောင်းလိုက်တာ ခြင်းတွေ၊ ဒီကောင် ဝတို့ကို လီရောင်းတယ်”

“ထောင်ကဲကြီးတို့ကို အဘိုးက ဘာလိမ်ရောင်းလို့လဲ၊ ထောင်ကဲကြီးတို့ မနေက ဆွဲသွားတာ ဝက်မဟုတ်လို့ ဘာမို့လဲ။ ကို . . . ကို . . . ကိုလို့တောင် အော်သေး။ တစ်ရွာလုံးသိတယ်တော့ . . .”

“ဝတို့ယူသွားတုန်းကတော့ ဝက်ပဲ၊ အိမ်ရောက်မှ ခြင်းတွေဖြစ်ကုန်တာလား။ ဒီကောင်ကွန်ထွီး ဝတို့ကို နှစ်ပေါက်၊ သုံးပေါက်ရိုက်လယ် ခွီးမသား”

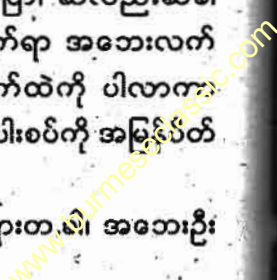
ထောင်ကဲနှစ်ယောက်လည်း ဆူးဆဲ . . . ဆူးဆဲပြောဆိုပြီး အိမ်ပေါ်သို့တက်သွားကြတယ်။ ကျွန်ုပ်အမေကလည်း သူ့အဘိုးသွေး၊ သူ့အဘိုး စိတ်ဓာတ်ပါသူမဟုတ်လား။

အိမ်ပေါ်ကို နောက်က တိတ်တိတ်ကလေး လိုက်တက်သွားပြီး ပုဏ္ဏားကွယ်ကနေ အသာလေး ချောင်းကြည့်နေလိုက်တယ်။

“ဟေ့ . . . စူဝက်ကွန်ထွီး ထစမ်း . . . နင်က စူလိမ်ပဲကွ။ တို့ကို ဝက်ဆိုပြီး မျက်စိလှည့်ပြီး ခြင်းတောင်းကို ညာရောင်းတဲ့ကောင်”

တရုတ်နှစ်ယောက်က ပြောလည်းပြော၊ ဆဲလည်းဆဲခါ အဘေးဦးကွန်ထွီးလက်ကို လှုပ်ဆွဲပြီးနိုးလိုက်ရာ အဘေးလက်တစ်ဖက် ပြုတ်ထွက်လာပြီး တရုတ်ကြီးလက်ထဲကို ပါလာကာ အမေတွေ့လိုက်ရတော့ လန့်မအော်မိစေရန် ပါးစပ်ကို အမြင့်ပိတ်လိုက်ရတယ်။

တရုတ်နှစ်ဦးလည်း ဝမ်းစွေလို့ ဘုရားတ.မိ၊ အဘေးဦး

ကွန်ထိုးလက်ကို လွှတ်ချလိုက်ပါတယ်။

“ဝမ်စွေ ဘုရား... ကယ်ပါ။ စီကောင်လက်ကို ဝဖြုတ်တာ မဟုတ်ဘူးနော်”

တရုတ်ကြီးက လက်ကို အမြန်လွှတ်ချလိုက်ပြီး ကိုင်မိကိုင် ရာ အမေ့အဘိုးခြေထောက်ကို ဆွဲပြီး လှုပ်နှိုးလိုက်ပြန်တယ်။ ဦးကွန်ထိုးခြေထောက်ကို တရုတ်ကြီး ကိုင်ဆွဲလိုက်တာနဲ့ ပေါင်ရင်း မှ ပြုတ်ထွက်၍ တရုတ်ကြီးလက်ထဲကို ပါလာပြန်တယ်။

“အား... ယို... ယိုး... ဝမ်စွေ ဘုရားကယ်တော်မူပါဦး၊ ခုနလိတစ်ဖက် ဆွဲမိတယ်။ အရင်းကပြုတ်ထွက်ပါလာတယ်နော် အီရတစ်ခါ ခြေထောက်ကိုဆွဲတယ်နော်... ခြေထောက်ကြီး ပြတ်ပါ လာတယ်နော်။

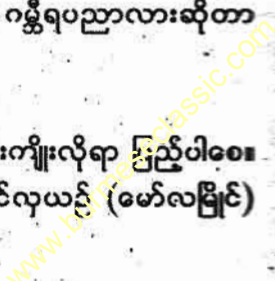
“ ဧဒီကောင်ကို ကြောက်သွားပြီ။ ပိဆံလည်း မယူတော့ ပါဘူး။ ကွန်ထိုး ဝလို့ လုပ်တာမဟုတ်ဘူး။ စူးဟာစူဖြစ်တာ။ ဝတို့ နှင့် မိဆိုင်ဘူး”

တရုတ်နှစ်ကောင်လည်း ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နဲ့ အမေ့အဘိုးအိမ်ပေါ်မှ ဆင်းပြေးသွားကြပါတော့တယ်။ အမေ့ပြော တာက ဖိနပ်တွေတောင် မယူနိုင်ကြပါဘူးတဲ့။

ကျွန်ုပ်၏အမေသည် အဘေး၏အဖြစ်အပျက်ကို ရယ် ရယ်မောမောနှင့် အဆုံးသတ်လိုက်ပါတော့တယ်။ ဟိုတုန်းကတော့ ကျွန်ုပ်ငယ်သေး၍ နားထောင်စရာပုံပြင်“ဟုသာ မှတ်ယူခဲ့ပါတယ်။

ယခု အသက်အရွယ်ရလာမှပဲ ရှေးလူကြီးတွေရဲ့ လျှို့ဝှက် နက်နဲတဲ့ပညာတွေကို လေးစားမိတော့သည်။ ကျွန်ုပ်အဘေးပညာ သည် လက်လှည့်လား၊ မျက်လှည့်လား၊ ဂမ္ဘီရပညာလားဆိုတာ စာရှုသူတို့သာ ဆုံးဖြတ်ပါလေတော့။

ကောင်းကျိုးလိုရာ ဖြည့်ပါစေ။
မောင်လှယဉ် (မော်လမြိုင်)

သိက်းသန်းအောင် (မြင်းခြံ)

ပရလောကသားနှင့်

လူစိမ်းဧည့်သည်

။

ပိတ်ထားသော လှေခါးထိပ်မှာ
အခန်းတံခါးဆီမှ
မီးခိုးလုံးများပမာ၊
ဖြူပွေးပွေး အရိပ်သဏ္ဍာန်တစ်ခု
အိမ်အတွင်းသို့ တဖြည်းဖြည်း
ဝင်လာသည်ကို
တွေ့လိုက်ရပြန်သည်။

(၁)

လက်ကိုင်ဖုန်းမှ ဂီတသံစဉ် ထွက်ပေါ်လာသည်။ ကျွန်တော်
က လက်ကိုင်ဖုန်းမှ ဖုန်းပြောခလုတ်ကို ဖွင့်၍ -

တစ်ဇော်ဖုန်းပြောသူထံမှ အသံထွက်ပေါ်လာသည်။

“ကျွန်တော်က စာရေးဆရာ တမ္ပဝတီလူထူးကဲပါ ခင်ဗျာ
.. ခုပြောနေတာ ဆရာသိန်းသန်းအောင် (မြင်းခြံ)လား”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ .. သိန်းသန်းအောင် (မြင်းခြံ)ပါ၊ ပြောပါ
ဆရာ .. ဆရာ့ဆီက ဖုန်းလာလို့ ဝမ်းသာပါတယ်”

“ဆရာလည်း ကျွန်တော့ဆီ အလည်လာမယ် .. လာမယ်
ဆိုပေမယ့် မရောက်ဖြစ်သေးဘူးလေ။ ခုတော့ ဆရာလာဖြစ်ဖို့ ကြာ
လာပြီလို့ ပြောရမလိုဖြစ်နေပြီ။

မြစ်သားမြို့ရဲ့ အထင်ကရဖြစ်တဲ့ တည်းတော်ရာကျောင်း
တိုက်ရဲ့ နှစ်ငါးဆယ်ပြည့်မဂ္ဂဇင်းထုတ်ဖို့ ဆရာတော်က ကျွန်တော့
ကို တာဝန်ပေးထားလို့ ဆရာ့ဆီက စာမူလိုချင်တယ်လေ။

အဲဒါ စာမူလည်းပို့ရင်း ကျွန်တော့ဆီကို အလည်လာဖို့

ဆရာဆီကို ဖုန်းလှမ်းဆက်လိုက်တာလို့ ဆိုပါတော့ဆရာ၊ ဘယ် နှလုံးလဲ ဆရာစာမူယူလာပြီး မြစ်သားကို လာမယ်မဟုတ်လား”

“စာမူပို့တာကတော့ ဟုတ်ပါပြီလေ၊ ဘယ်လို သတ်မှတ်ချက် တွေရှိလဲဆိုတာ သိချင်သေးတယ် ဆရာ၊ ပြောပြဦးလေ”

“ဘာသာရေးစာမူဆိုတော့ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာပေပုံစံ အမျိုးမျိုးနဲ့ လွတ်လွတ်လပ်လပ်ရေးလို့ ရပါတယ်။ ဒါဆို ရတယ် မဟုတ်လား။ တစ်ပတ်အတွင်းဆို လာနိုင်ပါ့မလား။ လာမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့ဆီ ဖုန်းလှမ်းဆက်လိုက်ပါ။ ကားဂိတ်ကို ကျွန်တော် လာ ကြိုမှာပေါ့”

“ကောင်းပြီလေ ကျွန်တော်လာခဲ့ပါမယ်။ စိတ်ချ . . ကျွန် တော်ကလည်း ဆရာ မြစ်သားက စာရေးဆရာတွေနဲ့ ဆုံချင်နေ တာနဲ့ အတော်ပဲပေါ့ဗျာ”

ဤသို့ဖြင့် ဆရာတမ္ဗဝတီလူထူးကဲရှိရာသို့ ကျွန်တော် သွားဖြစ်ခဲ့ပါတော့သည်။ သို့ရာတွင် ယခင်ကလို မြင်းခြံ-မန္တလေး ကားစီးသွား၍ မြစ်သားမြို့ကို တိုက်ရိုက်မရောက်ပါလေတော့ မန္တ လေးအမြန်ယာဉ်ဖြင့် လိုက်၍ ပြင်စည်ကျေးရွာရောက်လျှင် ဆင်း နေရပါမည်။

ထိုပြင် ပြင်စည်ရွာမှတစ်ဆင့် မြစ်သားသို့ပြေးဆွဲနေသော ဟိုင်းလပ်ကားငယ်လေးများဖြင့် မြစ်သားမြို့သို့ရောက်ရန် ဆက် လက်စီးခဲ့ရပြန်ပါသည်။

မြစ်သားမြို့ ကားဂိတ်ရောက်သည်နှင့် သံလမ်းကားဂိတ် အနီးရှိ ကောင်းလိုက်လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် ထိုင်လျက် ဆရာ လူထူးကဲထံသို့ ဖုန်းဖြင့် ကားဂိတ်အနီး “ကောင်းလိုက်” လက်ဖက် ရည်ဆိုင်မှစောင့်နေကြောင်း အသိပေး အကြောင်းကြားလိုက်ရ တော့သည်။

ယခင်က သူ့အိမ်သို့ မရောက်ဖူးသေးသည့်အဖွဲ့ကဖြစ် ဖါသည်။ ကျွန်တော်လက်ဖက်ရည်သောက်ပြီး မကြာမီ ဆရာ လူထူးကဲဆိုင်ကယ်ဖြင့် ရောက်လာပါလာတော့သည်။

“ဆရာသိက်းသန်းအောင် ရောက်နေတာကြာပြီလား။ ကျွန်တော် ကြိုရောက်မနေတာ အားနာလိုက်တာ ဆရာရယ်”

ဟု အားနာသည့်လေသံဖြင့် ပြောနေသဖြင့် ကျွန်တော်က အားမနာရန် လက်ကာပြပြီး -

“တော်တော့ .. ကျွန်တော် လက်ဖက်ရည် သောက်ပြီးပြီ။ ဆရာသောက်မယ်ဆို ထိုင်ဦးလေ”

“ကျွန်တော်က သောက်ပြီးပြီ ဆရာ၊ ဒါဆို သွားကြဦးစို့”
ထို့နောက်တွင် နှစ်ဦးသားဆိုင်ကယ်ဖြင့် ဆရာလူထူးက တို့နေအိမ်သို့ ရောက်လာခဲ့ကြတော့သည်။ အိမ်သို့ရောက်သည်နှင့် ဆရာကတော်မှ အပြုံးဖြင့် ဆီးကြိုနေပါသည်။ ဆရာလူထူးကမှ ကျွန်တော်နှင့် သူ့ဇနီးမမာမာဝင်းနှင့် မိတ်ဆက်ပြီးပေးပါသည်။

နောက်ပိုင်းတွင် ဆရာတို့အိမ်တွင် လင်မယားနှစ်ဦးတည်း သာရှိသော လွတ်လပ်ပွင့်လင်း၊ အနှောင်ကင်းမဲ့သည့် နှစ်ကိုယ်တူ ချစ်ခင်အိမ်လေးတစ်ခုဟု သိလိုက်ရပါမည်။

သားသမီးသုံးယောက်ရှိသည့်အနက် သားတစ်ယောက် ဆုံးပါးသွား၍ ကျန်ရှိသည့်သားနှင့်သမီးမှာ မလေးတွင် အလုပ် အကိုင်များဖြင့် ထောက်ပံ့ပြုစုစောင့်ရှောက်နေသည်ကို သိခွင့်ရခဲ့ ပါသည်။

ဆရာလူထူးက အိမ်ရောက်၍ ခေတ္တမျှအနားယူပြီး မတတ် တတတ် ကွန်ပျူတာပညာရှင်နှစ်ယောက် တတ်သိသလောက် အတိုင် အဖောက်ညီစွာ ပညာခြင်းဖလှယ်ခဲ့ကြသည်တွင် မြစ်သားမြို့၏ အနောက်ဘက် တော်သလင်းလ၏ နေရောင်လက်လက်မှာ အမှောင်ဘက်သို့ပင် ဝင်ရောက်နေချေပေါ့။

သူပိုင် လက်တော့ပ် ကွန်ပျူတာလေးခမျာလည်း လက် ဆော့လိုက်ကြသည့် နှစ်ဦးသားလက်ချက်ကြောင့် ညီးညူစွာ ဆက်လက် အလုပ်မလုပ်နိုင်တော့သဖြင့် နှစ်ဦးသားလက်လျှော့ ကာ ရေမိုးချိုးကြလျက် ဆရာလူထူးကမှ စစ်ကဲကျောင်းတိုက်သို့ လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂဇင်းထုတ်မည့် တည်းတော်ရာ မဟာစည် ကျောင်း

www.burmeseclassic.com

တိုက်သို့ လည်းကောင်း၊ ဆိုင်ကယ်ဖြင့်လိုက်၍ ညနေပိုင်းအချိန်တွင် ပို့ဆောင်ပေးခဲ့သဖြင့် ကျွန်တော့အနေဖြင့် ကြုံတောင့်ကြုံခဲသီလအစဉ်မြဲသည့် ကျောင်းတိုက်ဆရာတော်များအား ဖူးမျှော်ခွင့်ရခဲ့ရပါသည်။

ထိုသို့ဖူးမျှော်ပြီးသည်နှင့် စေတနာလွန်ကဲသော ဆရာလူထူးကဲက စစ်ကဲတံတား၊ ပန်းလောင်တံတားအလှများနှင့် ထူးကဲသည့် ပန်းလောင်မြစ်၏ ရေစီးဆင်းပုံအား လိုက်လံ ပြသခဲ့ပါသည်။

ပန်းလောင်မြစ်ရေ၏ စီးဆင်းပုံကား အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလှပါဘိတောင်း။ စဉ်းစားကြည့်လေ . . မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းရှိ မြစ်များအားလုံးက မြောက်အရပ်မှ တောင်အရပ်သို့ စီးဆင်းကြခြင်း။

စာရေးဆရာလူထူးကဲ နေထိုင်သော မြစ်သားမြို့၏ အထင်ကရဖြစ်သည့် ပန်းလောင်မြစ်ကား ထိုသို့မဟုတ်။ မြို့၏တောင်ဘက်တွင် အရှေ့မှအနောက်သို့ စီးဆင်းလာခဲ့ရာမှ မြို့အနောက်ဘက်ရောက်သော် တောင်မှမြောက်သို့ စီးဆင်းလျက် မြစ်ငယ်မြစ်သို့ စီးဝင်ခါ ညီညာဖြဖြ မြစ်ရောဝတီမြစ်ဖြင့် ပူးပေါင်းရင်း မြောက်မှတောင်သို့လိုက်ပါခါ သမုဒ္ဒရာအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်သွားခဲ့သည် ထူးခြားသည့် မြန်မာပြည်၏ထူးခြားသည့် မြစ်တစ်စင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော့အနေဖြင့် ဆရာလူထူးကဲအား အထူးကျေးဇူးတင်လိုက်ပါဘိခြင်း။ ယခင်က မရောက်ဖူးခဲ့သော ဒေသ၏အလှအား စိတ်ရှည်လက်ရှည်ဖြင့် ပို့ဆောင်ပြသခဲ့သော်လည်း စိတ်လည်းရွှင်၊ ဘဝင်မကျ။

ဖြစ်ခဲ့ရသည်က ကျွန်တော်၏ဆိုးဝါးလှသည့် အကျင့်ဆိုးကြောင့်ဟုသာ ဆိုရပါမည်။ ပြောရလျှင် ညနေမှောင်ရီပျိုးပြီဆိုမှ ဖြင့် စချင့်ပြန်ချင်သလိုလို စိတ်အလိုကို လိုက်ခဲ့မိသော ကျွန်တော်မှာ အရက်ကိုသာ တမ်းတမ်းတတ ဖြစ်နေခဲ့ရပါတော့သည်။ သည်တော့လည်း မရှက်နိုင်ပါလေတော့။

“ကဲ . . ဆရာ စိတ်တော့မဆိုးနဲ့ဗျာ . . ဒီအချိန်ဆိုရင်

ကျွန်တော်အလုပ်တစ်ခု လုပ်နေကျမို့ ခွင့်လွှတ်ပေးပါ”
ဆရာကကလည်း အကင်းပါးလှပါသည်။ ရယ်ရယ်မော
မောနှင့်ပင် ပြန်ပြောပါလေ၏။

“အချင်းချင်းတွေပဲလေ . . ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပါ
တယ်။ ကျွန်တော့မှာ အစီစဉ်ရှိပါတယ် ဆရာရဲ့。”

ဆရာလူထူးက ပြောလိုက်သည့်စကားကြောင့် ကျွန်တော်
စိတ်ချမ်းသာသွားလိုက်ပါတော့သည်။

“ဒါဆိုလည်း ဒီလိုလုပ်ဗျာ . . မြစ်သားမြို့ စာရေးဆရာ
ထဲက သောက်တတ်၊ စားတတ်တဲ့ ဆရာတွေနဲ့သောက်ရင်း စားရင်း
စာကြောင်းပေကြောင်း ပြောကြတာပေါ့နော့”

“အဲဒါတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူးထင်တယ် . . ဆရာသိမ်းသန်း
အောင်ရေ။ ကျွန်တော်တို့မြို့နယ်မှာ စာရေးဆရာ အားလုံး ခြောက်
ယောက်ပဲရှိတာ၊ နှစ်ယောက်က အမျိုးသမီးဖြစ်နေတယ်။ ကျန်တဲ့
ယောက်ျားသားလေးယောက်ကလည်း အသက်အရွယ်ကြီးတာနဲ့
မသောက်ကြတာနဲ့မို့ . .။

ဆရာကြိုက်နှစ်သက်တဲ့အလုပ်ကို ဆရာ စိတ်ချမ်းချမ်း
သာသာနဲ့ အားမနာတမ်းလုပ်ပါနော်။ ညီလာခံမှာလည်း တွေ့နေ
ကြမို့ ဆရာအကြောင်းကို သိထားပြီးသားပါ။ ဆရာက စည်းကမ်းနဲ့
သောက်တတ်တဲ့လူဆိုတာ ကျွန်တော်သိပါတယ်။

အဲ . . ဒါပေမယ့် တစ်ခုတော့ ရှိတယ်နော်။ အိမ်က မိန်းမ
က ကျန်းမာရေးသိပ်မကောင်းတော့ ဟင်းချက်ရာမှာ ကျွန်တော်
ကိုယ်တိုင်စီစဉ်ရမှာဆိုတော့ ဆရာ့ကိုဆိုင်လိုက်ပို့ပြီး ကျွန်တော်
အိမ်ခက ပြန်လိုက်မယ်။ ဆရာ အေးအေးဆေးဆေးသာ လုပ်ပါ။

နောက်ပြီးမှ ကျွန်တော်လာခေါ်မယ်။ ဘာမှ အားမနာနဲ့ . .
ကျွန်တော့ဘက်ကသာ အားနာနေမိတာ၊ ဒါကိုတော့ ခွင့်လွှတ်ပါ
ဆရာ . . နော်”

အချိန်က ငါးနာရီကျော်ကျော် နေဝင်ဖြိုးဖျူ။ ယမကာ
သောက်ချိန်နေကြပေါ့ . . ကျွန်တော်က ကျေကျေပုပ်နပ်ဖြင့်ပင်

သူ့ကို ကျေးဇူးတင်
လိုက်မိပါသည်။

သို့ပေမယ့်
စိတ်ထဲမှာတော့ တွေး
လိုက်မိသေး၏။

“လူမိုက်
ဆိုလျှင် ရှောင်သွေ
လွဲလို့ မမှီဝဲနဲ့ ကင်း
အောင်နေ”

ဆိုဘိသို့ ရှောင်တာမျိုးမဖြစ်ပါစေနှင့်ဟူ၍သာ ဆုတောင်း
နေမိသည်။ စိတ်ထဲမှတွေးလိုက်မိရင်း မြစ်သားမြို့နယ်မှ စာရေးဆ
ရာများအား ဂုဏ်ပြုလိုက်မိပါသေးသည်။

နောက်ဆုံး၌ ယမကာကြိုက်တဲ့ ကျွန်တော်လူမိုက် မြစ်
သားရောက်သခိုက်တော့ သောက်ဖြစ်အောင် သောက်လိုက်ဦးရ
ပေမပေါ့ဟု ကိုယ့်စိတ်ကို ဖြေရင်း ဆရာကဲပိုပေးသော ရွှေမြိုင်စား
သောက်ဆိုင်အတွင်းသို့ဝင်ခါ ဘုရားမကြိုက်သည့် အမှားစရိုက်
အား မိုက်မဲစွာ ကျူးလွန်ခဲ့မိပါတော့သတည်း။

(၂)

ညစာစားသောက်ပြီးကြသော်လည်း ကျွန်တော်တို့ နှစ်
ယောက် မအိပ်နိုင်ကြသေးဘဲ ထုတ်လုပ်မည့် ဘာသာရေးမဂ္ဂဇင်း
အတွက် လက်တော့ပံ့ကွန်ပျူတာလေးအား နှိပ်စက်ကြပြန်သည်။
ယစ်ရွှေရည်လေးမှီဝဲလာသော ဧည့်သည်ကျွန်တော့အား ဆရာ
လူထူးကဲက အားနာလာပုံရသည်။

“ကဲ . . ဆရာသိန်းသန်းအောင် ညည်လည်းနက်ပြီဗျာ၊
ဆရာ အိပ်ရေးပျက်နေဦးမယ် . . အိမ်အပေါ်ထပ်မှာ ဆရာမတွက်
အိပ်ရာပြင်ထားတယ်။ တက်ကြရအောင်”

မူလတန်းအဆင့်လောက်သာရှိသည့် ကွန်ပျူတာပညာ

လေးများဖြင့် ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်သား ဖလှယ်နေကြရာမှ ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်ကြတော့သည်။ ဆရာကတော် မာမာဝင်းမှာ အလွန်အေးသူမို့ ကျွန်တော်တို့အား ဘာမျှပြောဆိုခြင်းမရှိ။ အလိုက် သိစွာ အိပ်နေရှာသည်။ အလိုက်မသိသူများကမူ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်သာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ဆရာလူထူးက ကျွန်တော့အား အိမ်အပေါ်ထပ် အိပ်ရာ ရှိရာသို့ လိုက်ပို့ပေးသည်။ ကျွန်တော်လည်း အထွန်းမတက်တော့ဘဲ အိပ်ရာဝင်လိုက်ရတော့၏။ အိမ်အပေါ်ထပ်ဝယ် ဘုရားမီးတစ်လုံး ထွန်းထားသဖြင့် မှုန်ပျံပျံအလင်းရောင် အခန်းလေးသို့ ဖြာကျနေသည်။

ကျွန်တော့မှာ အရက်သောက်ထားပေမယ့် အိပ်ရာဝင်တိုင်း အမြဲ ဘုရားအားဝတ်ပြုပြီးမှ အိပ်နေကြအတိုင်း ဘုရားအား ဦးခိုက်တန်တော့ပြီးမှသာ အိပ်ရာသို့ ဝင်ရောက် အိပ်လိုက်ရလေတော့၏။

အိပ်ရာအပြောင်းအလဲဖြစ်သော်ငြား ယမကာအရှိန်ကြောင့် ခေါင်းချလိုက်သည်နှင့် မိန်းမောအိပ်ပျော်သွားတော့သည်။ ကျွန်တော် မည်ရွှေမည်မျှ အိပ်ပျော်ခဲ့လေသနည်းမသိ။ စိတ်အသိက ကျောထဲ ယားလာသဖြင့် မျက်စိမှိတ်ကုတ်သော်လည်း အယားမပြေ။

ထိုကြောင့် အိပ်နေရာမှထလျက် အိပ်ရာခင်းပေါ်သို့ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးဖြင့် ထိုးကြည့်လိုက်၏။

“အလို မြတ်စွာဘုရား” . . အိပ်ရာခင်းပေါ်ဝယ် ကြမ်းပိုးတွေ ပြေးလွှားနေပါကလား။ ကျွန်တော်က ကြမ်းပိုးများအား လက်ဖြင့် လိုက်ချေပစ်မည်အလုပ်၊ ကိုယ့်မျက်လုံးများကိုပင် ကိုယ်မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်သွားရသည်။

စဦးစားကြည့်လေ။ စောစောက ဓာတ်မီးဖြင့် ထိုးကြည့်လိုက်စဉ်က အိပ်ရာပေါ်တွင် ကြမ်းပိုးတွေက မနည်းမနော။ ခုတော့ တစ်ကောင်တစ်လေမျှ မရှိပါလေတော့။ ကိုယ့်မျက်စိကိုယ် ပြန်စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

အိပ်ရာခင်းပေါ်၌ ဘာဆိုဘာမျှ မတွေ့ရ။ အမူးပြေသွား

သဖြင့် စိတ်ထင်ခြင်းသာ ဖြစ်
 လိမ့် မည် ဟု တွေးလျက်
 အိပ်ရာပေါ်သို့ ပြန်လှဲအိပ်
 လိုက်တော့၏။ မျက်စိကြောင်
 သွားသည့်အထဲ အောက်ထပ်
 အခန်းတွင်းမှ ထွက်ပေါ်လာ
 ပြန်သည် ဆရာလူထူးကဲ၏
 ဟောက်သံက မျက်လုံးမှိတ်
 မရအောင်ပင်။

ထိုသို့ မျက်လုံးပွင့်
 နေဆဲ။ ပိတ်ထားသော လှေခါး
 ထိပ်မှာ အခန်းတံခါးဆီမှ မီးခိုးလုံးများပမာ၊
 ဖြူဖွေးဖွေး အရိပ်သဏ္ဍာန်တစ်ခု အိမ်အတွင်းသို့
 တဖြည်းဖြည်း ဝင်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရပြန်သည်။ ကျွန်တော့်
 အနေဖြင့် မကြောက်တတ်ပေမယ့် ထူးထူးဆန်းဆန်းမြင်ကွင်း
 ဖြစ်စဉ်မို့ အာရုံစိုက်ကြည့်နေလိုက်မိသည်။

ထိုဖြူဖြူငွေ့ငွေ့တန်းက ကျွန်တော့်ခြင်ထောင် ပတ်ပတ်
 လည်သို့ ဝေ့ဝိုက်ပြီးသကာလ၊ ဝင်လာသည့်တံခါးပေါက်ဆီသို့
 ရောက်ခါ ပျောက်သွားလေတော့သည်။ ထူးခြားသည်ကတော့
 အမှန်ပင်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မနက်မိုးလင်းမှ ဆရာလူထူးကဲအား ပြော
 ပြဦးမည်ဟု စဉ်းစားထားလိုက်ရင်း ဘုရားကို အာရုံပြုကာ မျက်စိ
 ကိုမှိတ်၍ အိပ်ပျော်အောင် ကြိုးစားအိပ်လိုက်ရတော့သည်။

အိပ်ပျော်သွားသည်ကိုပင် သတိမထားမိဘဲ ဖြစ်နေဆဲ
 နားစည်ထဲသို့ တစ်ဝီဖြင့် ခြင်ကောင်အော်သံတွေက ကျယ်ကျယ်
 လောင်လောင်ပင် ဝင်လာတော့သည်။

စောစောက ကြမ်းပိုးကို ဓာတ်မီးဖြင့်ထိုးကြည့်စဉ်က ခြင်
 ထောင်တွင်း တိုးဝင်လာကြခြင်းပေလား မပြောဟတ်တော့။ ခေါင်း

အုံးနံဘေးမှ ဓာတ်မီးဖြင့် ခြင်ထောင်ထဲသို့ ဟိုဟိုသည်သည် ထိုးကြည့်လိုက်သည်။

ကြည့်စမ်းပါဦး . . . ဝင်လာလိုက်သည့် ခြင်ကောင်တွေက အစုလိုက် အပြုံလိုက် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်စရာပါပဲလား။ ကျွန်တော်က အနီးရှိ ယပ်တောင်ဖြင့် ခါရမ်းပစ်လိုက်သည်။

ထူးထွေအံ့ရာသော်ပါတကား။ ယပ်တောင်ကိုင်လိုက်မှ စောစောက တဝီဝီဖြင့် အသံပေးသောင်းကျန်းနေသော ခြင်တွေ ဘယ်ရောက်ကုန်ပါလိမ့်။ အကောင်ရောအသံပါ ပျောက်ခြင်းမလှ ပျောက်သွားသည်မှာ ထူးဆန်းနေတော့၏။

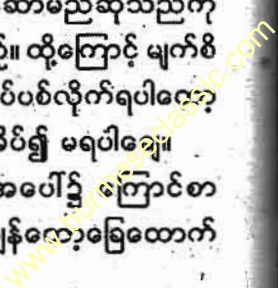
မဟုတ်မှလွဲရော။ ဆရာလူထူးကဲအိမ်က သာမန်အိမ်မျိုး ဟုတ်ပါလေစ။ လူတွင်ထူးကဲရုံမက၊ အိမ်ကပါ ထူးကဲနေပါရောလား။ ဂန္ဓိရဝတ္ထုတွေရေးနေသော ဆရာလူထူးကဲသည်ပင် ဂန္ဓိရမညာတွေ တတ်နေချေသည်ပဲလား။

သူ၏ဂန္ဓိရပညာဖြင့် မှုခင်းရေးနေသော ကျွန်တော် သိန်းသန်းအောင်အား အကဲစမ်းနေချေသည်ပဲလား မသိ။ သို့သော်လည်း သူတို့အိပ်ခန်းအတွင်းမှ ဆရာကဲ၏ဟောက်သံကတော့ မှန်မှန်ကြီးထွက်ပေါ်နေဆဲပင် ဖြစ်ပါလေ၏။

“လောကီပညာ”ဆိုသည်က လူက အိပ်နေသော်ငြား ပညာက လှုပ်ရှားသွားလာနေတတ်သည်ဟု ကြားဖူးနားဝရှိခဲ့ပါသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကျွန်တော့ကိုတော့ ဆရာကဲက သူ၏ဂန္ဓိရပညာဖြင့် အန္တရာယ်မပေးစကောင်း။

ပေးလျှင်တော့ ကျွန်တော် မှုခင်းစာရေးဆရာက ခေါင်းငုံ့မခံ။ အနည်းဆုံး မှုခင်းဇာတ်လမ်းဆင်၍ ပြန်ဆော်မည်ဆိုသည်ကိုတော့ အတွေးပေါက်လိမ့်မည်ဟု ထင်မိပါသည်။ ထို့ကြောင့် မျက်စိကိုမှိတ်၊ နားကိုပိတ်လျက် အိပ်ပျော်အောင် အိပ်ပစ်လိုက်ရပါလေသည်။ သို့သော် ကျွန်တော်ကောင်းကောင်းအိပ်၍ မရပါချေ။

အိပ်ပျော်လုဆဲဆဲပင်ရှိသေး အိမ်အပေါ်၌ ကြောင်စာရောင်းရန် ကြွက်မွေးထားဟန်တူပါသည်။ ကျွန်တော့ခြေထောက်

အား ကြွက်လာဆွဲသည်ကို ခံစားလိုက်ရ၏။

အိပ်ရာမှ မထချင်သဖြင့် လာဆွဲ
သောကြွက်အား ခြေထောက်ဖြင့် လှမ်း
ကန်လိုက်သည်။ တစ်ကြိမ်၊ နှစ်ကြိမ်၊
သုံးကြိမ် ခြေထောက်ဖြင့် ကန်သော်
လည်း ဆရာက လက်သပ်မွေးထား
သော ကြွက်သရဲဖြင့် တွေ့နေရ
သည်လား မပြောတတ်ပါလေ
တော့။

ဟော့ဟော့ရမ်းရမ်း

ကြွက်က ဝိုလိုပင် အတင့်ရဲလာ
သည်ပဲထင်။ မစာတ်သာသည့်

အဆုံး အိပ်နေရာမှ ဝေါက်ကနဲ ထထိုင်ရင်း ကြွက်ကို ဓာတ်မီးဖြင့်
လှမ်းထိုးကြည့်လိုက်မိပါလေ၏။

မူခင်းနှင့် ဂန္ထိရစာရေးဆရာ ကျွန်တော် သိက်းသန်းအောင်
(မြင်းခြံ)၏ ဦးခေါင်းကြီးသည် ပုတ်လောက်ထိကြီးသွားသည်ဟု
ထင်လိုက်ရတော့သည်။ ဟုတ်သည်လေ။ ခြေထောက်အား လာ
ထိနေသည်က ကြွက်မဟုတ်။ မည်သည့်နေရာ၊ မည်သည့်အချိန်
က ရောက်လာခဲ့မှန်းမသိသော ဆံပင်ချောင့်ထုံးထားသော အဘိုး
အိုတစ်ယောက်က ကျွန်တော့ခြေထောက်ကို ကိုင်ဆွဲနေတာပဲကိုး။

“ဟာ! . . . အဘ အဘ ဘာဖြစ်လို့ ကျွန်တော့ခြေထောက်
ကို လာဆွဲနေတာလဲ။ အဘက ဘယ်က ရောက်လာတာလဲ ခင်ဗျာ . .
အောက်ထပ်မှာ”

ကျွန်တော့စကား အဆုံးထိပင် မပြောလိုက်ရ။ အဘိုးအို
လက်တစ်ဖက်က ကျွန်တော့ခြေထောက်ကို ဆွဲကိုင်ထားပြီး နှုတ်
လက်တစ်ဖက်ဖြင့် တံခါးပေါက်ဆီသို့ ညွှန်ပြနေတော့သည်။

အစပထမတော့ ကျွန်တော် မတွေးတတ်ဘဲ ငြိမ်နေရသည်။
နောက်မှ သူဆိုလိုခြင်းအဓိပ္ပာယ်ကို သဘောပေါက်လိုက်မိတော့

၏။ အဘိုးအိုက ကျွန်တော့အား အိမ်ပေါ်မှ နှင်ချနေခြင်းပါတကား။

အကြောင်းစုံသိလိုသဖြင့် အဘိုးအိုအား မေးမည်အလုပ်
ပုတ်ခနဲဆိုသလို အဘိုးအိုမှာ ကျွန်တော့မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်
သွားတော့သည်။ ကျွန်တော်မှာ ကြောက်သည်လည်းမဟုတ်။ လန့်
သည်လည်း မဟုတ်သော်ငြား ထူးခြားနေသည်ကတော့ အမှန်ပင်
မဟုတ်ပါလား။

အဘိုးအိုကွယ်ပျောက်သွားသည်နှင့် ကျွန်တော့မှာ အတွေး
နယ်ချဲ့ရင်း ဝမ်းလင်းသည်အထိ မျက်လုံးတွေကြောင်ကာ အိပ်လို့
မရဘဲ ဖြစ်နေရပါတော့သည်။

ညက အဖြစ်အပျက်များအား နံနက်စာဖြင့် ပြုစုနေသော
ဆရာလူထူးကဲကို ပြောပြလိုက်မိပါသည်။ ဆရာမျက်နှာကြည့်ရ
သည်မှာ ထူးခြားမှုမရှိသလို ပြုံးယောင်ယောင်ဖြစ်နေပေမယ့်
အားတုံအားနာဖြစ်နေပုံရပါသည်။

“ကဲ . . မနက်စာလေးတော့ စားလိုက်ပါဦး ဆရာသိန်း
သန်းအောင် . . နောက်တော့ အဲဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော်တို့
ဆွေးနွေးကြသေးတာပေါ့”

ဆရာလူထူးကဲအမျိုးသမီး မဝင်းမှာ တည်ငြိမ်အေးဆေး
သော်လည်း တာဝန်ကိုတော့ မလစ်ဟင်းအောင် ပြုစုစောင့်ရှောက်
ရှာပါသည်။ ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော်လည်း စကားဆက်မပြောတော့
ဘဲ သူတို့ကျွေးမွေးသည့် နံနက်စာအား စားသောက်ခဲ့ရတော့သည်။
စားသောက်အပြီးတွင် ဆရာလူထူးကဲမှာ စာအုပ်တစ်အုပ်အား ယူ
ဆောင်လာရင်းပင် -

“အဲဒီ ဂန္ထီရမဂ္ဂဇင်းထဲမှာပါတဲ့ ကျွန်တော့ဝတ္ထုလေးကို ဖတ်
ကြည့်ထားပါဦး ဆရာ၊ ဖတ်ကြည့်ပြီးရင်တော့ ဆရာ ညကဖြစ်ခဲ့တဲ့
အဖြစ်ရဲ့အချို့တစ်ဝက်ကိုတော့ စာရေးဆရာပီပီတွေးတတ်မှာပေါ့”

ဆရာစာဖတ်နေတုန်း . . ကျွန်တော့လူတွေကို “ပြည့်ဝ”
လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာဆုံကြဖို့ ဖုန်းနဲ့ အကြောင်းကြားလိုက်ဦးမယ်”
အမှန်စင်စစ် သူ့လူတွေဆိုသည်မှာ မြစ်သားမြို့နယ်မှ

စာရေးဆရာများကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်က ဘာမှပြန်မပြောတော့ဘဲ သူပေးလိုက်သည့် ဂန္ထီရစာအုပ်အား ဖတ်ကြည့်နေလိုက်မိတော့၏။

စာအုပ်မှာ ၂၀၁၂ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလထုတ် ဂန္ထီရမဂ္ဂဇင်းပင် ဖြစ်ပါလေ၏။ ဆရာလူထူးကဲက သည်စာအုပ်ထဲမှာပါသည့် သူ့ဝတ္ထုကို ဖတ်ကြည့်ထားပါဟု ညွှန်းဆိုထားသည်ပဲလေ။ ကျွန်တော်က ထို့ကြောင့် သူ့ဝတ္ထုပါ စာမျက်နှာအား လှန်ကြည့်လိုက်မိတော့သည်။

တွေ့လိုက်ရပါချေပြီ။ ဘာတဲ့ . . သူ့ဝတ္ထုအမည်လေးက “မေတ္တာမျှယူ၊ အိမ်စောင့်ပေးတဲ့သူ” တဲ့လေ။ စာအုပ်ထဲပါ သူ့ဝတ္ထုပန်းချီကားလေးကလည်း သူ့အိမ်ပုံစံနှင့် တစ်ထပ်တည်းပါပဲကလား။

သည်အတိုင်းဆိုလျှင် ညက ကျွန်တော်တွေ့ကြုံခဲ့သည် တစ်ညတာအဖြစ်ဆန်းလေးနှင့် ပတ်သက်နေပြီပဲထင်။ ထိုသီလို့စိတ်က အလျင်အမြန်ပင် သူ့စာမူလေးအား ဖတ်ကြည့်လိုက်မိလေတော့၏။

ဆရာလူထူးကဲရေးထားသည့် စာမူထဲကအတိုင်းဆိုလျှင် ကျွန်တော်ညက တွေ့ခဲ့ရသည့် အဖြစ်ဆန်းကား အံ့ဩဖွယ်ရာ မရှိပါလေတော့။ ဆိုရလျှင် ဆရာလူထူးကဲ နေအိမ်ဝယ် မြင့်မြတ်သော အစောင့်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဦး ရှိနေသည်မှာ အမှန်ပင်။

အမှန်စင်စစ် ညက ကျွန်တော့ခြေထောက်အား လာရောက် ဆွဲထုတ်နေသူမှာ ထိုမြင့်မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးသာဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

သို့ရာတွင် ကျွန်တော် စဉ်းစားမရသည်မှာ မြင့်မြတ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်က အဘယ်ကြောင့် ကျွန်တော့ခြေထောက်အား လာရောက် ဆွဲ၍ အိမ်အပြင်သို့ နှင်ထုတ်နေရပါသနည်း။

ထိုအဖြေကို ကျွန်တော်က သိပ်သိချင်နေမိသည်ကလော့ အမှန်ပင် ဖြစ်ပါလေ၏။ တစ်အောင့်လောက်အကြာမှာပင် ဆရာလူထူးကဲက ကျွန်တော့အနားသို့ ရောက်လာတော့သည်။

“ဘယ်နှယ့်လဲ ဆရာသိမ်းသန်းအောင် . . ကျွန်တော်

ရေးထားတဲ့ စာမူက တကယ့်ဖြစ်ရပ်အမှန်လေးပါ ဆရာ။ ဒါဆိုရင် မနေ့ညက ဆရာသိန်းသန်းအောင် တွေ့ကြုံခဲ့ရတဲ့ အဖြစ်လေးကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သဘောပေါက်လိမ့်မယ်လို့ ထင်ပါတယ်နော်”

“အင်း... ပြောကြစတမ်းဆိုရင် ပရလောကသားတွေဟာ ကျွန်တော်တို့လူသားတွေရဲ့ အနီးပတ်ဝန်းကျင်မှာ ရှိနေကြတာပဲ တိုး... တစ်ခုတော့ ပြောစရာရှိနေတာကလား”

“ပရလောကသားဆိုပေမယ့် အချို့က ကျွတ်လွတ်ပြီးလို့ ကောင်းမွန်ရာဘဝရောက်မှာ ရောက်နေကြပေမယ့် အချို့ကြ တော့လည်း ဘဝတစ်ပါးပြောင်းလုဆဲဆဲ အချိန်လေးမှာ လောဘ အစွဲအလန်း၊ ဒေါသအစွဲအလန်း၊ မောဟအစွဲအလန်းနဲ့ အတ္တ အစွဲအလန်းတွေကြောင့် မကျွတ်မလွတ်နိုင်ကြဘဲ လူတွေဆီက ကုသိုလ်ကောင်းမှု အမျှဝေခြင်းကို စောင့်မျှော်နေကြတာမျိုးလည်း ရှိတတ်ကြတာပဲနော်ဆရာ”

“ဟုတ်တယ်လေ ဆရာရဲ့... ပရလောကသားတွေဟာ လူ တွေဝေပေးမယ့် ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို သာဓုခေါ်ဆိုနိုင်ဖို့ အနံ့ အသက်နဲ့တစ်မျိုး၊ အသံပေးလို့ တစ်ဖုံ၊ သူတို့ လက်ရှိ ရုပ်အသွင် သဏ္ဍာန်ကိုပြုလို့ တစ်ခါ၊ တောင်းခံခဲ့ကြတာကို လူသားတွေက တစ္ဆေမြှောက်တယ်လို့ အထင်ရောက်ပြီး ကြောက်လန့်တတ်ကြ တယ်မဟုတ်လား”

“ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့အိမ်မှာ ရှိနေတာကတော့ မြင့်မြတ် တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးလို့ ပြောရင်ရမယ်ထင်တယ်နော်”

“ဆရာပြောသလို ဆရာအိမ်မှာ စောင့်နေရတဲ့ ပရလောက သားကတော့ မြင့်မြတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးလို့ ပြောရင်ရပါတယ်။ ဒါ ပေမယ့် ကျွန်တော့စိတ်ထဲ မတင်မကျဖြစ်နေတာက ဒီပုဂ္ဂိုလ်က ဘာဖြစ်လို့ ကျွန်တော့ကို အိမ်ပေါ်က နှင်ချနေတာလဲဆိုတာပါပဲ ဖျာ... ဆရာလူထူးကဲ ဘယ်လိုမြင်လဲ ပြောစမ်းပါဦး”

“ကျွန်တော့ရင်ထဲ မတင်မကျဖြစ်နေသည့် အကြောင်းအရာ အား ရှင်းလင်းခိုင်းလိုက်ပါသည်။ ဆရာလူထူးကဲက သူ့စိတ်အထင်

ကို ပြန်လည်တင်ပြပြန်သည်။

“ဒါကတော့ ဒီလိုရှိတယ် ဆရာသိန်းသန်းအောင်ရဲ့ . . စဉ်းစားကြည့်လေ၊ ဆရာက ကျွန်တော့အိမ်ကို ဟိုအရင်တစ်ခေါက်ကမှ လာဖူးသေးတာပဲ မဟုတ်လား”

“မေတ္တာမျှလူ ကျွန်တော့အိမ်ကို စောင့်ပေးတဲ့သူက ဆရာကို အရင်က မတွေ့ဖူး၊ မမြင်ဖူးတော့ ဆရာက လူစိမ်းဖြစ်နေတယ် မဟုတ်လား . . ဒါကြောင့် သူစောင့်ရှောက်ရမယ့် မေတ္တာစိတ်နဲ့ ဆရာကို ဆွဲချနေတာဖြစ်မှာပေါ့ ဆရာရယ် . . အဟဲ . . ဟဲ ဟဲ ဟဲ”

ဆရာကက သူ့ထင်မြင်ချက်ကိုပြောရင်း သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်သေးသည်။ သူ့ထင်မြင်ချက်ကလည်း လက်ခံနိုင်စရာ ရှိပါသည်။ မြင့်မြတ်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတော့လည်း ယခင်ကသည်အိမ်ပေါ်သို့ မရောက်ဖူးသော ကျွန်တော့အား လှုံ့ဆိုးသူခိုးအထင် ရှိချင်ရှိနေပေလိမ့်မည် မဟုတ်ပါလား။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား ခြေထောက်ဆွဲရုံဆွဲသည်ကိုပင် ကျေးဇူးပင် တင်မိပါချေ၏။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ မြစ်သားမြို့သို့ ရောက်လာခဲ့ခြင်းမှာ ကျွန်တော့အတွက် ရေးစရာ ဇာတ်ကွက်ဇာတ်လမ်း တစ်ပုဒ်ရရှိခဲ့သည်ကတော့ အမှန်ပင်။

“ကဲ . . ဆရာသန်း၊ ကျွန်တော့လူတွေအကုန်လုံး ဖုန်းနဲ့ ပြည့်ဝကစေးမှာ ဆုံကြဖို့ အချိန်းအချက်လုပ်ပြီးပြီ သွားကြစို့ရဲ့လား”

ကျွန်တော်က စကားအပိုမပြောတော့ဘဲ ပါလာသည့်လက်ဆွဲအိတ်အား ပြင်ဆင်လိုက်ရတော့၏။ နောက်ပြီးမှ ဆရာကတော်မောမာဝင်းအား မီးဖိုခန်းထဲသို့ ဝင်နှုတ်ဆက်လိုက်ရပြန်သည်။

“ကျွန်တော် မြစ်သားကိုလာတဲ့ ရက်ပိုင်းမှာ ပြုစုဧည့်ခံတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ . . မြင်းခြံကိုလည်း လာခဲ့ဖို့လည်း ဇိတ်ခေါ်ပါတယ်နော်”

“ဟုတ်ကဲ့ . . ကျွန်မတို့မြစ်သားမြို့ကို ခုလို လာလည်တဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်”

ကျွန်တော်က အပြုံးဖြင့် အသိမှတ်ပြုပြီးသည်နှင့် လက်ဆွဲ

www.burmeseclassic.com

အိတ်ကိုဆွဲကာ ဆရာလူထူးက ဆိုင်ကယ်နောက်မှ ခွတိုင်ကာ မြို့တွင်းသို့ ထွက်လာခဲ့ကြတော့သည်။ သူတို့အိမ်လေးကို ပြန်လှည့်ကြည့်ရင်း စိတ်ထဲမှ ရေရွတ်လိုက်မိပါ၏။

“မေတ္တာနဲ့ယှဉ်၊ စောင့်ရှောက်ပေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးက ပရလောကရှင်ကို နှုတ်ဆက်ခဲ့ပါတယ်နော် . . . နောက်တစ်ခေါက်ဆို ရင်တော့ ခြေထောက်ကို ဆွဲမချပါနဲ့တော့ခင်ဗျာ”

(၄)

ကျွန်တော်တို့ ပြည့်ဝကဖေးရောက်တော့ ကျွန်တော်တို့ အရင်ရောက်နှင့်နေသော ကိုဝေလွင်ဆိုသော စာရေးဆရာအား တွေ့လိုက်ရပါလေ၏။

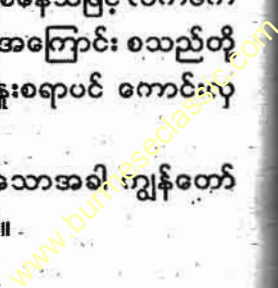
ဆရာကနှင့် ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ဝင်ထိုင်လိုက်ကြသည်။ ဆရာလူထူးကက မိတ်ဆက်ပေးသဖြင့် စာရေးဆရာ ကိုဝေလွင်နှင့် လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်လိုက်ကြသည်။

ကိုဝေလွင်က စာရေးဆရာ၊ ဓာတ်ပုံဆရာအပြင် ဥဩစာအုပ် အငှားဆိုင်ဖွင့်ထားသူမို့ စာပေနှင့် ကင်းကွာခြင်း မရှိသည်ကတော့ သေချာသည်လေ။

မကြာပါချေ။ ဆရာဦးထွန်းမြင့် (မင်းရဲထွန်းမြင့် - မြစ်သား)နှင့် ကိုတင်ထွန်းလှိုင် (မြစ်သား)တို့ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ဆိုသလို ရောက်လာကြသည်။

လူစုံသွားပြီဟု ဆိုရခြင်းမည်။ ကျန် စာရေးဆရာမနှစ်ဦးက ခရီးလွန်သူနှင့် အသက်ကြီးသဖြင့် မလာနိုင်သူတို့ဖြစ်သောကြောင့် လက်ဖက်ရည်ပိုင်းမှာ အမျိုးသားများချည်းဖြစ်နေသဖြင့် လက်ဖက်ရည်သောက် မုန့်စားရင်း စာအကြောင်း၊ ပေအကြောင်း စသည်တို့ကိုပြောရင်း လက်ဆုံကျခဲ့ရသည်မှာ ကြည်နူးစရာပင် ကောင်းလှပါသိတောင်း။

စကားပြောရင်း ခင်မင်ရင်းနီးလာသောအခါ ကျွန်တော်က စကားဖြင့် အရွန်းဖောက်လိုက်ပါလေ၏။

“ကျွန်တော်လာတုန်းက ဒီလိုလက်ဖက်ရည်မှာ ဝိုင်းဖွဲ့ စကား ပြောကြရမယ်လို့ မထင်ခဲ့မိဘူးဗျ”

“ဒါဖြင့် ဆရာသိန်းသန်း အောင်က ဘယ်လိုဝိုင်းမှာ ထင်ခဲ့လို့ လဲ . . . လင်းစမ်းပါဦး”

ဆရာမင်းရဲထွန်းမြင့်က ရယ်သွမ်းသွေးရင်း မေးလာသည်။ ဆရာကိုတင်ထွန်းလှိုင်ကမူ ကျွန်တော်နှင့် နွားထိုးကြီးသားချင်း အတူတူမို့ ပြုံး၍သာနေသည်။

“ဪ . . . ဒီလိုပါ ကျွန်တော်တွေ့ခဲ့ဖူးတဲ့ စာရေးဆရာတိုင်းဟာ ယမကာကို အနည်းနဲ့အများတော့ သောက်ကြတာချည်းပဲ။ ဒါကြောင့်လည်း မြစ်သားရောက်သမိုက် ယမကာကြိုက်သူ စာရေးဆရာတွေနဲ့ ခပ်မိုက်မိုက်တွေ့ဆုံရင်း ဝိုင်းဖွဲ့ကြမယ်လို့ အားခဲလာခဲ့တာလေ”

“ခုတော့ ဆရာသူတော်ကောင်းတွေနဲ့ တွေ့နေရတာမို့ ယမကာကြိုက်တဲ့ သိန်းသန်းအောင် လူမိုက်တစ်ယောက်တည်းဟောဟို . . . ရွှေမြိုင်စားသောက်ဆိုင်ထဲမှာပေါ့ဗျာ”

“ဟာ! . . . ဒါဆိုရင် ဆရာလူထူးကဲကို အပြစ်တင်ရမှာဗျာ သူက ကျွန်တော်တို့အားလုံးကို ဆရာ သိန်းသန်းအောင် (မြင်းခြံ) က ဘုန်းကြီးလူထွက်မို့ အသောက်အစားမရှိဘူးဆိုပြီး ညနေပိုင်းကို မဆုံရအောင် ဒီနေ့မနက်မှ ဖုန်းနဲ့အကြောင်းကြားလို့ သိရတာဗျာ”

“အပြီးသတ်တော့ ဆရာလူထူးကဲက ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်ထံ ဝင်ရင် သူ့မိန်းမမဝင်းက ဆူမှာစိုးလို့ ရှောင်ကွန်နရီလုင်းပိုက်တာပဲ ဖြစ်မယ်။ ဒီလူ အတော်ဆိုးတာပဲဗျာ”

စာရေးဆရာ ယောက်ျားသားတွေချည်းမို့ ပြုံးရွှင်ရယ်မော

တသောသော ဖြစ်နေတော့သည်။ စာရေးဆရာအုပ်စုဆိုတော့
လည်း ပြောကြသည်စကားလုံးတွေက စပ်ပနပေါင်းစုံလှသည်။
အသံတွေကလည်း ကျယ်လောင်လှသည်မို့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်
အတွင်းမှ လူများက ဝိုင်းကြည့်နေကြတော့၏။

စကားပြောအပြီး ကျွန်တော်က လက်မှနာရီကို ငုံ့၍ကြည့်
လိုက်သည်ကို မြင်လိုက်သော ဆရာလူထူးကက -

“ကဲ .. ဓာတ်ပုံဆရာ ကိုဝေလွင်ရေ၊ ဒီအုပ်စုလေးကို မှတ်
တမ်းတင်လေး လုပ်ပေးပါဦး”

ဟု ပြောလိုက်သဖြင့် -

“ကျွန်တော်က အကုန်လုံးကို ရိုက်လိုက်မှာနော် .. ခေါင်း
ကနေ ခြေထောက်အထိပဲ”

ဟု ကိုဝေလွင်က ခပ်ထည်တည်ဖြင့် ပြောလိုက်ပါလေ၏။

“အစကတည်းက ကိုဝေလွင်ပြောမယ့်စကားသိလို့ မှတ်
တမ်းလေး လုပ်ပေးပါဦးလို့ ပြောထားတာလေ။ ဘာလဲ .. ကျုပ်တို့
အားလုံးကို ခင်ဗျားက တုတ်နဲ့ရိုက်ချင်တာလား .. မလုပ်ပါနဲ့ဗျာ၊
ဟိုဒင်းဟိုဝါလေး ပြည့်ပြည့်ဝဝ တွေ့ကြုံခံစားကြည့်ချင်ပါသေး
တယ်နော်”

ထိုစကားကြောင့် အားလုံးက ရယ်မောလိုက်မိကြသည်။
အော် .. အရင်က မတွေ့ဖူး၊ မမြင်ဖူးပေမယ့် ခုလို တွေ့ကြုံတော့
လည်း လူရင်းများပမာ ခင်မင်မိကြသည်မှာ ကျွန်တော်တို့မြန်မာ
လူမျိုးတို့၏ ချစ်စရာကောင်းသော ဓလေ့စရိုက်ပါလားဟု မုဒိတာ
ဖွားလိုက်မိပြန်သည်။

စုစုဝေးဝေး ဓာတ်ပုံရိုက်ပြီးကြသည်နှင့် ဆရာလူထူးက
နှင့် ဆရာ တင်ထွန်းလှိုင်တို့က ကျွန်တော့အား မြင်းခြံကားဂိတ်သို့
လိုက်ပို့ကြသည်။

ကားဂိတ်တွင် ထွက်တော့မည့် မြင်းခြံကားကို တွေ့လိုက်
ရသဖြင့် ကားရှေ့ခန်းမှနေရာယူကာ လိုက်ပို့သော ဆရာများကို
လက်ပြနုတ်ဆက်ရင်း မြစ်သားမြို့မှ ပြန်လည်ထွက်ခွာလာခဲ့ပါ

တော့သည်။

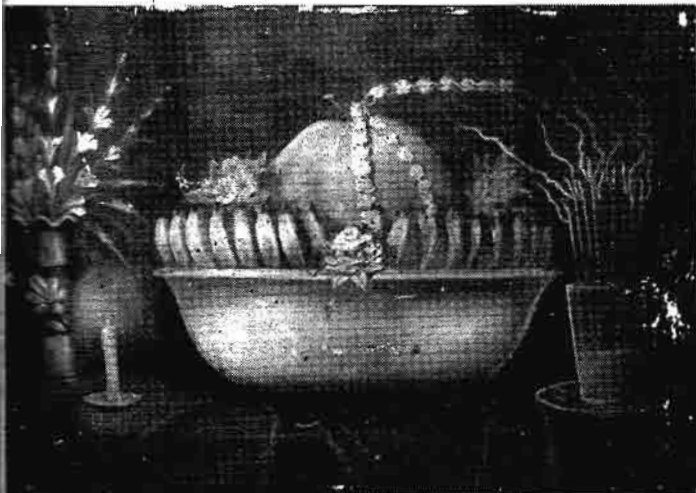
ကားရှေ့ခန်းမှ ကျန်ရစ်ခဲ့သော မြစ်သားမြို့လေး၏အလှအား ငေးမောကြည့်နေမိပါသည်။ အရှေ့ဘက်တစ်ခွင်ဝယ် ရှမ်းရိုးမတောင်တန်း ညိုပြာပြာ။ စိမ်းစိုသော သစ်ပင်အုပ်တို့က မြစ်သားမြို့လေး၏ နောက်ခံပန်းချီကားချပ်သဖွယ်၊ သာမော့ဖွယ်ပင် ကောင်းနေချေသေးတော့သည်။

တစ်ဖန် စိမ်းလန်းသော လယ်ခင်းတွေနှင့် ကွေ့ကောက်စီးဆင်းနေသော ပန်းလောင်မြစ်တို့က မြစ်သားမြို့၏အလှအား တန်ဆာဆင်ထားဘိသို့ ကြည့်လို့မဝအောင်ပင်။

သဘာဝရှုခင်းအလှကို ကြည့်နေရာမှ စိတ်ကူးထားသည့် ယခုရေးသည့် ဝတ္ထုဇာတ်လမ်းအတွက် စဉ်းစား စိတ်ကူးစာစီရင်းလိုက်ပါလာခဲ့လေတော့သည်။

မေတ္တာရည်လျက်
မြစ်သားမြို့နယ်မှ
စာရေးဆရာများသို့ အမှတ်တရ
သိမ်းသန်းအောင် (မြင်းမြ)

လှူဒါန်းရသော ကန်တော့ပွဲအမျိုးမျိုး

လောကီအတတ်ပညာများကို စီရင်သည့်အခါ အစီအရင် အထမြောက်စေရန် ကန်တော့ပွဲပေးလှူခြင်းမျိုး ရှိသည်။ ထိုသို့ လှူရာတွင် အထက်ပွဲနှင့်အောက်ပွဲဆိုပြီး ရှိသည်။

အထက်ပွဲက အနှောင့်အယှက်ကင်းအောင် လုပ်ရသောပွဲ ဖြစ်ပြီး ဖျင်ဖြူ၊ ဖျင်နီတို့ကိုခင်းလျက် အုန်းသီးတစ်လုံး၊ ငှက်ပျောသီး သုံးဖီး၊ ကွမ်း၊ ဆေး၊ လက်ဖက်နှင့် အမွှေးနံ့သာများ ထည့်ရသည်။

အောက်ပွဲသည် (၃၇)မင်းနတ်တို့ကို ရည်စူးလှူဒါန်းရ သောပွဲဖြစ်ပြီး အုန်းသီးတစ်လုံး၊ ငှက်ပျောသုံးဖီး၊ ဆိုင်ရာနတ်တို့ အတွက် အစားအသောက်၊ အဖျော်ယမကာများ ပါဝင်ရသည်။

ကန်တော့ပွဲအမျိုးအစား အမျိုးမျိုးရှိပြီး သင်ကန်တော့ပွဲ ထိုးသည်အခါ သိသင့်သိထိုက်သည့် ကန်တော့ပွဲထိုးနည်းများကို သုတအနေဖြင့် ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

အနန္တော အနန္တငါးပါး

အနန္တော အနန္တငါးပါးပွဲဆိုသည်မှာ ကျေးဇူးရှင်အပေါင်း

သုတ/ရသ ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်

ကို ရည်စူးပြီး လှူဒါန်းရသော ကန်တော့ ပွဲ ဖြစ်သည်။ ထိုကန်တော့ပွဲတွင် အုန်းသီး၊ တစ်လုံး၊ ငှက်ပျောသီး၊ ငါးဖိ၊ ကွမ်း၊ ဆေး၊ လက်ဖက်နှင့် အမွှေးနံ့သာများ ပါဝင်သည်။

သာသနာပွဲ

သာသနာကို စောင့်ရှောက်သော နတ်မင်းကြီးများကို ရည်စူး လှူဒါန်းရသော ကန်တော့ပွဲဖြစ်သည်။ ထိုကန်တော့ပွဲတွင် အုန်းသီး၊ ငှက်ပျောသီး၊ သုံးဖိ၊ ကွမ်း၊ ဆေး၊ လက်ဖက်နှင့် အမွှေးနံ့သာများ ပါဝင်သည်။

သူရဿတီပွဲ

သူရဿတီမယ်တော်ကြီးအား ပူဇော်လှူဒါန်းရသော ကန်တော့ပွဲတွင် အုန်းသီး၊ ငှက်ပျောသီး၊ သုံးဖိ၊ ပန်း၊ အမွှေးနံ့သာနှင့် ပုဝါတစ်ပိုင်တို့ ပါဝင်သည်။

ဒါနပွဲ

အလှူအတန်းများတွင် လှူဒါန်းသော ကန်တော့ပွဲဖြစ်သည်။ ထိုကန်တော့ပွဲ၌ အုန်းသီး၊ ငှက်ပျောသုံးဖိ၊ အမွှေးနံ့သာများ ပါဝင်သည်။

ရှင်ဥပဂုတ္တပွဲ

ရှင်ဥပဂုတ္တ ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို လှူဒါန်းသည့် ကန်တော့ပွဲဖြစ်သည်။ ဓမ္မသဘင် ဆင်ယင်ကျင်းပရာ၌ အနှောင့်အယှက်များ မကြုံရလေအောင် ကန်တော့ပွဲထိုးခြင်းဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

ထိုကန်တော့ပွဲကို အုန်းသီးတစ်လုံး၊ ငှက်ပျောသုံးဖီး၊ အမွှေးနံ့သာ၊ ပန်းများဖြင့် ကန်တော့ပွဲပြင်ပြီး ပွဲအစမှသည် အဆုံးတိုင်အောင် ဆီမီး၊ ဖယောင်းတိုင်များ အဆက်မပြတ် ထွန်းညှိပေးထားရသည်။ ပွဲထိုးသူမှာ ရေမချိုးရပါ။ ပွဲသဘင်ပြီးသောအခါမှသာ ပွဲကိုစွန့်ပြီး ရေချိုးရပါသည်။

လမိုင်းပွဲ

တောလမိုင်း၊ တောင်လမိုင်း၊ ကုန်းလမိုင်း၊ ရေလမိုင်း၊ ဒေသလမိုင်း စသည်ဖြင့် လမိုင်းအမျိုးမျိုးရှိသည်။ လမိုင်းပွဲပြင်ရာတွင် ဇျင်ဖြူ၊ ဇျင်နီခင်းပြီး အုန်းသီးတစ်လုံး၊ ငှက်ပျောနှစ်ဖီး၊ ကွမ်း၊ ဆေး၊ လက်ဖက်၊ အမွှေးနံ့သာနှင့် ဖယောင်းတိုင်များ ပါဝင်ရသည်။

မိုးရာပွဲ

မိမိတို့၏ သက်ဆိုင်ရာရိုးရာနတ်များကို လှူဒါန်းရသော ကန်တော့ပွဲဖြစ်သည်။ ထိုကန်တော့ပွဲတွင် အုန်းသီးတစ်လုံး၊ ငှက်ပျောသုံးဖီး၊ ဆိုင်ရာစားသောက်ဖွယ်ရာများ ပါဝင်ရသည်။

အထက်ဆရာကြီးပွဲ

တရားကျင့်ကြံအားထုတ်ပြီး ထွက်ရပ်ပေါက်သွားသော သူတော်စင်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများအား ရည်စူးလှူဒါန်းရသည့် ကန်တော့ပွဲဖြစ်သည်။ ထိုကန်တော့ပွဲတွင် အုန်းသီး၊ ငှက်ပျောသုံးဖီး၊ ကွမ်း၊ ဆေး၊ လက်ဖက်၊ ဆီမီး၊ ဖယောင်းတိုင်၊ အမွှေးနံ့သာများ ပါဝင်ရပါသည်။

ဖျော်ဖြေရေးစာအုပ်များ
ဆန္ဒ
စာအုပ်

။

“ဪ... ဒါလား။
သူတို့က သိချင်လို့
လုပ်မှတော့ အမေကလည်း
ငါပဲဟေ့လို့ ပြရတာပေါ့။
ဒါက တို့ပညာရှင်တွေရဲ့
ထုံးစံပဲ” ဟု ပြော၏ ။

အဘိုးဦးထွန်းအောင်သာတစ်ယောက် ဆေးကုထွက်ခါ
နီး ဘုရားကျောင်းဆောင်ရှေ့၌ ဘုရားဝတ်ပြုနေ၏။ ဆိုင်ရာပိုင်ရာ
ဆရာအရှင်တို့အားလည်း တိုင်တည်ပန်ကြား၏။

အဘိုးဆေးကုထွက်လျှင် ရက်မှလသို့တိုင် ကြာတတ်၏။
တစ်ရွာဝင်၊ တစ်ရွာထွက်ဖြင့် လူနာပင့်က ကြွရောက်ကုသမှုပြုရ၏။
အချို့လူနာမှာ တစ်ပတ်၊ ဆယ်ရက် စသည် ကြာမြင့်စွာ စောင့်ကြည့်
ကုသရ၏။

အဘိုးသည် ဝိန္ဒောဆရာ မဟုတ်ချေ။ ဝန္တုဗုဒ္ဓနတ်မျိုးနွယ်
နှင့် စုန်း၊ ကဝေ၊ မြေဘုတ်တို့၏ဖမ်းစားမှုကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသည့်
ဝေဒနာရှင်များအား ကယ်မကုသသူ ဝန္တီရဆရာဖြစ်၏။

ဆရာကြီး ဘုရားဝတ်ပြုမှု ပြီးစီးသည်ကိုမြင်၍ အဘိုး၏ ဇနီး
ဖြစ်သူ အဘွားဒေါ်ပုတလက်မှ -

“ဆရာ ထမင်းပွဲပြင်ရတော့မလား။ စားမယ်ဆို ထမင်းပွဲ
လိုက်မယ်”

ဒေါ်ပုတလက်က ခင်ပွန်းဖြစ်သူအား ဆရာဟုသာ ခေါ်၏။

www.burmeseclassic.com

“အေး . . . စားတာပ” ဟုဖြေကြားရင်း ဆေးလွယ်အိတ် အတွင်းသို့ ယူဆောင်မည့် ဆေးဝါးပစ္စည်းများ စစ်ဆေးကြည့်ရှု ထည့်သို့နေ၏။

ဆေးများမှာ မျက်ကွင်း၊ မျက်စဉ်း၊ အန်ဆေး၊ ဝမ်းသွားဆေး၊ ဆေးကြိမ်လုံး၊ ဆီမန်း၊ ဆန်မန်း၊ ရေမန်း၊ ထုံးမန်း၊ သဲမန်း၊ ကွမ်းမန်း၊ ကျောက်ခဲမန်း စသည့်မန်းဆေးများ၊ နှာမှုတ်ဆေး၊ ဆေးကျောက်ပျဉ်ပါရှိ၏။

အစီအမံနာနာရုပ်များဖြစ်သည့် ကျား၊ ဆင်၊ နွား၊ ဝင်္ဠ၊ အာဠာဝကရုပ်များ၊ ချည်မန်းကွင်းများ၊ ဆေးစားနှင့် သိမ်ဝင်အပ်၊ အပ်ချည်လုံးများ စုံတကာစေ့နေ၏။

ယင်းပစ္စည်းပစ္စယများကို ဖျင်ကြမ်း လွယ်အိတ်ကြီးနှစ်လုံးနှင့်ထည့်ခါ တံပိုးဖြင့်ထမ်းပြီး အေးကုထွက်ခြင်းဖြစ်၏။ လူဝိုမခေါ်တပည့်မမွေး ကိုယ်တိုင်ကု၏။

အဘိုး၏ဆေးကုခွင်သည် ဆိတ်တဲ၊ သမ္ဗန်တင်၊ ချင်းရဲကျွန်း၊ ငါးမျက်နှာ၊ မကျီးလုံးတောင်ဘွေ၊ သောင်ကြီး၊ ပဲကြီးအင်း၊ မြစစ်ကိုင်း၊ နတ်မောက်မှ လဲရွာ ပန်းတောင်းသို့တိုင် ဆေးကုခွင်အနံ့ဖြစ်သည်။

“ငါမရှိတုန်း အစားအသောက်၊ အနေအထိုင် ဆင်ခြင်ကြ။ အစစအရာရာ သတိရှိပါစေ။ ဘုရားကျောင်းဆောင်ရှေ့က ဆေးဥွဲနားကို ဘယ်လူစိမ်းမှ အဝင်မခံနဲ့ . . . ကြားကြလား” ဟု မှာကြားပြီး ဝါးဦးထုပ်ဆောင်း၍ ဆေးကုထွက်သွားတော့၏။

တောရွာများတွင် ရွာသူ(ပညာသည်)တို့ ထင်ရှားရှိကြပါ။ မြို့ကြီးပြကြီးများ၌လည်း ရှိကြမည်ဖြစ်သော်လည်း နယ်ချယ်၍ လည်းကောင်း၊ အမှုမဲ့အမှတ်မဲ့နေကြ၍ လည်းကောင်း၊ သတိမူမသိရှိကြပေ။

လပြည့်ရက်၏ညများတွင် ကောင်းကင်ယံထက် အရွယ်

အစားအမျိုးမျိုးဖြင့် စက်ကြိုးစီးနေကြသည့် နီကျင့်ကျင့်အရောင်နှင့် မီးလုံးများသည် နိမ့်ချည်၊ မြင့်ချည် လှုပ်ရှား ဆော့ကစားနေကြ၏။ ပညာရှင်ကြီးငယ်မဟူ လပြည့်ညများတွင် ပညာနိုးခါ စက်ကြိုးစီးကြပေသည်။

ကဝေသည် တစ်ဆယ့်နှစ်ကြိုးနိုင်၏။ ပညာကြီး၍ တော်ရုံ ပညာနသူဆရာတို့ ခံကြရ၏။ တစ်ချက်တည်းနှင့်အသက်ကို အနိုင်တိုင်၏။ အဘိုး ရွာထိပ်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့၏။ အချိန်က ညနေပိုင်း နေညိုချိန်။ ကောင်းကင်ယံသို့ ဟိုသည် လှမ်းမော့ကြည့်၏။

“အမယ် . . . ငါလာမယ်သိလို့ ထင်ပါ။ စက်ကြိုးတွေ ဆင်ထားပါလား” ဟုပြောရင်း အိတ်အတွင်းမှ ဆေးဓားကိုထုတ်ကာ အထက်သို့ ဝှေ့ယမ်းပိုင်းဖြတ်၏။

ပြီး မုဆိုးဒူးထောက်ထိုင်ချကာ သက်စောင့်မန္တန်အား ဥုံခံလျက် (၇)အုပ်ရွတ်ဆို၏။ ထိုသို့ မန္တန်နှိုးပြီးနောက် ချထားသည့် ဆေးအိတ်နှင့်တံပိုးအား ကောက်ထမ်းလျက် ရွာတွင်းသို့ ဝင်ခဲ့၏။

“ဟာ! . . . ဆရာကြီး ကြွလာပါလား၊ ကြုံတုန်း အမောဖြေအကြမ်းရည်လေးများ သောက်ရအောင် ခဏဝင်ပါဦးလား”

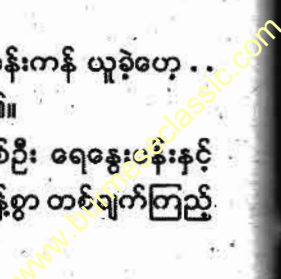
ဟု အိမ်တစ်အိမ်ပေါ်မှ ကြိုဆိုသံထွက်လာ၏။

လှမ်းကြည့်သည်တွင် တလိုင်းအိမ်တစ်လုံး၏အပေါ်ဆင့်ပြတင်းပေါက်မှ မိမိသို့လှမ်းကြည့်နေသည့် အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦးကို မြင်ရ၏။

“ဖိတ်ကြားတော့လည်း လာရတာပေါ့လေ” ဟုပြောပြီး အိမ်ပေါ်သို့ တက်လာ၏။ အမျိုးသမီးကြီးလည်း အိမ်အတွင်းသို့ ဦးခေါင်းလှည့်ကာ -

“သမီးရေ . . . ရေနွေးကြမ်းနဲ့ အမြည်းပန်းကန် ယူခဲ့ဟေ့ . . . ဒီမှာ ဆရာကြီးရောက်နေလို့” ဟု လှမ်းပြော၏။

မကြာမီ အပျိုအရွယ်မိန်းကလေးတစ်ဦး ရေနွေးပန်းနှင့် ရောက်လာ၏။ ဆရာကြီးကို ရိုကျိုးကြောက်လန့်စွာ တစ်ချက်ကြည့်ပြီး နောက်ဖေးသို့ ပြန်ဝင်သွား၏။

မှော်စက်ရှင်၏ဆန္ဒ

“သုံးဆောင်ပါ ဆရာကြီး။ အား
နောပါနဲ့ . . . ခုလို ကြုံကြိုက်ခဲလို့
ပါ” ဟု ပြော၏။ ပြောရင်း
ရေခွေးကြမ်းများ
ပန်းကန်အတွင်း သွန်
ထည်ပေး၏။

“အမြည်းစား
ပါ” ပြော၍ ကြည့်ရာ ငါး
ခြောက်ဖုတ်ဖြစ်သည်ကို
ဝံ့ဝံ့ရ၏။ ငါးခြောက်ဖုတ်ကို
လှမ်းအယူတွင်လက်က
ဆတ်ကနဲ တုန်ခါသွား၏။ ထိုသူမက -

“စားသာစားပါ . . . ဆရာကြီး၊ ငါးရဲ့ခြောက်ပါ နမ်းဆီလေး
ဆမ်းထားတာ” ဟု ထပ်ပြော၏။ ဆရာကြီးလက်မှ စားခွက်နှိုက်ဆေး
များ ထိုးနံ့ထားသည်ကို သူမက မြင်၏။

သို့သော် မမြင်ချင်ယောင်ပြုလျက် ရှိ၏။ ဆရာကြီး ငါးရဲ့
ခြောက်ဖုတ်ကိုစား၍ ရေခွေးကြမ်းသောက်၏။ မကြာမီ တစ်ပန်း
တန်လုံး ကုန်သွား၏။ ထိုသို့ ကုန်စင်အောင်စားသည်ကို ကျေနပ်စွာ
ပြုံးလျက် ကြည့်နေ၏။

ဆရာကြီးမှ -

“ကဲ . . . ခုလို ကျွေးမွေးညှပ်တာ ဝမ်းမြောက်မိပါရဲ့ . . . ဒါနဲ့
လည်း မြောက်ပြီဆိုတော့က သွားဦးမယ်နော့” ဟုပြောပြီး အိမ်ပေါ်
မှ ဆင်း၏။

“ဟုတ်ကဲ့ရှင် . . . နောက်နေ့များလည်း လာခဲ့ပါဦး”

ဟု ပြောလျက် ကျန်ရစ်၏။

ဆရာကြီးလည်း ရွာလယ်လမ်းမှ ရွာဦးရှိ ဘုန်းတော်ကြီး
ကျောင်းသို့ သွား၏။ ဆရာတော်ထံ ဝတ်ဖြည့်ရင်း ကျောင်းတွင် တစ်
ညတာ တည်းခိုခွင့် လျှောက်ထား၏။ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် နားနေရာကို

ကပ္ပိယကြီးမှ စီစဉ်ပေး၏။

ဆရာကြီးလည်း ဆေးအိတ်များချပြီး အိတ်အတွင်းမှ ဆေးပုလင်း(၂)လုံးထုတ်ယူ၏။ (၁)လုံးမှာ အမှုန်များဖြစ်၏။ ယင်းဆေးမှုန်ကို ရေတစ်ခွက်ဖြင့် သောက်လိုက်၏။

ကျန်ပုလင်းမှာ ဆီမန်းဖြစ်၏။ ဆီအနည်းငယ် သွန်ယူ၍ ငယ်ထိပ်သို့ တို့၏။ အာခံတွင်းတွင် သုံးစက်တို့၏။ ဝမ်းဗိုက်အား ထိုဆီဖြင့် ကြက်ခြေခတ်စားဖြင့် ခွဲသကဲ့သို့ လက်ဖြင့်ဆွဲ၏။ နောက်တုံးလုံး ခဏလှဲအိပ်သည်။

မကြာမီ ဝမ်းဗိုက်မှ ရစ်နာလာ၍ ကျောင်းရှိ လူသုံးအိမ်သာသို့ သွားရ၏။ သုံးကြိမ်သုံးခါသွား၏။ ပြီးသည်နှင့် ရေမိုးချိုးကာ ဘုရားဝတ်ပြုလျက် ညစာ တစ်စုံတရာမစားဘဲ အိပ်တော့သည်။

နံနက်လင်းလျှင် ကပ္ပိယကြီးလာပေးသည့် ပဲပြုတ်နှင့်ထမင်းကြော် တစ်ပန်းကန် ကုန်အောင်စားပြီး ယမန်နေ့က ငါးခြောက်ဖုတ်ကျွေးသည့် အိမ်သို့ ပြန်သွားခဲ့၏။

“အိမ်ရှင်တို့ . . .” ဟု အသံပြုသည်နှင့် အိမ်တွင်းမှ -

“ဪ . . . ဆရာကြီးလား ကျန်းမာရဲ့နော်၊ အိမ်ပေါ်တက်လာခဲ့ပါ” ဟု ပြောသံထွက်လာ၏။

ဆရာကြီးလည်း အိမ်ပေါ်ရောက်သည်နှင့် ရေနွေးကြမ်းနှင့် ငါးခြောက်ဖုတ်ဆီဆမ်းက ကောင်းလွန်းလို့စားခဲ့သမျှ မစင်တွင်းချထားခဲ့ကြောင်းပြောရာ အိမ်ရှင်မ မျက်နှာတစ်ချက် ပျက်သွား၏။ ပြီးမှ -

“ဆရာကြီးက ခံနိုင်ရည်ကြီးသားပဲကိုး . . .” ဟု ပြော၏။ ဆရာကြီးမှ -

“ဒါထက် ကျုပ်ရွာအဝင်တုန်းက စက်ကြိုးဆင်ထားတာ ခင်ဗျားပဲ မဟုတ်လား” ဟု မေးရာ -

“ဟုတ်ပါပေ့ရှင် . . . ကိုယ့်ရွာဝင်လာတဲ့သူကို ဘယ်အခြေအနေ၊ ဘယ်အဆင့်ဆိုတာ သိချင်လို့ပါ” ဟု ဖြေ၏။

“ဇအေးလေ . . . (အမေး နွားကျောင်းသား။ အဖြေ ဘုရား

မှော်စက်ရှင်၏ဆန္ဒ

လောင်းလို) ဆိုရိုးရှိသမိုလား။ စု
ဘယ်အဆင့်ဆိုတာများကော သိပြီ
လား” မေး၍ -

“သိပါပြီ၊ ဒါကြောင့် ဆရာ
ကြီးကို မိတ်ကောင်းဆွေ ကောင်း
အဖြစ် အသိအမှတ်ပြု လိုက်ပါ
ပြီ။ ဒီနေ့တော့ ဖွယ်ရာ ရည်မှန်
တဲ့ နံနက်စာနဲ့ ဂါရဝ ပြုပါရစေ။
လက်ခံပါ ဆရာကြီးရှင်” ဟု
ဆို၏။ ဆရာကြီးမှ -

“ဒါတော့ သည်းခံ . . .
ကျုပ်ရှေ့ရွာဆက်ရန် ကိစ္စရှိ
သေးလို့ ခွင့်ပြုဦး” ပြောသည်တွင် ထို သူမက -

“ဆရာကြီးကို စမ်းသပ်မိတာ အပြစ်မယူပါနဲ့၊ နောက်ပြီး
ဆရာကြီးသွားမယ့် ရွာတွေကိုလည်း လှမ်းပြီး ဆွေမျိုးသားချင်း
များထံ အကြောင်းကြားထားပါမယ်ရှင်။ နောက်ကိုလည်း ကြို
ကြိုက်တဲ့အခါ ဝင်ပါ”

ဇိတ်မန္တကပြုသည့်အသံက နောက်မှပါလာ၏။

“အမေ အဲဒီဆရာကြီးက စွမ်းတယ်နော်၊ ရွာဝင်ကတည်း
က စက်ကြိုးလည်း ဖြတ်နိုင်တယ်။ နောက်ပြီး အမေ ကျွေးထား
ပြီးတော့လည်း ဘာမှ မဖြစ်ဘူး” ဟု သမီးကပြောရာ -

“အေး . . . ဒီပြင်လူဆို အောင့်တယ် . . . အောင့်တယ်နဲ့
သေမှာ မူချ” ဟု ဆို၏။ သမီးဖြစ်သူက -

“အမေက ယူခဲ့ဆိုလို့ ယူခဲ့ရတာ . . . ခုံဖိနပ် သားရေကြီး
တွေကို ငါးခြောက်စုတ်ဆိုလို့ တကယ်ပဲ ငါးခြောက်စုတ်ဖြစ်နေ
တယ်နော်”

“ဒါကြောင့် အမေက သမီးကို ဒီပညာသင်ပေးမယ်လို့
ပြောတာ”

www.burmeseclassic.com

သမီးမှ -

“အဲဒီပညာ သမီးမှ မလိုချင်တာ၊ သမီးတို့ကို ပညာသည် လို့ လူတွေက သိနေတာ မကြိုက်ဘူး။ သမီး သာမန်လူတစ်ယောက် အနေနဲ့ပဲ အေးအေးဆေးဆေးနေချင်တယ်” ဟု ပြော၏။

“ဟဲ့ . . . ဘယ်လိုလူတွေက သိနေကြတာလဲ”

အမေဖြစ်သူ၏ အမေးအား သမီးက -

“အမေ . . . ဟိုတစ်ခါ စက်ကြိုးစီးနေတုန်း ကြည့်မြင်ခဲ့တဲ့ သူတွေက ဆန္ဒပြတဲ့သူပြ၊ ဘန်းပြတဲ့သူက ပြခဲ့လို့ . . . နောက် တစ်နေ့မှာ အမေပဲ ဆန္ဒပြသူဆီက ဆန္ဒပြ၊ ဘန်းပြသူဆီက ဘန်း သွားငှားရတာလေ။ အဲဒီတော့ အမေဘယ်သူဆိုတာ သူတို့ သိကုန် ကြတာပေါ့” ဟုဆိုရာ -

“ဪ . . . ဒါလား သူတို့က သိချင်လို့လုပ်မှတော့ အမေ ကလည်း ငါပဲဟေ့ . . . လို့” ပြရတာပေါ့။ ဒါက တို့ပညာရှင်တွေရဲ့ ထုံးစံပဲ” ဟု ပြော၏။

“အဲဒါကိုပဲ မကြိုက်တာ” ဟု သမီးဖြစ်သူကပြောပြီး နောက် ဖေးမီးဖိုချောင်သို့ ဝင်သွား၏။ မိမိ၏ချစ်ရလွန်းသူ ဖခင်မဲ့တစ်ဦး တည်းသော သမီးလေး၏နောက်ကျောအားကြည့်ပြီး -

“ငါဘယ်လိုလုပ်ပြီး ငါတို့ရဲ့ပညာစဉ်ဆက်အဖြစ် သူ့ကို ပူးသွင်း(ပညာ)ပေးရပါမလဲ။ သူ့ပုံစံကိုက လိုလိုလားလားမရှိတော့။ မတော်လို့ ပူးချော်ခဲ့ရင် အခက်”

ဟုတွေးခါ မိမိ၏ဆန္ဒနှင့် တလွဲတချော်ဖြစ်နေမှုကို တွေး ရင်း သက်ပြင်းမောကို ချမိလေသည်။

ထပ်တရာ